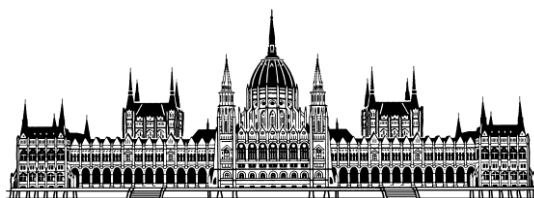

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	22557
Megemlékezések:	
A brüsszeli terrorcselekményekről	22557
Pozsgay Imre elhunyt volt országgyűlési képviselőről	22557
Napirend előtti felszólalók:	
Ikotity István (LMP).....	22558
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	22559
Dr. Szakács László (MSZP)	22561
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	22563
Soltész Miklós (KDNP)	22564
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	22565
Németh Zsolt (Fidesz)	22566
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	22568
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	22569
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22571
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	22573
Az ülés napirendjének elfogadása	22573

Interpellációk

Bejelentés kérdés visszautasításáról	22574
Tóth Csaba (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit kap Zugló a kiemelt kormányzati beruházásokkal?” címmel.	22574
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22575
Viszontválasz:	
Tóth Csaba (MSZP).....	22576
Határozathozatal	22577
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Öntsünk tiszta vizet a pohárba: kik a valódi haszonélvezői a sokszor tízmilliárdos biznisznek?” címmel	22577
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza.....	22578
Viszontválasz:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	22579
Határozathozatal	22580
Dr. Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Semmit nem jelent az adott szó, Miniszter Úr?” címmel	22580
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	22581
Viszontválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	22582
Határozathozatal	22583
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Kinek az érdekeit képviselik a szocialisták földügyekben?” címmel.....	22583
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	22584
Viszontválasz:	
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	22585
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Kész káosz” címmel.....	22585
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	22586

Viszonzválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	22587
Határozathozatal	22588
Szilágyi György (Jobbik) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „A Miniszterelnök Úrral fennálló kapcsolat miatt kamatoznak Mészáros Lőrincz, Tiborcz István, vagy éppen Orbán Győző talentumai?” címmel	22588
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	22589
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	22590
Határozathozatal	22590
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen változás történt a gyermekétkeztetésben?” címmel	22590
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22591
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP).....	22593
Dr. Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Rendeleleti költségvetés: miért támogatja a Nemzetgazdasági Minisztérium a lopás intézményesülését?” címmel.....	22593
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	22594
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	22595
Határozathozatal	22596
Bencsik János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „A jogszabályi háttér kialakítása mellett milyen intézkedéseket tett, milyen nevelő és szemléletformáló programokat hajtott végre a Kormány az állatok védelme és a felelős állattartás erősödése érdekében?” címmel.....	22596
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	22597
Viszonzválasz:	
Bencsik János (Fidesz)	22598
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Egyéves évforduló - avagy meddig hazudnak még M4-es úgyben, és ki a felelős, a több mint százmilliárdos színjátékért?” címmel.....	22599
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	22600
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	22601
Határozathozatal	22602
Volner János (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A Jobbik sikeresen szorítja vissza a bűnözést és normalizálja a közállapotokat a cigánytelepeken” címmel	22602
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	22603
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik).....	22604
Határozathozatal	22605
Dr. Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor adnak valódi béremelést a cafeteria készpénzesítése helyett?” címmel	22605
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	22606
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	22607
Határozathozatal	22608
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Legális fertőzésveszély?” címmel	22608
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22609
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	22611

Határozathozatal	22611
Apáti István (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Most sem tudják fékezni az étvágyukat?” címmel	22611
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	22612
Viszonzválasz:	
Apáti István (Jobbik)	22614
Határozathozatal	22614
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért a Magyar munkások viszik haza a legkevesebb pénzt a visegrádi országok összehasonlításában?” címmel	22614
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	22615
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	22617
Határozathozatal	22617

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	22618
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Útba esik jövet menet - avagy mi történik a Postán?” címmel	22618
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	22619
Viszonzválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	22620
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	22620
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	22621
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Korrupciós Operatív Program?” címmel	22622
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22623
Viszonzválasz:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	22624
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22624
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	22625
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor számolnak el az EU-s pénzek felhasználásával?” címmel	22626
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	22627
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	22628
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	22628
Boldog István (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Rokonok országa? Honnan származik a Jobbikos politikusok közvetlen hozzátartozóinak jövedelme?” címmel	22629
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	22630
Viszonzválasz:	
Boldog István (Fidesz)	22631
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	22631
Heringes Anita (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ugye nem az lesz, mint tavaly?” címmel	22632
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	22632
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP)	22633
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	22633

Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Nagylelkűségük határtalan?” címmel.....	22634
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	22635
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	22636
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	22637
Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Még mindig megér nekünk több száz milliárd forintot Orbán Viktor kedvére tenni a budai vár átalakításával kapcsolatban?” címmel.....	22637
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	22638
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	22639
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	22639
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ezért ki a felelős?” címmel.....	22640
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	22641
Viszonzválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	22641
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	22642
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Dr. Schiffer András (LMP)	22642
Az alapvető élelmiszerek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgy- sorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	22643
Z. Kárpát Dániel (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	22644
Felszólalók:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	22646
Gúr Nándor (MSZP)	22646
Novák Előd (Jobbik)	22647
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) előterjesztői válasza.....	22648
Gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulójáról való megemlékezésről szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	22649
Felszólalók:	
Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	22649
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előterjesztője	22650
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22652
Kiss László (MSZP)	22654
Firtl Máttyás (KDNP).....	22655
Magyar Zoltán (Jobbik)	22657
A Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a diplomata és szolgálá- ti/hivatalos útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállá- podás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	22657
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	22657
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	22658
A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat- hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	22658
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	22659
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	22659
Dr. Turgyán Tamás , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	22659

Demeter Márta (MSZP).....	22660
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	22661
A 2017. év Arany János Emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	22661
Felszólalók:	
Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	22661
Szilágyi György , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	22662
Földi László (KDNP), a napirendi pont előterjesztője.....	22664
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22664
Kiss László (MSZP)	22666
Szilágyi György (Jobbik).....	22667
A Magyar Felsőoktatás Napjáról szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	22667
Felszólalók:	
Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	22668
Kiss László (MSZP)	22668
Szabó Szabolcs (független).....	22669
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	22670
Az Erzsébet-programot érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	22670
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	22670
Vágó Sebestyén , a Népjeléti bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	22671
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	22671
Schmuck Erzsébet (LMP)	22672
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	22673
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	22675
A társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény és a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	22675
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	22676
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22676
Szilágyi György (Jobbik).....	22678
A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája	22678
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	22679
Felszólalók:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	22679
Schmuck Erzsébet (LMP)	22680
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	22682
A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája	22682
Felszólalók:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	22683
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	22684
Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	22684
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	22685
Gúr Nándor (MSZP)	22685

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	22686
Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott bizottsági jelentés vitája.....	22687
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	22687
Felszólalók:	
Vantara Gyula , a Költségvetési bizottság előadója.....	22687
Hegedűs Lorántné , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	22688
Vantara Gyula (Fidesz).....	22688
Dr. Szakács László (MSZP).....	22690
Hegedűs Lorántné (Jobbik).....	22691
Dr. Szakács László (MSZP).....	22693
Gúr Nándor (MSZP).....	22693
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	22694
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott bizottsági jelentés vitája.....	22696
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	22696
Felszólalók:	
Gúr Nándor (MSZP).....	22696
Napirend utáni felszólalók:	
Giricz Vera (nemzetiségi szószóló).....	22698
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	22700
Ander Balázs (Jobbik).....	22702
Magyar Zoltán (Jobbik).....	22703
Farkas Gergely (Jobbik).....	22705
Az ülésnap bezárása	22708

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. HOPPÁL PÉTER emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, SZABÓ TÜNDE államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
11. ülésnapja
2016. március 29-én, kedden
(13.02 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.): Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 11. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten, 2016. március 22-én a terrorizmus ismét lesújtott Európára. **Brüsszelben** 35-en haltak meg és 300-an megsebesültek a **terrorcselekmények** miatt. Alig négy hónappal a párizsi támadások után az ismételt brüsszeli vérengzés egyértelművé teheti mindenk számára, hogy Európa egy kitervelt és módszeres gyűveres támadás célpontja.

A terrorizmus célja, hogy rávegyenek bennünket közös európai értékeink és érdekeink feladására; hogy a bizonytalanság és a félelem légkörét kialakítva aláássák demokratikus politikai berendezkedésünket. Magyarország egy, az értékeinek és érdekeinek megvédelmezésére képes, erős Európa megteremtésében érdekelt, és nemzeti erőforrásaival kész ehhez hozzájárulni. Nem hagyhatjuk, hogy a terroristák elérjék céljaikat.

Főt hajtunk a brüsszeli áldozatok előtt, együtt-érzünk az áldozatok hozzátartozóival, miként szolidaritásunkat fejezzük ki a világban terebélyesedő terrortól szenvedő minden ember iránt.

Tisztelt Ház! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal is, hogy tájékoztatom önöket arról, hogy **Pozsgay Imre** volt képviselőtársunk életének 83. évében, március 25-én **elhunyt.**

Pozsgay Imre 1976 és 1980 között kulturális, majd művelődési miniszter volt, később a Hazafias Népfront titkára, 1988 és 1990 között államminiszter. 1980 és 1989 között a Magyar Szocialista Munkáspárt vezető testületeiben tevékenykedett. Pozsgay Imre volt az első állampárti politikus, aki az 1956-os forradalmat népfelkelésnek nevezte. Az első szabad országgyűlési választáson az MSZP Bács-Kiskun megyei területi listájáról szerzett mandátumot, majd a párt frakcióvezetője lett. 1990 novemberében kilépett a pártból és a frakcióból is, és független képviselőként folytatta munkáját. Politikai, közéleti szerepe mellett oktató a Debreceni Egyetemen, valamint a Károli Gáspár Református Egyetemen is.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk és az áldozatok emléke előtt. (A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunyt képviselő és az áldozatok emléke előtt.) Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett az LMP képviselője, Ikotity István úr: „Polgári engedetlenségre kényszeríti a kormány a sztrájkjoguktól megfosztott munkavállalókat” címmel. A képviselő úr a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Telnek-múlnak a hetek, de még mindig nincs semmilyen érdemi előrelépés a kormány részéről az oktatáspolitikában. Továbbra is csupán a kommunikációs fogásokat próbálják a valódi változtatás helyett.

Miután Orbán Viktor miniszterelnök viccnek nevezte a pedagógusok követeléseit, illetve Németh Szilárd, a Fidesz alelnöke kommunizált egy hangosot, a múlt héten kipróbáltak egy újabb trükköt: Rétvári Bence államtitkár bejelentette, hogy a kormány megszünteti a KLIK-et. Azt a látszatot keltette, mintha a kormány által összehívott egyeztetésnek végre értelme is lenne, holott a bejelentés a köznevelési kerekasztal ülése előtt pár órával és az aktuális kormányülés előtt egy nappal történt meg. Ez valójában úgy fest, hogy Habony Árpád döntötte el, hogy megszűnik a KLIK. (Derűtség a kormánypartok soraiban.) Ez nem más, mint egy újabb kommunikációs fogás.

Pár hete még az ellenkezőjével próbálkoztak, pontosan az ellenkezőjével, amikor a köznevelési kerekasztal ülése után azt jelentették be, hogy szükség van a KLIK-re mint állami fenntartóra, és ebben egyetértettek a résztvevők; aztán kiderült, hogy a résztvevők mégsem értettek ebben egyet. Azt, hogy előrelépésről most sincs szó, az bizonyítja, hogy Rétvári Bence azt is elárulta, hogy nem szüntetik meg a központosítást, és az iskolarendszer sem számíthat több forrásra, holott a KLIK megszüntetése vajmi kevés akkor, ha csak átfestik vagy átnevezik az intézményt, de a települések továbbra sem kapják vissza az iskoláikat, és az iskolarendszerbe nem pótolják vissza azt az éves szinten 200 milliárd forintot, amit 2010 óta kivontak belőle.

Kommunikációs trükközés helyett érdemi lépésekre van szükség, ezért indítványozta az LMP - legalább a nagyobb városokban és a fővárosi kerületekben -, hogy az önkormányzatok kérjék vissza az iskoláik fenntartását. Amelyik önkormányzat kéri és képes a fenntartásra, az igenis kaphassa vissza az oktatási intézményeit. Látszik az, hogy kisebb településeken szükség van valamilyen formában állami felelősségvállalásra, de a nagyobb létszámú települések el tudják látni a fenntartás feladatát, a lakosságuk legnagyobb megelégedésére, főleg ha megkapják hozzá a megfelelő forrást. Nem csoda tehát, hogy a pedagógusok sem értékelték előrelépésnek a múlt heti bejelentést. Pontosán erről beszélünk, amikor komolytalannak nevezük ezeket a tárgyalásokat, amelyek zajlanak; így, ebben a formában nem lehet megbízni a kormányban. Újra bebizonyosodott, hogy csak a határozott érdekérvényesítésnek, a következetes kiállásnak van értelme.

Szerdán a pedagógusok megtartják a polgári elégedetlenségi akciójukat (*Dr. Rétvári Bence: Engedetlenségnek hívják, de mindegy.*), a kormány kényszerítette bele őket ebbe a helyzetbe azzal, hogy 2010-ben gyakorlatilag megszüntette a sztrájkjogot Magyarországon. Ma nem sztrájk törvényünk, hanem sztrájkellenes törvényünk van. A költségvetési szférában nem adottak a jogi feltételei a sztrájk gyakorlásának.

Orbán Viktor munkaalapú társadalma egy munkavállalói jogok nélküli lázalom. Az LMP ezért nyújtotta be a sztrájk törvény módosítását, amely újra lehetővé tenné az alapvető munkavállalói jogok gyakorlását, a sztrájk megszervezését. A javaslatról egyeztetünk a szakszervezetekkel is, akik támogatják ezt a javaslatot. Ma óriási probléma, hogy jó néhány ágazatban elkeserítő a munkavállalók helyzete, akik ráadásul még tiltakozni sem tudnak a kiszolgáltatottságuk miatt. Az LMP sztrájk törvény-módosítását mégis lesöpörte az illetékes szakszervezetek fideszes többsége.

A kormányparti indoklás hazugságát az is mutatja, hogy azzal érveltek többek között, hogy pont sztrájk helyzetben nem lehet sztrájk törvényt alkotni. Egyértelmű, hogy a Fidesz-KDNP-kormány nem a munkavállalók oldalán áll. Aki mégis felemeli a szavát, például szakszervezeti tisztviselők, azokat megfenyegetik, ezért szükséges az ő védelmüket is megerősíteni.

Tisztelt Ház! Szerdán - a polgári engedetlenség demokratikus eszközével élve - iskolák százaiban fognak tiltakozni a pedagógusok, akik nem hagyják magukat, és bátran kiállnak a jogaikért; bátran kiállnak egy XXI. századi oktatási rendszerért. A polgári engedetlenséget korábban a Fidesz-KDNP is támogatta, sőt volt, hogy gyakorolta is. Éppen ezért felszólítjuk a kormányt, hogy semmilyen retorzió ne érje azokat, akik a sztrájk jogától megfosztva a békés tiltakozás ezen formáját választják.

Az LMP pedig újra be fogja adni a javaslatát a sztrájk jog visszaállítására, újra és újra fel fogjuk szólítani a Fidesz-KDNP-t, hogy foglalkozzon a témával. Folyamatosan igyekszünk napirenden tartani (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a kérdést itt a parlamentben. Köszönöm a figyelmet. (*Taps az LMP soraiban.*)

(13.10)

ELNÖK: Válaszadásra Völner Pál államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Képviselő úr kicsit eltért ugyan a megadott címtől a napirend előtti felszólalásában, de a beszéd második részében azért rávilágított arra, hogy némi ténybeli ismereteket nem árt közölni az LMP-vel a sztrájk törvény kapcsán, többek között polgári elégedetlenség... - engedetlenség az, ami végül is kategóriaként

létezik, de ez mondjuk, nem a sztrájk törvényhez kapcsolódik konkrétan. A sztrájk törvény az Alaptörvényben biztosított a XVII. cikk (2) bekezdése alapján, és alkotmánybírói döntés is rendelkezik arról, hogy ez nem egy alanyi természetű alapvető jog, hanem gyakorlatilag a jogalkotó nagyobb szabadsággal rendelkezik ennek a szabályozásának a kialakításánál, de nyilván ez is egyeztetetten készült el, amikor a sztrájk törvény megalkotásra került.

Nyilvánvaló, hogy jogellenesen nem gyakorolható a sztrájk, hiszen a jogok nem lehetnek korlátlanok, a kötelezettségek pedig korlátozottak, ahogy némelyik parlamenti képviselő néhány felszólalásában érzékeltetni szeretné. Nagyon fontos lényegi eleme a sztrájknak, hogy a munkavállaló gazdasági és szociális érdekeinek a biztosítására folytatható sztrájk, és a politikai nyomásgyakorlás ebből a körből ki van zárva. Tehát nagyon dicséretes az LMP-nek mint politikai pártnak az a tevékenysége, hogy új sztrájk törvényt akar alkotni s ebben a szakszervezeteket is megkeresi, de ha a szakszervezetekre bízánk a gazdasági és a szociális érdekek védelmét, talán akkor mindenki maradhatna a kaptafánál, az LMP pedig politikáljon, de nem biztos, hogy a sztrájk jog az a terület, ahol elsősorban a tevékenységét ki kellene fejtenie. Mindannyian tudjuk, hogy a sztrájk szervezésénél az elégséges szolgáltatás mértékét biztosítani kell, erre a legnagyobb garancia az, hogy a sztrájk törvényben ez bírói úton kerül meghatározásra. Tehát gyakorlatilag nem a munkáltató oldaláról, nem a kormányzat oldaláról, hanem egy független hatalmi ág, a bírói ág az, amelyik ebben végső soron eljár.

Képviselő úr pontosan az oktatási területre fókuszált az elhangzottakban. Azért néhány szóban kitérnék a beszéd elején elhangzottakra is, ahol említette, hogy a KLIK fennmaradása, fenn nem maradása. Én úgy emlékszem, hogy a tárgyalások elején arról volt szó, hogy az állami fenntartás marad, és a KLIK kivételére kerül. Hogy ez a folyamat felgyorsult, ez csak egy ténybeli pontosítás, de éppen azt igazolja, hogy a tárgyalásoknak van értelme, mert hogyha a tárgyalások során ugyanaz az álláspont lenne az elején is és a végén is, akkor minek folytatnának a felek tárgyalásokat, tehát egyfajta önellentmondást vélek itt felfedezni az elhangzottakban.

Azokra a részekre - visszatérve a nevelésre -, hogy az elégséges szolgáltatásnál mennyiben van korlátozva a sztrájk jog és mennyire nincs, azért vegyük tudomásul, hogy a nevelés, az oktatás egy speciális terület, itt gyerekekről van szó, iskolákról van szó, ahol politikai tevékenység nem folytatható. Tehát minden olyan mozgalom, ami „sztrájkoljunk együtt a gyerekekkel”, az kimondottan politikai tevékenység és a gyerekeknek a politikába való berángatását szolgálja, akárcsak a szülőkét, akik ugyan szolidaritási sztrájkot folytathatnak, nyilvánvaló, miután ebben a viszonylatrendszerben nem érintettek, de én nagyon óvatosan bánnék az ilyenfajta felszólításokkal és mozgalmakkal, amelyek akár Alaptörvénybe vagy sztrájk jogba ütköző eredményeket hoznak magukkal.

Tehát még egyszer, vissza kell utasítanunk minden olyan törekvést, amely arra irányul, hogy az ifjúság nevelésébe politikai jelszavakkal beavatkozzanak, olyan mozgalmakat indítani, amelyek gazdasági, szociális köntösbe ágyazva vagy álcázva gyakorlatilag nyílt politikai célokat kívánnak megfogalmazni. Nagyon nehezen értelmezhető például a legutóbbi tüntetés egyik résztvevőjének a kijelentése, amely úgymond bocsánatkérésre szólított fel bizonyos állami szereplőket, amikor tudhatjuk, hogy ez nem gazdasági és nem szociális szféra, tehát megint csak nehezen értelmezhető a sztrájkjog gyakorlásaként.

Nyílt politikai hecckampány zajlik időnként, szemben azzal, hogy a pedagógusok és az iskolák többsége valóban tárgyalásokat folytat a kormánnyal, és úgy tűnik, hogy eredményre fognak vezetni ezek a tárgyalások. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szakács László képviselő úr, az MSZP részéről: „Közpénzek és kalandorok, avagy hogyan került vissza a Külügyminisztérium közel 4 milliárd forintja a Quaestortól?” címmel. Képviselő úré a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Több szempontból is aktuális a jelenlegi vagy a mai napon feltenni ezt a kérdést, hogy hogyan kerülhetett vissza a Külügyminisztériumhoz, illetve annak a háttérintézményéhez a pénz, de pörgezzük vissza az idő kerekét egészen tavaly március 9-éig, ami után több ezer feljelentés érkezett. A Központi Nyomozó Főügyészségre továbbították a megyei ügyészségek a kiskárosultak feljelentéseit, de mégis a nagyok, azok, akik nagyon sok pénzt tartottak a Quaestorban - ilyen volt például a Külgazdasági és Külügyminisztérium háttérintézménye, ilyen volt Győr megyei jogú városa, de 23 várost tudnék felsorolni, akik közpénzt tartottak a Quaestorban -, ők ebben igazából nem siették el a dolgot, ebben nem ébredtek föl túl korán. És igaz az, hogy mondjuk, a Külügyminisztérium visszakapta ugyan a 3,8 millió forintját, méghozzá forintban *(Tóbiás József: Milliárd!)* - bocsánat, milliárd forintját, méghozzá forintban a Quaestortól, de utána annyira meglepődtek azon, hogy forintban kapták vissza ezt a pénzt, amit értékpapírban tartottak a Quaestorban, hogy nem tettek semmit, államtitkár úr.

De kezdjük az elején! Hogyan kerülhetett oda közpénz, egy olyan cégbe, amelyiknek a tulajdonosa liechtensteini hátterű? Ez azért fontos, mert abban az időszakban, amikor ezt a közpénzt ott elhelyezték, az önök által irányított minisztérium háttérintézménye is, amikor ezt a pénzt ott elhelyezte, akkor Liechtenstein adózási szempontból nem számított még Magyarország biztonságos, megbízható partnerének. Később persze módosult a törvény, gyanítom egyébként, hogy emiatt, azóta Liechtenstein megbízható lett, de akkor, abban a pillanatban nem. Ilyen helyen nem lehetett volna közpénzt tartani, önök 3,8 milli-

árd forintot tartottak ott, Győr megyei jogú városa ott tartott egymilliárd forintot.

Önöknek nem kell most sorban állni a kártalanításért, mint ahogyan 32 ezer károsultnak sorban kell állni a kártalanításért. Önök az első napon, március 9-én ki tudtak venni 3,8 milliárd forintot ebből a cégből, amelyiknek 5 milliárd forint volt a likvid tartaléka a saját kibocsátási tájékoztatója szerint, önök abból kivettek majdnem 4 milliárd forintot, ezzel egyébként 32 ezer másik ügyfelet cserbenhagytak, és ők most sorban állnak, és nem a Quaestorvagyongból kaphatják majd meg az őket illető jussukat, hanem most éppen az MNB pénzből, az MNB által nyújtott hitelből kaphatják meg, mert önök még mindig nem tudják azt megmondani, hogy hova tűnt a Quaestorvagyong.

Ibolya Tibor fővárosi főügyész azt mondta, hogy volt 11 VIP-ügyfél, államtitkár úr, aki állampapírban tartotta ott a pénzét, de őket gyorsan, még a botrány kirobbanása előtt kifizették, mert félték a botránytól. Köztük volt a Magyar Kereskedőház, államtitkár úr? Nagyon fontos ezt tudni, hiszen azért lássuk be, kalandos úton jutott önökhöz vissza a pénz, önök értékpapírt vásároltak, magyar államkötvényt, majd ezt önök forintban kapták vissza. Na de hogyan? Az értékpapírszámlára nem lehet forintot utalni. Valaki adott arra utasítást, hogy a Quaestornak adják meg a kincstári számlájukat? Valaki bevitte, ahogyan a főügyész úr is mondta, hogy kivitték a Quaestorból, így lehet, hogy valaki bevitte egy bőröndben a Quaestor pénzét a Kincstárba? Mi történhetett ezzel a pénzzel? Én úgy gondolom, hogy ekkora mennyiségű közpénz mozgása tekintetében muszáj, hogy tisztán lássunk.

(13.20)

Azért sikkasztották el ezt a pénzt a Quaestorban, mert körülbelül másfél százalékkal magasabb kamatmarzsot fizetett volna a Quaestor, mint amennyit a magyar állam. 58 millió forint lett volna ezen a hasznuk. Kinek állt ez érdekében? Tudtak erről önök, államtitkár úr?

S ami a legfontosabb, ahogy azt nyilatkozta az ön minisztere: amikor meglátták azt, hogy forint érkezett az értékpapír helyett, akkor nagyon meglepődtek. Ezt nyilatkozta az újságban. Annyira meglepődtek, államtitkár úr, hogy semmit nem tettek. Egészen március 22-ig semmit nem tettek. Akkor tettek először feljelentést, amikor ez már a sajtóban többször úgy nyilvánosságot kapott, hogy ezt már nem tudták letagadni. Egész egyszerűen azért tettek önök akkor feljelentést, mert akkor már nem tudták elkerülni.

Az utolsó gondolatom pedig az, államtitkár úr, hogy most a Quaestor-károsultakat, akik az utolsó pillanatban vették ki a pénzüket a Quaestorból, pereli a felszámoló. Gondolom, perelni fogja a Külügyminisztériumot is, hiszen önök is az utolsó pillanatban vették ki. Kérem, hogy nyújtson nekik segítséget. Az önök jogi érvelése mi lesz, amikor a 3 milliárd

800 millió forintért a felszámoló önöket ugyanúgy be fogja perelni, mint az összes többi kisbefektetőt? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Magyar Levente államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminiszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a szót. Tanácstalanság és ötletelenség uralkodhat az MSZP-ben, ha 2016. március végén arra jutottak, hogy a magyarok közügyek iránti érdeklődésének fő irányai szempontjából releváns és fontos feltenni ezt a kérdést napirend előtti felszólalásként. De természetesen örömmel tájékoztatást adunk arról, hogy pontosan mi történt a nem a Külügyminisztériumban, hanem a Quaestorban a kereskedőház által elhelyezett állampapírokkal.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretnék néhány alapvető tényt leszögezni, ahogy azt az elmúlt egy év során számos alkalommal lehetőségünk és szerencsénk volt megtenni. Úgy látszik, még mindig fennáll az igény arra, hogy ezeket újra és újra elmondjuk, de ennek örömmel eleget teszünk.

Először is, a Magyar Nemzeti Kereskedőház állampapírokat tartott teljesen jogszerű módon a Quaestornál, amely állampapírokat maradéktalanul visszakapta a Quaestortól. Az ön által feltett kérdésre, hogy hogyan kapta vissza, igen egyszerű a válasz. Úgy kapta vissza, hogy visszautalták ezeknek az állampapíroknak az ellenértékét a kereskedőház számlájára. Ez nem egy bonyolult művelet, tisztelt képviselő úr.

Továbbá szeretném leszögezni, hogy a Magyar Nemzeti Kereskedőház nem a Külügyminisztérium háttérintézménye. Ezt rosszul tudja, képviselő úr. Azt javaslom, hogy a minisztérium státútumát, a kormány státútumát és a releváns dokumentumokat tanulmányozza, mielőtt ezzel kapcsolatban kérdést tesz fel. A kereskedőház egy többségi állami tulajdonú vállalat, amelyet történetesen a Külügyminisztérium felügyel. Még egyszer tehát: állampapírokból tartotta a kereskedőház a tőkéjét a Quaestornál, nem fertőzött vállalati kötvényekben, és mint ilyen, mint állampapírok formájában történő befektetés, illetve pénzparkoltatás egyetlen magyar állampolgárnak sem okozott semmifajta hátrányt az, hogy ezeket az állampapírokat, illetve az állampapírok ellenértékét a vállalat visszautalta a kereskedőháznak. Egyébként a sajtóhírek arról szólnak, hogy minden más olyan entitás, magánszemély, vállalat, önkormányzat, amelyik hasonló formában állampapírokból tartotta vagyont a Quaestornál, visszakapta, méghozzá maradéktalanul az állampapírokat vagy azok ellenértékét.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy minden más felvetés technikai jellegű, technikai jellegű válaszokkal. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy magyar állampolgárt sem olyan formában, hogy közpénzzel felelőtlen gazdálkodás történt vol-

na, sem olyan formában, hogy az állampapírok viszsztatérítése miatt nem jutott pénzéhez, nem ért sem hátrány, sem kár, a kereskedőház részéről minden a jogszabályok betartása mellett történt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a napirend előtti felszólalások sorában Soltész Miklós képviselő úr következik, a KDNP részéről: „Felelősen a nemzetért vagy felelőtlenül Európáért” címmel. Képviselő úr a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! 26 évvel ezelőtt ezekben a napokban történt az első szabad országgyűlési választás. Öt évtized után a kommunista-szocialista diktatúrát követően érthetően hatalmas várakozás volt az emberekben. Érthető volt a szabadság utáni vágy, érthető volt a többpártrendszerbe, a demokráciába vetett bizalom, s érthető volt a több nyugat-európai ország iránt érzett szimpátia is. Épeszű ember ma sem, 26 év után sem kérdőjelezheti meg, nem mondhatja azt, hogy jobb lenne visszatérni a korábbi időszakhoz, nem voltak jogosak ezek a törekvések.

Igenis látni kell azt is, hogy a baloldali, szocialista-liberális politikusok, pártok miként rombolták az elmúlt évek alatt és rombolják most is a mostani demokratikus berendezkedésbe vetett bizalmat, hitet. A baloldali pártok ötven évig a szabadságot korlátozták, ma pedig látszólag az emberi jogok szószólóivá léptek elő, magatartásukkal megbénítják az államok védekezési képességeit, reflexeit, az úgynevezett egyenlő bánásmód hangoztatásával segítik a bűnözők, a terroristák tevékenységét, segítik Európa megszállását. A baloldali pártok évtizedekig irtották a magánvállalkozásokat, majd a magyar nemzet vagyonát kijátszották hazai és nemzetközi elvbarátainak egyaránt. A szabadságot szabadosságra cserélték, a természet törvényeit kiforgatják, az évezredek erkölcsi értékeit szétverik, megalkották az úgynevezett genderideológiát, ahol nem számít sem férfi, sem nő, sem gyermek, senki, ki kívül köt házasságot, kit fogad örökbe. Mind ezt már-már kötelezővé teszik.

A kialakuló életterhetlen társadalom, az önmagát gyengítő európai országok ilyen állapotban szembe-sültek a berobbanó migrációs válsággal. A baloldal itt sem az emberek biztonságáért tett, sem Európában, sem Magyarországon. Itt, Magyarországon nem támogatták az ideiglenes határzárát, nem támogatták a bevándorlási jogszabályok szigorítását, nem támogatták az embercsempészet szigorúbb büntetését, nem támogatták a katonák bevonását az ország megvédésére, és nem támogatták a terrorveszélyhez kapcsolódó alkotmánymódosítást sem. Azok a szocialisták, illetve elvbarátok, baloldali politikusok, akik most már más pártokban ülnek, nemrég, 12 évvel ezelőtt, 2004. december 5-én megtagadták saját nemzetársaikat, nem akartak nekik, és ma sem akarnak nekik magyar állampolgárságot vagy szavazati jogot adni.

Most pedig teljesen más kultúrából érkező, teljesen más felfogású emberek letelepítését szorgalmazzák Magyarországon. Megjegyzem, Gyurcsány Ferenc ismét a határon túli magyarok ellen kampányol és gyűjt aláírásokat. Az Európai Unióban az elvárataik pedig még mindig nem ismerték fel azt a veszélyt, amit a tömeges bevándorlás okoz. Nem látnak összefüggést a terrorizmus és a bevándorlás között. Kötelező betelepítési kvótákat akarnak ráerőltetni társadalmakra, országokra úgy, hogy az teljesen jogtalan, érthetetlen, és ha a számokat nézzük, úgymint teljesen fölösleges. Nem veszik észre a tragikus következményeit és veszélyét annak, ami akár Párizsban, akár Kölnben, akár pedig sajnos legutóbb, néhány nappal ezelőtt Brüsszelben történt.

S mindehhez járul Martin Schulznak, az Európai Parlament szocialista, szociáldemokrata elnökének a nyilatkozata, amely két részből, két oldalról is támadja hazánkat. Egyik oldalról azt mondja, hogy elkötelezetten baloldali város Szeged, oda bármelyik menekültet el lehet küldeni; Botka László olyan politikus, aki befogadná őket. A másik támadás pedig abszurdnak és aljasnak nevezte a magyar kormány kvótareferendumról szóló kezdeményezését. A kérdés az, hogy a magyar politika, a magyar baloldali pártok mit szólnak ehhez. *(Gógós Zoltán: És mit szól hozzá a pápa?)* Én eddig nem hallottam a tiltakozásukat sem a szegedi, sem az országos szocialista politikusoknak, hogy ők nem akarnak oda betelepíteni. Nem hallottam a tiltakozásukat, hogy a demokrácia elleni törekvés az, hogy ne legyen referendum Magyarországon, ne lehessen referendumot szervezni.

A kérdés az, hogy a baloldal továbbra is az emberek ellenében politizál-e, továbbra is ellene megy-e minden magyar embernek, és kérdés az, hogy a terrorizmus elleni akciótérrel támogatni fogják-e a következő napokban. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: A kormány nevében válaszára Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! A baloldal nevében nem szeretnék válaszolni, de engedje meg, hogy pár mondatára reagáljak. A párizsi, illetve a múlt heti brüsszeli tragédia után talán már a baloldali ellenzéki pártok sem tagadják azt, hogy világos összefüggés van a korlátlan bevándorlás és a terrorveszély növekedése között. Nem volt ez mindig így. Szeretném idézni Gyurcsány Ferencet, aki tavaly november 25-én, pár hónappal ezelőtt úgy fogalmazott, kapaszkodjanak: „Jobban kell félni a kutyapiszoktól, mint a terroristáktól.” Mondta ezt Szombat helyen. Mondta ezt úgy, hogy ma már tudjuk, a párizsi merényletek egyik főszervezője korábban Budapesten is toborzott.

Most már nyilvánvaló, hogy a terrorcselekményekben olyan személyek is részt vettek, akik a zöld-

határon a bevándorlókval együtt érkeztek, ingázva a Közel-Kelet és Európa között, gyakran kijátszva a laza szabályozást, és gyakran hamis okmányokat felhasználva. Nemzetközi biztonsági szakértők is felhívták korábban a figyelmet arra, hogy a tömeges bevándorlás fokozza a terrorveszélyt. Az Europol 500-600 embert tart nyilván, akik valamilyen módon terrorcselekménnyel hozhatók összefüggésbe, márpedig terroristából egy is sok.

Magyarország felismerte ezt a veszélyt, és ennek megfelelően döntött a zöldhatárok lezárásáról, azonban a határok védelme ma már nem elég. Brüsszel tanulságait le kell vonni, az állampolgárok ugyanis joggal várják el, hogy a kormány erősítse meg a mindennapok biztonságát. A kabinet ezért döntött a terrorellenes akciótérrelről. Ez az akciótérrel létszámfejlesztéseket, eszközfejlesztéseket, technikai fejlesztéseket is jelent, jelenti továbbá a TEK megerősítését és a hatékonyabb információáramlás elősegítését.

A kormány döntött egy terrorellhárítási információs és bünygyi központ felállításáról is. Ennek feladata az lesz, hogy elemezze a beérkező információkat, és támogassa a rendvédelmi szervek munkáját. Ezzel a terrorellenes akciótérrel a kormány nem kér sem kevesebb, sem több eszközt annál, mint ami más uniós országokban a kormányok rendelkezésére áll. Éppen ezért joggal remélhetnénk a baloldali ellenzék támogató hozzáállását. A dolog azonban úgy áll, legalábbis az eddigi nyilatkozatok alapján, hogy a baloldal ellenzi ezt a terrorellenes akciótérrel. Ugyanaz a baloldal ez, amelyik korábban elvitatta a bevándorlás veszélyeit, amely támogatta a betelepítési kvótát, és amelyik ellenezte a határzár kiépítését. Ezek után felmerül bennünk a kérdés, minek kell még történnie ahhoz, hogy a baloldal a szűk pártpolitikai érdekek helyett végre a családok biztonságát tartsa szem előtt.

Egy biztos, tisztelt képviselő úr, a kormány a terrorellenes akciótérrel kapcsolatos javaslatait, a részletes javaslatokat rövidesen nyilvánosságra hozza, és megkezdje a parlamenti pártokkal a szükséges egyeztetéseket. Számunkra a magyar emberek biztonsága az első. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Szórványos taps az MSZP soraiban. - Közbeszólások ugyanonnan.)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Zsolt képviselő úr, a Fidesz részéről: „Magyarország mégiscsak betartja a Dublin III.-at” címmel. Képviselő úré a szó.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A brüsszeli terrortámadás megint rávilágított a migráció drámai kockázataira, ahogy ezt itt az előbbieken államtitkár úr szavaiból is hallhattuk. Bízom benne, hogy mind a terrorellenes akciótérrel, mind pedig az alkotmánymódosítás vonatkozásában az ellenzék részéről nagyobb fokú együttműködés lesz tapasztalható a jövőben. Továbbá rávilágított arra is, hogy annak a népszavazásnak a jelentősége milyen mértékű, amire egyébként 2 millió magyar

állampolgár szavazott aláírásával. A migráció megfékezése során alapvetően most két európai uniós vívmány is veszélyben forog. Az egyik értelemszerűen a schengeni rendszer, a másik pedig a dublini rendszer. A dublini rendszerről szeretnék néhány gondolatot elmondani.

Magyarország az elmúlt években európai uniós összehasonlításban egyértelműen a jogkövető tagállamok sorába tartozik, a magyar nemzeti intézkedések gyakran váltak precedensértékűvé, és fogadta el az Európai Unió is végső soron azokat a megoldásokat, amelyeket Magyarország kidolgozott. Nagyon komoly eredménynek tartom az Európai Unió határőrségének, határőrizeti ügynökségének felállítását, amit Magyarország például a kezdetektől fogva hangsúlyozott. A dublini rendszerrel összefüggésben arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy Magyarország rendeletben rögzítette az elsők között Európában azt, hogy ki kell bővíteni a biztonságos származási, illetőleg harmadik országok listáját.

Föl szeretném hívni a tisztelt Ház figyelmét arra, hogy az Európai Bíróság március 17-én egy rendkívül fontos, precedensértékű ítéletet hozott. Ebben az Európai Bíróság kimondta, hogy azokra az elfogadhatatlansági vizsgálatokra, amelyek egy migrációs esetben lefolytatásra kerülnek, akkor is sor kerülhet, ha a dublini rendszer keretein belül kerül sor az adott menekült átvételére. Ezt a döntését az Európai Bíróság konkrétan egy pakisztáni illetőségű személy vonatkozásában fejtette ki, aki 2015 augusztusában illegálisan lépett be Szerbia irányából Magyarország területére.

Először nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be a magyar hatóságoknál, majd a magyar eljárás végét meg sem várva, engedély nélkül a Cseh Köztársaságba távozott. A cseh hatóságok a fenti körülmények nyomán megindult dublini eljárás keretében átadták őt a magyar hatóságoknak a kérelmet elbírálása céljából. A magyar hatóságok a kérelmet elfogadhatatlanként elutasították, és kiutasították a pakisztáni állampolgárt Szerbiába, amelyet biztonságos harmadik országnak tekintenek.

A kérelmező a döntés ellen bírósághoz fordult. Az ügyben eljáró debreceni bíróság, felfüggesztve eljárását, 2015 decemberében előzetes döntéshozatali kérdéssel fordult az Európai Bírósághoz, iránymutatást kérve elsősorban a tekintetben, hogy vajon a dublini rendszer keretében történő átvétel után is jogosult-e még a tagállam annak vizsgálatára, hogy a nemzetközi védelmet kérő személy biztonságos harmadik országból érkezett-e. Ítéletében tehát a bíróság rögzíti azt a tény, az, hogy valamely tagállam, betartva a dublini szabályokat, mint felelős tagállam átvesz egy kérelmezőt egy másik tagállamtól, nem képezi akadályát annak, hogy ezt követően a felelős tagállam a kérelmezőt a Dublin III. rendeletnek megfelelően biztonságos harmadik országba küldje.

Azt gondolom, ezzel az ítéletével az Európai Bíróság egyértelműen visszaigazolta a magyar megoldást. És remélhetőleg akkor, amikor a dublini rendszer újabb felülvizsgálatra kerül, és várható egyéb-

ként április folyamán, hogy beterjeszti az Európai Bizottság a dublini rendszer reformjára vonatkozó javaslatát, úgy gondolom, megalapozott reményünk lehet, hogy ez a magyar megoldás, ami arra irányul, hogy lényegesen ki kell bővíteni a biztonságos harmadik országok, illetve származási országok listáját, ez általános európai elfogadást nyerhet. Jól látom-e, államtitkár úr? Van-e esély arra, hogy a dublini rendszer reformja keretében a magyar megoldások általános elfogadást nyerjenek? *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy képviselő úr is említette, a dublini egyezmény körül nem minden világos és nem minden alkalmazható. Az egyezményt egy olyan időszakban alkották meg, amikor egy jóval kisebb létszámú bevándorlással számoltak, és nem számoltak azokkal a nehézségekkel, hogy mi van akkor, ha hatalmas tömegekben, nem együttműködő népcsoportok érkeznek az Unió területére. És nem tanulmányozták azt sem, hogy a schengeni határ védelme és a dublini egyezmény betartása vajon összeegyeztethető-e.

Erre láthattuk tavaly az elborzasztó példákat, amikor több százezres tömeg özönlött keresztül Magyarországon is, amikor mi a dublini egyezmény előírásait betartva rekordszámban regisztráltuk is őket, de éppen a többi tagállam, hogy mondjam, nem együttműködő magatartása miatt, például a Willkommenskultur problematikájára utalnék, még az a minimális együttműködési készség is kiveszett a beérkezőkből, ami talán elvárható lett volna.

Találkoztunk egy olyan helyzettel, amikor látszott, hogy a dublini egyezményt nyugodtan nevezhetjük halottnak is, hiszen senki sem tartotta be, és nem lehetett a schengeni határokat megvédeni. Ezért akkor az Országgyűlés egy jogszabályalkotási csomagot fogadott el. Csak emlékeztetném itt képviselőtársaimat arra, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet fogalmát kellett akkor kidolgoznunk, módosítanunk kellett a határ átlépésének szabályait, tranzitónákat kellett kialakítanunk ahhoz, hogy ténylegesen a megépült műszaki zár mellett kialakuljanak azok az övezetek, ahol gyorsított eljárásban sikerül elbírálni a beadott kérelmeket, megfelelő uniós irányelvnek megfelelően természetesen.

(13.40)

És emellett az embercsempészekre vonatkozóan, az illegális határátlépőkre vonatkozóan nagyon kemény szabályokat kellett bevezetnünk ahhoz, hogy komolyan gondolják az átjövők azt, hogy a magyar törvényeket be kell tartani, a schengeni határokat tiszteletben kell tartani. Az állam határának hatékony védelmét tehát elértük, a kérelmek elbírálását

gyorsítottan tudtuk lefolytatni, szankcionálni tudjuk az illegális határátlépést.

Ugyanakkor, hogy a dublini egyezmény megnyílna szorult módosításra, annak ellenére, hogy mi betartjuk a schengeni egyezmény előírásait, a dublini egyezmény keretein belül hoztuk létre ezeket a jogszabályokat, ennek ellenére a Bizottság részéről azért a kisebb súlyú kérdések tekintetében most is különböző egyeztetések, kötelezettségszegési eljárások vannak különböző fázisban olyan részletkérdéseken, amelyek gyakorlatilag nem is értelmezhetők a probléma nagyságához képest.

Tehát hogy a dublini egyezményt meg kell reformálni, és valahogy úgy talán, ahogy mi tagállami szinten ezt megtettük, az indokolná ezeket a bizonyos támadásokat, amelyeket nyilván egyfajta sértegettség is motiválhat, gondoljunk csak a kvótaperünkre, ahol szintén nem illeszkedtünk a fősodorrésszal, és ma már ott tart a többi tagállam is, hogy belátja ennek a jogosságát, megalapozottságát, hogy nem húzhatják magukra azt a problémahalmazt, amelynek olyan, a terrorizmusban is megnyilvánuló kicsúcsosodásai vannak, mint akár a párizsi vagy akár a brüsszeli merénylet. De gondolhatunk olyan köztörvényes büntetőjogba ütköző cselekményekre is, mint például a kölni szilveszter, ami Európaszerte megdöbbenést keltett. S ha egy kicsit az elhallgatás politikájára vagy éppen a nyugati sajtónak arra a fajta nem önkritikus hozzáállására gondolunk, ami a korábbi álláspontjukat nem írta felül, akkor láthatjuk, hogy egyfajta elhallgatás is van, tehát sokkal több olyan ügy lehet, ami éppenséggel alátámasztaná a magyar álláspontot, ami szintén ebbe az irányba mutat.

Tehát reméljük, hogy valóban, ennek az áttekinthetőségnek, felülvizsgálatnak a során több olyan elemet sikerül majd beépíteni a szabályozásba, ami a schengeni vívmányoknak a megőrzését szolgálja, hiszen gondoljunk arra, hogy a személyek és áruk szabad áramlása mekkora szabadságjog Európán belül, és ennek a megkérdőjelezése, veszélyeztetése, azt hiszem, hogy az Unió egyik fő értékét ásná alá. Tehát bízunk abban, hogy a dublini egyezménynek a megreformálása abba az irányba fog mutatni, amely területen mi már jelentős eredményeket értünk el. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A mai utolsó napirend előtti felszólalást Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik frakciójának tagja fogja elmondani: „Ez már nem lojalitás, hanem bűnpártolás” címmel. Képviselő úré a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem ma szót, hogy arra a nagyon fontos problémára felhívjam ismételtén és sokadjára a figyelmet, amely a cigányintegrációs szerződések, pénzköltések vagy éppen visszaélések területén zajlik idestova hat éve.

Mindenki sokszor sokféleképpen előhozta már ezt a problémát, és önök láthatóan vagy nem hajlandók tudomásul venni, hogy milyen visszaélések zajlanak, vagy pedig tudomásul veszik, és ez egy bizonyos dolognak az ára, amiért önök az érintetteket megvédik, a felelősöket hagyják garázdálkodni. Nyilván ennek megvan az oka, és előbb-utóbb ki is fog derülni. Egyet leszögezhetünk: a hazai cigányság legnagyobb ellensége és az egész integrációra a legnagyobb veszély ma Magyarországon az önök által garázdálkodni hagyott cigány politikai elit. Tisztelet a kivételnek és tisztelet mindazon országos roma önkormányzati dolgozóknak, aki próbál tisztességesen munkát végezni és tenni ennek a nagyon fontos társadalmi ügynek az érdekében, de ez sajnos teljes mértékben eredménytelen, hiszen azok az emberek, akik érdemi döntéseket hoznak az Országos Roma Önkormányzaton belül, mind-mind egyfajta marionettbábu szerepet töltenek be, hiszen mindegyiket kivétel nélkül Farkas Flórián mozgatja a háttérből, az érdemi döntéseket ő hozza, az érdemi szerződéseket és egyéb dokumentumokat ő írja alá. Lehet persze a felelősséget firtatni, lehet a felelősséget szétteríteni, a felelősöket pedig letagadni, én azért szeretnék emlékeztetni: nem mi voltunk azok, akik stratégiai partnerséget kötöttek azokkal a gazemberekkel, akik most már sok-sok éve visszaélnék ezekkel a milliókkal, nem mi voltunk azok, akik Farkas Flóriánt miniszterelnöki megbízottá tettük, és nem mi vagyunk azok sem, akik továbbra is védik a védhetetlent, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy a dolgok érdemben ne változzanak, a lopás, a csalás és a bűncselekmények sorozata pedig folytatódjon.

Én úgy fogalmaznék, hogy szép dolog, sőt egy nagyon fontos emberi erény és emberi nagyságra okot adó és példaként állítható mindenki elé a lojalitás, viszont amit önök művelnek ebben a kérdésben, az már réges-rég nem lojalitás, hanem bűnpártolás. Ez pedig Btk.-s cselekmény, szeretném az érintettek figyelmét felhívni. Feltehetjük a költői kérdést, hogy mindez miért. Nyilván van oka, és nyilván nincs ma Magyarországon ember, aki azt elhiszi, hogy önök pusztán jóindulatból hagyják néhány embernek vagy néhány kis csoportnak, hogy a százmilliós, akár európai uniós, akár hazai adóforintokkal visszaéljenek és garázdálkodjanak. Nyilván én felteszem a költői kérdést, és nem várok rá választ, de azért szeretném a jegyzőkönyv kedvéért is hangoztatni vagy megfogalmazni, hogy nem ez-e az ára mindannak, hogy akár időközbe, akár rendes választások során ugye a két nagy társadalmi csoport, aki érdemben befolyásolni tud egy választási kimenetelt, az egyik a nyugdíjas-társadalom, a másik pedig lélekszámarányosan a hazai cigányság. Nem az a feladata Farkas Flóriánnak, hogy ezt a társadalmi csoportot önök mellett el tudja vinni a szavazófülkébe, és cserébe önök szemmet hunynak mind afölött, amit ő művel most már hosszú évek óta? Nem várok rá választ, pedig nagyon díjaznám az őszinteséget.

Éppen ezért az Országos Roma Önkormányzatot át is lehetne most már nyugodtan keresztelni, hogy

„olcsó romavoksok önkormányzata”. *(Taps a Jobbik soraiból.)* Hiszen valójában erről van szó, valójában önök idáig silányították az egész társadalmi integrációs folyamatot.

Amit mi javasolunk, és hogy minél kisebb legyen a károkozás - ha lehet ezt a kárt még kicsinek nevezni -, az Országos Roma Önkormányzat összes ingó és ingatlan vagyonát haladéktalanul vegyék vissza, foglalják le; az összes folyamatban lévő pályázatot állítsák le, és a felelősöket haladéktalanul vonják felelőségre, haladéktalanul felelniük kell az igazságszolgáltatás minden szegmensében és előtt.

Amit még javasolunk - és bízom abban, hogy nem maradunk egyedül ezzel -, hogy ezt az egész korrupciós botrányorozatot, ami évek óta zajlik, parlamenti szinten is vizsgálni kell egy vizsgálóbizottság keretében. Én élek a gyanúperrel, és természetesen csak feltételes módban beszélhetek: szerintünk ezért az elképesztő lopássorozatért Farkas Flóriánnak komoly felelőssége van, abban pedig, hogy Farkas Flórián továbbra is ámokfuthat, és ezt a tevékenységét folytathatja, ebben pedig Orbán Viktor miniszterelnöknek van komoly szerepe. Én abban bízom, hogy önök is fontosnak tartják az igazságot, a tisztánlátást és a rendet. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Eredetileg úgy terveztem, hogy csak magáról a projektről szólnék, de az ön felszólalása kapcsán azért óhatatlanul el kell mondanom egy mondatot, ami a Jobbiknak a cigánysággal, a romatársadalommal kapcsolatos politikáját illeti, ami az ön felszólalásából kijött. Önök kétféle módon tudnak, úgy látszik, tekinteni a hazai cigányságra, amit teljes mértékben elutasítunk, ezt a fajta leegyszerűsítést és ellenségkeresést. Az egyik az olcsó voksok tere, a másik pedig egy gyűlöletkeltésre alkalmas csoport, ami alapján a Jobbik próbál Magyarországon szavazatokat szerezni. Mindkettővel politikailag lehet élni, habár egyik sem fogadható el, és a Fidesz-KDNP értékközössége számára ez nem elfogadható. A Jobbik nyilván az utóbbival próbált bejutni a parlamentbe, nyilván ezt a későbbiekben is kívánja folytatni, de ez a megoldáshoz minket közelebb nem visz.

Ugyanakkor a megoldáshoz jól kivitelezett projektek Magyarországot, az egész társadalmat közelebb vinnék, és itt két részre bontanám az ön által felvetett kérdés kapcsán a válaszomat. Az egyik a célok meghatározása ezen projekt kapcsán, utána pedig a megvalósítással kapcsolatos lépések, intézkedések és hibák. Egyébként meg teljes mértékben furcsának tartom még a politikai időzítés vagy politikai taktika szempontjából is, hogy azután áll föl a Jobbik ezzel a kérdéskörrel, miután a kormányzat jogerősen elállt ettől a támogatási szerződéstől.

(13-50)

Azt hiszem, hogy ha van rossz időzítés, akkor az pontos ez, amikor hasonló típusú, kínos összekacsintásra utaló felszólalásokat itt a parlamentben érdemes elmondani. *(Szilágyi György közbeszól.)*

Nézzük az első részt, azt, amire a kormányzat pénzt adott, hiszen itt közpénzekről van szó, ezeket a lehető leghatékonyabban kell elkölteni, ki-ki a saját pénzét szórhatja, de a közpénzekkel takarékosan és céltudatosan kell hogy gazdálkodjon. Éppen ezért támogatott a kormányzat egy támogatási szerződésben egy olyan projektet, amelynek több kedvezményezettje is volt, mely célul tűzte ki egy foglalkoztatási szövetkezetnek a létrehozatalát, nem hiszem, hogy ezt bárki vitatná; célul tűzte ki 1800 embernek a fejlesztésbe való bevonását, nem hiszem, hogy ezt bárki vitatná; és célul tűzte ki, hogy 600 fő sikeres OKJ-s képzettséget szerezzen ilyen területeken, mint csőhálózat-szerelő, famegmunkáló, zsaluzó ács, vízszigetelő *(Szilágyi György: Mi valósul meg?)*, melegburkoló, zöldség- és gyümölcsfeldolgozó, betanított varrómunkás vagy betanított konyhai kisegítő, és még hosszan tudnám sorolni azokat a képzettségeket, amelyekre igény, szükség van, és amelyeknek a megszerzésével évek vagy évtizedek óta munkanélküli emberek szerezhettek volna maguknak munkát. *(Szilágyi György: Mi valósul meg?)*

A kormányzat felelőssége a támogatás megítélés szempontjából odáig tartott, amikor ezeket a célokat kitűzte, amikor indikátorokat határozott meg, amit a megvalósítóknak véghez kell vinnie. Éppen ezért, úgy gondolom, hogy ez nagyon jó és hasznos cél volt, amit a kormányzat megtett ennek a projektnek a kapcsán. *(Szilágyi György: Ki lopta el a pénzt? - Az elnök csenget.)*

És utána, a megvalósítás során folyamatosak voltak az ellenőrzések, a támogató, az EMMI, a Miniszterelnökség, a NAV, az OLAF, nagyon sok mindenki fordult meg ennek a projektnek a háza táján és vizsgálta a különböző szabályosságokat. Mi az EMMI részéről vagy a Miniszterelnökség részéről, többen a támogatási szerződésnek való megfelelést, az útmutatók betartását, az ÁSZF betartását; tartottunk helyszíni ellenőrzéseket is, kimentünk azokba a regionális irodákba, ahol a foglalkoztatási szövetkezetnek működni kell, és azt lehetett megállapítani, hogy a foglalkoztatási szervezet létrejött, a projekt elindult, biztató jelekkel, majd pedig annak a fenntartása rövid idő után nem valósult meg. Hiába jött létre az az alap, ami kapcsán, amire építkezve ezeket a társadalmilag szerintem vitathatatlanul hasznos elemeket meg lehetett volna valósítani, a fenntartási kötelezettségének itt a támogatott nem tett eleget, és ez a foglalkoztatási szövetkezet nem teljesítette be azt a feladatot, amire a támogatási összeget kapta.

Itt a parlamentben már számtalanszor beszélünk tuatnyi eljárásról, amit a támogatók a közpénzek védelme érdekében véghezvittek, és ennek lett az a konklúziója, hogy végül elállt a támogatástól a támogató. Ez azt jelenti, hogy a megkötés időpontjára

visszamenőleges hatállyal érvénytelen a szerződés, és minden előleget, amit korábban kifizettek (*Szilágyi György: Ki a felelős? Ott ül mögötted!*), azokat vissza kell fizetni, pontosan azért, mert a fenntartás nem valósult meg, hiába jött létre egy jó szervezet, hiába jött létre egy fontos foglalkoztatási szövetkezet, ami nélkül nehezebb megvalósítani ezeket a célokat, mégsem tartották fenn, és nem kapta meg azokat az eszközöket, anyagi javakat, amikre a működés közben szüksége lett volna a felállás után. Ez tényleg óriási összegeket érint, hiszen a záróelszámolás több mint kétmilliárdos összeget tartalmazott.

Eppen ezért a helyzet megoldására mi több egyeztetést is összehívtunk a konzorciumvezető és a partnerek között a visszafizetés pontos ütemezéséről, ezenkívül egyeztetéseket folytatunk a megvalósított és indokolt ráfordítások megtérítéséről, illetőleg a roma emberek foglalkoztatását segítő programok jövőjéről és a roma foglalkoztatási szövetkezet jövőjéről, mert ezekben mi hiszünk, ezeket fontosnak tartjuk (*Szilágyi György: Ki a felelős?*), de a szabálytalanságokat semmilyen szervezet részéről elfogadni nem tudjuk. Köszönöm szépen. (*Szilágyi György: Ki a felelős? - Taps a kormánypartii padsorokból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Giricz Vera ruszin nemzetiségi szószóló; Lukács László György, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik.

A szerdai napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Móring József Attila, KDNP; Kunhalmi Ágnes, MSZP; Schmuck Erzsébet, LMP; Rig Lajos, Jobbik; Németh Szilárd István, Fidesz.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadjá-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (*Szavazás.*)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Ház! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Most, 13 óra 55 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnökeként a határozati házszabály rendelkezései 121. § (4) bekezdésének

a) pontjában foglalt jogkörömmel élve Lukács László György képviselő úr K/9585. számon a nemzeti fejlesztési miniszterhez benyújtott írásbeli **kérdését visszautasítottam**, mivel az indítvány nem tartozik a miniszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mit kap Zugló a kiemelt kormányzati beruházásokkal?”** címmel. Tóth Csaba képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Zugló a főváros egyik legnagyobb (*Zaj. - Az elnök csenget.*) és egyben népesebb kerülete, ahol közel 125 ezer ember él. A kerület két kiemelt kormányzati projekt helyszíne is, mindkét beruházás már elkezdődött. Az egyik az új Puskás Stadion építése, ahol jelenleg bontják a régi, használhatatlan, sok helyen már életveszélyes állapotú épületeket. Az új stadion a tervek szerint 65 ezer néző befogadására lesz alkalmas, ahol az Európai Labdarúgó Szövetség előírásának megfelelően az összes néző fedett helyen ülhet majd. Hosszú évek óta nem volt ilyen nagy méretű, több tízezer fő befogadására alkalmas stadion Budapesten.

Ha ilyen tömeg érkezik a stadionhoz, szükség lesz új parkolókra is. Erre azonban nem gondoltak, hiszen az új Puskás Stadion területére nem terveztek parkolókat, pedig ez már jelenleg is komoly problémát jelent a környéken. Elég, ha arra gondolunk, hogy ha a Papp László arénában egy 12 ezer fős vagy a mellette található Syma-csarnokban 5-10 ezer fős rendezvény van, akkor a környéken közlekedni és parkolni már most sem lehet, minden bedugul.

Az új stadion - ahogy a beruházást felügyelő kormánybiztos korábban elmondta - 2020-ban ott-hont adhat az Európa-bajnokság mérkőzéseinek is, továbbá olyan világsztárok koncertjének és nemzetközi produkcióknak, amelyek eddig alkalmas létesítmény hiányában nem jöhettek Budapestre.

A másik kiemelt kormányzati beruházás a Liget Budapest-projekt. A várakozások szerint, ha megépül az új múzeumi negyed, akkor évi mintegy másfél millió új látogatóval számolnak. A Városligetet ma már szinte megközelíteni sem lehet és nem csak akkor, hogyha valamilyen nagy rendezvény helyszíne; naponta több ezer, hétvégenként tízezernél több ember (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) keresi fel pihenni, kikapcsolódni, sportolni vagy csak szabadidejét eltölteni. A környéken a parkolás jelenleg nem megoldott, óriási problémát okozva az ott élő embereknek. Amennyiben a tervezett beruházás miatt jelentősen megnő a Ligetet felkeresők száma, ez a probléma csak fokozódni fog.

A Zuglót érintő kiemelt kormányzati beruházások külön-külön is több száz milliárd forintba kerülnek. Több forgalmas közlekedési csomópont található a kerületben, és ide ér be az M3-as autópálya forgalma is. Sok ezren használják ezért parkolókat a kerületet, ahol azonban a jelentős számú gépjármű befogadására alkalmas, ilyen célra kialakított P+R

parkoló nincs. A jelenlegi, sokszor katasztrofális parkolási helyzetet, amely a zuglóiaknak nagyon sok bosszúságot és kellemetlenséget okoz, növelni fogja a két kiemelt projekt megvalósítása is. Zugló végképp be fog dugulni, és egy-egy rendezvényre többórás araszolással és parkolóhely-kutatással lehet majd csak eljutni.

Az elmondottakra tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat: mit kívánnak tenni annak érdekében, hogy a kiemelt helyszíneket és a rendezvényeket az odaérkezők egyáltalán meg tudják közelíteni, és valahogy parkolni tudjanak? A több száz milliárd forintos beruházásokból mennyit szánnak a fenti problémák megoldására, a zuglói embereknek okozott bosszúságok enyhítésére? Várom válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy mindannyiunk számára jó hírekkel tudok szolgálni, hiszen már a múltban is - és a jövőben is - erre fokozottan koncentráltunk. 2011-ben került felülvizsgálatra a zuglói közlekedési koncepció, pontosan azért, hogy jobbak legyenek azok a feltételek, amelyekről képviselő úr is beszélt. Megújult és meghosszabbításra került az 1-es villamos vonala, a Dózsa György úton és a Ligeten keresztül új Škoda Solaris trolibuszok, a felújított Thököly úton pedig a város legkorszerűbb, környezetbarát Volvo és Mercedes buszai közlekednek most már.

(14.00)

Mindemellett pedig a Balázs Mór-terv, a főváros hosszú távú közlekedési koncepciója további jelentős fejlesztéseket tartalmaz a jövőre nézve is.

Ahogy ön is mondta, a Puskás Ferenc Stadion megújul. Itt egy világszínvonalú létesítmény lesz, akár sportrendezvények szempontjából, akár más, világsztárokat felvonultató kulturális rendezvények szempontjából. Négy év múlva akár a földrész labdarúgó-válogatottjait is vendégül látó komplexum fog itt kialakulni, de emellett nyilván a közvetlen környezetben, 8 hektáron megújulnak a térburkolatok, új zöldfelületek kerülnek kialakításra, amit a helyi lakosság is élvezhet, nem csak a turisták.

Eppen ezért fontos a közlekedési helyzet megoldása is, ugyanakkor a világban uralkodó mostani szakmai trendek nem annyira a személygépkocsival való odajutást, hanem a tömegközlekedéssel való kiszolgálást helyezik előtérbe. Ilyen nagyságrendű, a városon belül lévő létesítményeknél a dugók, a környezeti terhelés, a környezeti károk elsősorban ennek a fejlesztésével oldhatók meg. Eppen ezért fordít erre a kormányzat 15 milliárd forint összeget, hogy ezeket a közlekedési problémákat próbálja megoldani.

A Városliget fejlesztése során a kormány kiemelten kezeli a közlekedés kérdését. A projekt kezdetétől külön munkacsoportban folyik a közlekedési beruházások előkészítése a BKK-val kötött stratégiai megállapodás keretein belül. Az előkészítő tanulmányokban szereplő és a fejlesztési programban prognosztizált látogatószám-növekedést a jelenlegi, folyamatos fejlesztés alatt álló tömegközlekedési hálózat ki tudja szolgálni a fejlesztések után, annál is inkább, mert a tervek szerint az 1-es millenniumi földalatti vonalának tervezett felújítása és a járműpark fejlesztése során a Városligetet és az 1-es villamost kiszolgáló új megálló is megépítésre kerül.

Fontosak a tömegközlekedési kapacitásokat növelő változások is, mégpedig az, hogy a MÁV tervei szerint a Városliget szélén, a Róbert Károly körút közelében a váci és a szolnoki vonalakat egyaránt kiszolgáló új vasúti megállóhely létesül, amely mind a Nyugati pályaudvartól, mind pedig az elővárosokból megkönnyíti a Városligetbe történő eljutást.

Ahogy arra a képviselő úr is utalt, a legnagyobb közlekedési probléma a Városliget és az Ötvenhatosok tere ingyenes P+R parkolóként való használatából ered. Ennek a megoldására létesül majd az M3-as bevezető út mentén egy valódi P+R parkoló, amelynek helykijelöléséről, finanszírozásáról jelenleg is folynak az egyeztetések. A jelenleg ott parkolóknak sem kell aggódniuk, a felszíni parkolás megszüntetésével felszabaduló zöldfelületek alatt három helyen is létesülnek mélygarázsok, a Liget északi részén, az új Pannon Park szomszédságában, a Közlekedési Múzeum épülete mellett, valamint az Ötvenhatosok terén.

A turistabuszok parkolását is meg kívánjuk oldani, úgy nem rendezett az állapot, ahogy az most történik. A Múcsarnok épülete melletti ideiglenes parkolóhelyet a Vágány utcában fogjuk megoldani, a MÁV-területek felhasználásával, az útpálya szélesítésével. Itt a buszok kulturált módon tudnak majd parkolni.

Ez összességében, ahogy mondtam is, képviselő úr, egy 15 milliárd forintos pluszforrást jelent. Azt hiszem, hogy mind a tömegközlekedés fejlesztése szempontjából, mind a gépkocsiforgalom kulturált kezelése szempontjából, mind pedig a parkolás problémáinak a megoldása szempontjából nem egy spon-tán létrejött, szervezetlen, hanem egy tudatos és a zuglóiak számára is sokkal kedvezőbb módot tudunk kialakítani, úgyhogy kérem, hogy fogadja el a választomat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagy figyelemmel hallgattam az államtitkár úr szavait. Egyelőre túl sok biztatót nem tudtam belőlük kivenni. A szándék jó. Örömlénk, ha ez megvalósulna a kerületben, ugyanakkor felhívnám a figyelmét arra,

hogy jelenleg a Budapest Arénánál található parkoló 1200 férőhelyes, egy-egy rendezvény kapcsán képtelenség megközelíteni, már most is. Csak egy szűk bejáraton, egy szűk ösvényen lehet ott bemenni, tehát képtelenség parkolni. Hiába fejlesztik a tömegközlekedést, ettől ez még nem fog javulni, vidékről is jönnek ugyanis emberek.

A Városliget kapcsán pedig én örömmel hallom, hogy épülni fog mélygarázs és parkolóházak ott a környéken, de bizonyára elkerüli a figyelmüket az, hogy jelenleg Zuglóban nincs fizetőparkoló-övezet kijelölve - minden szomszédos kerületben van -, ezért senki nem fog a parkolóházakban, mélygarázsokban parkolni addig, amíg a felszínen ingyen lehet parkolni ott a környéken. És az a zsúfoltság, az a tumultus, ami ott van, semmit nem fog javulni és semmit nem fog változni, ha ebben a tekintetben nem lesz változás.

És még egy gondolat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), hogy a költségvetés módosításánál (*Az elnök újból csenget.*) minden évben beadtam egy módosítást arra vonatkozóan, hogy parkolóhelyek épüljenek...

ELNÖK: Képviselő úr, az előbb is túllépte az idejét, legyen szíves...

TÓTH CSABA (MSZP): ...Zuglóban. Eddig mindig leszavazták...

ELNÖK: ...időben befejezni a felszólalását!

TÓTH CSABA (MSZP): ...Bízom benne, hogy idén megteszik. A választ nem fogadom el. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Megállapítom, hogy a Ház 112 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Öntsünk tiszta vizet a pohárba: kik a valódi haszonélvezői a sokszor tízmilliárdos biznisznek?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Miniszterelnöki Kabinetiroda képviselője válaszol. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Rogán Antal ötlete alapján 2012 nyarán került megalkotásra a letelepedési államkötvény konstrukció, amelyet már a kezdetektől körbelengett a korrupció gyanúja, miközben a kormánypártok dicshimnuszokat zengtek arról, hogy mennyi munkahelyet fog teremteni a program.

A gyakorlati megvalósítás azonban a legvadabb képzeletünket is felülmúlta. Eleve nem a külképvise-

leteket, hanem javarészt offshore háttérű cégeket bíztak meg a kötvények értékesítésével, és ezen cégek számára a Rogán Antal vezette Gazdasági bizottság engedélyezte a forgalmazást. Csak néhány országot említenék, ahova többek között ezek a cégek be vannak jegyezve: Kajmán-szigetek, Szingapúr, Málta, Ciprus.

Ha pedig ez nem lenne elég, a kötvényeket diszkontáron adja a közvetítő cégeknek a magyar állam, így azok élből 9 millió forintot zsebre tesznek kötvényenként. És erre jön még rá a 45-60 ezer euró körüli jutalék, de a sajtóban hallhattunk 70 ezer eurós közvetítési díjakról is. Ennek oka, hogy a jelenlegi jogszabályok alapján a közvetítő cégek maguk határozhatják meg a jutalék mértékét, ami egy teljesen monopol piacon már önmagában korrupciógyanús szabályozás.

A konkrét számokat, hogy mekkora bevételre tesznek szert a közvetítő cégek, a fentiek alapján nem tudhatjuk, de a szaksajtó becslései alapján a 100 milliárd forintot közelítheti ez az összeg, ami 25-30 százalékos összesített jutalékszintet jelent a nem-egyszer offshore háttérű cégek számára. (*Dr. Schiffer András: Ki van mögöttük?*)

A legtragikusabb az egészben, hogy a kormány szerint nem közpénzről van szó, hiszen a letelepedni kívánók a saját pénzükből fizetik a jutalékot. Ez pedig teljességgel hazug állítás, hiszen gyakorlatilag a letelepedés jogát árusítja ki az állam, elad egy kedvezményt, aminek a bevétele ugyanúgy közpénznek tekinthető, mint mondjuk egy koncessziós szerződés ellenértéke. A helyzetet tovább súlyosbítja, hogy a sajtóban már olyan konkrét elemzések is megjelentek, amelyek személyes számlákat mutattak ki a közvetítő cégek és Rogán Antal, valamint Habony Árpád között.

A fentiek alapján kérem az államtitkár urat, hogy válaszoljon őszintén és érdemben az alábbi kérdésekre. Mi valósult meg a letelepedési államkötvény-program szépen hangzó munkahelyteremtési ígéreteiből? Miért offshore-gyanús cégeket bíztak meg az értékesítéssel? Szándékoznak-e kimutatást készíteni arról, hogy ezeknél a cégeknél pontosan mennyi jutalék landolt? Nem gondolja-e, államtitkár úr, hogy roppant kellemetlenek azok a konkrét kimutatások, amelyek a sajtóban is megjelentek, és amelyek Habony Árpádhoz és Rogán Antalhoz személyes számlakon kötik ezeket a cégeket? Várom megtisztelő és érdemi választ, államtitkár úr. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy pár dolgot tisztázzak a letelepedési államkötvény-programmal kapcsolatban. Először is, és talán ez a legfontosabb, ez a program pénzt hoz az országba, és egyetlen fillér közpénzt nem visz el. (*Dr. Schiffer András: Ki viszi el?*) Ilyen értelemben teljesen

más, mint az önök Kovács Béla-programja, amely pénzt hozott az országba, legalábbis a Jobbikhoz, de nem tudni, hogy ezért mit kértek cserébe. *(Halász János: Így van!)*

Nem megkerülhető tény, hogy ez a kötvényprogram a bevezetése óta több mint 200 milliárd forint bevételt hozott a magyar államnak. A program egyik jelentős előnye, hogy az eladott kötvények után öt évig nem kell kamatot fizetni, így csökkennek az állam kamatkifizetése. *(Dr. Schiffer András: Mi van az offshore cégekkel?)* Ezek az előnyök is hozzájárulhatnak ahhoz, hogy Magyarországnak nem kellett külföldi kötvényeket kibocsátania. Akik élnek magával a letelepedéssel, magyarországi pénzügyi szolgáltatásokat is igénybe vesznek, illetve további magyarországi befektetésekbe is kezdhetnek. Ez szintén jótékony hatással lehet a költségvetésre nézve. Ami a közvetítőket illeti, a nemzetközi gyakorlat az, hogy minden ország közvetítőkre bízta ezt a tevékenységet. A cégek megbízási díjait a piac árazza be, az államnak erre nincsen ráhatása.

Fontos körülmény, hogy a letelepedési kötvények programjáról az Országgyűlés Gazdasági bizottsága hozott döntést nyilvánosan, és aki megnézi a jegyzőkönyveket, azt láthatja, hogy az ellenzéki pártok, így a Jobbik is, nem tettek javaslatokat, és nem hangoztattak kritikákat. *(Szilágyi György: Ki volt a vezetője a Gazdasági bizottságnak?)*

(14.10)

Tisztelt Képviselő Úr! Interpellációjából azt érezni, hogy ön fontosnak tartja az átláthatóságot, a cégek törvényszerű, átlátható működését. Ha ez így van, akkor miért nem faggatják a Jobbik egyik jelen lévő képviselőjét, aki több olyan céget alapított és vezetett, amelyeket aztán cégtetemőkben fantomizáltak jelentős meg nem fizetett adóhátralékkal? *(Dr. Schiffer András: Kisvárdán?)* Ilyen körülmények között az átláthatósággal kapcsolatos jobbikos felvetések hiteltelenek. Ha önöknek valóban fontos az átláthatóság, akkor mindenekelőtt a Jobbik elnöksége háza táján van tenniük. Köszönöm a figyelmet. *(Szilágyi György: Ünnepeljük meg a 12 milliárdot is! - Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzásra Staudt Gábor úrnak visszaadom a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Természetesen nem tudom elfogadni a választ. Azokat a sablonokat mondta el államtitkár úr, amiket ezerszer hallottunk, és teljesen hazugok. *(Közbeszólások a Fidesz soraiban.)* Azt kell mondjam, az, hogy 200 milliárd bejön kölcsönként, amit vissza kell fizetni, 100 milliárd meg az offshore hátterű közvetítő cégeknél jutalékként ott marad, ez nem egy jó üzlet, vagy csak azoknak a cégeknek.

Ha már Kovács Bélát emlegette államtitkár úr, az ajánlatunk továbbra is áll: legyen Kovács Béla-vizsgálóbizottság, vezessék önök, de akkor például

ezt a letelepedési offshore céget vizsgáló bizottságot állítsuk föl - beadtuk az Országgyűlés számára -, és ezt szeretnénk mi vezetni. Azt hiszem, hogy ez egy korrekt ajánlat. Ha ezt nem fogadják el, akkor minden egyéb csak pusztán légből kiáltott szó, és tulajdonképpen az önök mentegőzését foglalja magába.

Úgyhogy, államtitkár úr, nem tudom elfogadni ezt a választ, és úgy gondolom, hogy a választópolgárok sem fogják tudni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr választát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 111 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Semmit nem jelent az adott szó, miniszter úr?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Joggal érzik magukat becsapva a közszolgálati dolgozók, hiszen a beígért életpálya megint nem fog úgy megvalósulni, ahogy arra a kormány és személyesen Lázár János miniszter úr ígéretet tett. Ma már sokkal sürgetőbb feladatnak tartja a kormány a bürokráciacsökkentést, ami az önök értelmezésében minisztériumi háttérintézmények beszántását és dolgozói elbocsátásokat jelent.

Pedig nem ezt ígérték. Tavaly márciusban a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum ülésén, miniszter úr, ön beszélt arról kész tényként, hogy 2016. július 1-jétől életbe lép az egységes közszolgálati életpálya, melynek eredményeként a kormánytisztviselők nettó 30 százalékos keresetnövekedéssel számolhatnak. Az is elhangzott, hogy mivel a legalacsonyabb jövedelmű vagy beosztású járási hivatali vagy kormányhivatali dolgozók bérhelyzetének rendezése nem tűr halasztást, még az életpályamodell bevezetése előtt, tehát az év első felében 50 százalékos béremelést adnak 27 ezer kormánytisztviselőnek, akik most a létminimum alatt keresnek, mindössze 78 ezer forintot.

Januárban aztán jött a feketeleves. Közszolgálati életpályáról való egyeztetések helyett az önök minisztériuma váratlan bejelentéssel állt elő: a közigazgatásban dolgozók létszámának csökkentését, a ciklus végéig 150 ezer fő leépítését, háttérintézmények bezárását helyezték kilátásba. Az életpályáról való egyeztetések megszakadtak, a kormányzati kommunikációs gépezet új jelszava immár a bürokráciacsökkentés és a versenyképes állam. Azt is megtapasztalhattuk, hogy Lázár miniszter úr bejelentéseiben csak egy dolog kiszámítható: a kiszámíthatatlanság. Akár állami dolgozói létszámáról, akár béremlésről beszél, minden alkalommal más-más számokat hallunk.

A legújabb számok szerint idén nem 80 ezer kormánytisztviselő és 35 ezer önkormányzati köztisztviselő részesül béremelésben - amit korábban ígérték -, csak minden hetedik dolgozó. Sehol nincs már a költségvetésbe elvileg betervezett 38 milliárd forint sem, ehelyett a 16 ezer dolgozó béremelésére 10 százalékos leépítéssel tervezik megteremteni a fedezetet. Miért nem jelent önöknek semmit az adott szó? Miért csapják be lépten-nyomon a dolgozókat? Miért nem egyeztetnek a törvényi kötelezettségeiknek eleget téve még a döntési javaslatok kormány elé kerülése előtt az érdekképviseléssel? Miért kapkodnak összevissza, egyik nap még béremelést és életpályát ígérve, a másik nap több ezres elbocsátásokat kilátásba helyezve?

Kérdésem: mi lesz tehát az ígérésekkel? Megkapják-e a 30 százalékos béremelést a közszolgálati dolgozók, ideértve az önkormányzati köztisztviselőket is? Várom megtisztelő válaszát. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Lázár János miniszter úr a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen képviselőtársamnak a kérdést, amely néhány félreértés tisztázására alkalmat biztosít számomra.

Először is arról tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a kormány rövidesen megtárgyalja az állami tisztviselői karról szóló törvényjavaslatot, és április hónap folyamán, várhatóan a hónap második felében az Országgyűlés elé terjeszti, amelyet jövő héten kedd délután a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum rendelkezésére bocsát vita céljából. Tehát az első kérdésére azonnal tudok választ adni: a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum, a szakszervezetek és más érdekképviselők részvételével fogjuk az Országgyűlés elé terjeszteni azt a javaslatot, amely létrehozza 1990 óta, 26 év után először az állami tisztviselői kart. Az állami tisztviselői karnak nem része az önkormányzati tisztviselői kar - hogy egy másik kérdésére is választ adjak.

Két dolog egyszerre zajlik. Az egyik: az állam által kialakított bürokrácia csökkentése, részben a hivatalok leépítésével, részben a bürokratikus szabályok megszüntetésével. 110 törvényt módosított részben az önök támogatásával az Országgyűlés; most újabb, több mint 85 törvény módosítására fogok javaslatot tenni az Országgyűlésnek. Meggyőződésem szerint ez jelentős mértékben tudja az idei esztendőben csökkeneni azt a bürokratikus terhet, amely több millió honfitársunk vállán nyugszik, amikor 23 millió ügyet intéznek évente. Ezekből az ügyekből jelen pillanatban 675 típust lehet a járási hivatalokban intézni, és április 1-jétől újabb 500-féle ügyben fordulhatnak az ügyfelek a járási hivatalokhoz.

A javaslatunk a következő: miközben az államnak párhuzamosan egyszerre a központi hivatalokat és a költségvetési hivatalokat, szervezeteket racionalizálni kell - úgy gondolom, ebben teljes konszenzus

van, hogy az állami vízfej kisebb legyen -, a járási hivatalokban szolgálatot teljesítőknél meg kell kezdeni az állami tisztviselői karba való beléptetést, s el kell érjünk azt, hogy a költségvetés által biztosított keretek között - ma a költségvetés mintegy 25 milliárd forintot fölhasználásra engedélyez a Miniszterelnökségnek július 1-jétől - az állami tisztviselői karban először a terheket viselő, a fronton szolgálatot teljesítő, az ügyfelek ügyeit intéző, ma sok esetben 70-80-90 ezer forintot kereső munkatársainkkal kell kezdenünk a béremelést. Ez megvalósul július 1-jével. Ez körülbelül 50 százalékot jelent attól függően, hogy kinek lesz felsőfokú végzettsége, kinek van középfokú végzettsége, ki milyen munkakört tölt be. Az állami tisztviselői karról szóló törvény új alapokra helyezi a felelősség viselését, a folyamatos képzés kötelezettségét, az előrehaladás lehetőségét, és valóban, a pedagógusok, a rendőrök és a katonák után egy olyan életpályát kínálunk, amely egy fiatal számára kiszolgálási lehetőséget biztosít, illetve fix előmeneteli biztonságot fog teremteni.

Szeretném arra is föl hívni a figyelmét, hogy a tisztviselőkön nyugvó terhek folyamatosan növekedni fognak. Terveink szerint a következő évben már kétezer lehet intézni a járási hivataloknál. Január 1-jével tudjuk beléptetni a kormányhivatalokat az állami tisztviselői karba, és meggyőződésem szerint 2018. január 1-jével tudunk minden állami tisztviselőt beléptetni ebbe a rendszerbe.

Ma Magyarországon 17 ezer járási hivatali állami alkalmazott van, ezeknek a száma a járási hivatalok megnövekedett feladatellátására való tekintettel július 1-jével körülbelül 22 ezer lesz. Január 1-jével körülbelül ugyanennyi, kormányhivatalban szolgálatot teljesítő kolléga fog belépni a rendszerbe, és a következő évben lépnek be azok, akik 2018. január 1-jén szolgálatot teljesítenek az átalakított központi államapparátusban való munkavégzés mellett. Tehát átalakítjuk a központot, a járási hivatalok és a kormányhivatalok feladatokat kapnak, és a feladatokhoz rendelünk fizetést. Ez a mi tervünk, ehhez kérem az ön támogatását, és megnyugtatom, hogy nemcsak szavakban, hanem tettekben is teljesíteni fogjuk az ígretünket. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszter úr válaszát.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Miniszter úr, a válaszból az derült ki, hogy az eddigi béremelési ígérek nem teljesültek és nem is fognak teljesülni. Az LMP-nél úgy látjuk, hogy nagyon komoly, radikális béremelésre lenne szükség Magyarországon nemcsak általában, hanem a közszolgák körében is. 2008 óta nem volt béremelés, a bérek rettentően alacsonyak.

(14.20)

Mi azt gondoljuk, hogy ezeknek a béreknek kettős, nagyon komoly negatív hatása is van. Az egyik

társadalompolitikai oldalról az, hogy abból a 60-70-80-90 ezer forintból nem lehet ma Magyarországon megélni, csak nyomorogni lehet, de gazdasági oldalról is nagyon komoly negatív hatása van, hiszen a vásárlóerő nagyon gyenge Magyarországon, és a vásárlóerő radikálisabb megemelésére lenne ahhoz szükség, hogy a gazdaság fejlődési pályára lépjen.

Mivel a miniszter úr konkrétan nem válaszolt a béremelési kérdésemre, a válaszát nem tudom elfogadni. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a miniszter úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 114 igen szavazattal, 33 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Csenger-Zalán Zsolt, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Kinek az érdekeit képviselik a szocialisták földügyekben?”** címmel. A képviselő úré a szó.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szinte már megszoktuk, hogy baloldali képviselőtársaink rendszeresen bírálják a „Földet a gazdáknak!” program keretében megvalósuló földárveréseket. A gazdák földtulajdonhoz juttatása sajnos nem arat sikert a parlamentben az ellenzék köreiből, mint ahogyan a korábbi földbérleti programokat is csak támadások érték. Mindegy, hogy állami földek vagy nemzeti parki területek hasznosításáról van szó, az ellenzék mindig korrupciót kiált a magyar földműveseket termőföldre juttató intézkedések kapcsán.

Tavaly, amikor Győrffy Balázs képviselőtársunk javaslatára a parlament igyekezett szélesíteni a földbérleti díjak felülvizsgálatának lehetőségeit, erősítve ezzel a földtulajdonosok pozícióit és kiegyenlítve a piaci viszonyokhoz nem igazodó bérletdíj-rendszert, szocialista képviselőtársaink voltak a lehangosabb ellenzék. Nem véletlenül. Igyekeztek védeni annak a mintegy 130 bérlőnek az érdekeit, akik az ő kormányzásuk alatt jutottak rendkívül kedvező, már-már nevetséges feltételekkel nagy, értékes földbirtokokhoz. Ki tudja, milyen háttéralkukat bukik most el a párt azzal, hogy tisztább viszonyok keletkeztek a földbérletek területén?

Nem csoda, hogy szocialista képviselőtársaink, éppen Gógös Zoltánnal az élükön, minden földtulajdonnal vagy földdel kapcsolatos intézkedés ellen magukból kikelve tiltakoztak. A már említett képviselőtársunk buzgón járta a vidéket, fényképeket készített, és szinte vadászta a visszaélésgyanús eseteket a földbérletek kapcsán a Hortobágyon *(Moraj az MSZP soraiból.)*, azonban nemcsak képviselőként kellett volna mindezt megtennie, hanem annak idején már államtitkárként is, mondjuk, a Duna-Ipoly nemzeti park *(Derűtség a Jobbik és az MSZP soraiból. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Az!),* a Duna-Ipoly Nemzeti Park területén.

Választóközvetemben, Solymáron és Nagyköváciban már évtizedek óta húzódik a le nem zárult kárpótlási eljárás, ahol a hozzá köthető botrányok miatt a sajtóból is jól ismert Rozmaring Szövetkezeti Vagyonkezelő Kft., mely finoman szólva is kreatív módon vált a korábbi Rozmaring Mgtsz. jogutódjává, a korrupció erős gyanúját felvető eljárással természetesen oltalom alatt álló földterületekre jegyeztetett be vagyonkezelői jogot. Mindez még 2009-ben történt, és Gógös Zoltán akkori államtitkár urat nem zavarta, hogy az ország vagyonát képező, 1985 óta természeti oltalom alatt álló területeket, azok használatát *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* szocialista körökhöz köthető kft. birtokolja.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hogyan biztosítja a kormány, hogy a magyar gazdálkodók tiszta körülmények között juthassanak földtulajdonhoz? Milyen eredményeket tud felmutatni a tárca a programjait ért ellenzéki vádakkal szemben? Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Nagy István államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! *(Zaj.)* Tájékoztatom arról, hogy a Rozmaring Mezőgazdasági Termelőszövetkezet, illetve jogutódjának, a Rozmaring Szövetkezeti Kft. gazdálkodási területének befejezetlen földprivatizációja alapvetően nem az eljáró hatóságok mulasztásainak következménye. Sorozatos jogorvoslati kérelmek következtében a kft. földalap-elkülönítési tervét a mai napig nincs jogerős határozattal jóváhagyva sajnos. Az Igazságügyi Hivatal 2015. novemberi határozatával jóváhagyta a Pest Megyei Kormányhivatal Budakeszi Járási Hivatalának hatósági földalap-elkülönítési tervét, majd a 2016. januári határozatával módosította a korábbi döntését. Ezt követően az igazságügyért felelős miniszterhez címzett fellebbezések következtében másodfokú eljárás indult, amely jelenleg is folyamatban van. A kormány megtesz mindent annak érdekében, hogy a kárpótolta és a részarány-tulajdonosok hozzájuthassanak az őket megillető földterülethez. Ennek érdekében a tárca valamennyi rendelkezésére álló eszközzel támogatja a rendszerváltozás utáni földprivatizációs folyamatok mielőbbi lezárását.

A két évtizede húzódó, több jogorvoslati eljárást megjárt bonyolult földprivatizációs ügy jogszerű, minden fél által megnyugtató lezárását a tárca kiemelt figyelemmel kíséri, éppen azért, hogy a szocialista örökségként ránk maradt összetett földjogi problémák megoldódhassanak. Nem véletlen, hogy az MSZP nem támogatta Győrffy Balázs képviselőtársunk azon indítványát, hogy az általuk olyan nagyvonalúan meghatározott igen alacsony, olykor 10 forintnyi hasznóbérleti díjakat felül lehessen vizsgálni, hozzá lehessen alakítani a piaci viszonyokhoz. Nyilván nem esik jól a régi barátoknak, hogy a reális hasznóbérleti díjakat fizessék.

De nem csak ebben hibás az MSZP. Ők teremtettek olyan helyzetet, mint amiről jelenleg is szó van, a 2002-2010 között átgondolatlan feltételek mellett bevezetett „Életjáradékot a földért” programmal, mellyel az állam tulajdonába került számos hasznosíthatatlan, osztatlan közös tulajdoni hányad. Természetesen nem azt az igényt vitatjuk, amely az idős, a földjüket művelni nem tudó emberek részéről jogosan merült fel, de a konstrukció, be kell vallani, elhibázottnak bizonyult. Ezt a több tízezer hektárnyi osztatlan közös tulajdoni hányadot próbálja meg most az NFA a „Földet a gazdáknak!” program keretében értékesíteni.

Ellentétben a szocialisták által alkalmazott teljesen kusza, áttekinthetetlen földpolitikával, a jelenlegi rendszer teljesen átlátható, a „Földet a gazdáknak!” program a nyilvánosság előtt zajlik, nyilvános árverések keretében értékesítik az állami tulajdonú földeket abból a célból, hogy a kis- és közepes családi gazdaságok juthassanak tulajdonhoz. Egyenlő feltételek mellett, nagyon kedvező hitelkonstrukcióval vásárolhatnak földet a gazdák. Mára több mint 10 ezren jutottak földhöz a „Földet a gazdáknak!” program keretében, és az idei árveréseken már 1222-en jártak sikerrel.

Nagyon remélem, kedves képviselőtársam, hogy kielégítő választ adtam. Köszönöm megtisztelő figyelmét, és kérem válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a választ, tisztelt államtitkár úr. Azt kell hogy mondjam, engem megnyugtatott az az elszántság, ami *(Moraj az MSZP soraiban. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Szerencse!)* a válaszból kitudt.

Ugyanakkor arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy mind Nagykovácsi, mind Solymár térségében és különösen Solymáron még egyáltalán nem kezdődött meg a kárpótlás, talán az ország egyetlen ilyen helye, ahol erre még nem került sor. Külön problémát jelent az is, hogy miután a Rozmaring Tsz. - Budapestet is beleértve - hatóköre kiterjed nagyon sok területre, ezért ha majd egyszer ott lesz egyáltalán kárpótlás, azon nemcsak a solymáriak, hanem a jelenlegi helyzet szerint mindenki részt vehet, úgyhogy kérném a tárcát, hogy esetleg ezt az aspektust is még kísérelje figyelemmel.

A választ köszönettel elfogadom. *(Taps a kormánypárti padsorokból. - Gógös Zoltán: Még nem vettél földet?)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Kész káosz**” címmel. A képviselő úré a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Igaz-

ság szerint akkor járnék el helyesen, ha interpellációm kettő személyhez nyújtanám be, Fazekas Sándor földművelésügyi miniszterhez és Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszterhez, ugyanis ennek a két miniszternek az MVH-ért vívott harca olyan káoszt teremt a magyar mezőgazdaságban, amelynek elszenvedői nem mások, mint a magyar gazdák. A két miniszter személyes harcának a következménye az, hogy kevesebb támogatást fizettek ki eddig a magyar gazdáknak a vártnál. Rendkívül nehéz helyzetbe hozták ezzel a gazdákat, akiknek óriási gondot jelent most, hogy eddig nem jutottak hozzá a pénzükhöz. Az új komponensek, például a zöldítés esetében ráadásul úgy, hogy pénz helyett egy ellenőrzésről szóló figyelmeztetést kaptak az érintettek.

(14.30)

Csak emlékeztetőül, államtitkár úr: 2010 előtt, a kormányváltás előtt minden év elején legkésőbb februárban a magyar gazdák megkapták a közvetlen támogatások több mint 90 százalékát. Most az MVH kimutatása szerint a gazdák kevesebb, mint 60 százaléká kapta meg a támogatások kétharmadát. Ez visszafejlődés, ami egy rossz kormány rossz politikájának a következménye.

Ráadásul azok, akik valamilyen pályázati kiírásban bíznak, azok is azt látják, nem működik a rendszer. A kiírások naponta változnak, nincsenek pályázati útmutatók, a benyújtásra szolgáló szoftverek nem működnek, lényeges információk pedig csak a benyújtás napján vagy valamelyik hétvégén jelennek meg.

Így volt ez legutóbb a kertészeti támogatások esetében is. A kialakult helyzetért a tárca a felelős, önök és az önök rossz politikája. Éppen ezért kérdezem önt, de igazából a miniszter urat szerettem volna kérdezni: mi a fontosabb, a miniszter úr személyes pozíciója, vagy az, hogy végre rend legyen? Mikor teremtenek már normális helyzetet a támogatások terén, mikor juthatnak a pénzükhöz a magyar gazdák? Várom választát. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Nagy István államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Öntsünk tiszta vizet a pohárba! 2014-2020 között a magyar részesedés a teljes közös agrárpolitika kiadásainak 3,2 százalékát teszi ki. A KAP keretében felhasználható forrás 18 százalékkal, 12,3 milliárd euróra, több mint 3800 milliárd forintra nőtt. 2015-től azonban nemcsak a támogatás nőtt, hanem a különböző jogcímek száma és a velük kapcsolatban felmerülő feladat is. A területalapú támogatás már ismert rendszere mellett új elemként jelent meg az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra nyújtott támogatás, azaz a zöldítés, a

fiatal gazdák, a kis gazdaságok támogatása, valamint a termeléshez kötött jogcímek rendszere.

Valamennyi új konstrukció új jogszabály, új kifizetési és ellenőrzési eljárásrend megalkotását tette szükségessé, melyek elengedhetetlenek az uniós elveknek is megfelelő szabályos forrásfelhasználás érdekében. A zöldítési támogatással kapcsolatban szeretném emlékeztetni, hogy ez az egyik ára a fenn tartható közös agrárpolitikának.

Figyelmébe ajánlom azt az európai bizottsági pénzügyi kimutatást, amely a 2015. évi közvetlen támogatásielőleg-kifizetésekről szól. Ebből fehérenfeketén kiderül, hogy az EU-28-ak összehasonlításában Magyarország a legbátrabb és legeredményesebb harmadban végzett. Az új rendszer ellenőrzési terheinek súlyát jól érzékelteti az a tény, hogy a Mezőgazdasági és Halászati Tanácsban, annak a legkülönbözőbb szintjein 2015 második félévében visszatérő napirendi pont volt a nagy agrárhagyományokkal és potenciállal rendelkező országok azon aggodalma, hogy a korábban megszokottnál legyen elnézőbb a Bizottság az úgynevezett hibaarányok esetében.

Tisztelt Képviselő Úr! A 2010 előtti időszakra vonatkozó ténymegállapítása nem megfelelő. Egyrészt a gazdák 100 százaléka kifizetésére egyik évben sem kerülhetett sor februárban, hiszen mindig előfordulnak elhúzó esetek, birtokviták, földhasználati jogosultság rendezetlensége. Másrészt a kifizetés pontos összege előre nem meghatározott, az borítékban áll rendelkezésre, és az összes kérelem teljes körű elbírálását követően állapítható csak meg, hogy milyen visszaosztási ráta mentén fizethető ki a támogatás. Ennek az időpontja minden évben júniusra tehető. Azt is ki kell tehát emelni, hogy amíg a korábbi időszakban csak kettő különböző támogatási esetben történt előlegfizetés, addig 2015-ben már nyolc különböző jogcímen utal előleget az MVH.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormányzati átalakítás nem csak az MVH-ról szól. Jelenleg hetvennél is több háttérintézmény átalakításának vizsgálata zajlik a hatékonyabb működés, a kevesebb bürokrácia érdekében. Az esetleges átalakítás során a kormány a gazdák érdekeit és a vonatkozó programok eredményes végrehajtását szem előtt tartva fog egy megfontolt döntést hozni.

Köszönöm megtisztelő figyelmét, és kérem válaszsom elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mi itt a tisztelt Házban vitatkozhatunk olyan dolgokról, amelyekről most is beszélünk, de van egy alapvető különbség. Mégpedig az, hogy ahogyan említettem, a területalapú támogatás nagy részét a gazdák nem kapták meg. Megkapták körülbelül a támogatások kétharmadát, de nagy részét nem kapták meg. Ez a 2010 előtti időszakhoz képest jelentős változás *(Derűtség a*

kormánypártok padsoraiban.), éppen ezért én a választ elfogadhatnám, de nem fogom elfogadni, merthogy a magyar gazdák nem tudják elfogadni az ön választát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e államtitkár úr választát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 111 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„A miniszterelnök Úrral fennálló kapcsolat miatt kamatoznak Mészáros Lőrinc, Tiborcz István vagy éppen Orbán Győző talentumai?”** címmel. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A nemrég még köztulajdonban álló állami földek totális privatizációjával kapcsolatosan egyes prominens politikusok, családtagjaik, üzlettársaik botrányos területszerzéséről szóló hírek az utóbbi időben mindennaposá váltak.

A közvélemény jelentős részének igazságérzete láthatóan nem fog megnyugodni mindaddig, amíg a korrekt, egyenes válaszok helyett a kormánypártok a mismásolás, a tagadás, illetve a figyelemelterelés eszközeihez folyamodnak.

Kiváltképpen így van ez akkor, amikor maga a miniszterelnök környezetében levő személyek bravúros és rendre visszatérő sikerei látnak napvilágot. Legyenek azok akár szokatlan mértékű és gyakoriságú megrendelések vagy éppen gigantikus méretű földvásárlások. Legyen szó akár a miniszterelnök úr vejről, Tiborcz Istvánról, vagy éppen Mészáros Lőrincről, aki saját bevallása szerint is üzleti kapcsolatban áll a miniszterelnök úr édesapjával, tőle is éppen földet bérel.

A meglehetősen nagy kiterjedésű, esetenként kastélyokkal tarkított birtokok, melyekkel ilyen-olyan jogcímek alapján éppen a Tiborcz család és Mészáros Lőrinc rendelkeznek, egyben célterületet is jelenthetnek az úgynevezett Talentis-programnak. A programhoz tartozó és több ütemben megvalósításra kerülő technológiai parkok, logisztikai parkok, lakóparkok, szállodák és golfpálya több száz milliárdos befektetést jelentenek. Nyilván nem véletlen, hogy Mészáros Lőrinc családtagjai a teljes Talentis Groupot megvásárolták. A Talentis saját honlapján hirdeti, hogy terveit magán- és állami forrásból, a magán- és közszféra összefogásában valósítja meg.

Ami a Talentisszel kapcsolatban az állami forrásokból a nyilvánosság számára jelenleg látható, az nem túl biztató kép, ugyanis a Talentis herceghalmi inkubátorházának kialakításához egy ciprusi hátterű offshore cég, a Talentis Grouppal egyező székhelyre bejelentett TPB Zrt. kapott közel félmilliárd forint vissza nem térítendő támogatást.

Szeretném megadni azonban a lehetőséget önmagának, hogy tisztázza a kormányfőt, tisztázza a kormányfő baráti, rokoni, üzleti környezetét. Kérdezem tehát az államtitkár úrtól: mikor, milyen forrásokból és milyen mértékben finanszírozta az állam eddig a Talentis-programot, illetve a Talentis Groupot? Milyen további közpénzekkel kívánják gazdagítani Mészáros Lőrinc családját? Várható-e, hogy a miniszterelnök vejének, Tiborcz Istvánnak, Mészáros Lőrincnek vagy esetlegesen éppen a miniszterelnök édesapjának, Orbán Győzőnek birtokai célterületet jelentenek majd a Talentis-program nagy ívű beruházásaihoz?

Várom őszinte válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Megmondom őszintén, nincs könnyű dolga annak, aki rendet szeretne vágni az elmondottakban, mert annyira összekeverednek benne a folyosói hallomások, az üres vadaskodások, illetve a félreértelmességek. Összekeverednek benne egyes magáncégek tervei és az állami szerepvállalás kérdései. Egyébként meg az embernek néha az az érzése, hogy önök úgy viselkednek, mint a viccbeli Móricka, akinek mindenkiről mindig ugyanaz jut eszébe.

Pár dolgot azonban mindenképpen szeretnék tisztázni, mindenképpen szeretnék rögzíteni: mindenekelőtt azt, hogy a kormány nem avatkozik bele magyar magáncégek egymás közötti tranzakcióiba, és nem is lenne helyes, ha így tenné. Másodsorban: általánosságban véve a polgári kormány minden olyan kezdeményezést támogat, amely értéket teremt és új munkahelyeket hoz létre Magyarországon és a magyar emberek számára. A kormány meggyőződése szerint a sikeres, innovatív vállalkozások erősítik a gazdaság válságálló képességét és javítják az ország versenyképességét is.

Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy akár állami támogatásokról, akár közpénzeket érintő közbeszerzésekről van szó, a hatályos törvények garantálják a teljes átláthatóságot.

(14.40)

Szemben a korábbi gyakorlattal, ma mindenki számára világos, hogy ki indul a közbeszerzéseken, ki nyer azokon, mint ahogy az is, hogy kik kapnak állami támogatást. Remélem, ön sem bánja, hogy közöttük jó sok munkahelyeket is teremtő magyar vállalkozás is akad.

Ha már az átláthatóság kérdéséről beszélünk, ez a típusú átláthatóság az ön pártjáról nem mondható el. Az ön egyik képviselőtársa az egyik korábbi felhívásában a szavazókra hivatkozott; nem tudom, az önök szavazói tudnak-e arról, hogy a Jobbik költségvetési forrásainak egy jelentős része, mintegy

harmada az elmúlt években egy olyan cégcsoporthoz áramlott, amely egyetlen rejtélyes üzletemberhez köthető. Amint szövegünk fogalmazott - szeretném őt idézni -, holdudvarépítés zajlik.

Az ember így könnyen jut arra a feltételezésre, hogy amikor a Jobbik mindenféle rejtélyes összefonódásokat fest fel az égre, valójában a saját kétes közpénzkezelési gyakorlatából indul ki. Mindezt önök szabadon megtehetik, de ettől még elfogadhatatlan hozzáállás. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Viszonválaszra képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, ez nagyon gyenge volt! Ennyi erővel ráfoghatta volna a kutyára is, mint ahogy Balogh József tette az asszonyverésnél a vak komondorra. Miért nem mondta azt, hogy a félszemű kutyának kell ilyen nagy terület, hadd rohangáljon? *(Derütség az ellenzék padsoraiból.)* Körülbelül annyira valóságstartalma lett volna az ön mostani mondatának is, foghatta volna Nárcisz kutyára is.

Azt mondja, hogy magánvállalkozások, magánprojektek. Ez a magánprojekt annyira magánprojekt, hogy korábban nagyjából 12 milliárd euró uniós forrással számoltak a megvalósításánál. Tehát, államtitkár úr, maradjunk annyiban, hogy önök folyamatosan mellébeszélnek, folyamatosan próbálják takarítani azt, ami takaríthatatlan, és közben sorban jönnek azok az újabb ügyek, amelyek Orbán Viktor környezetének gazdagodásához és vagyongyarapodásához vezetnek. Önök, úgy néz ki, még nem laktak jól, a kisgömböc mindent meg tud enni, önök az elmúlt hat évben is csak azzal foglalkoztak, hogy a barátok, a strómanok és a rokonok gyomrát megtömjék.

Úgy néz ki, ez lesz a következő két évben is, és majd 2018-ban fog megszűnni, amikor a Jobbik fogja kormányozni az országot. *(Moraj a kormánypárti padsorokból.)* Nem fogadom el a válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadják-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A választ a Ház 111 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Milyen változás történt a gyermekétkeztetésben?**” címmel. Képviselő úr a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a szót. A napokban örömmel hallottam a hírt, hogy tovább növekszik a gyermekétkeztetésre szánt költségvetési támogatás.

Ha a tényeket nézzük, azzal szembeesülünk, hogy soha egyetlen kormány sem növelte olyan mértékben a gyermekétkeztetésre szánt forrásokat *(Dr. Vadai*

Ágnes közbeszól. - Az elnök megkocogtatja a csen-
gőt.), mint ahogy azt a jelenlegi teszi. 2010 és '14
között a központi költségvetésben 83 százalékkal,
közel 24 milliárd forinttal, 2015-ben pedig 8 milliárd
forinttal, összesen 61 milliárd forintra emelkedett a
gyermekétkeztetés támogatása. Magyarország 2016.
évi költségvetése már összesen 71 milliárd forint
előirányzatot biztosít a települési önkormányzatok
részére az intézményi gyermekétkeztetés, valamint a
rászoruló gyermekek intézményen kívüli étkezteté-
sének egyes kiadásaihoz.

A korábbi időszakokban vagy a lehetőségek volt-
tak szűkösek, vagy sajnos voltak olyan időszakok,
például a baloldali kormányzása idején, amikor ke-
véssé érdekelte az éppen hatalmon levőket a gyer-
mekek sorsa. Szerencsére most elmondható, hogy
Magyarországon soha annyi gyermek nem kapott
ingyen vagy kedvezményesen enni, mint most, hi-
szen 2010 és '15 között a gyermekétkeztetésre fordí-
tott központi költségvetési támogatás összege több
mint duplájára emelkedett. Tisztelt államtitkár úr,
tavaly ősztől a bölcsődés, óvodás gyermekek széles
köre vált újonnan jogosulttá térítésmentes étkezte-
tésre, az új évben elinduló szabályozással pedig a
települési önkormányzatok kötelező feladatává vált a
szünidei gyermekétkeztetés biztosítása is.

Az elmúlt időszak szabályozási változásaira tek-
intettel kérdezem államtitkár urat, milyen változás
történt a hátrányos és a rendszeres gyermekvédelmi
kedvezményben részesülő, halmozottan hátrányos
helyzetű gyermekek ellátásában. Hány gyermek ré-
szesül bölcsődében, óvodában, általános és középis-
kolában az ingyenes vagy kedvezményes gyermekét-
keztetés nyújtotta kedvezményben, illetve jól műkö-
dik-e a rászoruló gyermekek szünidei étkeztetése?
Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok
padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár
úré a szó. Rétvári Bence államtitkár úr mikrofonját
legyenek szívesek bekapcsolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások
Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a
szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!
Még a leghangosabb ellenzéki bekiabáló sem vitat-
kozhat azzal a ténnyel, hogy a ma záruló tavaszi szü-
net az első olyan tavaszi szünet, amikor állami for-
rásból önkormányzati szervezésben már a szünet
idején is biztosítjuk az ingyenes gyermekétkeztetést
mindazok számára, akik rászorulnak erre.

A korábbi időszakban az volt a gyakorlat, hogy
ez csak a nyári szünetben valósult meg. Ennek a
támogatási összegét is már 2014-15-re a Fidesz-
KDNP rekordmagasságba emelte, ez 3 milliárd forin-
tos összeg volt, amely meghaladta az összes korábbi
kormány hasonló vállalását. De most terjesztettük ki,
idén január 1-jétől az ingyenes étkeztetés lehetőségét
a tavaszi, a téli és az őszi szünetre egyaránt. Azt is
mondhatjuk, mostantól indul egy új időszakítás az
ingyenes szociális gyermekétkeztetésben, hiszen

mostantól kapnak ebben a maradék három szünet-
ben is a gyermekek az önkormányzatokon keresztül
központi állami forrásból támogatottan ingyenes
étkeztetést. A friss adataink szerint a szünidei étkezte-
tésre összesen 2245 települési önkormányzat nyúj-
totta be a támogatási igényét, és úgy számoltunk
ezzel a költségvetés tervezése során, hogy 208 ezer
gyermek, aki eddig nem kapott tavaszi, őszi és téli
szünetben ingyenesen enni, már nemcsak a nyári
szünetben számíthat erre, ahol több mint 140 ezer
gyermek vett részt egy meghosszabbított időszakban
a szociális ingyenes étkeztetésben, hanem immáron
ez a tavaszi szünetben is megvalósulhat 200 ezer
diák számára. A költségvetési források erre biztosít-
ottak.

Ennek alapját az teremtette meg, hogy a magyar
reformok működése során a gazdaság teljesítménye
már lehetővé teszi a kormány számára, hogy a költ-
ségvetésből ezekre a szociális kiadásokra sokkal na-
gyobb részt biztosítson. 2014-15-ben, ahogy mond-
tam, rekordmagasságba, 3 milliárd forintra emelte a
szünidei étkeztetést pontosan azért, mivel kiterjesz-
tettük szélesebb kör számára, és immáron nemcsak a
nyári, hanem a kis évközi szünetekben is igénybe
vehető. Eppen ezért ezt az összeget először 4,5 milli-
árd forintra emeltük, majd tovább emeltük pontosan
azért, hogy minden települési önkormányzathoz
eljusson ez az összeg, hiszen most már kötelező fel-
adat, hogy a gyerekeket ingyenesen étkeztessék.
Ezért összességében 5,3 milliárd forint áll rendelkez-
ésre a szünidei étkeztetés fedezésére.

Hasonló növekedést már megtapasztalhattunk a
rendes szociális étkeztetés terén is, hiszen az 29 milli-
árd forintról indult 2010-ben, ez 2014-15-re a duplá-
jára, 58 milliárd forintra emelkedett, most pedig már
a szociális étkeztetésre fordított források értéke ebben
az évben 72 milliárd forint, több mint kétszerese an-
nak, mint amikor a Fidesz-KDNP átvette a kormány-
zás felelősségét. Nyilván kell szándék és kell lehetőség
arra, hogy valaki ezt a duplázást megtegye, úgy látszik,
elődeinkben ez nem volt meg. De a mostani gazdasági
teljesítmény adta lehetőség alapján a kormányzat
szándéka, hogy a gyermekek számára bölcsődében,
óvodában, iskolában biztosítsa a napi többszöri étkez-
tetést, ezáltal azok számára, akik otthon ezt nem kap-
ják meg, a tanuláshoz ezt az alapfeltételét biztosítsa,
hogy tudjanak figyelni az iskolában, megkapják azt a
reggelit, azt az ebédet, azt az uzsonnát, amely képessé
teszi őket a tanárra való figyelésre és a tanulásra. Ezt a
Fidesz-KDNP tudta többszörös mértékben megterem-
teni elődeihez képest.

Ha csak a bölcsődés- és óvodáskorú gyermeke-
ket nézem, az ő esetükben 92 ezerről 318 ezerre nőtt
azoknak a száma, akik ingyenes étkezésben részesül-
nek, hiszen mindenkinek jár, ahol a családban az egy
főre eső nettó jövedelem nem éri el a minimálbér
130 százalékát. Ez azt jelenti, hogy aki 95 960 forint
alatti egy főre eső családi jövedelemmel rendelkezik,
az kisgyermekek esetében bölcsődés-, óvodáskorban
jogosult erre a támogatásra. Ez az érintett körnek a
90 százalékát jelenti. Amúgy a szociális gondoskodás

o-tól 18 éves korig terjed ki a fiatalokra, azokra, akik számára ez igénybe vehető. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön válasza is megerősített abban, hogy a Fidesz-KDNP és a kormány számára valóban a családok és a családokban élő gyermekek a legfontosabbak. Úgy látom, hogy ezért működik hazánkban a legkomplexebb családtámogatási rendszer, ezért folytat a kormány folyamatosan egyeztetéseket a köznevelési rendszer jobbá tétele érdekében, és nem utolsósorban ezért kötelezte el magát a kormány és a Fidesz-KDNP abban, hogy itthon, Magyarországon egyetlen gyermek se éhezessen.

(14.50)

Az ön által említett kormányzati intézkedések, úgy látom, ezt a célt kitűnően szolgálják, úgyhogy köszönöm szépen, elfogadom a választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Rendeleti költségvetés: miért támogatja a Nemzetgazdasági Minisztérium a lopás intézményesülését?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP értetlenül áll az előtt a törvényjavaslat előtt, amelyet Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter nyújtott be az Országgyűlésnek, s amely a költségvetés rendeleti átrendezését teszi lehetővé. A közpénzek magánosítása, a közszem elől való eltüntetése, a minden kontroll nélküli közpénzszórás egyre erősödő tendencia a kormányzásban. Ennek legfrissebb példái az egyéni képviselői javaslatok a Posta és a Magyar Nemzeti Bank közpénzeinek titkosításáról vagy a nemzeti otthonteremtési közösségről, amelyek valójában csak az önök oligarcháinak, Fidesz-közelieknek, haveroknak szánt újabb ajándékról szóló törvényjavaslatok, de említhetnénk a turizmus államosítását is.

A közpénzek titkosítása és ellopása ugyanannak a folyamatnak két állomása. Előbb eltüntetik az emberek szeme elől a közpénzt, átláthatatlanná tesznek közpénzzel gazdálkodó szervezeteket, megszüntetnek mindenféle szakmai és politikai ellenőrzést fölötté, majd ha ez megtörtént, akkor már titokban sokkal könnyebb kiosztogatni a kedvenceknek, hisz egyébként félnek az adófizetők haragjától. Erre irányul a költségvetés rendeleti átrendezésének bevezetése is. Most az Országgyűlés kezéből veszik ki az ellenőrzés

jogát. Ez egyébként elég abszurd, a Fidesz már a saját, többségben lévő képviselőiben sem bízik.

Mindemellett a költségvetési rendeleti kormányzás bevezetése új abban, hogy nem egyszerűen egy egyéni képviselő foltozgatja különböző érdekcsoportok által megbízva a gazdaságpolitikát, hanem egy olyan miniszter, akinek nem ez a dolga, a gazdaságpolitika területének ugyanis elvileg van egy felelős minisztere, ám a törvényjavaslatot nem ő jegyzi.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, hogy mi szükség van a rendeleti kormányzásra. Mondjon egyetlen esetet, amikor ennek a felhatalmazásnak a hiánya miatt nem tudtak sürgősen megoldani egy feladatot, ellátni egy forrásigényt, amikor a tartalékból vagy más, éppen a kormány hatáskörébe utalt forrás nem volt elegendő, és a parlamentet sem tudták összehívni sürgősen. Van-e ma felelős pénzügyminisztérium Budapesten? Van-e felelős gazdaságpolitika? S ha igen, melyik miniszter vagy intézményvezető irányítja? Vajon ma a Magyar Nemzeti Bank, a Miniszterelnökség, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, esetleg a propagandaminiszter felel a költségvetési ügyekért? Mert a Nemzetgazdasági Minisztérium láthatóan nem. Végül azt szeretném megtudni, hogy ön személyesen támogatja-e azt az átalakítást, ami tovább erodálja a közpénzek átláthatóságát és vezet a felelős gazdasági kormányzás szét-hullásához. Várom megtisztelő választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Tállai államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ha eljött volna a törvényjavaslat általános vitájára, amely szintén itt zajlott az Országgyűlésben, ahol elég részletesen kivésztük ezeket a kérdéseket, akkor választ kapott volna minden kérdésre, és nem kellett volna frakciójának interpellációs idejét terhelnie. Ezért ha megengedi, idézek abból a vitából, amely a törvényjavaslat általános vitáján elhangzott.

Először is, ami a rendeleti költségvetést illeti, az teljes tévedés. Egyrészt nem rendelet készül ezekről a pénzekről, ezekről a forrásokról, hanem kormányhatározat. És ha hiszi, ha nem, ezeket a forrásokat eddig is kormányhatározati formában döntötte el a kormány. Csak most már az a különbség a két forráselosztás között, hogy míg az egyik esetben meg kellett várni december 31-ét, és akkor kiderült, hogy milyen maradvány keletkezett a költségvetésben vagy milyen bevételi többlet, és arról majd áprilisban, májusban, esetleg augusztusban, a zárszámadás benyújtása előtt döntött a kormány ugyanolyan kormányhatározati formában, mint ahogy most is dönt, addig most a kormány felismerte azt a lehetőséget, hogy meg lehet gyorsítani a források közzétételére történő közcélú felhasználását, és már év közben dönthet arról a kormány, amiről biztosan tudja, hogy a költségvetés rendelkezésére fog állni, és

így el lehet indítani például közbeszerzést akár útfelújításokra, útépitésekre vagy más egyéb beruházásokra. Ha pedig a kormány ezt nem mondja ki, akkor ez a lehetőség nincs, és akkor adott esetben nem indulhat meg a fejlesztés.

Az pedig teljes képtelenség, hogy az átláthatóság csorbul, hiszen maga ez a kormányhatározat nyilvános, ahol kimondják, hogy az ilyen forrást erre a célra kívánjuk felhasználni. Azzal, hogy ez a kormányhatározat megszületik, ez be fog kerülni a beszámolóba, az éves zárszámadásba. A zárszámadásról törvényjavaslat készül, amely szintén az Országgyűlés elé fog jönni. Tehát nem csorbulnak a képviselői, az országgyűlési jogok, hanem mind-mind biztosítva van. Egy dolog történik, az, hogy a források felhasználása gyorsabb lesz, és ez az emberek érdekét szolgálja. De úgy tűnik, hogy az önként ez a rendszer így nem szolgálja.

Ami pedig a költségvetési felelősséget illeti: én nem nagyon értem, hogy az ellenzék miért nem ismeri el a kormánynak, a Nemzetgazdasági Minisztériumnak, a nemzetgazdasági miniszternek azt a tevékenységét, amit az egész világ, egész Európa, az Európai Unió elismer a költségvetési gazdálkodás terén. Hiszen azt mindenki elismeri, hogy Magyarország kikerült a túlzottdeficit-eljárásból; ezt csak úgy tehetette meg, hogy felelősen gazdálkodik a forrásokkal, felelősen gazdálkodik a bevételekkel és a kiadásokkal, és évről évre tartani tudja a költségvetési hiány mértékét.

Azt gondolom, ha valamely kormányt nem kell attól féltetnie, hogy felelőtlenül gazdálkodik a közpénzekkel, az a jelenlegi kormány. A jelenlegi kormány ígéretéhez híven minden évben betartja a költségvetési hiányt, és átlátható módon tárja a költségvetés elé a felhasznált forrásokat. Ennek elismeréséért egyébként - mert a nemzetgazdasági minisztert is idecítálta - azt tudom önnnek mondani, a nemzetgazdasági miniszter az elmúlt évben valószínűleg nem lehetett volna az év pénzügyminisztere, ha nem ezt a szemléletet, nem ezt a felelős gazdálkodást folytatja Magyarországon.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő asszonynak viszonyválaszra megadom a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Államtitkár úr, a válasza játék a szavakkal, mint ahogy az is, hogy ha itt lettem volna, akkor tudnám. Tájékoztatom önt, hogy hivatalosan külföldi úton voltam.

Az tény, hogy ez a törvény az Országgyűlés jogait csorbítja, mert korábban az Országgyűlés dönthetett erről, most pedig átkerül a kormányhoz. Mi úgy látjuk, hogy a közpénzek átláthatósága egy demokráciában alapvető kérdés, márpedig az utóbbi időben azt tapasztaltuk, hogy önök folyamatosan ez ellen tesznek. Ezt mutatta a postatörvény, az MNB-alapítványok, a közpénzek titkosítása, és gyakorlatilag ez is csökkenteni fogja az átláthatóságot. Ön azt mondta,

hogy utána, később tájékozódhatunk, de az utólagos tájékozódás és nem előtte. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő asszony nem fogadta el a választ, ha jól értettem. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 112 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bencsik János, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**A jogszabályi háttér kialakítása mellett milyen intézkedéseket tett, milyen nevelő és szemléletformáló programokat hajtott végre a Kormány az állatok védelme és a felelős állattartás erősödése érdekében?**” címmel. Képviselő úr a szó.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A közelmúltban nyilvánosságra került, állatokat ért bántalmazással kapcsolatos sajnálatos esetek kapcsán több alkalommal napirendre került a tisztelt Ház előtt az állatok védelmének ügye. Hallottunk már a kormány, a Földművelésügyi Minisztérium, továbbá annak háttérintézményei állatvédelmi tevékenységéről.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Megismerhettük az állatvédelem területén tett jogalkotási lépéseket, a megtett hatósági intézkedéseket, továbbá az igényelhető állatjóléti támogatások rendszerét.

(15.00)

Ezek mind nagyon lényeges területek, örömteli eredményekkel. Azonban még pontosabban kell látnunk a problémát, a megvalósult és tervezett jogszabályi változásokat, hogy képviselői munkánkkal is segíthessük az állatok védelmének ügyét. A megfelelő jogszabályi háttér megteremtése kettős célt szolgál. Egyfelől lefekteti a mindenki számára kötelező normákat, másfelől rendelkezik a normasértés szankcióiról.

Az állatbántalmazások kapcsán tapasztalhattuk, hogy a büntetések önmagukban nem bírnak elegendő visszatartó erővel. Ugyanolyan fontos, hogy a társadalom szemléletének egészséges változása alapozza meg a jogkövető magatartást: te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszelídítettél - olvashatjuk A kis hercegben.

Az állatvédelem tehát ott kezdődik, hogy az ember eleve tudja, mi a jó az állatnak. A jószág jólétének biztosítása elsősorban a gazda felelőssége, ezért mindenekelőtt neki kell tisztában lennie azzal, hogy az állatok érezni, szenvedni és örülni képes élőlények, tiszteletben tartásuk, jó közérzetük biztosítása minden ember erkölcsi felelőssége. Mindezen kötelesség a teremtés rendjéből fakad. A felelős állattar-

tás, az állati élet méltóságának tisztelete olyan alapvető érték, ami az ember és állat viszonyát döntően kell hogy meghatározza. A normák megismertetése, a kulturált állatvédelem minél szélesebb körben való terjesztése lényeges kormányzati közfeladat. Mindezek figyelembevételével egy olyan egymásra épülő program alkalmazása szükséges, ami az egyértelmű jogszabályi háttérre épülő konkrét intézkedéseket és az ezekhez kapcsolódó szemléletformáló programokat egyesíti.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezért kérdzem most öntől, hogy a jogszabályi háttér kialakítása mellett milyen nevelő és szemléletformáló programokat hajtott végre a kormány az állatok védelme és a felelős állattartás elterjedése érdekében. Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Az elhangzott interpellációs kérdésre Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Úr! Mint ahogy ön is kiemeli, az állatok védelmével kapcsolatos jogszabályok megalkotása mellett a kormánynak szerepe van az állatok szeretetére és tiszteletére nevelő, a felelős állattartást előtérbe helyező kezdeményezések indításában és azok végrehajtásában. Éppen ezért indított útjára a Földművelésügyi Minisztérium, valamint a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal számos olyan programot, amelynek célja túlmutat az állatvédelemre vonatkozó jogszabályi előírások ismertetésén.

A társállatokat érintő közelmúltbeli jogszabálymódosítások, ilyen például a 4 hónapnál idősebb ebek kötelező egyedi jelölésének és nyilvántartásának bevezetése vagy a kutyák tartós kikötésének tilalma, csak akkor válthatják be a hozzájuk fűzött reményeket, ha sikerül az emberekben tudatosítani, hogy azok nem öncélúak, hanem házi kedvenceik érdekét szolgálják.

Ebből a megfontolásból jött létre a Földművelésügyi Minisztérium és a Nébih felelős állattartást támogató „Szabad a gazdi” programja. A szemléletformáló kezdeményezés célja, hogy felhívja a figyelmet a gazdátlan állatok helyzetére és az ivartalanítás fontosságára, ezzel is hozzájárulva a felelős állattartási kultúra megeremtéséhez, valamint ahhoz, hogy minél több menhelyre és ebrendészeti telepre leadott kutya találjon gazdára.

Szintén ezen program részét képezi a 2015-ben elindult Látótárs-projekt is, amely a vakvezető kutyák kiképzésének folyamatát mutatja be olyan módon, hogy egy kiskutya életét követi születéstől a kiképzés végéig, ráadásul a projekt keretében a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal örökbe fogadott egy kutyakölyköt, és támogatja annak vakvezető kutyává történő kiképzését.

Tisztelt Országgyűlés! Becsléseink szerint ma Magyarországon az ebek mindössze 5-10 százaléka ivartalanított. Ezt felismerve indítottuk el az ezer gazdátlan kutya ivartalanításáról szóló programot. Az FM, a Nébih, valamint a Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kara megállapodásának keretében az egyetem ezer, engedélyezett állatmenhelyen élő, gazdátlan eb ivartalanítását végezte el, állatorvostan-hallgatók bevonásával. A kezdeményezés legfontosabb célja a nem kívánt ebszaporulat megelőzése mellett a gazdátlan állatok örökbefogadási esélyeinek javítása is volt. A program tavaly sikeresen lezárult, a kedvező tapasztalatokat figyelembe véve dolgozunk azon, hogy ezt folytatni tudjuk.

Az állattartói felelősség tudatosítása, valamint az állatjóléti előírásokról szóló tájékoztatás nemcsak a társállatokat tartók, hanem a mezőgazdasági haszonállatot tartó gazdák körében is rendkívül fontos. Ezt a célt szolgálja az az előírás, amelynek értelmében 2013-tól Magyarországon az uniós szabályozást megelőzve a nagy létszámú állattartó telepeken állatjóléti felelősöket kell alkalmazni. Az ő feladatuk, hogy felügyeljék és elősegítsék az állatok tartási körülményeit meghatározó állatvédelmi jogszabályok betartását, valamint ellássák az állatok gondozásával és felügyeletével megbízott személyeket az azok jólétével kapcsolatos utasításokkal és útmutatásokkal.

Tisztelt Országgyűlés! Új rendeletet alkottunk a veszélyes állatfajokról és egyedi tartásuk szabályairól is. Ennek köszönhetően az emberre veszélyes állatok tartására a korábbinál szigorúbb, ugyanakkor tarthatóbb szabályok vonatkoznak. Az utóbbi időben is előfordult állatbántalmazásról, állatkínzásról szóló hírek megerősítik, hogy amellet, hogy egyeztetések folynak a büntető törvénykönyv módosításának lehetőségéről, a felelős állattartás alapelveit minél több emberrel meg kell ismertetni. Ebben várjuk mindenkinek a segítségét, hiszen a kormány elkötelezett az állatvédelem ügye és a felelős állattartás megerősítése mellett. Kérem válaszom elfogadását. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdzem Bencsik János képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az állatvédelem területén és az állatmenhelyek üzemeltetésében szerepet vállaló társadalmi szervezetek, egyesületek, civil mozgalmak a társadalmi felelősségvállalás területén példaértékű munkát és szolgálatot végeznek. Éppen ezért helyénvaló dolog az, ha itt, az ország Házában is köszönetet mondunk mindazoknak, akik ilyen jellegű közösségi és társadalmi munkát végeznek. És helyénvaló dolog az, ha a Földművelésügyi Minisztérium ezeket a civil szervezeteket, menhelyeket működtető egyesületeket továbbra is támogatja. Reményeink szerint ennek a felelős állattartással kapcsolatos gyakorlatnak az erősödése kevesebb kóbor állatot eredményez.

Ha megengedi, itt még megemlíteném azt is, hogy a mezőgazdasággal, állattartással foglalkozó mezőgazdasági vállalkozásokban is jobb és megbecsült helyük lesz a haszonállatoknak. Válaszát tisztelettel elfogadom. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Egy-éves évforduló - avagy meddig hazudnak még M4-es ügyben, és ki a felelős a több mint százmilliárdos színjátékért?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr nevében Tasó László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Két büntető-eljárást is kezdeményezett a közbeszerzési hatóság a tavaly leállított M4-es autópálya mint különösen nagy értékű beruházás egyes szakaszainak kivitelezését érintő ügyében. Az eljárás várhatóan az év első felében zárul, közölte a hatóság. Arról azonban nem számoltak be, hogy pontosan milyen gyanú alapján kezdeményezték az eljárásokat. Az M4-es autópálya nem a kormány által kommunikált okok áldozatává vált, hanem annak, hogy a két egykori kollégistatárs, elvtárs és jó barát, Orbán Viktor és Simicska Lajos összeeszeszték, és kettőjük között kitorrt a háború.

A végeredmény a kelet-magyarországi embereket érintette a leghátrányosabban. Pont egy éve előbb felfüggesztették, majd leállították az építkezést. Nem mellékesen ezzel a legnagyobb kárt az állítólag támogatott magyar kisvállalkozóknak okozták. Közülük sokan tönkrementek, mert erre a beruházásra szerződve hitelekből fejlesztették gépparkjukat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ne felejtjük el, hogy az M4-es autópálya építésének leállítása nemcsak Jász-Nagykun-Szolnok megyét érinti hátrányosan, hanem Hajdú-Bihar megyét is.

(15.10)

Az M4-es tehermentesíthette volna egyébként a püspökladányi térséget is a Románia felé tartó, illetve az onnan érkező hatalmas teherforgalomtól.

Orbán Viktor kormányfő és Lázár miniszter úr folyamatosan félrevezették a közvéleményt, mert a kormány már 2014 tavaszán tudta, hogy az Unió nem támogatja az M4-es beruházást, mégis folyamatosan azt állították az általam feltett kérdésekre is, hogy még folyik a vizsgálat Brüsszelben, de minden rendben lesz.

Azt is elhallgatták az adófizető állampolgárok elől, hogy 2014 őszén a magyar kormány vonta vissza az M4-es támogatási igényét. Ezt még lehetett fokozni: az Orbán-kormány az eredeti 110 milliárd

forintos beruházási költséget megtoldotta további 60 milliárd forinttal, 2015 tavaszán pedig a kormány előbb arra hivatkozva függesztette fel az építkezést, hogy az Európai Bizottság gyanúja szerint a kivitelezők kartellbe tömörültek, majd miután ezt Brüsszel többször határozottan cáfolta, forráshiányra hivatkozva szerződést bontottak.

Március 18-án az alábbiakat mondta Lázár miniszter úr Gyulán: „Elégtételt kell kapniuk a keleti megyéknek, amiért az elmúlt száz évben nem fordítottak rájuk kellő figyelmet. 2010 óta az Orbán-kormány, elődeivel ellentétben, nemcsak nyugatra, hanem keletre is tekint.” Hát, ebből a keletre tekintésből nem kérnénk tovább!

Mikor tekint, államtitkár úr, ténylegesen keletre az Orbán-kormány? És mikor lesz fontos a keleti megyék lakosainak sorsa? Ki a felelős a kialakult helyzetért? És meddig kívánnak hazudni még az M4-es ügyében? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az M4-esre vonatkozó kérdésével kapcsolatban el kell mondani, hogy az elejétől kezdődően hogyan alakult ki a jelenlegi helyzet.

2006-ban még a monori és a pilisi elkerülő szakasszal kapcsolatban ismerkedett meg a Magyar Közút a projekttel. 2008-ban áttervezték az egészen Abonytól Fegyvernekig tartó szakaszt, és 2009-ben még mindig csak kétszer kétsávos kiemelt főútként volt tervezve. 2009 szeptemberében rendelte el az akkori MSZP-s kormány államtitkára az autópályává történő fejlesztését, 2013-ban indult el a kivitelezése az Abony-Fegyvernek szakasznak. 2013-ban már jelezték egyébként az Unió bizottságai, és a munkatársak a tárgyalások során hallották, hogy nem fogják támogatni a beruházást, mert magas a költsége. A 2013-ban megkezdett munkával kapcsolatosan kerültek majd számlák 2014 környékén az irányító hatóság felé, és ekkor vizsgálták meg újra és kérdezték meg, 2014-ben feltettek tisztázó kérdéseket az Európai Bizottság illetékeseinek, és 2014 februárjától egészen őszig nem válaszoltak érdemben rá. 2014. november 1-jén, pontosabban augusztus 1-jén történt az *(Bangóné Borbély Ildikó: 2014 tavaszán már...)*, amikor a kormány visszavonta, és ekkor történt meg az, amit ön mondott, tehát nem nyújtotta be újra, hiszen pontosan tudta, hogy az Európai Unió nem támogatja a kérdéses szakaszt uniós forrásokkal.

De ellentétben azzal, amit ön állít, menjünk a tényekhez azért mégiscsak vissza! 2010 óta Kelet-Magyarországon - a Dunától keletre értem, Észak-Magyarország, Közép-Magyarország, Dél- és Kelet-Magyarország konkrétan - 360 kilométeren 338

milliárd forintért történtek csak közúti beruházások. Ha elkezdik számolni azt, hogy pontosan milyen munkák vannak még a következő néhány évben, akkor hadd soroljak fel néhány dolgot! Az M4-es konkrétan kétszer kétsávos autópályaként történő kiépítésével kapcsolatosan a kormány az előző év júniusában döntött, amikor Szolnokot meglátogatta a kormányfő, és megállapodást írtak alá a polgármester úrral.

Tehát 2018-ra Szolnok városát bekötjük a gyorsforgalmi hálózatba, és amit ön mondott, még mondjuk így, a megállt szakasszal kapcsolatban pedig - jól tudja, hiszen nagyon sok alkalommal kapott már választ a miniszterelnök úrtól is egyébként és a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrtól - vizsgálatok vannak folyamatban. A Gazdasági Versenyhivatalnak vannak vizsgálatai, és igen, van a Döntőbizottságnak is két vizsgálata, amelyekről pontosabb információink nekünk nincsen. Ezért itt azt mondom, hogy az M4-essel kapcsolatban más információ nekem nem áll rendelkezésre, tehát valamennyi korábbi válasz helytálló. Ellenben csak beszéljünk néhány szót arról, ha már lehetőségem van rá, hogy Kelet-Magyarországon milyen beruházások fognak történni a következő években! Az M4-esnél például, lehet, nem tudja, de szeretném tájékoztatni: Hajdú-Bihar megyében az M35-ös Debrecenből indulva egészen Berettyóújfalui térségéig, az M4-es elválasztási csomópontjáiig fog elérkezni, és ez a munka a nyáron kezdődik. Az M4-es folytatása az országhatárig, remélem, 2016 ősz végén elkezdődik. A teljes szakasz az országhatárig 2018 végére befejeződik, ezzel lesz tehermentesítve Püspökladány városa is.

De el ne felejtünk még Ladányról szólni néhány szót! Ebben az évben a Ladány belterületén áthaladó 7 kilométeres szakaszt teljesen felújítják, ezen kívül pedig intermodális csomópont épül Nyíregyházán, Miskolcon, Debrecenben. Az M30-ast építjük meg, megépítjük a 471-est, a 48-ast, az M44-est, az M2-est Vácig és az egeri bekötést. Tehát ha úgy gondolják, hogy Kelet-Magyarországra nem figyelünk, akkor nagyot tévednek, hiszen Magyarországon jól tudja mindenki, hogy Kelet-Magyarországgal csak a Fidesz és szövetségesei foglalkoztak az elmúlt években, és azt is tudják, hogy Magyarországon csak a Fidesz és a KDNP szövetségesei (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) tudnak a vidéki Magyarországgal foglalkozni.

Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypárti oldalon. - Felzúdulás az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem fogadom el, elnök úr. Nehéz volt, államtitkár úr, ezt a négy percet kibeszélni. Egy múlt heti cikkből hadd idézzek önnek: „Ha Orbán Viktor részt vesz a szolnoki stadion avatóján, kezét fog Nyerges Zsolttal, akkor ez akár üzenetértékű is lehet az egykori har-

costársnak, Simicska Lajos számára, hogy rendezni kívánja a kormányfő kettejük viszonyát.” Komolyan mondja, hogy a felelős kormányzás így zajlik, hogy egy évvel ezelőtt összeveszünk, majd utána lehet, hogy kibékülünk, és akkor majd minden rendben lesz, és újabb százmilliárdokkal meg lehet dobni egy vállalkozót (*Közbeiktások a kormánypártok soraiból.*), és közben meg 60 milliárd forint ott rohad a földben?! Komolyan mondja, államtitkár úr?!

Tisztelettel meghívom az államtitkár urat, április 1-jén demonstrációt tartunk (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*), mert nem tudjuk elfogadni, se a Szolnok megyeiek, se a Hajdú-Bihar megyeiek, amit ezzel az országgal művelnek. (*Dr. Rétvári Benke: Stílusos! Stílusos!*) Nem fogadom el, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. (*Németh Szilárd István: Bezárták az OPNI-t? - Közbeiktások. - Dr. Legény Zsolt: Ne bántásatok a birkózók...*)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**A Jobbik sikeresen szorítja vissza a bűnözést és normalizálja a közállapotokat a cigánytelepeken**” címmel. (*Csenget.*) Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik egy országos programot indított jobbikos vezetésű településeknél. Ennek a programnak „Rend és tisztesség” a neve, és három pillérből áll a program: az első az elszámoltatás ott, ahol korrupciógyanús ügyletekbe keveredett az előző településvezetés; a második pillér a rendteremtés pillére; a harmadik pillér pedig egy anti-korrupciós központ működtetése a jobbikos önkormányzatoknál annak érdekében, hogy hasonló esetek ne is fordulhassanak elő.

Tiszavasvárin kezdődött meg ez a program; Tiszavasvárinak is azon a cigánytelepén, amit a helyben dolgozó rendőrök és szociális dolgozók a legsúlyosabb problémákkal küszködő területnek mondtak a településen.

Már akkor nagyon komoly meglepetés ért minket, amikor először erre a településrészre látogatunk: szeméthegek, kóbor kutyák, a patkányok a szeméthegek között rohangálnak, gyakorlatilag ez fogadott minket ezen a településrészen. Az összes ablak jóformán ki van törve az ott élő, alapvetően

cigány szegregátum által lakott településen, az ott lakók maguk tették ezt. Ki vannak törve kivétel nélkül mindenhol az utcai közvilágítás lámpái, azért - többek elmondása szerint a helyben lakók maguk tették tönkre ezeket a lámpákat -, hogy ne lehessen látni azt, hogy hova viszik a lopott szajrét. Előfordult olyan eset is a közelmúltban, amikor egy patkány megtámadott és megrágott házon belül egy gyermeket, aki aludt. Elképzelhető ennek alapján talán, hogy milyen állapotokat találtunk ott.

Már rögtön az első ellenőrzések alapján 27 darab áramlopást sikerült megakadályoznunk, kihívtuk a rendőröket, megérkeztek, lekötötték az áramot. A mi csapatunkat szerencsére nem érte támadás a cigánytelepen, de el kell mondanom azt is, hogy a rendőröket megtámadták a cigányok, két főt egyébként onnan elő is állítottak hivatalos személy elleni erőszak miatt.

(15.20)

Mi magunk nagyon sok fenyegetést kaptunk, de azt is el szeretném mondani a liberális újságíróknak is meg a telepen lakó, minket fenyegető cigány embereknek is, hogy nem fogunk elmenni addig, amíg ott rendet nem fogunk tenni és be nem fogjuk mindenki vel tartatni a törvényeket maradéktalanul.

Visszaszorultak a bűncselekmények, normalizálódtak a közállapotok a fellépésünk nyomán ezen a településrészen, még az ott lakó cigány emberek elmondása szerint is. Éppen ezért ért minket, államtitkár úr, kellemetlen meglepetésként, hogy az önök által vezetett kormányhivatal megpróbálja ellehetetleníteni az ott folyó munkát. A kormányhivatal ugyanis megpróbálja megtiltani Tiszavasvári önkormányzata számára, hogy rendet tegyen. Kérdezem én, hogy miért, államtitkár úr. Tiszavasváriban egy év alatt 187 gyermeket kellett állami védelembe venni azért, mert nem nevelték megfelelően a szülei. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Miért fáj önöknek a rendteremtés? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Pogácsás Tibor államtitkár úrnak megadom a szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar önkormányzati rendszer alapja az, hogy az önkormányzatok, a képviselő-testületek a polgármester vezetésével a helyi közösség, a lakosság nyilvánossága előtt működnek közre azért, hogy a településen a településen élőknek a legmegfelelőbb állapotok alakuljanak ki, hogy a települések fejlődhessenek, és minden olyan lépést megtegyenek közösen, még egyszer mondom, a település vezetői a település lakosságával, amely azt szolgálja, hogy az adott településen élők valóban otthonuknak, lakóhelyüknek érezhessék azt a közösséget, amelyben élnek. Nyilván ez az ország külön-

böző pontjain, különböző helyein a helyi gazdaságtól, az örökölt, megörökölt gazdasági helyzetétől, szociális helyzetétől függően eltérő és eltérő lehet. Egy azonban egészen biztos, hogy minden önkormányzat számára kötelező és szükséges az, hogy a törvényeket, az Alaptörvényt és az önkormányzati működéssel kapcsolatos jogszabályokat is betartsa. Az is egyértelmű, hogy az önkormányzatok törekednek arra, hogy a településen élő gyermekek a szükséges szociális ellátást, az élelmezést megkapják. Nagyon sokat tett a polgári kormány azért, hogy minden gyermek hozzájusson legalább naponta egyszer a meleg ételhez, hogy a gyerekek az iskoláztatás közben, de iskoláztatáson túl is, a szünetben is élelemhez juthassanak. A közbiztonság javításáért szintén nagyon sokat tettünk, közösen egyébként az önkormányzatokkal; mind a rendőrség, mind pedig a településeken a Belügyminisztérium által támogatott polgárőrség is együttműködve igyekszik, és a számadatok alapján azt mondhatom, hogy sikerrel igyekszik a bűncselekmények számának csökkentésére.

Az, amit képviselő úr elmondott, hogy egy mélyszegénységben élő telepen nagyon sok olyan, a megélhetést kikerülő vagy az egyébként a többséget irritáló cselekmények születnek, ezt nagyon sok településen igyekeznek az önkormányzatok közösen az ott élőkkel felszámolni, és ebből nem PR-kampányt szerveznek, nem médiakampányt szerveznek, nem erre fűzik fel a mindennapok életét, hanem azt mondják, hogy közösen, együtt igyekeznek mindent megtenni azért, hogy a településen élők békében élhessenek egymással, hogy a településen élők segíthessék egymást, és minden olyan lépést megtegyenek, amely fenntartja a település belső békéjét, nemcsak közbiztonság értelmében, hanem az emberek együttélését illetően is. Mindamelllett, amit ön elmondott, furán vetődne fel, ha én azt hoznám ellenérvnek - de mégiscsak következhet abból a gondolatmenetből, amit ön mondott -, hogy ha ez a jobbikos modell, akkor miért történhetett meg Törökszentmiklóson az, ami megtörtént, hiszen egy jobbikos vezetésű településen kerültek tarthatatlan állapotokba gyermekeket nevelő nők.

Természetesen közös a felelősségünk, és ezt csak törvényes eszközök mellett lehet betartani. Éppen ezért folytatott törvényességi ellenőrzést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal, és hívta fel Tiszavasvári önkormányzatát arra, hogy a törvényeket betartva, a helyi kisebbségi önkormányzattal, a roma nemzetiségi önkormányzattal együtt, illetve annak egyetértésével kössön csak olyan megállapodást, amely egyébként a roma kisebbséget közvetlenül is érinti. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Volner János képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, én azt látom, hogy jelenleg a kor-

mányhivatalnak, a járási hivatalnak Hosszú József úr a vezetője, egy olyan személy, aki nemrég még az önkéntes támogatott polgármesterjelöltként indult el Tiszavasvári városában, és most valószínűleg nem kis részben politikai okokból megpróbálja az önkéntes közel álló, fideszes hátszéllel rendelkező volt polgármesterjelölt ellehetetleníteni a rendteremtés folyamatát ebben a városban.

Államtitkár úr, azt is le szeretném szögezni, hogy a Jobbik eltökélt abban, hogy rendet tegyünk ezen a településrészen. Eltökélték vagyunk abban, hogy legalább ezeket a gyenge magyar törvényeket, ha betartatjuk, akkor már egy óriási lépést teszünk előre. Azt kérem, államtitkár úr, hogy önkéntes is támogassák, ne pedig mindenféle úton-módon, megpróbálva beavatkozni a tiszavasvári önkormányzat életébe, megpróbálják ellehetetleníteni kormányzati eszközökkel a rendteremtést. Közös ügyünk a rendteremtés, kérem a támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselőtársaim, mint hallottuk, Volner János képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet képviselő asszonyok, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor adnak valódi béremelést a cafeteria készpénzesítése helyett?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt, az Országgyűlés jegyzőjét illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Már a kormányzati rutin részének tekinthető, hogy a munka világát húsbavágóan érintő kérdésekben elmarad az érdekegyeztetés. Legutóbb Orbán Viktornek a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara gazdasági évnitóján tett azon bejelentése kapcsán maradt el az előzetes egyeztetés, hogy a kormány 2017. január elsejétől készpénzesítené a cafeteria-t. A miniszterelnök szerint most, hogy az Európai Bizottság szétfűzta a magyar cafeteria-rendszert, itt az ideje, hogy az eddig rejtett kettős javadalmazási rendszert nyílttá tegyék, és a bér egy része járulégmentessé váljon. Szerinte a béremelés hagyományos eszközei már nem elegendőek ahhoz, hogy „olyan bért adjunk, ami hazahozza a fiatalokat”.

Ez a megoldás viszont „nagy bérnövekedést eredményezhetne”. Csakhogy Orbán Viktor állítása, miszerint attól több pénze lenne az embereknek, ha a cafeteria-t készpénzben adnák oda a munkavállalóknak, egyszerűen nem igaz. Mint ahogy azon állítása sem igaz, hogy ma ez az egyetlen módszer, ami a gazdaság teljesítményénél nagyobb arányú bérnövekedést tesz lehetővé. Bár még nem tudni, hogy az adómentes és kedvezményes adózású béren

kívüli juttatások rendszerének egészét hogyan érintené ez a változás, mely cafeteriaelemek szűnnének meg, azt már most kijelenthetjük, hogy a cafeteria készpénzesítése járulégmentes béremeléssel csak látszólagos béremelkedést jelentene. Ha valóban a béremelés, a fiatalok hazahozását célzó bérfelzárkóztatás lenne a kormány célja, akkor volna olyan módszer, ami további terhek vállalása nélkül tudná érdemben emelni a nettó béreket. Ennek receptje nagyon egyszerű: a munkára rakódó terheket kell csökkenteni elsősorban az átlag alatt keresők körében. Ehhez az LMP már több alkalommal benyújtotta az igazságos, többkulcsos adórendszerre vonatkozó javaslatát, aminek fontos eleme a minimálbér adómentessége. A minimálbér nettója 23 ezer forinttal, az átlagbért keresőké 37 ezer forinttal nőne.

Van tehát lehetőség a valódi béremelésre, csak a kormány foggal-körömmel ragaszkodik egy olyan adórendszerhez, ami növeli a társadalmi egyenlőtlenségeket és alacsonyan tartja a béreket. Azt kérdezem államtitkár úrtól: végleg kivézetik a cafeteria rendszerét, és miért nem adnak inkább valódi béremelést? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzott kérdésre Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

(15:30)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy először egy valódi változó bérrendszerről, adórendszerrel beszéljek, hiszen 2010 előtt olyan adórendszer működött, amely kimondottan büntette a magasabb bért fizető vállalkozásokat, és a béremelések visszafogására, a jövedelmek eltitkolására ösztönözött, mi több, arra ösztönözte az embereket, hogy inkább segélyből éljenek. A kettős bérrendszer, amely szerint a minimálbér után nem kell fizetni adót, egyértelműen arra ösztönözte a vállalkozásokat, hogy lehetőleg minimálbéren tartsák az embereket, és az egyéb jövedelmüket más módon fizessék meg.

A Fidesz-KDNP egy teljesen új rendszert hozott létre az egykulcsos adórendszerrel, amely egységesítette a személyi jövedelemadó rendszerét, a személyi jövedelemadó rendszerének a közterhét. Úgy gondolom, hogy az önkéntes javaslata ettől lényegesen eltér: egyrészt igazságtalan, másrészt pedig nem veszi figyelembe a költségvetés egyensúlyi feltételeit, az egyensúlyi lehetőséget, és ha az önkéntes által benyújtott javaslatot az Országgyűlés komolyan elfogadná, az azt jelentené, hogy újra az Európai Unió túlzott-deficit-eljárása alá esnénk. Ezért azt gondolom, hogy a jelenlegi kormány által bevezetett rendszer, amely nemcsak az egykulcsos személyi jövedelemadóról szól, hanem arról is, hogy prioritást élvez a gyermeket nevelő családok támogatása, mindenképpen nagy horderejű változás és érdemi változás a magyar bérrendszerben. 2009 és 2015 között 500 ezerrel nőtt a

foglalkoztatottak száma, és 15,4 százalékkal növekedett a reálbér mértéke.

A kérdése azonban a cafetériáról szól. Valóban egy hihetetlen nagy súlyú, nagy horderejű kérdésről van szó, hiszen 30-35 ezer munkáltató ad havonta ilyen juttatást, 2,3 millió munkavállalót érinthet ez; 2015-ben ez az összeg 300 milliárd forint volt, a munkáltatók terhe pedig meghaladta a 400 milliárd forintot. Ezen túl még 120-130 milliárd forintot adtak a munkáltatók egyéb formában, vagy meghaladva a törvényi kereteket, tehát túllépve, és vállalva annak terheit, vagy egyéb más adómentes juttatásokkal: sportrendezvényre szóló belépőkkel, kulturális szolgáltatás igénybevételére szóló jeggyel és bérlettel. 2015-ben az Erzsébet-utalványra 154,4 milliárd forint érkezett, a SZÉP-kártyára való feltöltés pedig 90,5 milliárd forintot tett ki.

Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, az Európai Bíróság döntése értelmében változtatni kell a cafetéria rendszerén, ezen a kormány gondolkodik. A döntés meg fog születni, természetesen először a kormány fogja megtárgyalni, azt követően a törvényi előterjesztése az Országgyűlés elé fog kerülni, és az Országgyűlés fog róla dönteni. A változás célja és tartalma nem lehet más, csak az, hogy a munkavállalók legalább ugyanolyan jól járjanak, esetleg nem természetbeni juttatásként, hanem bérként is kaphatják a jövőben ezt a juttatást, amit Erzsébet-utalvány formájában kaptak meg. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Egyértelmű cél a foglalkoztatás növelése és a reálkeresetek további emelése a munkavállalók számára - így fog módosulni a cafetéria rendszere. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem fogadom el a választ. Szeretném az államtitkár urat arra emlékeztetni, hogy a cafetériánál az egyik zsebből a másik zsebbe való áttétel nem béremelés, és szeretném néhány adatra is emlékeztetni az államtitkár urat.

Az alacsony keresetűek az egykulcsos adóval rengeteget veszítettek, pontosabban: 134 milliárddal nőttek a terheik az adójóváírás megszüntetése miatt, amikor önök 2010-ben az egykulcsos adót bevezették, miközben a felső egytizednél 500 milliárddal több maradt. Két és fél millióan rosszul jártak az új adórendszerrel, csupán a magas keresetűek érezhettek adócsökkentést. Magyarországon a bruttó bér 66,5 százalékát kapja meg egy átlagos minimálbéres, Lengyelországban 82, Szlovákiában 85, Csehországban pedig 89 százalékát. Tehát ez is mutatja, hogy nagyon magasak az adóterhek.

Ezen túl még arra is felhívnam a figyelmet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy a magyar nettó minimálbér a visegrádi országokban sereghajtónak számít. Ezt a problémát a cafetéria átrendezésével nem lehet megoldani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Legális fertőzésveszély?**” címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ez év februárjában látott napvilágot az a tisztiorvosi szolgálati jelentés, amelyben az olvasható, hogy az ország kórházaiban uralkodó higiénés körülmények, a felszereltség, az orvoshiány olyan méreteket öltött, hogy a beteg majdhogynem jobban jár, ha nem megy be a kórházba, és nem veszi igénybe az egészségügyi szolgáltatásokat, ugyanis aki kórházba kerül, az sokkal nagyobb eséllyel fertőződik meg a higiénés hiány miatt, mint az, aki mindennapi élettereiben mozog.

Akadott olyan megkérdézett is, aki szerint ez egy szemenszedett hazugság, csak az újságírók találták ki, mégis kiderült néhány nap múlva, hogy létezik ez a belső jelentés. Aztán pedig az derült ki, hogy ez a kormány egészségügyi reformjának a része, bár az egészségügyért felelős államtitkár akkor azt mondta, hogy szó nincs róla, mert ez egy elavult kutatás; hangsúlyozni szeretném, hogy februárban látott napvilágot. Tudvalévő, hogy vannak úgynevezett minimumfeltételek, amelyeknek minden kórházban meg kell felelni. 2012-ben ezeket a feltételeket - emlékeztetni szeretném önt, államtitkár úr - már ez a kormány fogadta el és módosította, így többek között ebben a módosításban jelent meg az ideiglenes engedélyezés lehetősége.

Azelőtt, ha egy intézmény nem felelt meg a minimumfeltételeknek, akkor azt az intézményt be kellett zárni. Nem kapott haladékot 30, 60 vagy 90 napra, hanem ha nem teljesítette a feltételeket, akkor a működési engedélyét megvonták. Most a minimumfeltételek nem azt jelentik, hogy egy jó ellátást nyújtó osztály, hanem hogy ennél rosszabbat már nem lehetne nyújtani. Tehát ha megfelel a jogszabályi feltételeknek egy egészségügyi intézmény, nem jelenti azt, hogy ott jó betegnek lenni, csak annyit, hogy minimális biztonságba megvan a betegnek. A minimumfeltételeknek tartalmaznia kell - vagy pontosabban kellene - az evidenciákat és általában néhány olyan apróságot, amit többnyire a szakmai grémium képviselői tesznek még bele. Nos, úgy látom, ez a mai nap folyamán nem így van.

Szeretném megkérdézni az államtitkár urat, hogy ön szerint elfogadható-e, ha Magyarországon papíron megfelel a minimumfeltételeknek egy kórház, mégis megfertőződnék százával a betegek. Elfogadható ez egyáltalán? Az orvosok itthon tartása is

csődöt mondott, úgy látom, hogy nem sikerült a bérmelet sem, hiszen nagyon sok esetben a bérmelet a működési feltételek terhére oldották meg, tehát most úgy néz ki, hogy se működési feltétel nincs, se az orvosok nem maradtak itthon, és tucattal látjuk, hogy nem felelnek meg az intézmények, mégis működnek. Elfogadható ez az ön számára?

És szeretném megkérdezni végezetül az államtitkár urat, hogy mikor lesznek publikusak azok a fertőzési adatok, amelyeket 2015-ben a kórházak eljuttattak arra a központi intézményi honlapra, amelyeknek ezt gyűjteni kellene. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetekben ebben a kérdésben nemcsak a kormány részéről, de a tisztí főorvostól, az Országos Epidemiológiai Központtól is többféle közlemény, tájékoztató látott napvilágot, amelyek cáfolták azokat a híreszteléseket, amelyeket a képviselő úr mondott, és semmifajta adateltitkolás nincs, hiszen nemzetközi szervezetek honlapjain olvashatók azok az adatok, amelyeket Magyarországnak közzé kell tennie. Így ezek nemcsak belföldön, de külföldön is hozzáférhetőek, hiszen egy nemzetközi rendszernek is a része vagyunk, pontosan azért, hogy ezeket a fertőzéseket megelőzzük.

Ugyanakkor az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések számának növekedése, erősödése nem magyar sajátosság, hanem jelentős európai és globális szintű probléma. Az Európai Betegségmegelőzési és Járványügyi Központ becslése szerint húsz, kórházi ellátásban részesülő betegből átlagosan egy betegnél, tehát minden huszadik betegnél lépnek fel ilyen fertőzések.

(15.40)

Ez a nemzetközi szervezet alapján, uniós szinten körülbelül 4 millió beteget jelent, és ebből 37 ezer halálozást európai uniós szinten. Európa országainak több mint felében nem működik a magyarhoz hasonló felügyeleti rendszer. A nazokomiális véráramfertőzések, a multirezisztens kórokozók okozta fertőzések és más kórházi fertőzések csak néhány európai országban jelentendők kötelezően, tehát a magyar rendszer igenis a fejlettebbek közé tartozik, hiszen többfajta ilyen fertőzésről az Európai Unió más országai nem tesznek ilyen jelentést az Európai Betegségmegelőzési és Járványügyi Központ részére. Nálunk nyilvánosak az adatok, ott meg sem születnek ezek az adatok. Az egészségügyi ellátórendszer gyakran kezel olyan pácienseket, akiknek az immunrendszere eleve gyengült, és ezek a betegek sokszor több különböző krónikus betegségben is szenvednek,

ugyanis gyakori eset, hogy a beteg immunrendszerét mesterségesen kell gyengíteni, például szervátültetés során a kilökődés kockázatának csökkentése érdekében és más esetekben is.

Fontos tény az is, hogy a súlyos véráramfertőzés, azaz szepszis tünetegyüttes kialakulásának alapja elsődlegesen mindig a beteg szervezetében bekövetkező, a szervezet belső egyensúlyát helyi szinten megbontó hatás által okozott szisztémás válaszreakció, amelyhez társulva egy bakteriális fertőzés eredményezhet súlyos szepszist, szeptikus sokkot és kedvezőtlen esetben akár halált is. A szepszis kialakulásában azonban számos egyéb belső tényezőnek is, például a kornak, egyéb betegségeknek, az immunrendszer állapotának, a tápláltsági állapotnak és a munkakörülményeknek és sok minden másnak is szerepe van, melyek közül csak az egyik az úgynevezett kórházi faktor. Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a kórházi fertőzések mögött zömmel olyan szuperbaktériumok állnak, melyekre az antibiotikumok nem hatnak, vagy csak az úgynevezett tartalék antibiotikumok hatásosak.

Mindezekből képviselő úr is láthatja, hogy egy adott kórház jogszabályban előírt minimumfeltételeknek való megfelelése mellett számos egyéb tényező is hatással van a megbetegedések kialakulására. A súlyos véráramfertőzések megelőzésére, kezelésére azonban hazánkban számos intézkedés már megszületett. Erősödött ezen a téren a graduális és posztgraduális szakorvosi képzés, és új ajánlás született a súlyos szepszis és szeptikus sokk kezelésére vonatkozóan. A Magyar Sürgősségi Orvostani Társaság kidolgozott egy olyan, a magyar védjeggyel ellátott kurzust, melynek révén a súlyos véráramfertőzések korai szakaszban felismerhetők, a veszélyeztetett betegek kiemelhetők, és időközben hatékony kezelésben részesíthetők, továbbá létrehozta az úgynevezett szepszisregisztert, mely tartalmazza a területről érkező nazokomiális fertőzések számát és a felvételi súlyosság szintjét. Mindezek jelentősen hozzájárulnak az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések elleni hatékony fellépéshez.

Képviselő úr egyéb felvetéseire pedig csak annyit mondanék, hogy igenis a magyar költségvetés 75 milliárd forintnyi plusztételt vállalt 95 ezer egészségügyi dolgozó fizetésének emelése céljából, ezt a tavalyi évben 5,8 milliárddal, idén pedig a teljes évben, ha a tavalyi teljes évre vetítjük, 12 milliárd forinttal meg is növelte. 3400 fiatal orvosnak biztosítunk a rezidenstámogatási programban ösztöndíjat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, s ezzel is csökkent az orvoselváncdolás mértéke, és a minimum-feltételrendszerben ezt a fajta betegközpontúságot kívánjuk továbbra is érvényesíteni, amit a fertőzések esetében is megtettünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Korózs Lajos képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelettel jelentem, elnök úr, nem fogadom el a választ, tehát a szuperbaktériumokról most már nagyon sok mindent tudunk, nagyon sok helyről kaptunk ilyen információkat, csak tudja, államtitkár úr, itt a legnagyobb baj az, hogy itt évente százmilliárdokat vontak ki az egészségügyből és ez az elsődleges probléma. Körülbelül azt a pénzt vissza kéne pótolni, amit eddig kivontak, nagyjából ez egálban van a stadionépítések finanszírozási költségeivel.

Csak szeretném emlékeztetni államtitkár urat, hogy tudomásom szerint stadionban még nem gyógyult meg soha senki, ez az egyik dolog. A másik pedig, nem válaszolt államtitkár úr arra, hogy a minimumfeltételekkel (*Moraj a kormányparti padsorokban. - Az elnök csenget.*) mi dolga van itt az államtitkárságnak, illetve a minisztériumnak, mert hogy az intézmények jelentős része nem felel meg a minimumfeltételeknek. Mi lesz a sorsuk ezeknek az intézményeknek? És szeretném emlékeztetni, éppen a múlt héten interpelláltam önt az egri kórház ügyében, hónapokig nem volt fertőtlenítés az egri kórházban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és nem orvosolták azokat a problémákat, amelyek eddig is fennálltak. Nem fogadom el a választát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**Most sem tudják fékezni az étvágyukat?**” címmel. Apáti István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A félreértések és a ferdítések elkerülése végett szeretném előrebecsátani, a Jobbik támogatta a kerítésépítést, ha most kellene róla dönteni, most is támogatnánk, sőt mi több, Ásotthalom jobbikos polgármestertől származott legelőször az ötlet, és az úgy van rendjén, hogy egy párt a saját programját, a saját ötletét támogatja, hogyha eljön a szavazás vagy a döntéshozatal ideje. De arról szó sem volt, és ilyet nem is állítottunk, hogy hűtlen kezelés és korrupciógyanús esetekhez is adnánk a támogató szavazatainkat.

2015 augusztusától 2015 októberéig két írásbeli kérdés és egy közérdekűadat-igénylés volt szükséges ahhoz, hogy a BM meg tudja állapítani egyáltalán a saját hatáskörét, tehát hogy rádöbbenjenek arra, hogy kinek kell választ adni azokra a kérdésekre, amelyek a kerítésépítés költségeit, részletes költségvetését, pénzfelhasználását firtatták. Nagy nehezen megkaptuk a választ, és maga az elszámolás 10 milli-

árd forintról szólt, abban az időben Varga Mihály 40 milliárdos költségekről beszélt, de szintén abban az időben 60 milliárddal kellett megemelni a költségvetés ezen tételkeretét, tehát bámulatossá és teljessé vált a káosz.

Az elszámolásból két dolog derült ki: a tételek egyik fele nehezen beazonosítható, nehezen átlátható, objektíve összehasonlíthatatlan volt. Egy példa csak a sok közül: például a kerítések esetében - merthogy 170 kilométer hosszúságban készült el - hol tonnában, hol folyóméterben, hol tekeres darabszámban adták meg a mennyiségeket, hogy megpróbáljanak ezáltal is az eligazodásban egy ellenzéki képviselőt megakadályozni vagy legalábbis a dolgát megnehezíteni. Ami meg látszott, az bár ne látszott volna, vagy bár ne így látszott volna, inkább így fogalmaznék, hiszen a látható és összehasonlítható tételek ötszörös-nyolcszoros túlárazásról tanúskodnak.

Engedjenek meg néhány példát a teljesség igénye nélkül! A NATO pengés drót már olyan 600-700 forintos bruttó folyóméteráron megvásárolható, akár 2800 forintot is kifizettek ezért. Kisebb tételt jelentett például a láthatósági mellények kérdése, melyet, mondjuk, 300 forintért bármely földi halandó megvásárolhat bármelyik üzletben, 2400 forintot fizettek ki érte. Aztán a legjobbkocsma.hu-ról rendeltek 5,5 millióért szervizautót, ez aztán igazán figyelemre méltó, úgy gondolom! A két darab Mad Max-kaput 10 millió forintért voltak képesek megvásárolni, sőt mi több, 350 darab egyszerű lakatért 1 millió 255 ezer forintot is ki tudtak fizetni a magyar adófizetők pénzéből, ehhez már csak gratulálni tudunk.

Nos, tisztelt államtitkár úr, azt kérdezném: önök szerint ez tényleg rendjén van, önök szerint egy szent ügy, a nemzet megmaradása és a nemzet megmentése szempontjából létfontosságú, hogy a fizikai határzár kérdése nem olyan, ahol fékezni kellene az amúgy nagyon nehezen fékezhető étvágyukat? Nem kellett volna itt jobban odafigyelni arra, hogy megfelelő költségelszámolások történjenek, és csak annyit fizessenek, amennyi feltétlenül indokolt? S akkor még az 500 millió forint előre nem látható költségekről nem is beszéltem, amelyet szintén nem lehet látni, hogy pontosan mire költöttek.

Arra szeretném kérni tehát államtitkár urat, hogy ön szerint teljesen rendben van-e ez így, vagy alapos vizsgálatnak kellene elébe nézni annak, aki ezeket a bűnöket elkövette. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Várom mellébeszélésektől mentes, érdemi választát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Kontrát Károly államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném leszögezni, hogy a Belügyminisztériumnak 2016. március 31-éig kell a tételes

elszámolást elkészítenie. Ezt a határidőt betartjuk. Tehát ma március 29. van, és március 31-ére el fog készülni az elszámolás, és most is följánlom... (Novák Előd: *Addig még lehet lopni is! - Az elnök csenget.*) Jó, nyugalom, képviselő úr! Az igazságot nagyon nehezen viselik el, ezt látom. (*Derűlttség a Jobbik soraiban.*) Tudom, hogy nem egyszerű, de kérem, figyeljenek rám. Tehát folytatom a választ az interpellációban feltett kérdésére. Tehát most is följánlom itt, a tisztelt Ház nyilvánossága előtt, ha ön igényt tart erre, akkor kérem, jelezze, fáradjon be a Belügyminisztériumba, minden tételt ellenőrizhet, minden tételt megnézhet, és annak valóság tartalmáról meggyőződhet.

Arra kérem a tisztelt képviselő urat, hogy addig a vádaskodásait, gyanúsításait itt, a tisztelt Ház előtt és máshol is fejezze be. Minden kiadásról, minden egyes fillérről a Belügyminisztérium el fog számolni, és ne próbálja beárnyékolni ezekkel a gyanúsításokkal, vádaskodásokkal azt a sikert, amelyet az ideiglenes biztonsági határozat, valamint a jogi védelem és az élőerős védelem együttes hatása eredményeképpen elértünk, magyarán, hogy meg tudtuk védeni az országot, meg tudtuk védeni Magyarországot, meg tudtuk védeni a magyar embereket.

(15.50)

Ami a kérdésében, az interpellációjában feltett konkrét példákat illeti: a láthatósági mellényt a büntetés-végrehajtás közel 300 forintos egységáron szerezte be, azonban azokra egyedileg fel kellett szerelni a fényvisszaverő azonosítókat, így a teljes bekerülési árat a mellény és az egyedi átalakítás összege együttesen adja ki. A határon felhasznált lakatok is egyedi gyártásúak, speciális műszaki leírás alapján, speciális egyedi igények alapján készültek. Nemcsak hogy nem lehet összehasonlítani a szériagyártásban gyártott termékekkel, de a biztonsága is más ennek a terméknek. A műszaki határozat létrehozása, úgy gondolom, hogy olyan körülmények között, olyan gyorsan, az ország érdekét figyelembe véve, összefogással, a büntetés-végrehajtás, a Belügyminisztérium szervei, a Magyar Honvédség alakulatainak közreműködésével valósult meg, amelyek azt mutatják, hogy ez az ország, ha kell, tud cselekedni, eredményesen tud fellépni, meg tudja védeni a polgárait, meg tudja védeni a határait.

Úgy gondolom, hogy ön is tapasztalhatja, hogy ma Magyarország erőfeszítéseit szerte az Európai Unióban egyre nagyobb elismerés, egyre nagyobb szimpátia övezi. Kérem a tisztelt képviselő urat, hogy ezekre is tekintettel, ha önnek fontos a magyar nemzet megbecsülése, Magyarország megítélése, a magyar nemzeti egység olyan alapvető kérdésekben, amelyekről ön is beszélt, akkor kérem, fontolja meg, mielőtt ilyen gyanúsításokat és vádaskodásokat megfogalmaz.

Még egyszer, hogy konkrétan válaszoljak a kérdésére, minden dokumentumot, minden bizonylatot megtekinthet. Kérem, jelezze, és a Belügyminisztéri-

um áll az ön rendelkezésére, és arra is kérem egyébként, hogy ha ezt a látogatást, ezt a betekintést ön megtette, akkor arról a tisztelt Ház előtt adjon számot, és kérjen elnézést azokért a valótlan megfogalmazásokért, amelyeket most itt a tisztelt Házban megtett. És kérem egyébként, hogy ha ön korrekt ember, akkor fogadja el a válaszat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Apáti István képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A meghívást elfogadom, a választ nem. Hát, úgy látszik, akkor a lakat és a drót a hibás mindennél, túl drágán kellett magukat, és úgy látszik, önök nem felelősek. Államtitkár úr, tudja, hogy mely elszámolásból, mely kimutatásból származtak azok az adatok, amelyeket az előbb elmondtam? Abból az elszámolásból, amelyet Tasnádi László rendészeti államtitkár úr saját kezűleg írt alá. Hoppá! Tehát nyilvánvalóan nem úgy ébredtem fel valamelyik reggel, hogy ezeket az adatokat láttam megjelenni a nappalim falán, hanem ezek alapos kutatás eredményei, tisztelt államtitkár úr.

Az a helyzet, hogy azt nem tudják megmagyarázni, hogy azt, amit kis tételben, néhány folyóméter mennyiségben 700 forintért meg lehet venni, az 170 kilométernyi mennyiségben pedig 2800 forintba kerül. Erre nincsen magyarázat; minimum hűtlen kezelés, de más bűncselekmény gyanúja is felmerül. Az a helyzet államtitkár úr, nem állítom, hogy ön, de önök között egyre többen vannak olyanok, akiknél beindult egy öngerjesztő folyamat, egyre nagyobb az étvágy, de minél többet zabálnak, annál jobban tágul a gyomor. (*Németh Szilárd István: Ne, ne, ne!*) Ennek a vége pedig az lesz, hogy a gyomor kireped, és akkor majd bekövetkezik az önök bukása. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Miért a Magyar munkások viszik haza a legkevesebb pénzt a vísegrádi országok összehasonlításában?**” címmel. Gúr Nándor képviselő urat, az Országgyűlés jegyzőjét illeti a szó. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hat éve kormányoznak, önök is tudják. Hat éve kormányoznak, mondják, mondhatják joggal, nőtt a minimálbér, főleg a bruttója. Mi van a nettójával? Meg mi van a vásárlóerő-értékével? Azt is tudják, csak

azt nem mondják. A bruttójaival - tudják - az van, hogy hat év leforgása alatt több mint 50 százalékkal nőtt. A nettójaival most, most a nagy emelés kapcsán: összességében 23 százalékkal, és közben 18 százalékos infláció volt általánosságban, de ha az élelmiszerárak tekintetében nézzük a dolgot, ami ugye, jó vetítési alap azok esetében, akik mondjuk, kis jövedelműek, hiszen élelmiszerre költenek a legtöbbet, hát akkor ott még rosszabb a helyzet. Ott nagyjából a minimálbér nettójának az emelkedése és az élelmiszer inflációja egybe- vagy egymással.

Azt kell tehát mondanom, hogy miközben plakkáthegyeket hirdettek egyik oldalon, addig a másik oldalon a minimálbér nettóját érintően semmit nem csináltak. A vásárlóerő-értéke nem nőtt ennek a pénznek, sőt öt éven keresztül csökkent. Magas élmunkateher van a minimálbéren, mindenki tudja, tisztában van vele, mégsem kívánnak rajta csökkenteni. Ha megnézik a visegrádi négyeket, akkor is látják, hogy ez így van. Magyarországon a minimálbér bruttójának a 66,5 százalékát kapják meg az emberek kézbe. Más a helyzet Lengyelországban, Szlovákiában és Csehországban. Szlovákiában 82, Lengyelországban 85, Csehországban 89 százalékát kapják kézhez az emberek. Vagy ha átforgalmuk az ott megkapott minimálbéreket, forintosítjuk, hogy mit is érnek azok a pénzek, akkor az a helyzet tárulkozik elénk, hogy Csehországban meghaladja a 100 ezer forintot, Szlovákiában szintén 107 ezer forint, és Lengyelországban meg 110 ezer forintnak megfelelő a nettója a minimálbérenek; miközben Magyarországon nem éri el a 74 ezer forintot sem.

Összességében a régióban - nemcsak a visegrádi négyek vonatkozásában, hanem a régióban is - válságosnak mondható ez a helyzet, a magyarországi helyzet, hiszen ez az a pénz, amiből tisztességesen nem lehet megélni. Valójában tehát nagyon egyszerűek a kérdéseim: mikor, mikor fogják már végre a minimálbéreket a nettóját kézzelfogható módon emelni úgy, hogy a vásárlóerő-értéke is érezhető módon nőjön? Ha azt mondják, hogy a gazdaság működik - régen ezt mondják -, akkor miért nem cselekszenek e tekintetben, miért nem lépnek ebben az irányban? És mondják, a visegrádi négyek tekintetében mikor fogja elérni a magyarországi minimálbér nettója, mondjuk, a lengyelt? Mikor lesz 110 ezer forintnak megfelelő értékű?

Ezekre az egyszerű kérdésekre kérem, hogy válaszoljanak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott kérdésre a választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Bizonyára elkerülte a figyelmét, míg a kérdéseit fogalmazta meg, hogy nem Magyarország Kormánya határozza meg a minimálbért. A kormány eddig is tar-

tózkodott és a jövőben is tartózkodni fog attól, hogy egy oldalon állapítsa meg a fizethető legkisebb bér összegét. Messzemenően figyelembe veszi mindig a szociális partnerek véleményét. Ennek megfelelően kormányra kerülésünk óta a minimálbért a szakszervezetekkel és munkaadókkal történő egyeztetés eredményeképpen, legtöbbször teljes konszenzus alapján emeltük meg minden évben. Így lehet beszámolni arról, hogy a 2010. évi 73 500 forintról mára 111 ezer forintra nőtt a minimálbér összege. Ahogy ön is mondta, ez egy 51 százalékos emelés, a fejlett országokat tömörítő OECD-tagállamok közül a legmagasabb mértékűnek tekinthető.

Képviselő úr valószínűleg egy nemrég megjelent cikkből idézte kifogásait a magyar minimálbérről kapcsolatban, annak nettó értékének elmaradását a visegrádi országokhoz képest. Most tekintsünk el attól az egyébként nagyon fontos körülménytől, hogy a bérek nemzetközi összehasonlítását nem a valutapiaci árfolyamok alkalmazásával, hanem a nemzeti valuták vásárlóerő-paritásának a figyelembevételével érdemes elvégezni, és ebben a helyzetben sokkal jobban állunk, mint ahogy ön ezt felvázolta.

Ezért aztán a visegrádi államokkal való összevetés is csálóka akkor, ha csak az általános adózási feltételekkel számolunk. Hazánkban ugyanis az egykulcsos adózás jelentős családi adókedvezménnyel együtt került bevezetésre, és kérem, ezt figyelje: az eltartott gyermekek után érvényesíthető kedvezmény több lépésben még bővítésre is került, így a 2016. évi 73 815 forintos nettó minimálbér családi kedvezmény nélkül értendő csak, ami egy gyermek nevelése esetén már 10 ezer forinttal, két gyermek esetén 25 ezer forinttal növekszik havonta. A három- vagy többgyermekes munkavállaló pedig gyakorlatilag levonások nélkül kézhez kapja csaknem teljes összegében a bruttó 111 ezer forintos minimálbért.

(16.00)

Tehát ezt már össze lehet hasonlítani, és talán itt különbözik a felsorolt országok és Magyarország családpolitikája, adópolitikája is a többiekétől.

Amennyiben a 2010-től bekövetkezett változásokat nézzük, akkor a nettó minimálbér családi kedvezmények nélkül 22,5 százalékkal emelkedett hat év alatt, de a családi kedvezmény következtében az egygyermekes munkavállalóknál a nettó gyarapodás 39 százalékos, a kétgyermekeseknél 64 százalékos, a háromgyermekeseknél pedig 79 százalékos. Ha figyelembe vesszük, hogy ezen időszak alatt a fogyasztói árak mindössze 13 százalékkal növekedtek, ebből 2016-ra 1,6 százalékkal számolunk, akkor láthatjuk, hogy a minimálbér reálértékében is igen komoly növekedés következett be 2010 óta. Egyébként javaslom önnek, hogy 2002 és 2010 közötti hasonló adatokat hasonlítsa össze, számítsa össze, és ebben az esetben szerintem érdekes megállapításokra tud jutni.

Összefoglalva: a kormány a szociális partnerekkel egyeztetve eddig is érdemben emelte a minimál-

bért, és erre törekszik a jövőben is. Természetesen a gazdasági feltételek és a gazdaság fejlesztése segítségével teszi mindezt. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdezem Gúr Nándor képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Úgy látom, államtitkár úr, mindegy önöknek, hogy a politika, a szakszervezetek, a civil szféra vagy bárki mondja is azt, ami van a valóságban, az nem számít, az önöket nem hatja meg. Nézze, emlékszik a költségvetés tervezésére? Ha nem, akkor a figyelmébe ajánlom! Lázár bement akkor, hogy mennyi lesz a minimálbér, a költségvetés tervezésekor, év közben.

Egyébként meg, tudja, az, hogy mennyi adó-meg járulékteher van a minimálbéren, azt a kormány határozza meg. A kormánynak a mohóságáról kelle-ne lemondania, hogy nem több adóterhet kellene az emberekre zúdítania *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Így van!)*, és kizsákmányolni az embereket, hanem az embereknek kellene odaadni ezeket a forrásokat. Hat éven keresztül meglópták a minimálbéres embereket, kevesebb pénzt adtak nekik *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Így van!)*, behazudtak az orcájukba plakátok sokaságán keresztül. Akkor tesznek majd valamit, ha minimum százezer forint nettó lesz a minimálbér. Lebegjen mindig a szemük előtt a visegrádi négyek minimálbére forinton átszámítva! Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhattuk, Gúr Nándor képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 113 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az interpellációs kérdések végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el, és onnan az azonnali kérdések órájával folytatjuk munkánkat. *(Rövid technikai szünet. - A képviselők egy része elhagyja az üléstermet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket, hogy az **azonnali kérdések óráját** zavartalanul bonyolíthassuk le.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Ön rendelt magának ötmillió forintot, elnök úr?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Harmadszor is csak azt tudom mondani,

hogy megvárom elnök urat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy elnök úrnak a **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Megállna egy szóra?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem fogadom el, és megvárom elnök urat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő urat is tájékoztatom, hogy elnök úrnak a **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tóth Csaba képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Miért nem erősödik a forint?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy kérdésének megválaszolásával megvárja elnök úr jelenlétét.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Miután a következő alkalommal úgyszólván itt lesz személyesen Matolcsy elnök úr, mint hallottuk, akkor megvárnám én is a válaszal. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselő urat, hogy elnök úrnak a **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ismét Tóth Bertalan képviselő urat szólítom. Képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: „**Útba esik jövet-menet - avagy mi történik a Postán?**” címmel. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt hetek híradásai széles képet mutattak azokról a botrányos ügyekről, amelyek körbelengik a Magyar Postát. Ezekből az ügyekből megtudhattuk például, hogy a Magyar Posta vezérigazgatójának a havi ötmillió forintos fizetés is kevés, ezért a postai és magántulajdonú FHB-s tisztségeiből még felvesz több százéres fizetést. Megtudhattuk, hogy a Posta részben privatizálta a pénzszállító cégének egy részét, és lemondott az irányítási jogairól. A Kincstári Takarékgépjegy Plusz állampapírt a postán lejegyző, a Magyar Postában bízó ügyfelek nem az állami céggel kötik a

szerezést, hanem egy olyanal, amelynek fele részben nem az állam a tulajdonosa.

Vannak közös elemei is ezeknek az ügyeknek, például, hogy minden esetben ugyanaz a jól azonosítható fideszes kör jelenik meg a háttérben, a lenyúlt takarékszövetkezeti szektor és a Spéder Zoltán nagyvállalkozóhoz köthető FHB-csoport. És csak az nem látszik, hogy ebben a nagy barátkozásban, privatizálásban, részvéncseréügyletekben mi a jó a 75 százalékos köztulajdonban lévő Magyar Postának és leányvállalatainak, és mi a jó nekünk, adófizetőknek. Ezenkívül pedig még titkosítanak is.

Ezekből az ügyekből csak az látszik, hogy önök nem a Magyar Postát fejlesztik és teszik versenyképesebbé, hanem egy magántulajdonú cégcsoport érdekeit szolgálják. Erről szól az ön által a múlt héten beterjesztett postatörvény-módosítás is. Ez alapján a 10 ezer főnél kisebb településeken pénzügyi intézmények vehetik át a postai szolgáltatásokat. Ez azt jelenti, hogy várhatók postabezárások, leépítések, hiszen 2010 óta is már több mint 3500 embert küldtek el a Postától.

Kérdezem ezek után: miért nem a pénzügyi szolgáltatások költöznek a kisebb településeken a postára? Hány postást érint majd ez az átalakítás? Miért nem a takarékszövetkezetekben van a leépítés? A Posta-partnerekkel szerződést bontanak-e? Pályázat nélkül odaadják-e a takarékszövetkezetnek az üzletet? Melyik megyét érinti leginkább majd ez az átszervezés?

Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt azzal kezdeném, hogy képviselő úr oly sok mindent kérdezett, hogy azt javasolnám, hogy a postatörvény tárgyalása előtt, a benyújtást követően ötpárti egyeztetés legyen a törvény tartalmát illetően. Tehát kérdésére válaszolva: a kormány nevében azt kezdeményezem, hogy a parlamenti frakciók a postatörvény módosítását benyújtás után vitassák meg, és a parlamenti tárgyalás előtt legyen egy ötpárti tartalmi egyeztetés, tekintettel arra, hogy a Magyar Posta egy, már a liberalizált piacon helytállni és küzdeni köteles vállalkozása a magyar államnak, amelynek az a feladata, hogy lehetőség szerint magas színvonalon elvégezze azokat az egyetemes szolgáltatásokat, amely a Posta eredeti kötelezettsége, és emellett kövessen el mindent annak érdekében, hogy a liberalizált postaszolgáltatási piacon helyt tudjon állni.

(16.10)

Azt tudom önöknek jelenteni, hogy az elmúlt években a Posta mindenféle állami és európai uniós

támogatás nélkül nyereséget produkált. Tehát olyan nagy baj nem lehet, hogyha a Posta nem szorul az adófizetők támogatására, hanem egy teljesen liberalizált piacon képes megállni.

Ami pedig a 10 ezer fő alatti települések vagy nagyobb települések pénzügyi szolgáltatásait jelenti, engedje meg, hogy felhívjam arra a figyelmét, hogy meggyőződésem szerint egy településen a települési önkormányzatok, a takarékszövetkezetek, a posta mint állami kiállási pont együttműködését *(Dr. Schiffer András: Nyissátok újra a kispostákat!)* járási hivatalokkal vagy járási ügyfélszolgálati pontokkal együtt tisztázni kell. Meggyőződésem szerint az, hogy a Magyar Posta állampapírokat értékesít, ezzel hozzásegíti az ország finanszírozási föltételeinek megteremtéséhez a Kincstárat, másrészt, hogy a Posta együttműködik a magyar bankszektoral - nem tudom, honnan veszi, hogy csak egy bankkal -, ez meggyőződésem szerint önmagában erősíti és nem gyöngíti a pozícióit.

Abban kérem a képviselő úr támogatását, hogy segítse ezt a munkát, és készen állok a parlamenti pártokkal való egyeztetésre. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra a képviselő úré a szó, parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az ön államtitkára, Németh Lászlóné mondta itt a parlamentben, illetve a parlament Törvényalkotási bizottsága ülésén, hogy 2013-ban, verseny nélkül, az FHB-csoporttal kötött megállapodást a Posta, tehát innen veszem azt, hogy vele van szerződéses kapcsolata.

És szeretném a miniszter úr figyelmét felhívni arra, hogy nem a Posta árusítja ezeket a kincstárjegyeket, hanem a fele részben magántulajdonú Magyar Posta Befektetési Zrt., ahol ugyancsak az FHB-csoport jelenik meg. És pontosan az a probléma, hogy ezeknek az ügyleteknek a hátterét nem látjuk. Ezért terjesztettek be önök egyéni képviselői indítványként egy törvényjavaslatot, hogy ne is ismerhesük meg. Ha ön tényleg azt várja, hogy tárgyaljunk és egyeztessünk erről, akkor nem támogatott volna olyan jogszabályt, ami titkosítja azokat a szerződéseket, amelyek alapján ez a magántulajdonú társaság, csoport beférközött a Magyar Postához, és bújtatott privatizátorként megjelenik a szolgáltatások területén. Adják ki azokat a szerződéseket, amelyeket én kértem, hogy én is a megfelelő információk birtokában legyek, akkor tudunk talán tárgyalni. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Lázár János miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Völner államtitkár kol-

légám arra kért, hogy emlékeztessen önt a Postabank történetére Horn Gyula áldásos miniszterelnöksége idején, és annak a csődjére. Semmiféleképpen nem tenném ezt. *(Derűtség a kormányzó pártok padsoraiból.)*

Ellenben azt mindenféleképpen megteszem, képviselő úr, hogy megpróbálom megérteni, amit kérdez. Ha jól értem, az a problémája, hogy a Magyar Posta, a korábbiakhoz hasonlóan, együttműködik egy magyar tulajdonú bankkal vagy együttműködik magyar állampolgárok tulajdonában lévő takarékszövetkezetekkel. Melyik külföldi bank érdekeit sérti ez? Kinek a nevében kérdez, képviselő úr? Melyik külföldi banknak fáj, hogy magyar emberek százezreinek a tulajdonában lévő takarékszövetkezetekkel *(Dr. Tóth Bertalan: Offshore tulajdonos van!)* működik együtt a Posta? Mondja meg, hogy az Erste Bank érdekeit sérti, a Raiffeisen érdekeit sérti, vagy kinek az érdekeit sérti ez, képviselő úr?

Másrésről önnek és mindenkinek próbáltam elmagyarázni, hogy a Magyar Posta, más állami vállalatokkal ellentétben, liberalizált piacon dolgozik, ami azt jelenti, hogy egyetemes szolgáltatásnál minden információ nyilvános; a piaci információkat pedig a piaci konkurenciának, annak ellenére, hogy ön kérdezi *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, nem tudjuk kiadni. Péterfalvi Attila módosításával fogadta el a parlament a törvényt - minden alkotmányos követelménynek meg fog felelni. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Miért akarják mindenáron 20. századi szinten tartani az oktatást?” címmel.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelettel tájékoztatom, hogy a miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól várja erre a választ.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nehéz szívvel bár, de visszautasítom a miniszter urat, és megvárnám a miniszterelnök úr választát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy a miniszterelnök úrnak a **harmadik soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Miért gazdálkodik saját zsebpénzeként a Magyar Nemzeti Bank nyereségével Matolcsy György?” címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt, mint azt már a képviselő úr *(Dr. Schiffer András: Hol van?)* hallhatta, válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfo-

gadja-e a válaszadó személyét vagy megvárja a válasszal...

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök úr, megvárnám az elnök úr érkezését, tisztelettel.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy az elnök úrnak a **harmadik soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Korrupciós Operatív Program?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a jegyző asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja, köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszonyt, az Országgyűlés jegyzőjét illeti a szó, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor miniszterelnök úr a közelmúltban itt az Országházban úgy nyilatkozott, idézem: „Semmiel sem tartozunk az Európai Uniónak a pályázati források miatt, hiszen amennyit ily módon támogatásként kapunk, pont annyit ki is visznek külföldi befektetők profitként hazánkból.”

Ezek alapján kijelenthetjük, hogy minden fillér, amit az operatív programok finanszírozásaképpen kapunk vagy kaptunk, az a magyar emberek pénze, így ezen források felelőtlen felhasználása a magyar emberek megkárosítása. Ugyanakkor rendkívül szegényteljes az a helyzet, hogy a most már napirend-szerűen nyilvánosságra kerülő szabálytalanságok miatt az európai uniós ellenőrző hatóságok jelentős bírságot, avagy ahogy önök hívják: pénzügyi korrekciót is kírónak hazánkra. Legutóbb az Európai Unió a TIOP-ból finanszírozott Öveges-program miatt függesztette fel a hazánknak járó források kifizetését.

Ha megvizsgáljuk ezt a projektet, döbbenetes számokkal találkozhatunk. A tényleges támogatási összegnek csak mintegy hatodát fordították az érdemi célok megvalósítására. Az összes többi baráti cégek kistaffozását szolgálhatta, úgynevezett szoft költségeken keresztül. De úgy tűnik, jelentős visszavontás történt az állami iskolafenntartó felé is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, itt és most nyilatkozzon, mire költötte a KLIK az így megszerzett milliárdokat. Vagy ilyen törvénytelen módon próbálták kipótolni a KLIK szűkös forrásait? Vajon az irányító hatóságnak, azaz a minisztériumnak miért nem tűnt fel, ami mindenkinek nyilvánvaló ebben az országban, tisztelt államtitkár úr, azaz hogy rendszerezett és jelentős túlszámlázás, tisztázatlan forrásfelhasználás, nevezzük nevén a gyereket, magyarul: lopás történt?

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor lesz végre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret*

lejárta.) felelősségre vonás ebben az ügyben? Mikor mond le Balog Zoltán? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Közbeszólás ugyanonnan: Úgy van! - Lázár János: Nem tervezi!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. *(Novák Előd dr. Rétvári Bencére mutatva: Ő is arra vár... - Derültség a Jobbik padsoraiból.)* A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! *(Zaj az ellenzéki pártok padsoraiból. - Az elnök csenget.)* Ha ilyen súlyos kérdésben ilyen súlyos vádakot fogalmaz meg, akkor legalább az operatív program nevét illik eltalálni. Önnek nem sikerült. Az Öveges-program nem a TIOP nevű operatív programban, hanem a másikban, a TÁMOP-ban szerepel. Ezért javaslom, hogy a későbbiekben ha felszólal - úgy látom, ezt a feladatot kiróta önre a frakciója, hogy ezekben szólaljon fel -, kapjon egy olyan segédanyagot, háttéranyagot, amelyben legalább *(Gógös Zoltán: Ahhoz neked mi közöd van?)* az operatív program el van találva, hiszen az Öveges-program a társadalmi megújulás operatív programban, a TÁMOP-ban jelentkezett, és nem pedig a TIOP-ban, ami általában infrastruktúra-építésre vonatkozik.

Valóban, úgy gondoljuk, hogy az Európai Unióból folyósított források mindegyike jár a magyar állampolgároknak. Sok-sok évvel ezelőtt, amikor Magyarország meghozta azt a döntését, hogy nyugat-európai cégek előtt is megnyitotta a piacát az Európai Unió közös piacán, közös gazdasági térségén belül, akkor egy olyan előnyt adott, amely nem volt meg akkor a magyar vállalatoknak, és ezért, illetőleg a közös politikák véghezviteléért Magyarországnak járnak ezek az összegek. Nem könyöradományok, mint ahogy azt szeretik mostanában mondani. Főleg nyugat-európai szocialista, szociáldemokrata politikusok azzal zsarolják a keleti országokat, hogy ha nem fogadnak be bevándorlókat, akkor majd megvonják tőlük az uniós támogatásokat. Ezek jogszabály szerint, a csatlakozási dokumentumok szerint teljesen más okból járnak az országoknak, és úgy gondoljuk, hogy azért eléggé erősen fellendíti a nyugat-európai cégeket is, hiszen 10 olyan forintból, amely ideérkezett, sok esetben 4 forint rögtön német vállalatoknál landol, tehát a közös európai piacon belül azokat az országokat is segítette. Ami a konkrét Öveges-programmal kapcsolatos eljárást illeti *(Szilágyi György: 10 másodperc!)*, folyamatosan egyeztetünk a Bizottsággal. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejárta.)*

(16.20)

Legutóbb márciusban kaptunk tőlük dokumentumokat, amelyekre természetesen reagáltunk. Arra

törekszünk, hogy a felfüggesztési időszak minél rövidebb ideig tartson. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra Hegedűs Lorántné képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Államtitkár úr, ön tájékozódjon, mert maga Csepreghy Nándor fogalmazott így a sajtóban, ő azonosította a TIOP-forrásokat az Öveges-programhoz. De egyébként igaz van, beszéljünk akkor nyugodtan a KEOP-források felfüggesztéséről, azaz Tiborcz István és az Elíos viselt dolgairól, a KÖZOP kérdésében felfüggesztett forrásokról, a TÁMOP-ban felfüggesztett forrásokról, a GOP-ban felfüggesztett forrásokról! Hány olyan operatív program van, amelyben nem volt ilyen bukta? Hány milliárd forinttal tartoznak önök a magyar adófizető állampolgároknak, tisztelt államtitkár úr?

Nagyon jó lett volna, ha a rendelkezésére álló két percéből két percet arra fordít, hogy érdemi választ adjon arra a kérdésre, hogy ki a felelőse ennek a sok-sok milliárdos veszteségnek. Miért nem mond már le végre Balog Zoltán? Egy normális európai uniós országban az a miniszter, aki ilyen nagyságrendű források elvesztéséért felelős, nem maradhatna a székében. Ceterum censeo, Balog Zoltánnak le kell mondania. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzáslaszra államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Érzem, hogy itt korábról, még akár egy évtizeddel ezelőttről önben rendkívüli feszültség halmozódott föl, de higgye el, hogy minél többször mondogatják el ezeket, annál erősebb lesz Balog Zoltán pozíciója. Nem kellene a parlamentbe a parlamenten kívülről ilyesfajta feszültségeket behozni, azt oldják meg más fórumon. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Ne használja fel a képviselőségét arra, hogy régi sérelmeket próbál a Parlament falai közé behozni!

A 9600 milliárd forintos összegben belül, amit sikerült a magyar gazdaság élénkítésére, a társadalmi különbségek csökkentésére, a társadalmi tudás növelésére fordítanunk, mindösszesen 130 milliárd forint az, ami vitatott, ami az összes eljárás alatt van, és amelynek egy jó részét mindannyian tudjuk, hogy meg fogják kapni azok, akiknek ez törvény szerint jár, csak az Unió bizonyos nagyobb körben függesztette fel ezeket a kifizetéseket. Még egyszer mondom, a 9600-ból 130 milliárd ez az összeg.

Azt hiszem, minden magyar parlamenti képviselőnek inkább támogatni kéne azt, hogy Brüsszelben elérjük ezeknek a pénzeknek a minél hamarabbi

lehívását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „Haverok, buli, kaszinó?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Képviselő úr metakommunikáción keresztül jelzi nekem, hogy nem fogadja el a válaszadó személyét. Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszter úrnak a **soron következő második** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András képviselő úr, az LMP képviselője, a frakció vezetője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Mennyit ér, akinek nincsen semmije?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátására tekintettel Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki a válaszára. Tisztelettel kérdezem frakcióvezető urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Kétségtelen, hogy miniszter úr autentikus választ tudna adni a kérdésre, én mégis inkább megvárnám a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a **harmadik soron következő** azonnali kérdések órájában kell a kérdésre válaszolnia.

Fel kell tennem még egyszer a kérdést, mert ennek el kell hangoznia a Házsabály szerint: tisztelt Ház, Schiffer András képviselő úr, az LMP képviselője, a frakció vezetője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „A nemzeti burzsoázia adóparadicsomba megy?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, frakcióvezető urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, én értékelem miniszter úr szándékát, de az a helyzet, hogy szerintem miniszterelnök úr rendelkezik a legbővebb ismeretekkel a választ illetően, úgyhogy kénytelen vagyok őt megvárni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a **harmadik soron következő** azonnali kérdések órájában kell a kérdésre válaszolnia.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „A Magyar Nemzeti Bank a törvények felett áll?”

címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem jegyző asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy elnök úrtól személyesen kéri a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, megvárom Matolcsy elnök urat. Képviselőtársam szeretné tudni, hol van.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom, hogy ez nem volt házsabályszerű hozzáfűzés. Halaszthatatlan közfeladatot teljesít elnök úr. Arról viszont tájékoztatom, hogy elnök úrnak a **harmadik soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ismételten fel kell tennem önnek a következő kérdés kapcsán is a kérdést: tisztelt Országgyűlés, Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mikor számolnak el az EU-s pénzek felhasználásával?**” címmel. Mivel Lázár János miniszter úr itt van az ülésteremben, ezért Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az EU-hoz történt csatlakozásunk óta napi 3 milliárd forint uniós forrás érkezik Magyarországra. Az uniós források hatalmas lehetőséget jelenthetnének Magyarországnak, ha a kormány tudna élni vele, de az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy nem tud. Azt látjuk, hogy a pénzek egy részét rossz célokra, rosszul használják, egy részét pedig egyszerűen ellopják. Ezt már Brüsszelben is tudják. A hírek szerint éppen a napokban függesztettek fel egy egész operatív programot. Az Öveges-program csalásaira éppen az LMP hívta fel a figyelmet, de úgy látszik, hiába. Ha a kormány komolyan veszi a figyelmeztetést és felszámolja a korrupciót, akkor most nem lenne felfüggesztés, és több tízmilliárd forint nem lenne veszélyben.

A kormány feltehetően nem akar szembesülni azzal, hogy haszontalanul, rosszul költik el az uniós támogatások milliárdjait, és még csak nem is szégyelli, hogy a támogatások jelentős része a Fidesz oligarcháit, háttérországát gazdagítja. Ha nem lenne semmi takargatnivalója a kormánynak, akkor, miniszter úr, ön teljesítette volna azt az ígéretét, ami itt már kétszer is elhangzott a közelmúltban - ezt nekem ígérte meg miniszter úr -, hogy az Országgyűlés elé hozzák a 2007-2013-as EU-s támogatások felhasználásának értékelését. Ez a mai napig nem történt meg. A legnagyobb probléma az, hogy szisztematikusan, a legmagasabb szintű kormányzati segítséggel, bünszövetkezet-szerűen lopják szét és herdálják el az ország felzárkózását szolgáló uniós forrásokat.

A következőt szeretném megkérdezni miniszter úrtól: mikor teljesül az az ígéret, hogy az OGY elé kerül a 2007-2013-as időszaki EU-s pénzek felhasználásának az értékelése? A másik kérdésem pedig az,

hogyan milyen lépéseket szándékoznak tenni azért, hogy az uniós támogatások felhasználásában meglévő visszaéléseket felszámolják. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először az az állításban elhangzott megjegyzés tisztázandó, hogy vajon 3 milliárd forintnyi ajándékot kapunk naponta, vagy pedig a saját pénzünk lehívásáért küzdünk, ami nem mindegy. Magyarország nettó befizetője volt a 2007-13 közötti fejlesztési időszaknak, ami azt jelenti, hogy körülbelül 3000-3500 milliárd forintot fizettünk be, és 5500-6000 milliárd forint lehet az az összeg, amit kaptunk.

Sajnos nem állnak rendelkezésre olyan számítások, hogy ha Magyarország 2004-ben nem lép be az Európai Unióba, milyen károkat szenvedünk el és milyen gazdasági előnyökhöz jutunk. Nem ajándékpénz az, amit kaptunk, hanem meggyőződés szerint legoptimálisabb esetben a saját korábbi forrásainkat tudjuk visszaszerezni, megnehezített bürokratikus akadályok mellett. Az Európai Bizottság mindent elkövet azért, hogy a kohézióban kijelölt tagországok nehezen jussanak a kohéziós pénzükhöz. *(Folyamatos zaj.)* Elnézést kérek, elnök úr, kicsit hangzavar van, és szeretném, ha segítene, mert nem tudom elmondani. Tehát az Európai Unió mindent megtesz annak érdekében, hogy a számunkra járó pénzt, ami a saját pénzünk, nehezen tudjuk lehívni. Másrészt azt is be akarják bizonyítani, hogy képtelenek vagyunk lehívni. Magyarország az az ország, amely 106 százalékát kötötte le a rendelkezésre álló forrásoknak, Románia hetven-egynéhány százalékát, Szlovákia nyolcvan-egynéhány százalékát, Csehország 90, Lengyelország pedig alig 100 százalékát. Ez azt jelenti, hogy mi képesek voltunk a saját pénzünket visszaszerezni, lehívni, megkapni.

(16.30)

Kérdés, mekkora hibával tettük ezt. De 9600 milliárd forint esetén 1 vagy 2 százalékos hiba teljes egészében megfelel az európai trendnek. Nem vitatom azt, hogy az ellenzék joggal követeli, kik a felelősök, vonják felelősségre azokat, akik hibáztak. Ez az ellenzék dolga, hogy elszámoltassa a végrehajtó hatalmat. Ez komoly dolog. Ezért javasoltam azt, és tartom az ajánlatomat, irtam a házelnöknek, hogy kezdődjön egy parlamenti vita arról, hogy az európai uniós pénzek hogyan lettek felhasználva, célszerűség és szabályosság tekintetében is. Számítok a vitában képviselő asszonyra. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Miniszter úr, azt hiszem, abban nincs nézeteltérés közöttünk, hogy ez nem ajándékpénz. Éppen ezért, mivel a saját pénzünk, nettó befizetők voltunk, sokkal jobban kellene odafigyelni arra, hogyan költjük el a pénzt. Nem lehet az a mérce, hogy mennyit tudunk Brüsszselből lehívni, hanem annak kellene lennie a mércének, hogy mire és hogyan használjuk el ezeket a pénzeket.

Ismert az, hogy az európai uniós támogatások az egyik legfontosabb eleme annak, hogy ma Magyarországon gazdasági növekedés van. Kérdés az, hogy ha nem termelő beruházásokra nem jól használjuk fel, és a pénzeket szétlopják, akkor mi lesz 2018 után. Miből lesz gazdasági fejlődés Magyarországon? Miből lesznek munkahelyek, és miből mondhatjuk azt, hogy igen, Magyarország a fenntartható pályára lép? Ezek nagyon fontos kérdések.

Arra nem kaptam választ, miniszter úr azt mondta, hogy lesz erről vita itt a parlamentben, de ez nem azt jelenti, hogy ön teljesíti azt az ígérteit, hogy egy értékelés elkészül a 2007-2013-as időszakról. Ez egy nagyon fontos eleme lenne ennek a vitának, kérem miniszter urat, hogy teljesítse az ígérteit. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzálaszra Lázár János miniszter úré a szó. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Először is, képviselő asszony, az európai uniós pénzek lehívásáért és felosztásáért felelős államtitkárságunk megbízott tanácsadókat azzal, hogy egy objektív, nemzetközi sztenderdek alapján megtörtént értékelés készüljön. Tehát fog készülni egy objektív értékelés nemzetközi összehasonlításban is, hogy a pénzt mire használtuk, és az hogyan hasznosult. Önnel ellentétben nem vagyok ennyire pesszimista. Meggyőződésem szerint ennek a pénznek elsőprő hányada, döntő része, 90 százaléka jól hasznosult. Még akkor is jól hasznosult, ha sokan kritizálják a városfejlesztést, sokan kritizálják az infrastruktúra-fejlesztést. Meggyőződésem szerint, ha végigmegy az országon, akkor ennek a pénznek van nyoma.

Más kérdés, hogy a gazdaság számára versenyképességet növelt, avagy sem. Szeretném jelezni, hogy a mostani fejlesztési ciklusban 60 százalékban gazdaságfejlesztésre, vállalatok támogatására, termelő beruházásokra kötöttük le a forrásokat. És ami nagyon fontos: az Európai Bizottsággal együttműködve teljes egészében megváltoztattuk a pénzelosztási rendszert, most pedig transzparensse tesszük a pályázatértékelési rendszert. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy ne csak lehívjuk a pénzeket, hanem jól tudjuk felhasználni azokat. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Boldog István képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: „**Rokonok országa?**

Honnan származik a jobbikos politikusok közvetlen hozzátartozóinak jövedelme?” címmel. (Szilágyi György: *Halljuk!*) Miniszter úr választhatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (Jelzésre:) Képviselő úr elfogadja. Boldog István képviselő úré a szó, és megkérem képviselőtársaimat, hogy hallgassák.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik mostanában kiemelt figyelmet fordít a közpénzekre, és úgynevezett korrupcióellenes hadjáratot folytat. Legutóbb Vona Gábor, a párt elnöke követelte március 15-én, nemzeti ünnepünkön, hogy a 12 pont mellé illesszenek egy 13.-at, amely így hangzik: a tolvaj politikusokat börtönbe zárassák. (Taps a Jobbik soraiban.) Azt gondolom, hogy komoly dologról komolyan kell beszélni. (Közbeszólások a Fidesz és a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.) Márpedig a korrupció és az átláthatóság komoly dolgok.

ELNÖK: Novák Előd képviselő úr!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): A közpénzek tiszta kezelése nem csupán politikai, hanem az Alaptörvényből fakadó jogi kérdés is. Amikor tehát bármely politikai párt a közpénzek átláthatóságát kéri rajtunk számon, akkor emlékeztetnünk kell arra, hogy ezt csak akkor teheti hitelesen, ha ő maga maradéktalanul betartja a törvényeket. Az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése ugyanis kimondja, hogy közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzre vonatkozó gazdálkodásával.

Miért hangsúlyozom ezt most ki? Tavaly áprilisban egy oknyomozó hírportál azt szerette volna kideríteni, hogy a Magyarországon működő kilenc pártalapítvány mire költi a rendelkezésére álló forrásokat. Érdekes módon a Jobbik pártalapítványa volt az egyetlen, amelyik a kilenc, jelenleg állami támogatásban részesülő pártalapítvány közül nem volt hajlandó elárulni, hogy mire költik az őket megillető, évente több száz milliós nagyságrendű állami támogatást. (Dúró Dóra: *Nem igaz.*) A közelmúltban olyan információk láttak napvilágot, amelyek választ adhatnak arra a kérdésre, hogy többek között mire fordíthatott a pártalapítvány 2011-től 2015-ig 1100 millió forintot. Kiderült, hogy a Barikád című pártújság főszerkesztője éveken át a gyakorlatban Vona Szabó Krisztina volt, a lapot pedig a Magyar Hírek Kft. tulajdonolta (Nagy zaj a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.), amelynek maga Vona Gábor volt a tulajdonosa. Azt gondolom, ez a helyzet számos kérdést vet fel. Először is, hogyan egyeztethető össze a hatályos jogszabályokkal, hogy a pártalapítvány nem, illetve késve számolt be? Vajon beszélhetünk-e jogtalan előnyszerzésről ebben az esetben, amikor egyértelműen kimutatható, egy pártvezető közeli rokona hogyan jutott pénzekhez?

Kérdezem államtitkár urat, hogy a közpénzek elszámolása és átláthatósága jogszerűen történt-e. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! (Folyamatos nagy zaj a Jobbik soraiban. Szilágyi György közbeszól.) Sajnos, nem ez az egyetlen eset, amikor...

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr! Államtitkár úrnál van a szó!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: ...látható bizonyos témákban, hogy a Jobbik vizet prédikál, de bort iszik. Tehát nagyon jól tudható, ahogy ön is említette azonnali kérdésében, hogy a közpénzekkel gazdálkodó szervezetek elszámoltatása, elszámolása alkotmányossági követelmény. Ezek közé tartoznak a pártalapítványok is. Ez nem lehet parttalan, nem lehet áttekinthetetlen. A gazdálkodás, működés törvényességének garanciáját jogszabályok biztosítják. Ezek közé tartozik az is, hogy adatokat kell szolgáltatni, ami, ahogy ön is említette, ebben az esetben elmaradt. A törvények alapján a pártalapítvány évente köteles a számviteli törvény rendelkezéseinek megfelelő beszámolót készíteni és azt letétbe helyezés és közzététel céljából az Országos Bírósági Hivatal részére megküldeni. Egyidejűleg köteles tevékenységéről jelentést is készíteni, azt a hivatalos értesítőben, továbbá saját honlapján közzétenni. Tehát ha bizonyítékokról, tényekről beszélünk, ezeket kell figyelembe venni. Úgyhogy könnyen meg lehet állapítani azt, hogy ki állít valótlanul ebben a kérdésben. Sajnos a Jobbiknál nemcsak a pártalapítvánnyal kapcsolatban merülnek fel ilyen problémák, hanem az Állami Számvevőszék kimutatásai szerint a 2005-2008-as időszakban maga a párt sem adott le hiteles mérlegeket. 2010 januárjában ugyan ezeket megjelentette, de akkor is számos kivetnivaló volt benne. A Jobbik 2009-2010-es gazdálkodása törvényességének ellenőrzéséről szóló jelentésben szintén megállapította az ÁSZ, hogy megsértették a számviteli törvényben szabályozott teljesség, valóság, következetesség és lényegesség számviteli alapelveket. A 2011-2012-es időszakban szintén az ÁSZ arra az álláspontra jutott, hogy a párt által közzétett beszámolók nem feleltek meg a törvényi előírásoknak. Tehát a közpénzekkel, az adófizetők pénzével nem számol el átláthatóan a párt. Sajnos jogos az azonnali kérdés a képviselő úr részéről. (Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Boldog István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a válaszát. Azért még egyszer szeretném kihangsúlyozni, hogy a Gyarapodó Magyarországért Alapítvány 2011 és 2015 között 1100 millió forint költségvetési támogatásban részesült. *(Apáti István: Hány nullát látsz?)* Ennek megfelelően közpénzekkel gazdálkodik, és a 2015-ben megszületett alkotmánybírósági határozat rámutatott arra is, hogy az információszabadságról szóló törvény alapján közérdekből nyilvános adatként nem minősül üzleti titoknak a központi költségvetés felhasználásával, a költségvetést érintő juttatással kapcsolatos adat.

A Magyar Hírek Kft. bevételeinek egy része kizárólag állami pénzből gazdálkodó jobbkios pártalapítványtól származik. 2015 novemberéig 97 millió forinttal támogatta a pártalapítvány a Magyar Híreket. Ez körülbelül ötöde a 2010-2014 közötti összbevételeknek. Ebben is pontosan úgy beszélnek mellé, mint az álláshalmazásban, ahol folyamatosan polgármesterek, helyi képviselők és megyei képviselők is a politikusaik, miközben másokat vádoltak álláshalmazással. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van. - Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Völner Pál államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. *(Folyamatos nagy zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* Valóban, a képviselő úr által elmondottakból is kiderül, hogyan lesz a közpénzből magánpénz, és milyen sajnálatos, hogy a Jobbiknál a pártelnök maga is érintett ezekben az ügyekben a családján és a cégén keresztül. A tények azok tények, sajnos, magukért beszélnek. De még szomorúbb ennél talán az, hogy a Jobbik szellemi holdudvarára is talán némi árnyékot vet az, mint elhangzott, hogy egy autószerelő cégnek fizettek 6 millió forintot tanulmányokért, autókölcsönzőnek 18 millió forintot tanulmányokért, egy fuvarcég 4,4 millió forintot kapott az európai radikális trendek és az izlandi váltsághelyzetről írt tanulmányáért.

(16.40)

Informatikai cég *(Apáti István: Nálunk még az autószerelők is ilyen képzettek!)* 8 millió forintot kapott. Tehát azt hiszem *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, Kovács Béla vagy akár Janiczak Dávid után újabb és újabb problémák merülnek fel a párt kasszája tájékán. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Tessék jobban betartani a jogszabályokat! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Ugye nem az lesz, mint tavaly?”** címmel. Heringes

Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. 49 éve választották ki Paksot a Magyarországon épülő atomerómű helyszínéül. Azóta erős kötődés alakult ki a város, a térség és a Paksi Atomerómű között. A város és környéke teljes mellszélességgel támogatja a Paksi Atomeróművet, csak így lehet eredményes ez a cég. Most újra itt állok ön előtt, mint tavaly is. 2016-ban is értetlenül álltunk, állunk az előtt, hogy sem a sport, sem a civil szervezetek, sem az atomerómű saját alapítványa, sem a helyi sajtó, sem a térség települései nem kapták meg a támogatásaikat 2016-ra. Egy több évtizede jól működő bizalmi rendszert döntenek romba jelen pillanatban. Azt is tudjuk jól, hogy ezek a támogatások manapság nem Pakson, hanem Pesten születnek. Ez minden területnek nagyon fájó pont.

A sajtótól és a településektől elvárható feladat a Paksi Atomeróművel kapcsolatos információk átadása és hogy tájékoztassa a lakosságot. Eddig ehhez a támogatást biztosította a Paksi Atomerómű, az RHK vagy az MVM. Most sajnos még ígéretük sincsen. Azt az információt kapták a háttérben, hogy ne is számoljanak a települések ezzel a pénzzel a 2016-os költségvetésükben. Az erőmű elfogadottságát a paksi sportolók és szakosztályok eredményeikkel csak növelték. Büszke volt rájuk a város, és ők büszkén viselték a Paksi Atomerómű emblémáját. Az ASE kosárlabdacsapata a második helyen, a paksi focicsapat a 6. helyen áll jelen pillanatban a palettán. *(Dr. Schiffer András: Szégyen!)* Szerintem mindenki büszke lenne egy ilyen eredményre. Nem szép jövőkép, hogy lesz új stadion, és talán addigra nem lesz, ki játsszon benne. A Paksi Atomerómű bővítését az évszázad beruházásának nevezték önök.

A Miniszterelnökséget vezető minisztert, Paks II. gazdáját és a Paksi Társadalmi Tanács elnökét kérdezem, hogy mire számítsunk a jövőben *(Dr. Schiffer András: Stadionkoalíció!)*. Ugye, nem lesz ez így minden évben, hogy lassan áprilist írunk és bizonytalan a térség vezetői, a paksi sportolók és sportegyesületek jövője? Nyugtasson meg, nem hagyják cserben a térséget! Tudja, miniszter úr, ez egy adok-kapok rendszer. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Miután Paks II. tulajdonosjog-gyakorlója vagyok *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Ajjaj!)*, és megpróbálom a beruházást talpra állítani és talpon tartani, még csak tanulom azt a nyelvet, amit a képviselő asszony használ, mármint hogy itt áll előttem, illetve ez az adok-kapok rendszer nyelvilleg még értelmezésre szorul, hogy mit akar mondani képviselő

asszony. Amit értek az elhangzottakból, az az, hogy a Paks I. atomerőmű által eddig biztosított támogatás sem tavaly nem érkezett meg az eredeti, elmúlt több évtizedes gyakorlathoz hasonlóan, sem az idén nem lehet rá számítani.

Először is azt tudom mondani, képviselő asszony, ön pontosan tudja, hiszen nagyban segíti ezt a munkát, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartásával kapcsolatos társadalmi egyeztetéseken létrehoztunk új mechanizmusokat, olyan pénzügyi forrásokat biztosítunk a településeknek, azt gondolom, ön tanúja ezeknek a forrásmegosztási megbeszéléseknek, amelyek a települések fejlesztéséhez és életminőség-javító beruházásaihoz hozzájárulnak. Azt tudom önnek ígérni, képviselő asszony, Hirt Ferenc képviselőtársammal közösen szívesen látom önt, meghívom Seszták miniszter urat is, hogy meg tudjuk beszélni a Paks I.-támogatások kifizetésének ütemét és rendjét, ha azok egyáltalán léteznek. Ezt tisztáznunk kell, hogy erre van-e forrás. Tudok közvetíteni. Paks II.-ből tudom a forrásokat biztosítani, és Paks I. esetében pedig tudok segíteni abban, hogy ezek a források rendelkezésre álljanak. *(Dr. Schiffer András: Stadiont építsetek, ne atomerőművet!)*

Biztos vagyok benne, hogy találunk közösen megoldást. Azt javaslom, hogy üljünk le és beszéljünk meg ezt a kérdést Hirt Ferencel, a térség képviselőjével, önnel, aki szíven viseli a paksiak ügyét, másrészt pedig a minisztériummal, amely ebben a kérdésben érintett. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra képviselő asszonyé a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Az adok-kapokot én úgy értettem, hogy a paksi térség, a környező települések és a lakosság a bizalmat adja, önöknek a lehetőséget kell biztosítani, hiszen március végét írjuk, lassan április, vége a futballszezonnak lassan, elindulna a stadionberuházás, és a végén ott fognak állni a focisták, hogy és akkor most velük mi lesz. A térség települései azt az információt kapják, hogy ne számoljanak a 2016-os költségvetésükben ezekkel a pénzekkel, akkor tényleg bizonytalanság van. Én többször elmondtam a miniszter úrnak, hogy egy dolog baj Paks környékén, ha bizonytalanság van. Azt gondolom, hogy muszáj felszólalni, kérni és kérdezni önöket, hogy bízhatunk-e benne.

Nagyon kellemetlen, amikor 2016. áprilist írunk, és eddig nem láttuk, hogy mi lesz a jövő. Úgyhogy nagyon bizakodó vagyok, bizakodó a térség. Azt gondolom, hogy mindenki várja a választ. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Lázár János miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Mindenekelőtt, elnök úr, ha megengedi,

arról szeretném a Házat tájékoztatni, hogy rövest fogom a miniszterelnök urat tájékoztatni, hogy a futball iránti elkötelezettségben és a stadionépítés társadalmi fontosságában új szövetségesre talált Heringes képviselőtársunkban *(Derűtség és taps az LMP és a Fidesz soraiból.)*, ami jelentősen árnyalja az MSZP hivatalos hozzáállását, amely a stadionépítést pénzpazarlásnak és a futballra költött milliárdokat szintén hasonló pénzpazarlásnak tekinti. *(Heringes Anita: Némi csúsztatás!)*

Örülök, hogy a képviselő asszony támogatja a miniszterelnök úr programját, és nem a kételkedők táborába tartozik. Kérem, hogy képviselje ezt az MSZP-n belül, sokat fog segíteni a hazának és a nemzeti sport ügyének.

Ami a második részét illeti, kedves képviselő asszony, nem ígéretet és nem biztatást szeretnénk, hanem pénzt szeretnénk. Ha az eddigi alkukat, meg egyezéseket a Paksi Atomerőmű betartaná, nyilván van oka annak, hogy ezek eddig felfüggesztésre kerültek, tavaly is sikerült önnel közösen, Hirt Ferenc képviselő úrral közösen megoldást találnunk. Azt gondolom, Aradszki képviselőtársam is biztosíthat bennünket arról, mint az NFM jelen lévő kiváló tudású, felkészültségű szakembere, hogy megoldást fogunk találni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a pénzek kifizetésére.

Számítunk a paksi polgárok támogatására, és ők is számíthatnak ránk. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Nagylelkűségük határtalan?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt Nagy István államtitkár urat jelölte ki válaszára. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! „Teljesen mindegy, hogy ki kinek a rokona, ismerőse” - mondta ezt államtitkár úrnak a közvetlen felettese, Fazekas miniszter úr. Ezt az állítást még el is fogadhatnánk, ha nem egy olyan országban élnénk, ahol az állami földek privatizációja során nem folyton a kormánytagok neveibe, feleségeik, rokonaik, barátai, haverjaik neveibe bukna az, aki nézi ezeket a hirdményeket. De sajnos nem egy ilyen országban élünk, hiszen ma már legalább három miniszter, egy tucat államtitkár és legalább még egyszer ennyi fideszes politikus neve merült fel az állami földek környékén. Abban valószínűleg nem fogunk meg egyezni államtitkár úrral, hogy jó-e az, hogy eladják az állami földeket. Számtalanszor vitatkoztunk már ezen, sajnos nem jutottunk dűlőre. A Jobbiknak az a határozott véleménye, hogy ez egy végtelenül tragi-

kus esemény, hiszen eljártsszuk az egyik utolsó nemzeti vagyunkat is.

Azonban van itt néhány konkrétum, amire szeretnék érdemi választ kapni. Az, hogy Bábolna, már amit hagytak belőle és nem loptak szét a szocialista kormányok és önök, illetve Szilvásvárad és Mezőhegyes azután a vicces kis árverés után, miután mégsem azoknak adták oda a földet, akik első körben nyertek, tehát hogy ezek kiemelt mintagazdaságok lettek, ezzel még egyet is tudok érteni. Azonban azt már végképp nem értjük, hogy különleges bánásmódot miért érdemelt ki, mondjuk, a Csányi-birodalom, és így nemcsak hogy nem veszi el a földterületét, hanem például nevetséges bérleti díjakon tovább gazdálkodhat, illetve a pályázatokban is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) kiemelt szerepet fog kapni. Az nem vidékfejlesztés, államtitkár úr, hogy Sziijártó miniszter úr körbepüli a világot, és mondjuk, ennek az érdekeltségnek a termékeit megpróbálja rátukmálni más országokra.

De nézzük a tényeket! Mit állítanak önök? Önök azt állították, hogy 80:20 százalékra fogják csökkenteni a nagy- és kisüzemek arányát, azaz hogy a nagyüzemek csak 20 százalékban fognak részt venni a magyar vidék életében. Ehhez képest amióta kormányoznak, 50 százalékkal növekedett e cégek támogatása és 70 százalékkal a földterületeik száma, aránya. Azt ígérték, hogy a helyben élők kapják az állami földeket. A szerencsésebb megyékben 30 százalékot is elérte (*Az elnök jelzi az idő leteltét.*) a helyben élők aránya, de általában ez jóval rosszabb volt. 70 kilométerről milyen gazdálkodást lehet folytatni, államtitkár úr? Mert 70 kilométerre élnek általában ezek a nyertesek.

(16.50)

Hogy lehet az, hogy Fejér megyében, Budapest, Felcsút és Székesfehérvár...

ELNÖK: Képviselő úr! 30 másodpercet tettem rá, eddig terjed az én türelmi határidőm.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): (*Hangosítás nélkül.*) Ezekre várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiban. - Lázár János: A kormány is kapjon 30 másodpercet!*)

ELNÖK: Államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Sokszor és sokadszorra beszélünk erről. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Nem elég!*) Önök vitatják, hogy jó-e az állami földek értékesítése, mi pedig azt mondjuk, hogy igen, mert kialakul az a birtokszerkezet, amelyre hosszú távon, tulajdonosi szemlélettel kalkulálni lehet.

És azt kell mondjam, hogy bármilyen kategorizálás, akármilyen támadás modern kori gazdaüldözésnek minősíthető. Kicsi vagy nagy, Fidesz-közeli

vagy -távoli, egyaránt ez egy önkéntes, önkényes kategória az önök részéről, amit határozottan vissza kell utasítanom. Ráadásul úgy, hogy minden értékesítés nyilvános keretek között, árveréssel történik. Minden kikiáltási ár megalkotása az NFA által a helyben szokásos földárak plusz 10 százalékán történt. Mit kell még tenni ahhoz, kedves képviselőtársam, hogy ez átlátható, tiszta folyamat legyen?

A mezőhegyesi kapcsolatát nem is értem. Hiszen kialakulhat egy olyan mintagazdaság, amely hosszú történelmi múlttal bír, korszerű alapokon nyugvó magyar mezőgazdaság bázisául szolgálhat.

A Csányi-birtok támadását meg végképp nem értem, hiszen ha van kiemelkedő minőségi kategória a magyar mezőgazdaságban, akkor azok a birtokok abszolút azok. Igazából lehet az innovációban, a termékfejlesztésben, a minőségbiztosításban példaként állítani, hiszen olyan lehetőségeket tesz.

És sokadszorra teszi föl a cégek támogatásának mikéntjét is, és hogy hogyan változott. Kedves Képviselőtársam! Aki nem ért hozzá és úgy hallgat bennünket, az még el is hiheti, amit ön mond. De pontosan az állattenyésztések plusztámogatása végett - és mivel tudjuk nagyon jól, hogy a szarvasmarha-állomány nagy része is a nagyobb telepeken helyezkedik el, a sertésenyésztésünk nagy része is a nagyobb telepeken helyezkedik el, pont a magyar kormány támogatását dicséri, hogy az állattenyésztéshez ennyi pluszpénzt adunk hozzá, ettől van több pénz, ettől van több támogatás a nagyoknál, és nem azért, mert a birtokszerkezet úgy alakult ki.

A mostani birtokszerkezet kialakításáért nagyon-nagyon küzd a kormány, nagyon sok támadást kapott, nagyon sok méltatlan támadást kaptunk ezért, de azt hiszem, hosszú távon egy megfelelő birtokszerkezettel kiváló magyar mezőgazdaságot tudunk építeni a jövőben. Köszönöm szépen a kérdését. (*Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Így legyen!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úrnak is megadtam ugyanazt a 30 másodpercet. Ezzel a lovgiasság szabályai szerint az időkeretek is kiegyenlítődték. Egyperces viszonzválaszra Magyar Zoltán képviselő úré a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Önök egy új országot ígértek, de nem azt, hogy Dél-Amerikába fog kerülni ez az új ország. Nem egy olyan országot ígértek, ahol sofőrök és traktorosok 500-600-800 millió forintokat tudnak költeni állami termőföldekre, és nem olyan országot ígértek, ahol az önök országgyűlési képviselője, Vigh László (*Közbeiktatások a Jobbik padsoraiból: Jézus, Mária!*) ötszázad áron tud termőföldet vásárolni, ráadásul attól az önkormányzattól, ahol húsz évig polgármester volt, amit előtte közpénzből kármentesítettek.

Ahonnán csak lehet, talicskásszák ki a pénzt és az állami földeket. Azonnal állítsák le ezt a privatizációt, államtitkár úr! És ahelyett, hogy ezt megfontolnák és levonnák a következtetéseket, ahelyett most a

legfrissebb hírek szerint jönnek a gyümölcsösök, a halastavak, és ha minden igaz, az állami erdők is hamarosan licitre kerülnek. Állítsák le, államtitkár úr! *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Nagy István államtitkár úré a szó, parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Kedves Képviselőtársam! Határozottan vissza kell utasítanom minden vádját, hiszen akkor, amikor nyilvános árveréssel történnek a dolgok, és ráadásul az árverés nyertese még nem a vételár győztesét mutatja, hiszen a földtörvény szabályzata ezután lép csak életbe, a kifüggesztések ezután következnek, a vétel megtörténte után, a kifüggesztés utáni állapotnál lehet a tulajdonost kihirdetni.

Vigh képviselőtársunk visszalépett a vásárlásától *(Közbeiktatások a Jobbik padsoraiból: Jézus, Mária!)*, tehát azt nem hozhatja föl példának.

Mindenütt - és ezt nagyon szeretném hangsúlyozni - a földárak a helyben szokásosnál plusz 10 százalékkal magasabb áron történtek meg, sok gazda panaszkodik is arra, hogy az államtól nehéz földet vásárolni, mert nagyon nehéz.

Ráadásul mindaz, amiről szó van, a magyar termőföld 5 százaléka, aminek tudjuk nagyon jól, hogy csak 60 százaléka kelt el, tehát mindössze 2-3 százalékról beszélünk, és ettől akar ön végítéletet megfogalmazni. Határozottan visszautasítom! Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Még mindig megér nekünk több száz milliárd forintot Orbán Viktor kedvére tenni a budai Vár átalakításával kapcsolatban?”** címmel. Ikotity István képviselő úré a szó, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egy nyílt levélből idézek. „Nem tudunk egyetérteni a kormányzati határozatok és lépések antidemokratikus módjával. Előbb a bizottsági üléseken, majd L. Simon Lászlónak, illetve önnek címzett leveleinkben sikertelenül próbáltuk felhívni a figyelmet a kormányzati terveknek a budai Várat és ettől el nem választhatóan a Városligetet, tágabban azonban az egész főváros városszerkezetét, közlekedését, területhasználatát, kulturális életét, idegenforgalmát érintő egyértelműen negatív hatásaira.” Többek között ezt írta önnek, miniszter úrnak címzett nyílt levélben Csomay Zsófia építész, Lővei Pál művészettörténész és Schneller István, Budapest korábbi főépítésze, amikor ugyanis bejelentették, hogy távoznak a nemzeti Hauszmann-terv társadalmi testületéből. A három neves, alkotó szakember átgondolatlanak, értelmetlennek és ká-

rosnak is minősítette a kormány tervét a budai Vár átalakításával kapcsolatban.

Magyarországon még mindig több millió ember nem jut hozzá alapvető kulturális javakhoz, a kulturális értékteremtésben való részvételről nem is beszélve. A kultúra társadalmi összetartozásunk nélkülözhetetlen eszköze, a fenntarthatóság negyedik pillére.

Az LMP szerint sokkal inkább a többség kultúrához való hozzáférése és az abban való részvételre kellene költenünk, mintsem a kevesek számára elérhető presztízsberuházásokra, pláne Orbán Viktor vágyálmára a Várba költözéssel kapcsolatban. A budai Vár átalakítása vagy a Városliget-projekt több száz milliárd forintot emészt fel.

A levél neves szerzői súlyos kritikákat fogalmaznak meg. A Hauszmann-terv egyébként is elhibázott, de az idő múlásával azt is látjuk, hogy egyre több sebből vérzik.

Tisztelt Miniszter Úr! Még ezek után is bele akarnak ölni százmilliárdokat Orbán Viktor vágyálmába a Vár *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* átalakításával kapcsolatban? Várom válaszát. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni, parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm a kérdését. Figyelmeztetném arra a képviselő urat - bár nem vagyok a Kulturális bizottság tagja -, hogy az emlékezet a nemzeti kultúra legfontosabb része. És amit ön számon kér rajtunk, hogy a nemzeti kultúrához miért nem férhetnek hozzá többek, és miért próbáljuk szűkíteni a nemzeti kultúrához való hozzáférés lehetőségét, a kérdésben megfogalmazott állítás hamis.

Ugyanis a budai várpalota rekonstrukciója milyen programot jelent? Jelenti először is azt, hogy a ma méltatlan körülmények között lévő Országos Széchényi Könyvtár méltó körülmények közé kerül egy 40 milliárd forintos beruházás eredményeképpen.

Mit jelent a budai várpalota újjáépítése? Azt, hogy a Nemzeti Galéria méltó körülmények közé kerül. Ön mennyit jár a Nemzeti Galériába? Mennyire ismeri ezt a gyűjteményt? Mennyit jár az Országos Széchényi Könyvtárba? Mennyire ismeri ezt a gyűjteményt? Hogyan mondhatja egy, a kultúráért felelősséget vállaló ember, hogy ezek a gyűjtemények jó helyen és jó állapotban vannak? Méltó körülmények közé kell őket helyezni, és hozzáférést kell mindenki számára biztosítani.

Kérdés, hogy a várpalota milyen állapotba kerüljön helyreállításra. Lehet vitatkozni: a XVIII. századi állapotba, a XIX. század első felének állapotába vagy a Hauszmann-féle átalakítás állapotába?

Képviselő Úr! Nem vitatkozom az építészek véleményével. Azért érdemes megragadnunk Hauszmann életművét és az akkori állapotot visszaállítani, mert részben ez meg fogja érni Magyarországnak,

hiszen Magyarország egyik legkiemelkedőbb, a világ egyik legfontosabb turisztikai világörökségének része a budai várpalota, másrészt pedig ne felejtse el, képviselő úr, hogy ami most ott áll, az ocsmány, a Hauszmann-féle épület pedig szép volt. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(Hegedűs Lorántné elfoglalja jegyzői székét.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces válaszra a képviselő úr a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. A teljes levél nálam van egyébként, amit ezek az emberek, akiket az előbb említettem, felsoroltak. Azt kell mondjam, hogy neves építésszek, hozzáértő emberek akként vélekednek erről, hogy egy olyan építményt felépíteni, ami a millennium időszakában került felépítésre, aztán néhány évtizedig állt, most újra felépíteni, és gyakorlatilag a 2010-es évek végén abban reménykedni, hogy a gipsztukkáit majd kíváncsian fogják lesni a turisták, alapvetően félreértés. Tehát ez egy nettó anakronizmus, ami ott épül, azt gondoljuk.

Nem gondoljuk, hogy ez a körülbelül 350-400 milliárd forint, amiről itt most beszélünk, mert a tervek ekkora összegről szólnak, ez a leghatékonyabb módja annak, hogy ezt az ön által is említett galériát vagy akár a könyvtárat elhelyezzük.

(17.00)

Nyilván ezeknek megfelelő és méltó körülmények közé kell kerülniük; hogy ezt egy felújítással, bővítéssel vagy bármi más módszerrel lehet megtenni, vagy pedig úgymond egy ilyen beruházással, amire mi csak azt tudjuk mondani, hogy megalomán és anakronisztikus, akkor, azt gondolom, hogy döntsék el, de mi határozottan *(Az elnök cseppet.)* kiállunk az építésszek által felkínált javaslat mellett. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces válaszra a Lázár János miniszter urat is. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Képviselő úr, azt gondolom, nem fogunk egyetérteni minden kérdésben, különösképpen abban nem, hogy számunkra Magyarország az államformájától függetlenül mindig Szent István országa, és a Szent István-i Magyarország hatalomgyakorlási központjának az elmúlt ezer esztendőben mégiscsak a Budai Vár és annak szimbolikus épületei minősültek. Beszélhetünk Székesfehérvárról is természetesen, beszélhetünk Esztergomról, ennek az újjáépítése is a kormány tervei között szerepel. Ha csak annyi a vita közöttünk, képviselő úr, hogy a XVIII. századi budai várpalota-formátum épüljön meg, ami Mária Terézia

alatt alakult ki, vagy a XIX. század első hetven évének épületi formátuma, akkor erről természetesen lehet vitatkozni.

Szeretném felhívni a képviselő úr figyelmét - és ezzel nem kritizálom a magyar építésszakma képességét -, hogy a szocialista kormány tervpályázatot írt ki a hiányzó épületrészek beépítésére. Nézze meg, képviselő úr, hogy a magyar építésszakma pályázaton induló tagjai oda miket terveztek! Nem gondolom, hogy az bármennyivel is szebb lenne annál, mint amit az elődeink létrehoztak évszázadokon keresztül.

Kérem, támogassa ezt a projektet, mert jót tesz az országnak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Az utolsó azonnali kérdés következik. Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Ezért ki a felelős?”** címmel. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Elnök úr, köszönöm a lehetőséget, hogy még elhangozhat az utolsó kérdésem az azonnali kérdések órájában.

Tisztelt Miniszter Úr! A parlamenti - hogy is mondjam? - sorrend miatt ma már harmadjára fogom érinteni ezt a bizonyos TIOP-kérdést vagy TIOP-problémát. Az Európai Bizottság egy március 23-ai keltezésű dokumentumával felfüggesztette a társadalmi infrastruktúra operatív programnak nyújtott időközi kifizetéseket, amiket az Európai Regionális Fejlesztési Alapból folyósít Magyarországnak az EU. Ebben a TIOP-programban olyan dolgokat támogatnak, mint az oktatás, a képzés, az egészségügyi ellátás vagy éppen a munkaerőpiaci és szociális szolgáltatások infrastruktúrájának a fejlesztése. Információink szerint a teljes összeg mintegy 10 százalékát nem utalták el Magyarországra, mert különböző problémákat találtak a magyar pályázatokkal, és ahogy arról már korábban is hallottunk, a most felfüggesztett TIOP-program mellett még a KEOP és a TÁMOP operatív programokkal és az útépítési pályázatokkal van baja a Bizottságnak.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Gelencsér Attila váltja fel.)

Korábbi információk alapján egyébként az Európai Bizottságnak nemcsak a program egyes részleteivel volt gondja, hanem a pályázatok irányítási és ellenőrzési rendszerével is problémája akadt, és ez összességében több milliárd forint forrásmegvonást eredményez Magyarország szempontjából.

Miniszter úr, a kérdésem viszonylag egyszerű: ön mint az uniós források lehívásáért és felhasználásáért felelős miniszter vagy mint akihez ez tartozik, rendelt-e el vizsgálatot annak kapcsán, hogy ki ezért a felelős, milyen okok vezethettek oda, hogy ez a forrásmegvonás érte Magyarországot, esetlegesen

akár a minisztériumnál, akár valamelyik háttérintézményénél próbálják-e azt kideríteni, hogy hogyan történhetett ez a dolog? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt belemelegedne az ellenzék az európai uniós pénzek elszámolási vitájába, könyvelési kérdésekbe, szeretném felhívni a figyelmüket, hogy az elmúlt hét esztendőben az Európai Bizottsággal Magyarországnak tucatszám akadt hasonló, sőt ennél volumenében sokkal nagyobb vitája. Csak amikor én átvettem ennek a területnek a felügyeletét, minden operatív program fel volt függesztve. A felfüggesztés annyit jelent, hogy a Magyarország által benyújtott számlákat az Európai Bizottság nem akarja vagy nem tudja kifizetni mindaddig, amíg a viták nem tisztázódnak. Semmilyen pénzmegvonásra sor nem került, képviselő úr. Jelen pillanatban az Európai Bizottságnak ennek a pályázati sornak a finanszírozásával kapcsolatban vannak észrevételei egy bizonyos EUTAF vizsgáló hatóság jelentése alapján, nem volt szükség arra - zárójelben jegyzem meg -, hogy vizsgálatot rendeljek el, mert az EUTAF párhuzamos vizsgálatot rendelt el más hatóságokkal és szervezetekkel együtt. Mi történik ilyen esetben? Először is mi vitatjuk ezeket a megállapításokat, tehát mi az Európai Bizottság állításával nem értünk egyet, vagy csak részben értünk egyet, és éppen ezért folyik egy egyeztetési eljárás. Most a tárca meg fogja válaszolni a kifogásokat, mint ahogy eddig az esetek 95 százalékában mi minden egyes alkalommal konszenzussal zártuk le a jogvitákat. Ezek jogi viták, amelyek a finanszírozás szabályosságáról, a kifizetés ütemezéséről, a támogatási szerződésben meghatározott feltételek teljesítéséről szólnak. Ezeknek a vitáknak - még egyszer mondom, az aszfaltügyet kivéve - konszenzusos zárás lett a vége, ami azt jelentette, hogy a Bizottság a számla egy részét elismerte, más részében pedig korrekciót alkalmazott. Szeretném jelenteni, hogy az itteni legszigorúbb korrekció 25 százalék lenne, és az Európai Bizottság az eddigi tárgyalások alapján 2 százalékos minimálkorrekciót javasolt, tehát én nem érzékelem azt a súlyos vitát. Természetesen, tiszteletben tartva az ellenzék végrehajtó hatalmat gyakorló jogát (*sic!*), elszámolunk itt minden fillérrel, de nem érzékelem azt az óriási hibát, ami indokolná a kétségbeesést 9600 milliárd forint lekötése után néhány milliárd forint tekintetében. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra a képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nekünk is azzal van a leg-

nagyobb gondunk, hogy nemcsak - ahogy mondtam - néhány részlettel, hanem a pályázatok irányítási és ellenőrzési rendszerével volt problémája az Európai Bizottságnak. Én úgy tudom, hogy innentől kezdve két lehetőség van: vagy egy pénzügyi korrekcióban állapotunk meg, ami minimális vagy akár mekkora forrásvesztést fog jelenteni, vagy - Isten ne adja! - ha az Európai Bíróság elé kerülne az ügy, akkor pedig a teljes összeget bukna Magyarország, én remélem, hogy ez abszolút nem fog bekövetkezni.

Én arra lettem volna kíváncsi, hogy próbálják-e kideríteni, hogy miért történhetett az, hogy ilyen mértékű forrásvesztés lehetősége merül fel egyáltalán. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre a miniszter úré a szó. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a képviselő úrnak a korrekt hozzáállását. A kétperces műfaj nem alkalmas arra, hogy ezeknek a jogi vitáknak, elszámolási, könyvelési vitáknak a mélységére lehetne menni, ezért javaslom, hogy az Országgyűlés tárgyalja meg akár ezt is vagy más típusú európai uniós finanszírozási kérdéseket is.

Azt mindenféleképpen engedje meg, képviselő úr, megjegyznem, hogy 9600 milliárdot vállaltunk, de 9200 milliárd a keret. A legszélsőségesebb esetben, ha minden forrás, amit vitatnak, elvesztésre kerülne, amire nem volt példa egyetlen tagállamnál sem, még akkor is fölötte lennénk a rendelkezésre álló összegnek - ebben voltunk meggyőződés szerint kiválóan teljesítő ország. 9600 milliárdot kötöttünk le. Van vita alatt néhány százmilliárd forint, és ha mindent száz százalékban elvonnának tőlünk, nem engednék elszámolni, még akkor is megvolna az az összeg, amire egyébként Magyarország a 2007-es partnerségi megállapodásban vállalkozott. És, jegyzem meg, mi folyamatosan módosítjuk azokat a rendszereket, amelyek akár az önök kormányzása alatt vagy később kialakítás alatt álltak, de ez a műfaj nem alkalmas a vita érdemi lefolytatására.

Ezért javaslom a parlamenti kereteket, vitanap keretében vagy az elnök úr által meghatározott menetrendben. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az azonnali kérdések végére értünk.

Most van lehetőség Schiffer András frakcióvezető úr részére **ügyrendben** szót adni. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm. Elnök úr, a Házzsabály értelmében ismertetem az ügyrendi indítványomat, és utána egy perc van az indítvány megindoklására.

Tisztelt Elnök Úr! Én azt szeretném indítványozni a jövőre nézve a levezető elnök számára, hogy

amennyiben egy azonnali kérdés elmondása a Házszabály 91. §-ába ütközik, akkor azonnal vonja meg a szót az illetékes képviselőtől. Az történt - ez most már nem az első ilyen eset -, hogy Boldog képviselő úr egy olyan kérdést intézett a kormány valamelyik tagjához, nem mondom, hogy illetékes tagjához, amely nyilvánvalóan a Házszabály 91. §-ába ütközik, hiszen nem lehet tudni, hogy akkor, amikor egy ellenzéki pártot szapul, pontosan az igazságügy-miniszternek melyik feladatkörében kér az igazságügy-minisztertől felvilágosítást.

Szeretném jelezni, hogy a parlamenti pártok és pártalapítványok gazdálkodása nem kormányzati hatáskör, a Számvevőszék hatáskörébe tartozik, tehát kormányzati személy ilyen kérdésre nem válaszolhat. Korábban már Pócs képviselő úr elvállalt egy hasonlóan nemes feladatot, gondolom, miniszterelnöki megbízatásra, amikor Sallai képviselő úrral kapcsolatban tett fel kérdéseket (*Pócs János közbeszól.*), ami szintén nem kormányzati kompetenciába tartozik.

Az azonnali kérdés műfaja nem arra szolgál, hogy a kormánypárti képviselők ellenzéki képviselőknél köszörüljék a nyelvüket, éppen ezért nagyon szeretném kérni a jövőre nézvést az elnök úrtól, illetve a levezető elnöktől, hogy a Házszabály 91. §-ába ütköző azonnali kérdéseket, mint itt Boldog képviselő úr kérdését is, ne engedje elmondani, a képviselőtől azonnal vonja meg a szót. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP és a Jobbik soraiban.*)

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Házszabály egyértelműen úgy rendelkezik, hogy akinek a kérdés szól, az jogosult elsősorban visszautasítani (*Dr. Schiffer András: Nem így van!*) a választ. A levezető elnöknek ritkán adatik meg az, hogy valakibe belefotjtsa ilyen címen a szót (*Dr. Schiffer András: Hát, azért megteheti!*), és én ezt őszintén szólva nem is javasolnám. Nagyon sok esetben a levezető elnök, főleg azonnali kérdés kapcsán (*Dr. Schiffer András: Volt már ilyen!*), nincs abban a helyzetben, hogy ezt konkrétan meg tudja ítélni. Köszönöm szépen.

Megköszönöm az együttműködésüket. Az elnökletést átadom Jakab István alelnök úrnak. Jó munkát kívánok a Háznak a további időre is.

(*Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm a képviselőtársaimat. Most előterjesztés tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalásával folytatjuk munkánkat.

A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az alapvető élelmiszerek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról** szóló T/9334. számú tör-

vényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek ötperces időkeretben. Z. Kárpát Dániel képviselő úr fogja az álláspontot a frakció részéről kifejteni. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik rendre olyan javaslatcsoomagokat kíván a tisztelt Ház elé hozni, amelyek érdemben és rövid távon képesek csökkenteni a magyar családokra nehezedő terheket. Hogy miért van erre szükség? Az utóbbi egy-másfél éves periódust nagyjából a bevándoroltatás kérdésköre ölelte fel, és annak különböző tüneteivel, függvényeivel találkozhattunk, de ezen problémakör talapzatát tulajdonképpen az a demográfiai, népesedési megroppanás alkotta, aminek a megléte nélkül talán nem is lenne kérdés, hogy kívülről milyen erőterek próbálnak hatni kontinensünkre, így Magyarországra is.

Ezen talapzat az elképesztő népesedési megroppanás, amely már több évtizedes távlatban kimutatható Magyarországon, csillapításért kiált, legalábbis lassítani kellene a népességfogyás ütemét, aztán pedig gyarapodásba fordulni. Tulajdonképpen bármi áron, tehát lényegében minden költségvetési, adópolitikai döntést e célnak kellene alárendelni. Azt látjuk ugyanakkor, hogy Magyarországon egy nagyon egyszerű eszközzel operálhatnánk a családok mindennapi életének megkönnyítése érdekében, nem áruunk el titkot, ha azt mondjuk, ez a „csodafegyver” az alapvető élelmiszerek áfatartamának csökkentése, legalábbis tisztességes szintre történő csökkentése első körben.

Előttem van egy nem is annyira rövid kimutatás arról, hogy az európai országokban mennyi az átlagos, a maximális, illetve az alapvető élelmiszerekre kivetett áfakulcs. Érdekes módon azt látjuk, hogy az élelmiszerek tekintetében az Európai Unióban belül a legmagasabb általános áfakulcs Magyarországon van érvényben. Az a 27 százalékos kulcs, amely lényegében a legtöbb alapvető élelmiszere is vonatkozik, egy elképesztően túladóztatott gazdaságot feltételez, a gyermeknevelési cikkek áfatartamáról nem is beszélve. Azt is látjuk, hogy a kedvezményes áfakulcs is Magyarországon a legmagasabb, tehát még a 18 százalékos is kirívónak tekinthető. A legalacsonyabb Luxemburgban 3 százalék, Máltán nulla, illetve 5 százalék, továbbá találunk egyéb olyan példákat, amelyek 5 százalékos vagy az alatti szintet céloznak meg. Nyilvánvaló, hogy 5 százalék alatt, ez egy külön bokszeccset igényel az Európai Unióval, de mi, jobbikosok készek vagyunk, készek leszünk erre.

Hozzá kell tenni, hogy az élelmiszerek tekintetében nem alkalmaz kedvezményes áfakulcsot Dánia, Litvánia, Bulgária, Észtország és a Szlovákiának nevezett ország. Elmondható ugyanakkor, hogy talán nem az ő útjuk lenne e tekintetben a követendő út és az előttünk álló példa, azt viszont láthatjuk, hogy hosszas szakjogászai és szakközgazdászai viták folynak arról, hogy milyen kiesést okozna a költségvetés

számára az, ha legalább az alapvető élelmiszerek szélesebb vagy szűkebb köre tekintetében azt a csökkentést végrehajtanánk, amely egy tarthatatlan állapotot szüntetne meg.

E tarthatatlan állapot az, hogy ma egész Európában Magyarországon adóztatják a leginkább a családok alapvető fogyasztási cikkeinek a beszerzését, illetve a gyermeknevelést, ezt a kettő stratégiai kulcsterületet. Azt látjuk, hogy ez az 5 százalékra történő csökkentés még a kormányzati tárca szerint is csak egy jóval százmilliárd forint feletti éves áfabevétel-kiesést eredményezne első közvetlen, direkt módon, de mindezen modell és számításnak nehezen nevezhető tényadat nem számol a visszapörgő pozitív hatásokkal, nem számol azzal, hogy ezen pénzüsszegeket azért jórészt országhatáron belül és jórészt nemes célokra költik el, jellemzően gyermeknevelési cikkekre és a családok mindennapi létfenntartására.

Azt is látjuk, hogy regionális szinten sem vagyunk vezetők e tekintetben. Miközben a két évvel ezelőtti költségvetési vitában számon kértem a kormányt, hogy lassan már ötvenféle adó-, illetve járuléktípust ismer a könyvelőszakma, most idén a költségvetési vitában annak kapcsán fogom számon kérni, hogy már hatvan felé közelít a könyvelőszakma által ismert adótípusok és adóemelések fajtáinak összessége. Éppen ezért mondjuk azt, hogy miközben a tavalyi híradásokban azt lehetett olvasni, hogy a már említett Szlovákiának nevezett országban 10 százalékra csökken 20-ról több alapvető élelmiszer áfája, és Románia tekintetében is egy komoly csökkentést prognosztizáltak, azok a 10, illetve 9 százalékos céláfák, amelyeket kítűztek olyan gazdaságokban, amelyek azért nem minden területben teljesítenek jobban, mint Magyarország, egész egyszerűen azt mutatják, hogy a költségvetésből kigazdálkodható az a kedvezménytömeg, amit a Jobbik a magyar családok számára szeretne biztosítani. Ily módon hat év kormányzás, hat év majdnem kétharmados vagy kétharmados kormányzás után elvárható lenne a kormányzattól, hogy járuljon hozzá egy közös nemzeti minimumhoz.

Álláspontom szerint ebben a kulcskérdésben közös nemzeti minimumot lehetne elérni, hiszen minden család dolgát érezhetően megkönnyítené, ha Magyarország Kormánya végre észrevenné a problémát, megszüntetné a túladóztatott állapotot, és nemcsak a felső középosztálytól felfelé, hanem mindenkinnek segítő kezet nyújtana. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben fejtheti ki álláspontját, valamint a szólásra jelentkező független képviselő. Írásban senki nem jelentkezett. Megkérdezem, kíván-e valaki felszólalni a frakciók közül. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport, két percben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az LMP támogatja a Jobbik javaslatát, noha az 5 százalékos áfakörbe sorolandó termékek listájából hiányzik például számos olyan fontos alapvető húsféleség, amit nem szabadna 27 százalékos körben tartani. Ilyen a hal és a baromfihús. A Fidesz állítólagos családbarát adópolitikájából adódóan, rezsisökkentés ide vagy oda, a családoknak 20-30 ezer forinttal kevesebb marad a hónap végén a pénztárcájukban akkor is, ha nem keresnek kevesebbet és ugyanazokra költenek, mint tavaly. Ennyire megdrágult minden. Az emberek többségének luxus lett az egészséges táplálkozást biztosító élelmiszerek beszerzése. Lázár miniszter úr nyilatkozta tavaly, hogy idén január 1-jétől a sertés- és baromfihús áfája 10 százalék alá csökkenhet a 27 százalék helyett. Ez meg is történt. E mögött a lépés mögött felsejlik a sertéságazatban érdekelt Csányi Sándor OTP-vezér árnyéka. *(Lázár János: No de, képviselő asszony!)* Aztán a tejtermelők közelmúltbeli tüntetése nyomán a kormányinfón ugyancsak miniszter úr kijelentette azt is, talán a tejáfa csökkentése lehet a következő. Csak remélni lehet, hogy a tejtermelők is érnek annyit a kormánynak, mint az oligarchák. A serteshús áfacskökkentésének hírére aztán meg tavaly megszólalt a többi ágazat is, a zöldség- és gyümölcssektor, a malomipar képviselői, és megdöbbenésüknek adtak hangot, hogy az általuk előállított termékekre nem terjed ki a kormányzati áfacskökkentés. Azt gondoljuk, amennyiben nem akarja a kormány bedönteni a magyar tejtermelést, sőt az egész magyar élelmiszer-termelést, azonnal csökkenteni kell az alapvető élelmiszerek áfáját. Az EU-ban példátlanul magas 27, illetve 18 százalékos általános forgalmi adó igencsak motiválja az áfacsalókat. Az adócsalás miatt a magyar élelmiszer-ágazat versenyképessége konkrétan most kockán forog. Mindezek miatt is az LMP támogatja a jobbikos törvényjavaslatot. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, kétperces időkeretben. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Magyar Szocialista Párt többször hozta a parlamentbe a világcsúcsos, 27 százalékos áfát és csökkentésének a szükségességét. Így nem véletlenszerű, hogy most a Jobbik által a parlament elé hozott javaslatot, amely gyakorlatilag ugyanazzal a tartalommal van felruházva, hasonlóképpen támogatjuk. Úgy véljük, mindegy, hogy mely párt hozza a Parlament falai közé *(Novák Előd: Mióta?)*, ami a Magyar Szocialista Párt, akár a Jobbik meglátása szerint az emberek érdekét szolgálja, azt támogatjuk. *(Novák Előd: Nem jogdíjas szöveg, tehát csak nyugodtan. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

(17.20)

Nyomjon gombot, kérjen szót, képviselőtársam, és utána susoghat! *(Az elnök csenget.)* Na szóval, az

alapvető élelmiszerek áfájának 27 százalékos mértéke az a nagyságrend, amely azokban a családokban - NAV, Nemzeti Adó- és Vámhivatal -, ahol mintegy másfél millió ember az, aki minimálbért vagy attól kevesebbet keres... - nyilván mértékadó segítséget nyújt. Ebből kifolyólag a támogatás nem lehet kérdéses. Abból kifolyólag sem lehet az, hogy akkor, amikor elkezdtek kormányozni, arról beszéltek, hogy soralátét lesz az adóbevallás tekintetében; 50-60 új adó kivetésére került sor, nem pedig a befizetett adók csökkentésére.

Egy szó mint száz: az az intézkedési terv, az a fajta kezdeményezés, amely most megjelenik a Parlament falai között, meggyőződésünk szerint azon emberek sokaságának a javát szolgálja, akik sanyarú körülmények között élnek az életüket ebben az országban. Ebből kifolyólag, mint ahogy az első mondatomban megfogalmaztam, az utolsóban is megerősítem: mivel a Magyar Szocialista Párt is kezdeményezte többször a Parlament falai között, most ezt a Jobbik tette meg, ezt az előterjesztést támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Szijjártó Péterrel értek egyet, no meg Tállai András, Fónagy Jánossal és Soltész Miklóssal az alapvető élelmiszerek áfájának kérdésében, de rögtön sietve hozzá is kell tennem, hogy mikori álláspontjával, mert úgy tűnik, mind az MSZP, mind a Fidesz képviselői aszerint változtatgatják az álláspontjukat e kérdésben, hogy épp kormányon vannak vagy ellenzékben, hiszen az említett fideszes politikusok nyújtották be az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentését szolgáló törvénymódosítási javaslatot 2009-ben, egy évvel kormányra kerülésüket megelőzően. Az indokolásban azt is olvashatjuk, hogy: „A Fidesz és a KDNP az emberek pártján és az adócsökkentés oldalán állnak.” - helytelenül így írták, mondjuk, de ennél nagyobb baj, hogy kormányra kerülve megfélekeztek erről.

Megfélekeztek arról az érvelésről is, ami pedig a Fidesz honlapján a mai napig megtalálható, miszerint Szijjártó Péter így fogalmazott: „Jött a kormányzati nyekergés, hogy nem lehet megoldani, hogy külön alapvető élelmiszerek legyenek meg nem alapvető élelmiszerek. Na most, az Európai Unió tizenkét országában így van.” - mondta Szijjártó Péter, és aztán kormányra kerülve, úgy tűnik, megfélekeznek erről. Emlékeztetem őt persze az általa javasolt luxusmedence-adóra is: akkor, amikor luxusmedencét vásárolt természetesen magának, ezt az adót már kormányon nem kívánják bevezetni.

De emlékeztetnünk kell az MSZP-t is arra, hogy ezt a javaslatot ők elutasították akkor, amikor számított a szavuk, amikor kormányon voltak. Most nem számít, hogy mit mondanak, mert ellenzékben egyébként sem sok hitelt ér a szavuk, bár örömmel

vettem azt az újabb pálfordulást is, ezért most kifejezetten gratulálok, hogy most már azt mondta, mintegy a jobbikos szöveget szó szerint ismételve, hogy nem azt nézik, hogy ki a javaslat benyújtója, hanem hogy mi van a javaslatban. Nagyon örülök ennek a változásnak, hiszen korábban kifejezetten büszke volt az MSZP arra, hogy semmit sem szavaznak meg, amit a jobbikos képviselők nyújtanak be. Tehát örülök ennek a változásnak, őszintén örülök, miként őszintén örülök annak a változásnak is, hogy most már támogatják az áfacskökkentést, még ha kormányon ezt nem is tették meg. Persze örülök annak a változásnak is, hogy már nincsenek kormányon.

Viszont a kormánypártokhoz fordulva: arra szeretném kérni önöket, hogy nézzenek szembe a korábbi ígéretükkel, nem lehet ilyen hiteltelenül, elvtelenül politizálni, még akkor sem, ha persze a visszahívhatóság intézménye még ma nem él. Ezért egy ilyen mulasztásuk miatt sajnos *(Az elnök csengetésével jelzi az időkeret leteltét.)* nem lehet őket visszahívni a saját választóik által sem, pedig megérdemelnék, ha ezt a javaslatot holnap leszavazzák. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a frakciók részéről kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem az előterjesztő képviselőjét, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A holnapi kedvező döntést megkönnyítendő szeretnék emlékeztetni arra, hogy a Jobbik csomagban nyújtott be többféle áfacskökkentési javaslatot, ily módon benyújtottuk a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfatartalmának csökkentését célzó dokumentumot is, valamint pontosan a halat, baromfit és egyéb cikkeket illető javaslatot, külön természetesen, pontosan azért, hogy ha a kormányzati nyitottság legalább csak részleges, akkor a magyar embereknek legalább egy-egy részterületen tudjunk kedvezni, hiszen látható, hogy csak egy Jobbik-kormány az, amely csomagszinten és teljes mértékben, nem ilyen fékezett habzással képes áfacskökkentési stratégiát végrehajtani. Fékezett habzás alatt azt értem, egyébként nem lebecsülendő módon, mert csak egy-két húsfajta és bizonyos részegységek tekintetében sikerült ennek a kormánynak előrelépnie.

Azt kell mondjam, látjuk mi azt, hogy ha a költségvetési „széljárás” kedvezőbb, akkor próbálkozik azért a kormányzat, csak rendszerint rossz célpontot választ, és nagyon rosszul hajtja végre ezen kísérleteit. A személyi jövedelemadó csökkentését sem lenne illendő egyébként ekézni, hogy csökkentésről van szó, és ne legyünk ellendrukkerek: ami jó Magyarországnak számára, az üdvözlendő. De azt is látjuk, hogy a személyi jövedelemadó kulcsának 1 százalékos csökkentése oly módon differenciáltan hat, hogy egy át-

lagos munkavállaló esetén jó, ha eléri az ezer forintot, míg egy államtitkár vagy miniszter havi fizetése tekintetében akár tízezer forintos növekményt is okozhat; nem feltétlenül igazságos tehát ez a modell. Azt látjuk ugyanakkor, hogy az alapvető élelmiszerek, az alapvető fogyasztási cikkek áfaengedménye tekintetében nagyjából hasonló mértékben tudnánk odahatni minden szükséget szenvedő társadalmi csoportra, és ez a segítség nem halogatható álláspon-tunk szerint. Az is hatalmas veszteségekkel jár, ha még két évig, a választásokig húzódik ezen rendszer bevezetése.

A Jobbik tehát arra szólítja fel nemcsak Ma-gyarország Kormányát, de az összes gondolkodó, belátó politikai pártot, hogy járuljon hozzá mind az alapvető élelmiszerek, később pedig a gyermeknevelési cikkek és minden stratégiai árucikk áfatarta-mának csökkentéséhez, minden egyes magyar család érdekében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapun-kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Gróf Széchenyi István születésének 225. évfordu-lójáról való megemlékezésről** szóló előterjesz-téshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Lázár János, L. Simon László, Dunai Mónika, Gulyás Gergely fideszes, va-lamint Firtl Máttyás és Szászfalvi László KDNP-s képviselők által benyújtott H/9446. számú előter-jesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton el-érhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Tör-vényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójá-nak. Parancsoljunk!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. március 26-án meg-tárgyalta a H/9446. számon benyújtott, gróf Széche-nyi István születésének 225. évfordulójáról való megemlékezésről szóló határozati javaslatot, és ah-hoz a bizottság 30 igen szavazattal, egyhangúlag összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Nemzeti összetartozás bizottságának nyelvhelyességre irányuló indítványát tartalmazza, illetve annak 4. pontját a Törvényalkotási bizottság tovább pontosítja.

Ahogy a bizottsági ülésen is utalt rá az egyik képviselőtársam, 1825. november 3-án, az I. Ferenc által összehívott reformországgyűlés alsótáblai ülésén született meg a Magyar Tudományos Akadémia, amely a következő évtizedekben a hazai tudomá-nyosság és művészet, illetve a magyar nyelv ápolásá-nak legjelentősebb intézménye lett, a Magyar Tudós

Társaság pedig éppen gróf Széchenyi István egyévi jövedelmének nagylelkű felajánlása nyomán kelhe-tett életre. Ezért is tartom fontosnak, hogy a lehető legnagyobb körültekintés mellett, nyelvtanilag és formailag is kifogástalan országgyűlési határozattal tisztelegjünk az emléke előtt. Kérem a javaslat támo-gatását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Lázár János miniszter úrnak, aki az előterjesztők képviselőjében kíván felszólalni. Tájékoztatom a miniszter urat, hogy tíz perc áll rendelkezésére úgy, hogy a válasz is ebbe a tíz percbe kell hogy beleférjen. Megadom a szót, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Először is az ügyrendi kötelezettségemnek eleget téve: természetesen a bizottság észrevételeit a javaslattevők elfogadják, és megköszönik egyúttal azt, hogy a parlament figye-lemre méltatta és támogatásra érdemesnek tartotta az előterjesztést.

Mindenekelőtt azonban megragadom az alkal-mat, hogy a képviselőtársaimat Széchenyi István Naplóban írt szavaival figyelmeztessem a jelenkor kihívásaira: „Hol úgy érzem, vonzódok e nyers nép-hez - melyet alapjában véve szeretek -,” - írja Szé-chenyi - „hogy tanítsam, feleltem, emberré nevel-jem, hol látni sem bírom s eltaszítom magam-tól. - Tudatlanságuk elzékenyít; szívesen segítenék rajtuk életemmel és véremmel is: sorsukat megosz-tanám és elviselném! De gyakorta elborzaszt és fel-háborít igazságtalan vakságuk, gögjük és elbizako-dottságuk! Hol fognak majd nyugodni hamvaim, kérdezem sűrűn magamtól, hazámban vagy idegen-ben? Más országokban az, aki hazáját szolgálja, bes-csületes ember. Nálunk hős vagy szent. Ha más nemzeteknek több a kincsük, legyen minékünk több erkölcsünk és hazafiui szeretetünk.”

(17.30)

Igen tisztelt Képviselőtársaim! E néhány sor je-gyében szeretném önöknek, politikustársaimnak, közéleti ellenfeleknek és harcostársaknak a figyelmét a nemzeti emlékezet és emlékezés fontosságára föl-hívni. Németh László azt írja, hogy az emberiség tragédiája és a történelem nagy tragédiája a felejtés. A személyes emberi tragédia és a nagy történelmi tragédia is az, hogyha egy nemzet a felejtésbe merül, vagy az emberiségre is az jellemző, hogy az emléke-zés és az emlékezet kihullik az emberi gondolkodás rostáján, és megkopik az emlékezés. Ezért azt gondo-lom, hogy az emlékezés a kultúra része, sőt éltető ereje, és nekünk, egy Közép-európában sokat szen-vedett nemzetnek különleges felelősségiünk van az emlékezésben, az emlékeztetésben és abban, hogy az emlékezés beépüljön a hétköznapi kultúrába. Ezért gondoltuk azt képviselőtársammal, hogy miután az

emlékezés lelkesít, erőt ad, szembesít a jelennel és a jövővel, azt javasoljuk az Országgyűlésnek, hogy Széchenyi István születésének 225. évéhez közeledve emlékezzünk meg róla. Ebben a szellemben két dologra hívnám föl az életműből a figyelmet, amely képviselőtársaim számára meggyőződésem szerint intő jellegű.

Először is, ha megengedik, akkor arról beszélnék, hogy az emberi kultúra nem véletlenül van tele újrafelfedezéssel, és a magyar politikai osztály számára fontos feladat és felelősség lenne, pártállástól függetlenül, Széchenyi életművének újrafelfedezése, és ebben hadd figyelmeztessen önöket az etika és a nyelv fontosságára, az ethosz és a retorika fontosságára. Az etika szavunk az ethosz szóból, az erkölcs szóból fakad, illetve összefügg az emberi minőséggel és az emberi jellemmel. A jellemes ember egyenes, nyílt, őszinte, adni lehet a szavára és a szava sokkal többet ér, mint az írás, hitelességről beszélhetünk tehát esetében. Manapság olyan világban élünk, amikor még az írást se tartják be az emberek, nem-hogy a hiteles szóra vagy a kézfogásra, vagy az adott szóra lehetne adni.

Még egy dolog, ami összefügg a szellemi értékekkel, az ethosszal, ez alapvetően a tehetség, amit kap az ember, és ez vonatkozik azokra, akiket az emberek megválasztanak, és az életük fontos kérdéseit rájuk ruházzák, bizalommal tüntetnek ki. Széchenyi azok közé tartozik, aki nagyon sokat kapott a Jóistentől, a Teremtőtől, és ezt alkotásra akarta fölhasználni. Igaza van azoknak, akik azt mondják, hogy Széchenyi a XIX. század magyarságának a lelke, Kossuth a szíve, Deák Ferenc pedig az esze, ugyanis mind a hárman azt mondták, hogy a legfontosabb a teremtés, a teremtő erő, amelyet a Jóisten az emberbe plántál adottságtól függően, illetve képességtől függően, s az a legfontosabb, hogy ezt a teremtő erőt az ember mire használja, ha tanár, hogyha sportoló, edző vagy csak egyszerű szakmabéli, szakmunkás vagy éppenséggel földműves.

S itt ajánlanám figyelmükbe Berzsényi Dánielnek egy költeményét. Köztudomású, hogy Berzsényi Dániel Széchenyi István kedvenc költője volt, és Kölcsey Himnusz-előképeiben, „A magyarokhoz” című nagy nemzeti ódájában így ír: az élet és a halál van a nyelv hatalmában, amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi. S valóban, hogyha az ethosz, az erkölcs, a jellem és a hitelesség kérdését, amely Széchenyi életművében az egyik legfontosabb kérdés, összekapcsoljuk a retorika felelősségével, akkor mi magunk, törvényhozók, jogalkotók, végrehajtó hatalmat gyakorlók, az emberek bizalmából itt állók, azok pontosan tudjuk, hogy a nyelvet mennyi mindenre lehet használni. Lehet rossz dologra használni, lehet vele hazudni, lehet vele félrevezetni, lehet vele manipulálni, lehet vele embereket befolyásolni. És lehet a nyelvet jó dolgokra használni, hiteles dolgokra, például ami a legfontosabb, az igazság kimondására és az igazság felismerésére vagy a vélemények őszinte összeütköztetésére és az értelmes viták és érvelések megvalósítására.

Talán nem véletlen hívom föl képviselőtársaim figyelmét, hogy Széchenyi István legfontosabb művének a „Hitel” című szót adta, ami retorikai értelemben megtévesztő, hiszen nem bankkölcsonnel, nem a korabeli gazdasági viszonyokkal függ elsősorban össze, hanem a hitelesség kérdésével. A hitel a hitelesség kérdését jelenti, ez mutatja, hogy az ethoszt, az etikát, a jellemet, az erkölcsöt és a hitelességet Széchenyi hogyan kapcsolja össze a politikai nyelvvel, s hogyan kommunikál politikai értelemben, és hogyan húz erkölcsi mércét minden politikus kortárs és utód számára. Elkötelezettséget és értékvalasztást is jelent, ami meggyőződésem szerint még a cselekvés szabadságánál is fontosabb, hiszen a szabadság mégiscsak azt jelenti, hogy tehetünk jót és rosszat is, de hogy ezt milyen módon gyakoroljuk, hogy jót vagy rosszat tehetünk, hogyan élünk a szabadságunkkal, az alapvetően erkölcsi kérdés. Szintén Berzsényi: „Így minden ország támasza, talpköve / A tiszta erkölcs, mely ha megvész: / Róma ledűl, s rabigába görbed.”

Nem véletlenül volt ez a vers és Berzsényi Dániel kedvenc költője Széchenyinek, tekintettel arra, hogy az ethosz és a nyelv összekapcsolása világosan megmutatkozik. Németh László azt írja: „1850 és 1880 között a magyarság nem harminc évet, hanem három századot öregedett. Öregedett - bonyolultabb lett és gonoszabb. Megvalósította Széchenyi reformjait, és kiirtotta magából Széchenyi szellemét.” Azért nagyon fontos számunkra Széchenyi szelleme a mai nap folyamán, mert nem elég megvalósítani a reformokat, nem elég megvalósítani a jólétet, nem elég megvalósítani a haladást; nem adhatjuk föl azt a politikai erkölcsöt, amelyet képviselnünk kell vagy kellene, hiszen a politika és a történelem, tévednek, ha azt gondolják, hogy a jelen tudománya: a múlt, a jelen és a jövő tudománya egyszerre. Széchenyi emléket idézve arra kérem önöket, hogy tartsák meg a hitelességet, és az etika és az ethosz jegyében járjanak el mindennap.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tájékoztatom miniszter urat, hogy a zárszó elmondására 3 perc áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy az általános vita kezdetén már ismertettem a Ház előtt, a kormányzatot természetesen nem hagyja hidegen a 225 éves jubileumi évforduló, hiszen egy kormányhatározattal már adózott Magyarország Kormánya Széchenyi István gróf születésének 225. évfordulója előtt, és ennek kapcsán már a korábban felsorolt épületek, objektumok felújításával, illetve országos

programokkal adózunk nemzetünk nagyjának emléke előtt.

Nagyon fontosnak tartjuk kiemelni, hogy az Országgyűlés egészének támogatása, amely hozzájárulhat egy új egység létrejöttéhez Széchenyi vonatkozásában, ez az önálló képviselői indítvány, Lázár János, L. Simon László és Firtl Mátyás képviselőtársaink indítványa alkalmat ad arra, hogy számba vegyük nemzeti értékeinket és a reformkor, illetve a '48-49-es eszmény újragondolását. Ennek kapcsán nem csupán a kormányzati intézkedések és a kormányzati döntések szükségesegek, hanem valóban egy társadalmasított program létrehozása, úgyhogy örülünk annak, hogy az országgyűlési határozati javaslat is arra tesz indítványt, hogy próbáljanak meg a helyi közösségek is csatlakozni, együttműködni abban, hogy minél szélesebb körben, országhatáron belül és azon kívül is próbáljunk meg megemlékezni gróf Széchenyi István életműve előtt és az őáltala képviselt értékek előtt.

Nagyon fontosnak tartom kiemelni, amit Lázár miniszter úr hangsúlyozott az imént, hogy egy olyan korszakhoz viszonyítja magát a jelenkor, a XXI. század magyar politikai irányzata is, amelyek viszonyítási pontok, ha tetszik, alapkövek, fundamentumok. Ilyen értelemben mindannyiunknak meg kell mérteni magát, a mai politikai öröket az akkor, az általuk képviselt értékek felett, itt nyilvánvalóan a már elhangzott értékek számbavételét szinte napi penzumként feladatul rőtta ránk, az utókorra Széchenyi és kora. Mindösszesen csak a szimbolikus döntést megelőzendő és a bizottsági vitában is feltárt kérdésekre reagálva, megköszönve az előterjesztők indítványát, tisztelettel jelentem, hogy a kormányzat természetesen az önálló képviselői indítványt támogatja.

Engedjék meg, hogy még az említett és idézett Berzsenyi néhány sorát hozzam ide záróképpen, amikor is úgy fogalmazott „A magyarokhoz” című költeményében, a másik „A magyarokhoz” című versében, ami szintén időszerű jelenkorunk napjaira, hogy „Forr a világ bús tengere, ó magyar! / Ádáz Erynnis lelke uralkodik, / S a föld lakóit vérbe mártott / Tőre dühös viadalra készti. / ...Ébreszd fel alvó nemzeti lelkedet!” Ez vár miránk napjainkban, ezt hagyta örökül Berzsenyi, és erre szólít bennünket Széchenyi István 225 év távlatából. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Nemzeti összetartozás bizottsága nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces felszólalásokra nincs lehetőség.

(17.40)

Írásban előre jelezte felszólalási szándékát Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy ez a vita egy másik síkon is folyik, vagy ez a törvényjavaslatról való beszélgetés - mert igazából vita nem nagyon van magában a javaslatban - egy másik síkon is folyik. Azt kell hogy mondjam, és köszönöm Kucsák képviselőtársamnak is konkrétan, hogy engem idézett a bizottsági ülésen, hogy kissé méltatlannak tartottam azt a situációt, hogy miközben Széchenyi a magánvagyonának jelentékeny részét áldozta arra, hogy a magyar nyelv fejlődni tudjon, eközben pedig az előterjesztők által beterjesztett javaslat során jelentős mennyiségű nyelvtani pontosítást is kellett tenni. Valóban egyetértek mindenkivel, aki azt gondolja, hogy hát ez bizony nem jó, ha így van.

Különösen ennek kapcsán nem szerencsés, ha így van, de hát legyen egy helyes előterjesztés, hiszen jó, ha nyelvtanilag ez rendben van, ha már tartalmilag rendben van.

Persze, lehet arról beszélni, hogy mi az, ami Széchenyi számára tanulság, és magam nagyon örülök annak, ha ez szóba kerül azért, mert egy olyan politikusról van szó, akitől azért példát vehetünk. Ugye, ő volt az, akiről el lehet azt mindenképpen mondani, hogy a saját vagyonából áldozott a közre, nem pedig a köz vagyonából a saját vagyonára. El lehet mondani azt is róla, hogy mikor elkezdte a politikai pályáját, akkor mindenképpen több volt a vagyona, mint amikor befejezte a politikai pályáját. Ez mindenképpen két olyan fontos dolog, amit Széchenyi kapcsán nagyon jó felemlítenünk.

Ha azokat a projekteket, azokat a gyakorlati alkotásokat, amelyeket ez a nemzet Széchenyinek köszönhet, megnézzük, akkor láthatjuk, hogy ezek egytől egyig olyan alkotások, olyan kezdeményezések voltak, ahol bár megtehetette volna azt, hogy egy szűk üzleti csoportnak kedvezve csinálja meg a fejlesztést, de ezt nem tette meg, hanem például a Lánchídnál is kiválóan látjuk, hogy a köz javára nyitotta meg már magát a fejlesztést is. Egy csodálatos ember, egy csodálatos politikus mintája van előttünk, amit szerintem nagyon helyes, hogy az előterjesztők idehozta a Ház elé, hogy állítsunk neki emléket, mert ezt ezerszer, százezerszer, tízezerszer megérdemli. A magyar nemzet egyik legkiválóbb alakjáról beszélünk.

Nagyon fontos, hogy valóban Széchenyi naplójából számos tanácsot olvashatunk, ami a mai napig kiállja az idő próbáját. Ez annak ellenére így van, hogy tudjuk, hogy a Széchenyit rajongva imádó titkára, Tasner Antal alaposan megszurta ezt a naplót, hogy a Széchenyihez egyébként rendkívüli módon lojális titkár egy olyan anyagot tudjon közreadni, ami méltó Széchenyi örökségéhez. Azért amellet nagyon fontos azokra a sorokra, amit miniszter úr idézett, emlékeztetni, 1825 körüli sorokra is, ahol éppen Svájcban nyaralva arról elmélkedik Széchenyi, hogy nagyon-nagyon fontos az, hogy megvalósuljon a népképviseleti országgyűlés, és ne a nemességre bízzák a politikai képviseletet, merthogy a politikai képviselet a nemességnél olyan, mintha a birkák arról döntenének, hogy a farkasokra bízzák saját magukat. És

nyilván ettől Széchenyi maga is óva intette a népet. Azt gondolom, hogy nem kérdés, hogy a Szocialista Párt támogatja ezt az előterjesztést a módosításokkal együtt. Ezek jelentős részében a Nemzeti összetartozás bizottságában is konstruktívak voltunk, és ezt tudjuk támogatni, azonban itt is hadd mondjam el azt a kritikámat vagy megjegyzésemet, ami egyébként a bizottság ülésén nemcsak az én részemről, hanem ellenzéki képviselőtársaim részéről is elő szokott kerülni, hogy fontos és helyes lenne, hogyha tudunk azonosítani olyan nemzeti célokat, amelyeket vélhetőleg mindenki közös értéknek gondol ebben a hazában, akkor törekedjünk arra, hogy ezeket az előterjesztéseket közösen tegyük meg, mert a közös céljainkat közösen képviseljük, és közösen álljunk ki mellette.

Azt gondolom, hogy a demokrácia ünnepe lenne, ha minél több ilyen alkalmunk lenne. Nyilván az is ünnep egy kicsit, hogyha most egy ilyen előterjesztésről beszélhetünk, az meg egy még nagyobb ünnep lenne, ha közös előterjesztésben tehetjük volna meg. Köszönöm, hogy meghallgattak, a Szocialista Párt támogatja a javaslatot. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Firtl Máttyás képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon!

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Gróf Széchenyi István születésének 225. évében az előttünk álló országgyűlési határozattal kifejezzük minden magyar tiszteletét a modern polgári Magyarország megteremtője, a legnagyobb magyar iránt, ráirányítva a figyelmet korszakformáló eszméire, életművére, tevékenységére és arra a cselekvő hazaszereztetere, amely mindezeknek a mozgatóereje. Mi, Sopron vármegyeiek különösen büszkék vagyunk arra, hogy Széchenyi István élete meghatározó éveit Cenkén és Sopronban töltötte. Ezért a térség országgyűlési képviselőjeként fontosnak tartom egykori elődömet, Östör József Sopron vármegye országgyűlési képviselőjét idézni, aki Széchenyi-kutatóként Széchenyi és vármegyéje című művében így ír: „Az isteni gondviselés osztotta el nagyjainkat hazánk különböző tájain, így van meg nekünk Sopron vármegyének ezer esztendő legnagyobb magyarja, gróf Széchenyi István. Elmondhatjuk, hogy Széchenyi István az egész országé ugyan, de reá mi Sopron vármegyeiek különös juszt formálunk. Ha a kereszténység hőskorában élnénk, azt hiszem, hogy őt választotta volna Sopron vármegye védőpatronusának.” - írja Östör. Ezer esztendő legnagyobb magyarjaként Széchenyi István minden magyar legnagyobb magyarja, aki Nagycenkről indult, de a közjó szolgálatát a nemzet egészére kiterjesztette. Ezért fontos, hogy nemzeti zarándokhellyé váljon nagycenki nyughelye a Széchenyi-örökség többi helyszínével, aminek jelentőségét a jelenlegi magyar kormány elkötelezettsége és támogatása teremtette meg.

A kormány támogatásának köszönhetően ünnepelhetünk idén egy olyan jubileumi évet közösen a nemzet egészével, amelyben a Széchenyi-örökség, a Széchenyi-emlékhelyek és a szellemiség rangjához és értékrendiségéhez méltó helyreállítás folyamatosan zajlik. Mindezekért a térségben élők és minden jó szándékú magyar hazafi nevében mondok ismételtet köszönetet Magyarország Kormányának, hogy minden támogatást megad ahhoz, hogy Széchenyi szellemiségéhez méltó nemzeti zarándokhellyé, a nemzet egymásra találásának és összetartozásának kultikus helyévé váljon, ahová minden magyar életében legalább egyszer személyesen is eljuthasson.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az a figyelem, ami a Széchenyi-örökségre irányul, újból és hangsúlyosan nyilvánvalóvá teszi azt a tényt, hogy a kastélyfelújítások nem önmagukért valók. Az örökség helyreállítása nemcsak a kövek, falak, berendezési tárgyak megmentését jelenti, hanem olyan erőket is újjáéleszt és munkába fog, amelyek a nemzetünk múltjából, értékeiből építkezve jövőnk fejlődését, kiteljesítését teremtik meg.

Ezért a műemléki helyreállítás az értékek megmentésén és bemutatásán túl szó szerinti értelemben vett jövőfejlesztés is. Ennek példája az Esterházy-kastély felújítása, az, ahogyan a Széchenyi-örökség rangjához méltó helyreállítását az az Eszterháza Központ végzi, ahogy szerteágazó kapcsolatrendszerre és tevékenysége messze túlterjed a kulturális örökség gondozásán, idegenforgalmi, gazdaságélénkítő, területfejlesztő, oktatási és minden más területre kiható sugárzása magában hordozza további regionális fejlesztések sikerének zálogát is, méltóan Széchenyi eszméihez.

Tisztelt Ház! Jövő héten, április 8-án, Széchenyi halálának évfordulóján tartunk megemlékezést Nagycenken; ott, ahol Széchenyi teljes alakos szobra talapzatának felirata az ismert idézet szállóigévé vált változata: „Magyarország nem volt, hanem lesz.” Ez a Széchenyi által 1830-ban vizionált jövőbeli lesz, amiben megfogalmazása szerint hisz, hisz is, tulajdonképpen Széchenyinek magának szóló parancsa nekünk szóló felszólítás. A Széchenyitől kapott teljesítendő feladat a jelenben a mi feladatunk és kötelességünk. Az eredeti idézet: „Sokan azt gondolják, Magyarország volt; én azt szeretném hinni: lesz.” - 1830-ból, a Hittelből.

(17.50)

Széchenyi hitt a magyar jövőben, azaz hitt bennünk. Legyünk hát méltóak ehhez a bizalomhoz, és tegyük úgy a dolgunkat, minden dolgunkat, hogy az Magyarország javát szolgálja! Széchenyivel szólva: tőlünk függ minden, csak akarjuk!

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az általános vitában, most is arra kérem a frakciókat, hogy egyhangúlag támogassák a gróf Széchenyiről szóló országgyűlési határozatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Annak nagyon örülök, hogy nem ismétlődött meg az általános vita, amikor L. Simon államtitkár úr gyakorlatilag a kormány munkáját folyamatosan párhuzamba állította Széchenyi munkásságával, és emiatt egy eléggé durva politikai vitává züllött, aminek egyébként nem kellett volna bekövetkeznie, hiszen egy, a teljes parlament által támogatott javaslatról van szó. A Jobbik természetesen továbbra is fenntartja a támogatását. Látom, hogy nagyon szépen felkészültek erre a vitára is, de azért szeretném felhívni a figyelmet arra, ha legközelebb is azt szeretnék, hogy egy adott törvényjavaslatról két általános vita legyen, akkor nem kell azt csinálni, hogy az eredeti javaslatba egy csomó helyesírási hibát raknak, hogy aztán egy módosítás miatt újra beszélhessünk a Ház falai között erről a javaslatról. Úgy gondolom, van ennek egyszerűbb és elegánsabb módja is.

Természetesen, ahogy mondtam, mind a módosítást, mind pedig a javaslatot támogatjuk. A Jobbik is elkötelezett abban, hogy a Széchenyi-emlékév megfelelő módon legyen megtartva, illetve hogy Nagycenken a hozzá kapcsolódó épületegyüttes is végre méltó módon felújításra kerüljön. Ebben partnerek vagyunk, és bízunk abban, hogy sok ilyen hasonló javaslat kerül még a Ház elé. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki az adott időkeretben felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Megkérdezem Lázár János miniszter urat, hogy kíván-e az elhangzotakra reagálni. *(Lázár János: Köszönöm, nem.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a diplomata- és szolgálati/hivatalos útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9298. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak. Öné a szó, képviselő úr.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a

Törvényalkotási bizottság 2016. március 24-én megtárgyalta a T/9298. számon benyújtott, a Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a diplomata- és szolgálati útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság a Hárszabály 46. §-ára tekintettel 27 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Külügyi bizottság egyponos technikai jellegű módosító indítványát, amely jogtechnikai pontosítást tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat segíti a két ország közötti kapcsolatok szorosabbra fűzését azáltal, hogy az eddiginél hosszabb időre mentesíti az utazókat a vízum beszerzésének időigényes eljárása alól, tehát egyre közelebb kerülünk a magyar-mongol kapcsolatrendszer fejlesztéséhez. Kérem, hogy minderre tekintettel a törvényjavaslatot szavazataikkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Íjgyártó István államtitkár urat, hogy kíván-e az előterjesztő képviselőjében felszólalni.

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. A vita végén szeretnék élni a felszólalás lehetőségével.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásokra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a frakciók részéről felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, hogy kívánja-e a kormány álláspontját kifejteni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr!

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Külügyi bizottság munkáját szeretném megköszönni. A módosítást a kormány is támogatja. Mivel ez valóban közelebb hozza egymáshoz a két országot, gyorsítja és kevésbé bonyolulttá teszi az ügyintézését, kérem, hogy a holnapi szavazáskor is támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény**

módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/8838. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Ismételten köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. március 24-én megtárgyalta a T/8838. számon benyújtott, a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a Házsabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, egyhangú döntéssel összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Külügyi bizottság hatpontos technikai jellelű módosító indítványát, amely a normaszöveg koherenciájának megeremtése, illetve fenntartása érdekében szükséges nyelvhelyességi, illetve jogtechnikai jellegű korrekciókra tesz ajánlást, továbbá a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. IRM-rendeletnek, valamint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvénynek való megfelelést szolgálja. A törvényjavaslat elfogadásával megvalósul a konzuli szolgálat hatékonyságának növelése, valamint az eljárások egyszerűsítése, ezért kérem a tisztelt Házat, hogy a holnapi napon szavazataival támogathatni szíveskedjék a javaslatot. Köszönöm a figyelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Íjgyártó István államtitkár urat, hogy az előterjesztő képviseletében kíván-e felszólalni. Öné a szó.

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Szintén a vita végén kívánok felszólalni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló úrnak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának, 6 perces időkeretben. Parancsoljon, szószóló úr!

DR. TURGYÁN TAMÁS, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a T/8838. számon benyújtott, a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosítását

célzó előterjesztés vitáját fokozott figyelemmel kísérte. Ennek egyik oka, hogy a konzuli védelem kérdésében a számos esetben kettős identitással rendelkező hazai nemzetiségek érintettsége fokozottan jelenik meg, a másik tényező pedig az, hogy bizottságunk munkájában kiemelt hangsúlyt kap hazánk európai szerepvállalásának és a nemzetközi kapcsolatokban betöltött szerepének figyelembevétele.

Szeretném leszögezni, hogy az előterjesztést fontos törvényalkotási lépésnek, komoly jogharmonizációs eszköznek tekintjük, és teljes mértékben támogatjuk. A magyarországi nemzetiségeknek elemi érdekük fűződik ahhoz, hogy a magyar polgárok érdekvédelme, a külügyi igazgatás korszerűsítése nemzetközi kötelezettségeinkkel és érdekeinkkel összhangban, professzionális módon valósuljon meg.

(18.00)

Ez a módosítási javaslat maradéktalanul teljesíti ezt az elvárást. A javaslat számos eleme közül ki szeretném emelni a konzuli védelem vonatkozásában egyre dinamikusabbá váló tiszteletbeli konzuli intézményrendszer, ami a Külgazdasági és Külügyminisztérium stratégiai és szervezeti erőfeszítéseinek eredményeképpen visszanyerte presztízsét, szolgálva ezzel honfitársaink életminőségének javítását, jogbiztonságának szavatolását. A tb. konzuli hálózatot, mint az állampolgári érdekvédelem és a nemzetiségi képviselet szakterületén egyaránt fontos diplomáciai keretrendszerrel mi, parlamenti szószólók is fokozottan kívánjuk a jövőben igénybe venni.

Tisztelt Országgyűlés! A konzuli feladatok pontosítása, az EU keretében megvalósuló konzuli védelem lehetősége új dimenziókat jelent és világos szabályozást igényel. A javaslat és annak a Külügyi bizottság által benyújtott technikai jellegű módosításai érdekében járulnak hozzá a magyar polgárok érdekvédelmének erősítéséhez. Így az előterjesztést a Magyarországi nemzetiségek bizottsága egyhangúlag támogatja, a bizottság kisebbségi véleményt nem fogalmazott meg. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Írásban előre jelezte felszólalási szándékát Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvetően az előtünk fekvő módosítás a jogszabályi alapok egyszerűsítését szolgálja, valamint volt egy 2015-ös tanácsi irányelv, aminek a magyar jogrendbe történő átültetését is szolgálja a javaslat. Alapvetően technikai jellegű, és mint ahogy az előttem szólók is megfogalmazták, maga a bizottság is technikai jelle-

gű módosítást tett, ami, azt gondolom, abszolút támogatható.

Magában az általános vitában merültek föl kérdéseink a javaslattal kapcsolatban, ezekre, azt gondolom, alapvetően kielégítő válaszokat kaptunk, tehát az MSZP képviselőcsoportja támogatni fogja a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Kiss László és dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a frakciók részéről az adott időkeretben. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Íjgyártó István államtitkár úrnak, hogy a vitában elhangzottakra a választ adja meg.

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Külügyi bizottság és a nemzetiségi bizottság munkáját és támogatását megköszönve jelzem, hogy az összes módosítás, ami, ahogy itt elhangzott, technikai jellegű, a kormány támogatja. Kérem, hogy az Országgyűlés támogassa a végszavazáskor is az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra holnap ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a 2017. év Arany János-émlékévvé nyilvánításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. L. Simon László, Németh Szilárd István, Halász János, Gulyás Gergely, Fidesz, valamint Földi László, KDNP, képviselők által benyújtott H/8343. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. március 24-én megtárgyalta a H/8343. szám alatt benyújtott, a 2017. év Arany János-émlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslatot, és ahhoz a bizottság 26 igen, 3 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Kulturális bizottság indítványát, illetve a Nemzeti összetartozás bizottságának Törvényalkotási bizottság által pontosított javaslatát tartalmazza egy pontban.

Szeretném itt is felhívni a figyelmet, hogy Arany János Nagyszalontán született, ezen település ma

Románia területéhez tartozik. Élete és munkássága nem kizárólag az anyaországban élők, hanem a külföldi magyarság számára is példaértékű, ezért fontosnak tartom a határainkon túl is olyan rendezvények és megemlékezések szervezését, illetve oktatási anyagok eljuttatását, amelyek hozzájárulhatnak tevékenysége minél szélesebb körű megismertetéséhez és a méltó megemlékezésekhez.

Ha megengedik, akkor a költőtől vett idézetet ideemelve, egyik legismertebb művében, a Toldi 12. énekében úgy fogalmaz Arany a főhősről, hogy dicső híre-neve fennmaradt örökre. Bízom benne, hogy ezek a programok, kulturális anyagok és rendezvények hozzájárulnak ahhoz, hogy ne csak Toldi emléke és híre-neve maradjon fent örökre, hanem a szerzőé, Arany Jánosé is.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és kérem a javaslat támogatását. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy elég furcsa helyzetben vagyunk, hiszen kisebbségi véleményt mondunk, de kisebbségi véleményt a módosító javaslatokkal kapcsolatban kívánunk mondani. Hiszen a Jobbik Magyarországért Mozgalom is örömmel üdvözölte ezt a kezdeményezést. Arany János az egyik legnagyobb költőnk, örülünk neki, hogy egy ilyen kezdeményezést hoztak a Ház elé. Éppen ezért támogatjuk is ezt a kezdeményezést.

Nem is gondoltuk volna egyébként, hogy most itt kisebbségi véleményt kell mondanunk, de kénytelenek vagyunk, hiszen a Törvényalkotási bizottság ülésén olyan arcpirító dolog történt, ami miatt nem is gondoltuk, hogy egyáltalán ezzel a határozati javaslattal kapcsolatban nekünk itt fel kell szólalnunk. Nevezetesen az történt, hogy érkeztek módosító javaslatok a határozati javaslathoz. Az egyik módosító javaslat a Nemzeti összetartozás bizottságának módosító javaslata volt, amely a 2. pontot a következőképpen határozta volna meg: Az Országgyűlés támogatja és szorgalmazza mind az anyaországban, mind az elcsatolt országok és a diaszpóra magyarsága körében olyan rendezvények, megemlékezések szervezését, valamint oktatási anyagok készítését, amelyek Arany János munkásságával kapcsolatosak, és hozzájárulnak a méltó megemlékezéshez.

Amikor arról volt szó, hogy erről szavazzunk, vitatkoztunk róla, akkor a fideszes képviselők és a kormány képviselője kijelentette, hogy ők nem támogatják ezt a módosító javaslatot, mert nem polkorrekt azt mondani, hogy elcsatolt országok. Mi az, hogy nem polkorrekt azt mondani, hogy elcsatolt országok? Ez tény. Az nem volt polkorrekt, hogy

az I. és a II. világháborúért egyetlenegy országot tettek felelőssé, és egyetlenegy ország az, amelyik ennek következményeit a mai napig nyögi, az pedig Magyarország. Igenis elcsatolták ezeket a területeket. Arany János Nagyszalontán született. Az még Magyarország volt. Elcsatolták ezeket a területeket.

És polkorrektségre hivatkoznak? Nem azt mondtuk, de azt is mondhattuk volna, nyugodtan elmondhattuk volna azt is, hogy ideiglenesen megszállt terület. Mert még ez is igaz lenne. De nem! Önök azt mondták, hogy nem fogadják el azt, hogy elcsatolt országrészek. Nem is csodálkozik már az ember azon, hogy egy, magát nemzetinek valló kormány- és bocsánat, hogy ezt hozom ide, de ez is mutatja azt, hogy önök mennyire foglalkoznak a határon túl élő magyar testvéreinkkel, mennyire csak úgy foglalkoznak velük egyébként, hogy a szavazatukra szükség van, aztán utána tettekben pedig nem igazán szeretnének velük foglalkozni -, önök eltűrik nemzeti kormányként, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség azt mondhassa a magyar-horvát mérkőzésen, hogy nem lehet bevinni a stadionba, csak olyan nemzeti zászlókat, amelyek hivatalosak.

Mit jelent ez? Hogy a Magyar Labdarúgó Szövetségnek önök megengedik, hogy Magyarországon kitiltsa a székely zászlót a stadionból. Egy olyan helyzetben, amikor a székely testvéreink az autonómiáért küzdenek, akkor Magyarországon megtiltják a székely zászló használatát. Ez a polkorrektség ma Magyarországon? Uram, szégyellhetnék magukat!

És ha már ön Toldit idézte, Kucsák képviselő úr, akkor úgy gondolom, hogy ha most Toldi Miklós itt lenne, akkor biztos, hogy magukhoz vágná azt a malomkövet. Biztos, hogy magukhoz vágná azt a malomkövet, mert önök egyszerűen azt mondják, hogy nem lehet olyanról beszélni, nem lehet Trianonról beszélni!

(18.10)

Legyünk polkorrektek, ne beszéljünk Trianonról ezek szerint, mert „elcsatolt országrészek” kifejezéssel ne sértsük már meg azokat az embereket, akik elrabolták az országunk nagy részét. Ne sértsük meg ezeket az országokat? Úgy gondolják, hogy ez megfellelő?

Ettől függetlenül, mivel ezt felháborítónak tartjuk, tehát felháborítónak tartjuk azt, ami a Törvényalkotási bizottság ülésén történt ezzel a módosító javaslattal kapcsolatosan - és hangsúlyozom még egyszer, nem egy jobbikos módosító javaslatról beszélünk, hanem a Nemzeti összetartozás bizottságának a javaslatáról, amit önök nem fogadtak el, énszerintem ez szégyen -, ettől függetlenül örülünk annak, hogy egy ilyen határozati javaslat itt van az Országgyűlés színe előtt. Szerintünk ez a határozati javaslat sokkal jobban nézett volna ki ezzel a második ponttal, ahol az elcsatolt országrészek is szerepeltek volna a javaslatban.

Ettől függetlenül a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja a határozati javaslatot. Önök

pedig nézzenek magukba, és döntsék el, hogy vajon mi a polkorrektség és mi a hazafiasság! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, az előterjesztők képviselőjében kíván-e valaki felszólalni. (*Jelzésre:*) Igen. Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, KDNP. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Köszönöm a frakciók támogatását az előterjesztők nevében, és bízom benne, hogy a 2017-es esztendő Arany János-év lesz, és meg tudjuk mutatni, fel tudjuk mutatni a mai generációknak is Arany János nagyszerű alakját, azt az irodalmi munkásságot, azt a nyelvi munkásságot, amit Arany János végzett. Számomra ez azért is különösen fontos, mert az én választókerületemben ma Nagykőrös városa az, ahol Arany János több éven át volt gimnáziumi tanár. Nagykőrös nagyon büszke Arany Jánosra, és bízom benne, hogy a jövő évben Nagykőrösön is olyan rendezvényeket tudunk megszervezni, amelyek valóban méltóak ehhez a költői génuszhoz. Nagykőrös testvérvárosa Nagyszalontának, Arany János szülővárosának, és ez a kapocs a két település között az elmúlt 25 évben egyre izmosabb, egyre erősebb, és bízunk benne, hogy a 2017-es esztendő pedig még inkább megerősíti ezt a viszonyt, ezt a kapcsolatot Nagykőrös és Nagyszalonta között.

Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a szavazáskor támogassák az egységes javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy 8 perc 30 másodperc áll rendelkezésére a zárszó elmondására. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Hoppál Péter államtitkár úr kíván felszólalni. Megadom a szót 10 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nem kívánom kimeríteni az időintervallumot. Az általános vita kezdetén a kormányzati állásponttól már tájékoztattam a tisztelt Országgyűlést. Nyilvánvaló, hogy nemcsak a kulturális kormányzat, hanem a kormányzat egésze hazánk nagy szülőtte, a reformkori, majd a XIX. századi magyar irodalom kiemelkedő és a tudományszervezés kiemelkedő alakja előtt magas szinten kíván tisztelegni. Nemcsak a kormányzat, nemcsak a parlamenti pártok, hanem a teljes társadalom feladata is az, hogy Arany Jánoshoz méltóan és az ő értékadásához és értékeléséhez illeszkedő mértékben próbáljunk meg helytállni a 2017-es évben.

Ehhez a programsorozathoz nyilvánvalóan illeszkedni fog az országos kulturális intézményrendszer egésze. Szeretnénk, hogyha az iskolarendszer, az állami, az önkormányzati, az egyházi és az alapítványi fenntartású teljes magyar iskolahálózat is adózna az emlékében Arany János emléke és munkássága előtt.

Nyilvánvalóan az a társadalmasítandó program, amit az előterjesztők szándéka és a kormányzat emlékevi program-előkészítő bizottsága is célul tűzött ki, szeretnénk, ha ez a társadalmasító program eljuttatná Arany János üzenetét az ország minden szegletébe, sőt, ahogyan fogalmaztunk, valóban a teljes Kárpát-medence és a diaszpórában élő magyarság számára is, mindenkit megérintő programsorozattá válhatna az emléké. Ezért is fontos, hogy valóban az Országgyűlés is kinyilvánítsa azt, hogy az önálló képviselői indítványt támogatva, Arany János-emlékévvé tudjuk nyilvánítani 2017-et.

Engedjék meg, hogy a támogató megnyilvánulások mellett egy kis megjegyzést fűzzek Szilágyi György képviselőtársunk iménti kirohanásához. Nyilvánvalóan vissza kell utasítsam a kormány nevében, képviselő úr, azt, amit ön mondott. Tehát az a kitétel, ami szerint ön úgy fogalmazott, hogy a kormányt túl szűksége van szavazatokra a határon túli magyarok körében, és utána pedig már nem foglalkozik a határon túli magyarokkal, és ezt abból vonta le következtetésként, hogy az „elcsatolt területek” kifejezés szerepelhet-e egy módosító indítványban, támogatja-e ezt a kormányzati többség vagy sem - én azt gondolom, hogy vissza kell utasítanom az ön hebehurgya, hevenyészett és csak az ellenzéki populista álláspontból megközelített kijelentését.

Hogyha ön egy kicsit is felelősen próbálna gondolkodni Magyarországon és a magyar nemzet egészét illetően, akkor tudhatná, pontosan tudhatná, hogy a határon túli magyarságnak nem tud mással ártani, csak azzal, hogyha innen hözöng, a budapesti fővárosból, és a hözöngésével ráharagítja a kint élő testvéreinkre, véreinkre az ottani többségi nemzeteket. Én ettől óvnám önöket, bár látom, hogy erre nincsen önöknek fogékonysága.

Mindazonáltal a politika, tisztelt képviselőtársam, ön is jól tudja, a választásokon nyeri el a tartalmát a támogatásban, az emberek támogatásában. És felhívnám az ön figyelmét, hogy azzal az arroganciával, amivel ön az imént rátámadt a kormányzatra - olvassa vissza majd a jegyzőkönyvben -, azzal önök nem szereztek támogatást a határon túli magyarság körében a szavazatok kapcsán 2014-ben, amikor erre lehetőség nyílt, hiszen ha jól emlékszem, 96 százalékkal a Fidesz-KDNP kapta meg a határon túli magyar szavazatokat. Úgyhogy azt hiszem, ez mindannyiunknak alázatot parancsol, és önnek pedig mértéktartást. Hogyha ehhez tartja magát, akkor méltóbbá válhatnak önök is a 2017-es eseményekre, mert Arany János nem azt közvetítette, amit ön itt megpróbált az imént elmondani.

Úgyhogy, ha ebben a szellemben sikerül az előterjesztői szándékot a parlament mindkét oldaláról támogatni, akkor méltó és valóban a teljes magyar-

ságot reprezentáló programsorozat jöhet létre. Ebben természetesen támogatást nyújt a kormányzat minden előterjesztői jó szándékhoz. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Felszólalásra írásban jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazán nem ezzel akartam kezdeni, de valóban engem is kicsit megdöbbentettek a Törvényalkotási bizottságban történtek, merthogy volt alkalmam végigülni mind a két bizottság ülését, és én magam nem számítottam arra, hogy a Törvényalkotási bizottságban ilyen vita fog kialakulni. Azt gondoltam, hogy ez egy teljesen egységes elbánás alá kerül, mindenki által támogatott javaslat, ami előttünk van.

Nem akarok túl hosszúan időzni ennél a kérdésnél, de azért mégiscsak arról van szó, hogy jelen pillanatban egyébként a magyar történelemkönyvekben is, meg az atlaszban is elcsatolt területek, elcsatolt országrészek néven szerepelnek ezek a területek. Nem gondolom, hogy ezen napirend kapcsán ennek ekkora jelentősége lenne, de mégiscsak ez az igazság, hogy ezeket a területeket tényleg elcsatolták, tehát ezt kár tagadni, merthogy tény.

De hogy az előterjesztésről beszéljek, ami egyébként előttünk van, én azt gondolom, helyes, hogy ilyen javaslatok is vannak. Itt is elmondanám, hogy szerencsésebb lenne persze, hogyha egy nemzeti konszenzust megtalálnánk ott, ahol van, mert ez így nem olyan jó, hogy nem találjuk meg ott sem, ahol van. Arany János megérdemelne ennyit, de ennek ellenére is tudja az MSZP támogatni ezt a javaslatot, hogy itt sem kívánták megtalálni a nemzeti konszenzust, pedig lett volna rá lehetőség.

Arany János a magyar irodalom és történelem egyik legszerényebb alakja volt, aki híres volt arról, hogy mennyire nem a saját személyét tolta előre, miközben a Tudományos Akadémia főtájtára vagy a Kisfaludy Társaság igazgatója is volt, amellet, hogy az egyik legzseniálisabb irodalmi alkotónk is. A reformkor szinte valamennyi fontos eseményén megtalálhatjuk a közéleti szerepvállalását, mintegy „mellékesként” is. Ő is egy olyan alakja a magyar irodalomnak és a magyar történelemnek, aki egyébként, ha csak egyes szegmenseit néznénk a tevékenységének, már akkor is a nagyok közé tartozna.

(18.20)

De azt gondolom, hogy éppen azért, mert az ő szerénysége legendás, ha tetszik, közismert volt, a

magyar államnak nem kell ennyire szerénynek lenni akkor, amikor Arany János emlékééről beszélünk. Ma is közterületek, intézmények őrzik a nevét, az irodalmunk panteonjában kiemelkedő helyet foglal el, de ennek ellenére azt gondolom, hogy minden tiszteletet megérdemel, amit meg tud kapni, és azt gondolom, hogy éppen ezért a Szocialista Párt és én magam is jó szívvvel tudom támogatni az előterjesztést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport, 9 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Örültem, államtitkár úr, hogy fölállt, és azt hittem, hogy válaszolni fog akkor nekem arra, hogy vajon miért tűrik el azt, hogy kitiltsák, mondjuk, a székely lobogót bizonyos helyekről. Aztán azt is elmondhatta volna államtitkár úr, és vártam arra, hogy esetleg elmondja, hogy önt is felháborítja, hogy a Fidesz képviselői azt a tényt, hogy elcsatolt területekről beszélünk, az igazságot nem hajlandók igazságnak venni, és ezt jelentette az a 14 fideszes tartózkodás, ami a szavazatokban megjelent a TAB-ülésen.

De hát Hoppál Péter az alázatról beszélt. Én azt hiszem, eddig alázattal viseltem, hiszen nem azzal kezdtem, hogy fölolvassak, mondjuk, egy jegyzőkönyvet, de most megteszem önnek. Egy jegyzőkönyvet olvasnék fel itt, a tisztelt Ház jegyzőkönyvéről beszélünk. „ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Több oldalról fordultak hozzám képviselőtársaim, hogy a mai napon emlékezzünk meg a számunkra oly tragikus trianoni béke 70. évfordulójáról egyperces néma felállással. Kérem képviselőtársaimat, álljunk fel. *(Egyperces néma felállás. - A Fidesz képviselői kivonulnak.)*”

Ez volt az alázat, hogy ezt nem említettem meg önnek. *(Dr. Hoppál Péter: Mikor? Mikori a jegyzőkönyv? Mikori az idézet?)* Az, hogy önök most szavakban, az, hogy ön most szavakban mit tesz... - ez a Fidesz volt. *(Dr. Hoppál Péter: Mikori?)* Ez a Fidesz volt! Teljesen mindegy, hogy mikor, ez a Fidesz volt. *(Dr. Hoppál Péter: De mikori?)* Az, hogy önök most jelen pillanatban mit csinálnak, és mit mondanak, és mit tesznek, arra mondom önnek egy hat évvel ezelőtti mondatot *(Dr. Hoppál Péter: 1992-es! 25 évvel ezelőtti esemény! - Az elnök csenget.):* „Ne azt nézzék, amit mondok, hanem azt, amit teszek.” *(Dr. Hoppál Péter: Kormányzás!)* - mondta Orbán Viktor, az ön miniszterelnöke, aki önt államtitkárrá tette. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még a fennmaradt időkeretben valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt,

kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* A képviselő úr mint előterjesztő jelzi, hogy nem kíván válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Felsőoktatás Napjáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés H/9285. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. március 24-én megtárgyalta a H/9285. szám alatt benyújtott, a magyar felsőoktatás napjáról szóló határozati javaslatot, és ahhoz a bizottság 30 igen szavazatot mellett egyhangúlag összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán a Törvényalkotási bizottság nyelvhelyességre irányuló indítványát tartalmazza, pontosítva a Kulturális bizottság javaslatát. Egyetértve a kormány kezdeményezésével, vagyis hogy 2017-től szeptember első napja, szeptember 1-je legyen a magyar felsőoktatás napja, amely egyben a Pécsi Egyetem alapításának emléknapja is, kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Palkovics László államtitkár urat, az előterjesztő képviselőjében kíván-e most felszólalni. *(Dr. Palkovics László: Köszönöm, nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy a későbbiek során kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kettőperces felszólalásra nincs lehetőség. Írásban előre jelezte felszólalási szándékát Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy nagy vita itt sem várható, mindegyik párt támogatásáról biztosította már a korábbi vitaszakaszokban az előterjesztést. Magam néhány aggályt fogalmaztam meg egy korábbi vitaszakaszban, ami arra vonatkozott, hogy azért jó lenne, hogyha azok a nemes célok, amelyeket az előterjesztő remél attól, hogy ez a felsőoktatás napja megvalósul, valóban meg is valósuljanak. Továbbra is

van egy kis székszisem abban, hogy miként szolgálják ezek az előterjesztések az ilyen célokat, de azt gondolom, hogy ez a legnagyobb probléma egyébként, mert ártani biztos, hogy nem árt.

Nagyon szeretném üdvözölni a javaslat pontosítását, ami arról szól, hogy a Pécsi Egyetem alapításának állít emléket maga a javaslat, ez egy nagyon fontos kitétel és nagyon fontos módosítása volt a javaslatban, mert egy kicsit értelemzavaró volt a Pécsi Tudományegyetem, ami nem azonos a jogutódlással természetesen, a korábban alapított Pécsi Egyetemmel.

Nagyon fontos azért, hogy megemlékezzünk a magyar nemzetünk jeles tudománytörténeti alkalmairól is, hiszen Pécs mint kultúratörténeti szempontból egy jelentős város vonult be azért a magyar történelembe, és éppen ezért helyes, hogyha vannak Pécs városának is ilyen attribútumai, amiket meg tud ünnepelni, éppen ezért a Magyar Szocialista Párt támogatja az előterjesztést. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelezte felszólalási szándékát Szabó Szabolcs független képviselő. Megadom a szót, képviselő úr.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amikor itt az általánosvita-szakasz volt, akkor én magam is elmondtam, hogy ez egy abszolút támogatható ötlet. Javasoltam akkor, hogy a szövegen egy picit reszelgessünk, meg néhány ötletet így felvettem, hogy hogyan lehetne esetleg magát ezt az ünnepségfolyamot megtölteni valós tartalommal.

Annak nagyon örülök, hogy amikor ezt tárgyaltuk, akkor a Kulturális bizottság a szövegponosítás mellé állt, és aztán azt is örömmel vettem, hogy a Törvényalkotási bizottság is elfogadta a Kulturális bizottság módosító javaslatát, sőt ott egy további pontosítást tett, ami nekünk akkor fel se tűnt ott a bizottságban, hogy egy ilyen értelemzavaró összefüggés alakult ki a szövegben. Úgyhogy így aztán végképp támogatható már maga a szöveg is, nem beszélve a kezdeményezésről.

Én egyébként közben megfuttattam kollégák között, hogy ők mit gondolnak erről meg mit várnának. Az nagyon tetszett volna vagy nagyon tetszett nekik, hogyha kapnának esetleg ők maguk akár elektronikusán, akár levélben valami köszöntésfélét mint egyetemi oktatók egy-egy ilyen felsőoktatási nap alkalmával. Egykori főnököm még azt is megjegyezte, hogy mivel ő ragjegyeket gyűjt, ezért akár ajánlott küldeményként is szívesen veszi, de hát ez már csak a vicc része, úgyhogy természetesen mi támogatni fogjuk ezt a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a fennmaradt időkeretek terhére kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Palkovics László államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Szeretném megköszönni mindenkinek a támogatását, hogy ebben a dologban, a magyar felsőoktatás megünneplésében és az erre szánt napban egyetértettünk, és támogatóan viszonyult mindenki ehhez a kérdéshez. Én szeretném azt is hinni, hogy ez a fajta egyetértés meg fog maradni majd a felsőoktatás egyéb ügyeit illetően is.

Úgyhogy még egyszer köszönöm mindenkinek. Azokat a megjegyzéseket, javaslatokat pedig, hogy milyen módon ünnepeljük meg, mindenképpen meg fogjuk fontolni és erre megfelelő módot fogunk találni. Köszönöm még egyszer. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Erzsébet-programot érintő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9636. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

(18.30)

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. március 24-én megtárgyalta a T/9636. számon benyújtott, az Erzsébet-programot érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen és 6 nem szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán a Népjelölési bizottság nyelvhelyességre és jogtechnikai módosításra irányuló indítványát tartalmazza.

Az Erzsébet-program további folytatása érdekében, a Kárpát-medencei gyerekek üdültetésének elősegítéséért kérem, hogy támogassa a tisztelt Ház a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, aki a kijelölt Népjelölési bizott-

ságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt ismerteti. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az előbb említett technikai módosító indítványokon kívül egy módosító indítvány érkezett a törvényjavaslatához, azt én magam nyújtottam be, erről vitatkoztunk a bizottsági ülésen. Értetlenségemnek adtam ott hangot, hogy azért, mert feladatokat kap egy alapítvány, azért miért kell még pluszban a tulajdonába adni nagy értékű ingatlanokat, nevesítve a zánkai és a fonyódi volt úttörőtábor. A kérdésemre egyébként érdemi választ ott, a bizottsági ülésen sem kaptam a minisztériumnak a képviselőjétől, azt a választ kaptam meg, ami itt az általános vitában is elhangzott, hogy sarkalatos törvény rendezi ezt a kérdést, mert 15 évig azt a tevékenységet kell folytatnia ilyen esetben a kedvezményezettnek, a tulajdonot kapónak, amire tulajdonképpen azt az ingatlant, azt a vagyontárgyat megkapta. De én azt mondom, hogy két ilyen nagy értékű vagyontárgynál vagy vagyonnál, mint a volt zánkai és fonyódi úttörőtábor, a 15 év nem sok, a 15 évet bárki ki tudja bekelni, bárki tudja végezni azt a tevékenységet, és utána ki tudja, hogy mi lesz a sorsa.

A bizottsági ülésen is elmondtam: még idén is és tavaly is ilyen egymással beszélgetős interpellációk, azonnali kérdések témája volt az, hogy a szocialisták mit tettek Csillebérccel, ott is felhívtam a kormány figyelmét: ne tegyék meg ugyanezt pepitában Fonyóddal és Zánkával. Úgy gondolom, hogy ez méltatlan, és úgy gondolom még mindig, hogy ezeket a feladatokat a tulajdonjog átruházása nélkül is lehet végezni, becsülettel és zökkenőmentesen lehet végezni, éppen ezért ne herdáljanak el állami vagyontárgyat! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, aki írásban jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nem világos, hogy ha már a felsorolt ingatlanok nem az Erzsébet Vagyonkezelőhöz fognak tartozni, mi lesz azon szociális üdültetéseknél a sorsa, amelyek az MNÜA feladatában maradnak. Fontos kiemelni, hogy az Erzsébet-program forrása az Erzsébet-utalványnak mint a cafetéria-rendszer egyik elemének a forgalmazásából származik, mindez azért érdekes, mert a napokban jelentette be a miniszterelnök, hogy jövőre megszűnik a jelenlegi cafetéria-rendszer, így a teljes program, ezáltal ezen törvényjavaslat értelme is megkérdőjeleződik. Az is lehet, hogy egyes ingatlanok átmentése zajlik most a szemünk előtt.

Félő, hogy a kormány a tervezett módosítással és a cafetéria-rendszer átalakításával szép lassan kihúzza a talajt a szociális üdültetés rendszere alól, ezzel ismét a legrászorultabbakat sújtva. Mivel nem látjuk a valódi célját a feladatok szétválasztásának és egy újabb pénznyelő alapítvány létrehozásának, ezért a Magyar Szocialista Párt nem tudja támogatni a törvényjavaslatot.

Egyetlenegy gondolatot hadd mondjak el, egy tapasztalatomat osztanám meg önökkel. Tavaly a gyermekeim is részt vettek Erzsébet-táborban - nem szociálisan rászorult alapon, hanem kifizettük a költségek árát -, és döbbenet vettem tudomásul, amikor hazajöttek, hogy mondhatom azt, államtitkár úr, többet költöttek propagandaanyagra, mint magára az üdültetésre. Az, hogy az elmúlt rendszert hogyan szidják itt a Ház falain belül is, és ugyebár a gyerekek hazahoztak egy CD-t, amely az Erzsébet-táborról szól, Erzsébet-dalnak hívják, ha jól emlékszem, én feltettem egy írásbeli kérdést azzal kapcsolatban, hogy mennyibe került ez, nem igazán válaszolták meg. A gyerekek hoztak haza sapkát, különböző naplót, nem is egyfajta, mondom, ezt a CD-t is, amit ott hallgattak több napon keresztül, és az derült ki számomra, hogy maguknak fontosabb volt az, hogy a propagandára többet költsenek gyerekenként, mint maga a gyerekeknek a szociális üdültetése. Úgyhogy azt gondolom, hogy ezt a törvényjavaslatot nem lehet semmiféleképpen támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A módosító javaslatok nem érintik a törvényjavaslat érdemi részét, vagyis azt, hogy megszűnik a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány kizárólagos szerepe az Erzsébet-program végrehajtásában, a gyermeküdültetéssel kapcsolatos feladatok átkerülnek a Kárpát-medencei Gyermekkért Alapítványhoz. De nem csak emiatt jut jelentős szerephez ez az alapítvány, nem csak a gyermek- és ifjúsági táborok szervezésével kapcsolatos feladatok kerülnek hozzá, de a gyermeküdülők tulajdonjoga is. A zánkai és a fonyódi ingatlanok átkerülnek az alapítvány tulajdonába, és idővel erre a sorsra jut minden olyan ingatlan is, amely eddig az Erzsébet Vagyonkezelő Korlátolt Felelősségű Társaság kezelésében volt. Indoklasként csak annyi szerepel a javaslatban, hogy a gyermek- és ifjúsági táborok szervezése arra alkalmas és tapasztalatokkal rendelkező jogi személy működési körébe kerül, az nem derül ki, hogy a határon túli gyermektáborok szervezésével foglalkozó alapítvány mitől lenne alkalmasabb, mint a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány. A Kárpát-medencei Gyermekkért Alapítvány 2013 óta működik, az azóta eltelt időben egypár nyári tábort szervezett meg határon túl.

Az sem világos, hogy miért is van szükség arra, hogy az ingatlanok ennek az alapítványnak a tulajdonába kerüljenek, miért kell teljes egészében átadni az egykori megyei tulajdonú üdülők és táborok feletti rendelkezést. Ezzel ez a vagyon kikerül az állami vagyonszövegből, hasonlóan a Magyar Nemzeti Bank alapítványaihoz: elvileg közpénz marad, de a tulajdonos valójában azt tesz vele, amit akar, az alapító nem fogja tudni visszavenni és eltérő célokra felhasználni.

A kuratórium tagjainak listája is érdekes. Az elnök Vágó István Gábor, a Nemzetgazdasági Minisztérium korábbi főosztályvezetője, alelnöke Deutsch-Für Ágnes Sarolta, Deutsch Tamás második felesége, Für Lajos egykori miniszter lánya, és a tagok között van Sunyovszky Szilvia színművész, az MMA-elnök Fekete György felesége is.

Ez a javaslat csak tovább növeli a homályt az Erzsébet-birodalom körül. A történet azzal kezdődött, hogy a kormány 2012-ben elvette a megyei önkormányzatok tulajdonát képező üdülőket, majd bevitte azokat az Erzsébet-programba. Hiába működtek jól addig évtizedes múltra visszatekintően a gyermektáborok, ezt is elvették a helyiektől. Azóta teljesen átláthatatlan módon kezelik ezt a vagyont, az állami szervezésű gyermek- és ifjúsági táborokra pedig sok a panasz. Arról nem is beszélve, hogy bár a kormány arra volt a leginkább büszke, hogy az Erzsébet-program egyedülálló módon állami források bevonása nélkül működik, most már ez sem mondható el róla, második éve, hogy már csak költségvetési támogatásokkal tud működni a program, idén 4,4 milliárdot költünk rá, ez a javaslat pedig egyenesen ki is mondja, hogy a gyermeküdültetés ezentúl teljes egészében állami támogatásból fog működni. A közpénz felhasználására persze semmilyen rálátása nem lesz az adófizetőknek, ahogy eddig sem volt. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért sokatmondó dolog az is, hogy a bizottsági jelentések tárgyalásának már a negyedik napirendi pontjánál tartunk, és mindegyiknél felmerül az, hogy stilisztikai, kofidikációs vagy egyéb, nyelvhelyességi problémák adódtak az eredeti törvényben, és a szakszövegnek vagy a Törvényalkotói bizottságnak ilyen irányú módosító indítványt kellett benyújtania.

(18.40)

Úgy látszik, valamiért nagyon kapkodtak. Ez látszik szerintem egyébként erről az Erzsébet-programról szóló törvénynél is, hogy valami miatt nagyon kapkodtak. Egyébként nyugodtan elnevezhetjük szerintem a törvény alapján az optimizmus kormányának a Fidesz-KDNP-kormányt is, mert mint egy

jó optimista, a rossz helyzetből próbálja a legjobbat kihozni, hogy ha már...

ELNÖK: Képviselő úr, leesett a mikrofonja, legyen kedves megigazítani. Köszönöm.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tehát az optimizmus kormányának nevezhetnénk, ugyanis a legrosszabból is próbálja a legjobbat kihozni. Az Európai Bíróság elmarasztalta Magyarországot a cafetéria-rendszer miatt, hogy ha már ez megtörtént, akkor egy kis állami vagyonátadásra használjuk ki a helyzetet, meg kicsit kuszáljuk össze a civil szervezetek, az alapítványok és a különböző kft.-k rendszerét Magyarországon.

Számomra - mint ahogy a bizottsági kisebbségi vélemény előadásában is mondtam - két ilyen nagy értékű vagyon átadásánál, a zánkai és a fonyódi volt úttörőtábor átadásánál nem garancia az, hogy 15 éven keresztül ezt a tevékenységet kell végezni. Számomra az sem garancia, hogy a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány most már az Ágota Alapítvány alá tartozik valamilyen szinten, az ő kezelésében van, mint ahogy az általános vitában ezt államtitkár úr elmondta. Nem garancia, ugyanis ahogy most látjuk, hogy az Erzsébet-programot körülvevő cégek, alapítványok, civil szervezetek hogyan változhatnak meg hónapról hónapra, napról napra, ugyanúgy 15 év alatt akár közvetve, közvetlenül, valamilyen, nem tudom én, hányadik szinten a szegedcsanádi püspökséghez tartozó alapítvány tulajdonosi háttere, felügyeleti szervei vagy akármije megváltozhat 15 év alatt.

Nincs garancia arra, hogy nem fog megváltozni. Hogy egy alapítványhoz kerül, számomra nem azt jelenti, hogy egyházi tulajdonba kerül. De egyébként még hívó katolikusként is mondhatom azt, hogy két ilyen nagy értékű állami ingatlan esetében nem indokolja ez a törvény, illetve a körülmények megváltozása, hogy ne állami tulajdonban maradjon. Úgy gondolom, nincs akadálya annak, ugyanúgy gördülékenyen tudja folytatni a tevékenységét, az ilyen irányú tevékenységét bármilyen alapítvány vagy bármilyen civil szervezet akkor is, ha nem az ő tulajdonában, hanem a továbbiakban is állami tulajdonban van ez a két nagy értékű ingatlan.

Még egyszer elmondom azt, amit már nagyon sokszor elmondtam. Joggal szidták a szocialistákat egyébként még az idei év elején és az elmúlt év végén is, hogy Csillebérccel azt tették, ami megtörtént, hogy Csillebérccen mi történt. Bármilyen alapítványnak játsszák most át a fonyódi és a zánkai volt úttörőtábor, ne tegyék meg azt pepitában, amit a szocialisták Csillebérccel megtettek! Hallgassanak a lelkiismeretükre! Külön szavazásra egyébként a módosító indítványomat kikértem, arra kérem a Fidesz és KDNP még egy cseppnyi lelkiismerettel rendelkező képviselőit, hogy szavazzák meg a módosító indítványomat, és ne adják át nem állami tulajdonba ezt a két volt úttörőtábor. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem Palkovics László államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Államtitkár úrnak tíz perc áll rendelkezésre a válaszadásra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Köszönöm a megjegyzéseket. Annak azért örülök, hogy az általános vitában felvetett és ott elhangzott kérdésekhez képest egy sor dolgot azóta sikerült tisztáznunk, hogy kinek a tulajdona alá kerül az ott lévő erdő, egyéb más. Ez azt jelenti, hogy haladtunk ezzel előre.

Arra azért szeretnék emlékeztetni, hogy itt a kormány kényszerhelyzetbe került, az Európai Bíróság béren kívüli juttatások szabályozásával kapcsolatos kötelezettségzegési eljárására vonatkozóan ez a válasz. Azt hiszem, azt, hogy a gyermekeink ebben részesüljenek, mint ahogy egyébként mi is, aki még erre emlékszik, egy ilyen rendszer működése mindenképpen hosszú távú, tehát ez volt az indoka a dolognak, ennek az alapjait szeretnék megteremteni.

Az, hogy egy olyan alapítvány, amely valóban az üdültetés területén több évtizedes tapasztalatokkal rendelkezik, jelesen a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató gyakorolja, azt hiszem, ez garancia arra, hogy ez nemcsak egy-két-három évig, hanem jóval 15 év fölött fog tudni működni. Ilyen értelemben azt hiszem, a sarkalatos törvény által létrehozott feltételek, azaz ha bármi ezt a fajta működést gátolná az ingatlan kezelésével kapcsolatosan, akár a tevékenység változik, egyértelműen szabályozza azt, hogy mi fog történni ezekkel az ingatlanokkal, mi történhet. Itt el lehet állni a korábbi szerződéstől, illetve egy sor dolgot lehet tenni. Én azt hiszem, itt fontos a célt szem előtt tartani. A cél az, hogy ezek az ingatlanok, egyáltalán ez a rendszer ne csak a mi gyerekeink, hanem az unokáink számára is elérhető legyen, ott pedig egyfajta stabilitásra mindenképpen szükség van. Ez indokolja a tulajdonba adást.

Az, hogy milyen feladatokat lát el - egy másik kérdésre - a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány a jövőben, alapvetően az ezen túli szociális célú üdültetési, szociális, jóléti tevékenységgel kapcsolatos támogatásokat továbbra is ő fogja ellátni. Tehát azt gondolom, az a fajta aggodalom, hogy az eddig felépített rendszer nem működik, az alaptalan. Úgyhogy kérem önöket arra, hogy ezt a törvényt szavazzák meg. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap ülésszakán kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény és a sportról szóló 2004.**

évi I. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Bánki Erik, Manninger Jenő, Mengyi Roland Fidesz-képviselők által benyújtott T/9621. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. március 24-én tartott ülésén megtárgyalta a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény és a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/9621. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-a alapján 27 igen szavazattal, 1 nem ellenében, valamint 4 tartózkodás mellett fogadta el. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban található, a Gazdasági bizottság öt pontos technikai jellegű módosító javaslatát, amely kifejezetten nyelvtani és pontosító jellegű rendelkezéseket tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítás elsősorban a látvány-csapatsportok támogatási rendszerének és a kapcsolódó adminisztrációs folyamatoknak a gördülékenyebbé tételét szolgálja. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kisebbségi vélemény ismertetésére nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, az előterjesztők képviseletében kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Manninger képviselő úr jelzi, hogy nem kívánnak felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, államtitkár asszony.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! A társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény és a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról már az általános vitában részletesen hallhattunk a kormánypárti és az ellenzéki képviselők, valamint a kormány álláspontjáról. A kormány támogatja a módosító javaslatokat, amelyeket a sportért felelős államtitkárság és a sportági szakszövetségek folyamatos konzultációinak eredményeként a gyakorlatban jelentkező alkalmazások

során nyert tapasztalatok indokolnak, és emellett támogatjuk a jelenlegi jogtechnikai és nyelvtani megfogalmazásokat, amelyek kizárólag adminisztratív jellegűek.

A viták során többször hallhattuk a taotörvény ellenőrzésével kapcsolatos felvetéseket, ezért tájékoztatásként szeretném elmondani, hogy 2014. január 1-jétől a sportági szakszövetségek jogkörei és az ellenőrzési feladatai kiterjedtek. Ennek értelmében a 300 millió forintot meg nem haladó sportágfejlesztési program esetén a szakszövetségek végzik az ellenőrzéseket, pontosan meghatározott határidővel és szigorú elszámolási útmutatóval és szabályzat alapján.

(18.50)

A jelen értéken 300 millió forintot meghaladó sportágfejlesztési program esetén az EMMI sportért felelős államtitkárságának támogatási és kontrolling főosztálya ellenőrzi a rendeltetésszerű felhasználást, a támogatásból megvalósuló tárgyi eszközök, felújítások sportcélú hasznosításának fenntartását a törvényi előírások alapján. A módosításokra a gyakorlati alkalmazások és a feladatellátások során felmerült problémák és pontosító, egyértelműsítő szándékok miatt volt szükség.

Ilyen például a helyi önkormányzat törzsvagyonába tartozó ingatlanokon megvalósuló fejlesztések, jelzalogbejegyzési kérdések vagy az utófinanszírozott támogatások rendszerének feladatai, a garanciális rendelkezések és a részelszámolások benyújtásával kapcsolatos teendők. A törvényi pontosításokkal, annak alkalmazásával még hatékonyabb működést fogunk tudni elérni, és idetartozik még, hogy az olimpiai jelképekhez és a szimbólumokhoz kapcsolódó rendelkezések ugyan szervesen nem részei a taotörvény módosításának, de mivel a sporttörvényt érintette a Ket. idén január 1-jén hatályba lépett módosítása, így a jelképek védelmére, az olimpiai eszme megőrzésére, az eredetiség, a megkülönböztetés és hiteles tájékoztatás céljából a törvény ezen rendelkezésekkel pontosításokra és kiegészítésre került. Hiszen évente egyre több alkalommal kerül sor a Magyar Olimpiai Bizottság által kezdeményezett intézkedésre cégek ellen, szervezetek ellen, akik engedély nélkül és nem jogszerűen használják fel az olimpia szót vagy az olimpiai jelképeket.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő törvénymódosítást és annak összegző módosító javaslatát a kormány támogatja, amely segíti a gyakorlati működést és a felhasználás hatékonyságát, így kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a módosító javaslatot támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeret-

ben. A vita során kettőperces felszólalásokra nincs lehetőség. Írásban előre senki nem jelentkezett.

Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ígérem, rövid leszek, és nem megyek bele a taóval való foglalkozásba, amit az általános vitánál már végigtárgyaltunk. A Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatni fogja a törvénymódosítást, hiszen úgy látjuk, hogy főleg technikai módosítások vannak ebben a törvénymódosításban, és olyan részek... *(Tállai András: A Jobbiktól semmit!)* Azt hittem, államtitkár úr felszólal, gondoltam, megvárom. Tényleg egyszer jó lenne, ha a sportról is tudnánk beszélni, bár a múltkor ön volt a sportnál a kormány képviselőjében, és akkor nem sikerült sportról egyeztetnünk. Tehát mi támogatni fogjuk ezeket a technikai módosításokat.

Azt még mindig nem értem egyébként a NOB-bal kapcsolatosan, hogy értem én, hogy fontos a merchandising jogok minél hatékonyabb képviselője, de hogy mit változtat most a törvény, én ezt még mindig nem látom át igazából, hogy mi az a lényeges változás, ami lényegesen változni fog.

Egyetlenegy reményemet fejezem csak ki államtitkár asszony felé, hogy most akkor lehet, hogy a taóval befejeztük. Egy éven belül ez a hatodik módosítás, tehát reméljük, hogy a következő egy évben nem lesz újabb hat módosítása a taotörvénynek, hanem majd csak az a részletes, amit államtitkár asszony említett, az új taotörvényt várjuk a Ház elé, és izgalommal várjuk, hogy mi lesz abban benne.

Ezt a módosítást a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem Manninger Jenő képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy nem kíván válaszolni. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **természetes személyek adósságrendeziéről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Galambos Dénes, Vas Imre, Fidesz, és Vejkey Imre, KDNP, képviselők által benyújtott T/9541. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magáncsőd magyarországi bevezetése és ezáltal a családok adósságcsapdából való kikerülése eljárásrendjének kidolgozása a kereszténydemokratáknak hangsúlyozottan megvalósítani kívánt célja volt annak érdekében, hogy a fizetéseképtelenné vált hiteladós családok adósságai kilakoltatás nélkül rendezésre kerülhessenek.

A cél megvalósulását kívánjuk elősegíteni ezáltal a módosítással is, hogy az adósságrendezési eljárások kezdeményezésére nyitva álló 2016. márciusi határidőt meg kívánjuk 2016. szeptember 30-áig hosszabbítani. Kérjük a tisztelt képviselőtársakat, hogy támogassák ezt az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván felszólalni. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek során kétperces felszólalásra nincs lehetőség.

Most az írásban előre bejelentett felszólaló következik. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A Magyar Szocialista Párt már 2010-ben benyújtotta a magáncsödről szóló teljes kidolgozott törvényjavaslatát, ami az adósok széles körének tudott volna érdemi segítséget nyújtani. A Fidesz még a törvényjavaslatunk parlamenti tárgyalását is megakadályozta.

Az adósok valódi megsegítése helyett meghagyta a kereszténydemokraták saját játszótérének e rendkívül fontos kérdés rendezését. Hosszú évek hitegetése után végül a KDNP egy jogalkotási szörnyszülötet nyújtott be az Országgyűlésnek, ezt a parlamenti vitában is elmondtam. A KDNP teljes szociális érzéketlenségéről tett tanúbizonyságot, olyan drákói feltételeket támasztott az adósokkal szemben, amiket képtelenség teljesíteni, ezért nem hajlandó szinte senki sem igénybe venni.

A vitában is elmondtam, hogy február 15-éig csupán 199 ember vette a magáncsőd intézményét igénybe, ami jelzi azt, amit a parlamenti vitában elmondtunk, hogy ilyen feltételek mellett nagyon kevés családon lehet segíteni. Sokkal több adósról volt szó, az első törvény benyújtásakor még maga az KDNP is pénzügyre hivatkozva 30-40 ezer adós megsegítéséről beszélt. Ehhez képest a 199 egy csekély létszámnak minősül.

Igaz, képviselőtársam elmondtá, hogy ha egy embert tudnak megmenteni, az is nagyon fontos, csak ha a költségoldalát nézzük, akkor egyenesen

arányos a majdnem 700 millió forint, amit ráköltöttek erre a rendszerre, mert képzéseket tartottak, 200 millió forintért honlapot fejlesztettek, miniszteri biztosa is van a magáncsődnek havi 220 ezer forintért, közben ha ezt az összeget elosztották volna e között a 199 ember között, megóvták volna őket a procedúrától, az utánajárástól, és egy kicsit hatékonyabb is lenne a rendszer.

Ezért, mint ahogy eddig is, simán a törvénymódosításról csak annyiban beszélhetünk, hogy újra meghosszabbították a határidőt, magát a törvényt pedig nem módosítják, amibe bele kellett volna nyúlni, hogy egyszerűbbé tegyék. Elő kellett volna venni a Magyar Szocialista Párt által benyújtott törvényjavaslatot, meg kellett volna nézni, és hátha hatékonyabb lenne a rendszer, és tudnánk igazán segíteni a magyar családokon.

Hozzáteszem, hogy március 1-jétől a kilakoltatási moratóriumnak is vége van, így kerültek igazán kilátástalan helyzetbe azok a családok ma Magyarországon, akik adósságspirálban vannak. Úgyhogy semmiféleképpen nem tudjuk ezt az egyszerű módosítást támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

(19.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az a bizottsági jelentésben is olvasható, nem érkezett módosító javaslat ehhez a törvényjavaslathoz, ami nem is csoda, hiszen egyetlen apró módosításból áll az egész, egy határidő ismételt meghosszabbításából.

Tavaly szeptemberben lépett hatályba a magáncsödről szóló törvény, de már másodjára módosítják. Ezúttal 2016. szeptember 30-ig hosszabbítják meg a 2016. március 1-jéig kitölt határidőt az első ütemben indítható adósságrendezési kérelmek benyújtására. Az indok ugyanaz, mint az első módosításnál. Az előzetes várakozásokhoz képest alig volt érdeklődés a magáncsőd iránt. Eddig mindössze 199 adós kezdeményezett eljárást, miközben a kormány rövid távon is 20-25 ezer belépővel számolt. Vagyis alsó hangon is százszor ennyi belépőre számítottak.

Látva ezeket a számokat, és hogy a sorra lejáró határidők sem növelik az érdeklődést, a kormánynak ideje lenne belátni, hogy a csodafegyvere kudarcot vallott. A megkésve és megfelelő előkészítés nélkül bevezetett magáncsőd intézménye ebben a formájában megbukott. Nem arról van szó tehát, amivel a kormány érvelni szokott, hogy ez egy időigényes folyamat. Itt egyszerűen egy rosszul előkészített, kapkodva bevezetett szabályozás született.

Mint azt sokszor elmondtuk, a magáncsőd ilyen szigorú belépési és együttműködési feltételekkel túl szűkre szabja a belépők körét. Egy rakás feltételnek

kell megfelelni, túl magas jövedelemmel kell rendelkezni, túl nagy törlesztőrészletet kell fizetni, és túl kevés jövedelmet lehet megtartani a mindennapi megélhetésre. Így a mintegy 182 ezer, bajban lévő adós közül nagyon kevesek számára elérhető a magáncsőd. Átlag feletti rendszeres jövedelem, stabil állás kell hozzá.

Emellett komoly egzisztenciális áldozatot kell vállalni. Az adósságrendezés öt éve alatt jóval a létminimum szintje alatt kell élnie az adós családjának, a lakhatáson túl megélhetésre fordítható összeg nagysága az öregségi nyugdíjminimum másfélszerese, ami három személy esetén 128 250 forint. A fizetésképtelen adósok nagy része kis jövedelmű adós, akit eddig egy intézkedés sem segített, sem a végtörlesztés, sem a Nemzeti Eszközkezelő. Utóbbi már csak az általa átvehető lakások alacsony száma miatt sem reális opció.

A magáncsőd egy fontos intézmény lehetett volna több tízezer családnak, ha nem ilyen bonyolult és rosszul összerakott szabályozás született volna. Az LMP többször elmondta, hogy jelentősen egyszerűsíteni kellene az igényléssel járó adminisztrációt. A magáncsődbe való belépés feltételeit úgy kellene módosítani, hogy a jellemzően kisebb lakással és alacsonyabb rendszeres jövedelemmel rendelkező adósok is kezdeményezhessék. A kötelező törlesztőrészletet csökkenteni kellene az adós fizetőképességéhez, jövedelméhez igazítva. Az elkölthető jövedelem mértékét magasabban kell meghatározni, és nem a nyugdíjminimum arányában, hanem a létminimum arányában kellene megállapítani.

Megoldást kell találni arra is, hogy ha valaki önhibáján kívül fizetésképtelenné válik, például mert elveszíti a munkáját vagy munkaképtelen lesz, ez ne minősüljön az együttműködés felrúgásának, ne tegyék az utcára. Az LMP az Alaptörvényben is kimondaná a lakhatáshoz való jogot, hogy senki se kerülhessen az utcára.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A magáncsőd ugyanakkor csak az egyik eleme lehet az adósságsegítő intézkedéseknek. Megfizethető, alacsony rezsijű bérlakáshálózat kialakítására lenne szükség, ami tömegeknek segíthetne. Jelenleg az önkormányzati lakásoknak csak alig több mint felét, a teljes lakásállomány másfél százalékát teszik ki a szociális alapon kiadott bérlakások. Ezért létre kellene hozni egy állami bérlakásépítési alapot, és meg kellene találni a módját annak is, hogyan lehetne bevonni az üresen álló magántulajdonú lakásokat a közösségilakás-szektorba. Mindaddig fennmarad a lakhatási válság és probléma lesz a tömeges eladósodás, amíg nem lesznek kellő számban és megfizethető áron bérelhető szociális és közösségi bérlakások és egy erős szociális rendszer.

Nagyon reméljük, hogy ha még egyszer módosító javaslatot hoznak be e törvénnyel kapcsolatban,

akkor már azok a javaslatok valóban érdemi módosítások lesznek. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

A képernyőn jelentkezőt nem látok, ezért a vitát lezárom. Megadom a szót, mert látom, készülődik, az előterjesztők közül Vejkey Imre képviselő úrnak, akinek 9 perc áll rendelkezésére.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálattal vettük tudomásul, hogy az MSZP és az LMP felszólalói a törvényjavaslatot elutasítják, és ezáltal nem adnak lehetőséget, még egy esélyt azon hiteladósoknak (*Bangóné Borbély Ildikó: Nem mi nem adunk! Mi adnánk!*) az adósságcsapdából való kikerülésre a magáncsőd eljárás keretében, akik idáig nem kísérték figyelemmel a kormányzati tájékoztatásokat és a jogszabályi előírásokat, ezért lekésték az adósságrendezési eljárás kezdeményezésére irányadó határidőket. A magáncsőd jelentkezési határidejének meghosszabbítása nem a szirénhangok szerinti új jogintézmény bukását jelenti, hanem éppen ellenkezőleg, hogy azon elesett honpolgáraink javára, akiknek az érdekérvényesítési képessége a bankokkal szemben korlátozott, azokat ismét felkarolva támogassuk annak érdekében, hogy az adósrabszolgaságból kimenekülhessenek úgy, hogy a lakásuk is megmaradjon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mára közel 350 rászoruló családon tudtunk már segíteni a magáncsőd bevezetésével. Kérem, támogassák a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi V. törvény módosításáról szóló T/9541. számú törvényjavaslatot annak érdekében, hogy további családok számára is segítséget nyújthassunk. Köszönöm megtesteltő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padso-
raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/9632. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt... *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Jelzi, hogy nem kíván most felszólalni. Úgyhogy esetleg a zárszó ismertetésekor tíz perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti, a kijelzön jelzett időkeretekben. A

vita során kétperces hozzászólásokra nincs lehetőség. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): *(A mikrofonja nem működik.)* Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Van hang? Mert olyan, mintha nem lenne. *(A mikrofont bekapcsolják.)*

A Putyin-Orbán-találkozón megvitatják a kétoldalú kapcsolatok helyzetét és fejlesztési távlatait, a kölcsönösen előnyös kereskedelmi és gazdasági együttműködés kibővítésével kapcsolatos intézkedéseket. Ennyit tudhatott meg a hazai közvélemény előzetesen arról, miért utazott Orbán Viktor 2014 januárjában Moszkvába. A Putyinnal titokban letárgyalt paksi bővítési beruházás ügyét azóta is végigkíséri a projekt súlyához és az elkölteni szándékozott közpénzek mennyiségéhez képest méltatlan titkolózás és mellébeszélés. A mélypont az atomtörvény tavalyi módosítása volt, amikor voltaképpen a beruházás összes előkészítő dokumentumát és szerződését megkísérelték kivonni a parlamenti, illetve a társadalmi kontroll alól.

(19.10)

Az elsősorban orosz érdekeket szolgáló, a magyar energiaellátás helyett leginkább az orosz gazdaság élénkítését és melleleg a pénzek egy részének Fidesz-közelbe áramoltatását célzó paksi bővítés esetében visszatérő elem, hogy a magyar adófizetőket az állítólagosan nemzeti kormány helyett Brüsszel igyekszik megvédeni a hazai hatalomtól.

Ezt látjuk most is, amikor a titkosítás hatóságát kénytelenek egy kicsit szűkebbre vonni brüsszeli nyomásra. A titkolózás lehetőségét valóban csökkentette az Európai Bizottság döntése, amihez kénytelen-kelletlen a magyar kormány is igazodni fog, ám ettől a tervezett bővítési projekt alapkérdéseire még nem kaptunk választ. Továbbra sem tudjuk, hogy mennyi pénzért minek a felépítését vállalták az oroszok, mit kell magyar költségvetési forrásokból nekünk felépíteni. Homályban maradt, hogy milyen csatlakozó beruházásokra van szükség a két blokk hálózatba integrálásához és a régi atomerőművel együtt történő működtetéséhez, ezek mennyi pénzbe fognak kerülni, és ki állja a számlát.

A magyar közvélemény sokkal többet tud az európai atomerőmű-építési projektek fő paramétereiről, mint a paksi bővítésről. Nyilvános adat, hogy mekkora az idő- és költségtúllépés Franciaországban vagy Finnországban, de sosem fogjuk megtudni mindezt a paksi bővítés kapcsán, mert már a kiinduló számokat sem ismerjük. Franciaországban vagy Finnországban a nemzetbiztonsági szempontok sérülése nélkül is lehet atomerőművet építeni úgy, hogy az állampolgárok tudják, mennyibe kerül a beruházás, kinek és miért kell fizetni, illetve mikorra kell befejezni az építkezést. Ezeknek az információknak az ismertté válása egyedül Magyarországon okozna nemzetbiztonsági kockázatot.

Az LMP ezt az érvelést kezdettől fogva elutasítja. Szerintünk az államnak egy száz százaléig közpénzből fizetett, az ország gazdaságát, energiarendszerét és külpolitikáját évtizedekre meghatározó beruházás esetén nem lehetnek titkai a választópolgárok és az adófizetők előtt. A paksi bővítés nem Orbán Viktor és néhány bizalmasának magánügye, az orosz fővállalkozó érdekei nem lehetnek fontosabbak az alkotmányban is rögzített információs alapjogoknál. Élünk a gyanúval, hogy az eddigi fejlemények, például a Paks II.-projekt cég mindig Orbán Viktor aktuális barátait kedvezményező üzleti döntései megerősítik ezt a feltételezést, hogy a titkolózással a közpénzek eltüntetését akarják megkönnyíteni.

Az LMP nem tudja megszavazni a törvényjavaslatot, mert továbbra sem biztosítja az átláthatóság elvárható minimumát, és mert a korrekciós módosító javaslatunkat a kormánytöbbség elvetette. A magyar adófizetőknek joguk van megtudni, hogy ki és mit épít a pénzükből, ez a törvény viszont továbbra sem biztosítja a közpénzköltés kontrolljához szükséges információkat. Ezért tovább dolgozunk a bővítési előkészületek transzparenciájának megteremtéséért és azért, hogy az évszázad legelhibázottabb, legfőlösebb és legkorruptabb beruházása soha ne valósulhasson meg. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, tízperces időkeretben.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Itt az általános vita során is részletesen ismertettük, hogy ez a módosítás tulajdonképpen egy szövegponosítást tartalmaz, és akkor is talán sikerült megnyugtatni a képviselőtársaimat, hogy kizárólag üzleti és műszaki adatok tekintetében lehet megtagadni az adatok nyilvánosságra hozatalát. A bírói fórum rendelkezésre áll a jövőben is mindenki előtt, akit érdekelnek az adatok, tehát indokolatlanul nem lehet adatot visszatartani.

Azt pedig, amit a képviselő asszony állított, hogy ez egy korrupt beruházás, amikor ez még el sem kezdődött, azért lehet prejudikációnak tekinteni. Megkérem, hogy a jövőben tartózkodjon az ilyen kifejezésektől. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **uniós vámjog végrehajtásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9601. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem

önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. március 24. napján megtárgyalta a T/9601. számon benyújtott, az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a Házsabály 46. §-a alapján 32 igen szavazattal, egyhangú döntéssel összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el. Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság 43 pontos, főként technikai jellegű módosító javaslatait.

A bizottsági ülésen két kérdés merült fel a törvényjavaslattal kapcsolatban. Az egyik a vámtanácsadó és a vámügynök elhatárolása egymástól, amely esetben a vámtanácsadói munkakörben foglalkoztatott személytől magasabb szintű tudást várnak el, adott esetben speciális feladatkört láthat el, míg a vámügynök mindennapi munkája során a beadványok kitöltésével foglalkozik.

Továbbá felmerült még szakmai kérdésként a vámügynök definíciójából fakadó pontosítás. Idézem: „Jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet vámügynöki tevékenységet akkor végezhet, ha legalább egy tagja, alkalmazottja vagy állandó képviselője vámügynöki nyilvántartásban szerepel, továbbá, ha a határátkelőhelyen végzett vámügynöki tevékenységével a határforgalom lebonyolítását nem zavarja.” Tehát a bekezdés arra vonatkozik, hogy a expedíciók épületei úgy helyezkedjenek el, hogy ne zavarják a határforgalom működését. Hadd tegyem hozzá, hogy ez a jelenleg hatályos nemzeti vámtörvényben is szerepel! Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Salacz képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Tállai András államtitkár úr jelzi, hogy nem, ezért, ha a végén igényli, tízperces időkeret áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben, amelyeket a kijelzőn láthatnak. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót; elsőként Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Röviden három-négy gondolatot szeretnék mindössze mondani. Az egyik nyilván arról szól, ami

az Európai Unió sajátossága, tehát a négy alapvető jog közül az áruk szabad áramlásával kapcsolatos itt a megújuló vámkódex kérdésköréhez illetően. Ez egy hosszú folyamat, nagyjából egy ilyen tízéves folyamat, ami a hátunk mögött lehet e tekintetben, egy tárgyalási sorozat az Európai Parlament és a Tanács rendeleteinek alapulvételével. Ennek okán vagy ezzel kapcsolatosan kell nekünk a hazai sajátosságok figyelembevételével szükségszerű illesztéseket megtenni, az egységes törvényszerkezetbe való rendezést megtenni. Ez szerintem rendben van, tehát ezzel nincs semmi probléma, azzal sem, ami gyakorlatilag az alapvető célok tekintetében köszön vissza a nemzetközi kereskedelem biztonságának növelése vonatkozásában, és úgymond a legmegbízhatóbbak részére egyfajta pozitív diszkrimináció érvényesítése, érvényesíthetősége.

Valójában mindössze talán egy olyan kérdés maradt függőben itt a mai tárgyalási pillanatig, amire egzakt, konkrét visszaigazolás, válasz nem született, lehet, hogy az államtitkár úr e tekintetben tud majd segítő vélekedést megfogalmazni.

(19.20)

Ez nem más, mint hogy a határidők két részletben történő bevezetése a 2016-os és a 2019-es évekre vonatkozik, illetve ehhez illetően a számítástechnikai háttér segítségnyújtása teljeskörűen csak 2020-ra alakul ki. Igazából ez a 2020-as időpont zavaró egy kicsit a történetben, amennyiben úgy van, ahogyan a mi jelen olvasatunk ezt alátámasztja. Ebben szeretnék visszaigazolást kapni államtitkár úrtól, hogy hogyan és miképpen néz ki a helyzet. Körülbelül ennyi kiegészítést szerettem volna még hozzátenni. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt a képernyőn nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom és megadom a szót az előterjesztőnek, Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az uniós vámjogi szabályozásra történő átmenet magyarországi végrehajtását illető várakozások kapcsán elmondható, hogy a magyar vámhatóság európai összehasonlításban kiemelkedő eredménnyel működik, a külső határszakaszok áruellenőrzésében fontos szerepet tölt be. Informatikai rendszereink alkalmazásával a kiviteli és behozatali vámelékek közel száz százalékban elektronikus eljárások útján zajlanak, és a vámhatóság ellenőrzési tevékenysége a jogalkalmazás jogszerűségét is jó eredménnyel támogatja.

Tisztelt Országgyűlés! A képviselői módosító indítványok hiánya is mutatja, hogy a törvényjavaslat komoly szakmai előkészítés után széles körű szakmai érdekképviseleti egyeztetések eredményeként szüle-

tett, az amúgy még mindig folyamatban lévő uniós jogalkotáshoz ütemezve. A gazdálkodók számára a törvényjavaslat majdani alkalmazására viszonylag szűk felkészülési idő áll rendelkezésre, ennek gazdasági hátrányait már az uniós joganyag vitája során jelezték a tagállamok. Ugyanakkor a modernizáció végrehajtása létkérdés a digitális korban, ahogy az egyszerűbb és költséghatékonyabb eljárások kialakítása is.

Mindezek alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/9372. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során a kormány képviselőjét a nemzetgazdasági miniszter is ellátja.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy az előterjesztők nevében kíván-e Tállai államtitkár úr most a bevezetőben felszólalni.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Most nem.

ELNÖK: Államtitkár úr jelzi, hogy nem. Tízperces időkeret áll majd rendelkezésére a vitázóban.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vantara Gyula képviselő úrnak, a kijelölt Költségvetési bizottság előadójának.

VANTARA GYULA, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton is tájékoztatom a tisztelt Házat arról, hogy a Költségvetési bizottság 2016. március 22-én tartott ülésén lefolytatta az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló T/9372. számú törvényjavaslat részletes vitáját, majd lezárta azt. Egyúttal a bizottság döntött a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról is azzal, hogy a döntés a határozati Hárszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelel.

Képviselői módosító javaslat mindösszesen kettő került benyújtásra Hegedűs Lorántné képviselő asszony részéről, amelyeket a bizottság 3 igen szavazattal és 10 ellenszavazattal nem támogatott, tekintettel arra, hogy a március 16-ai általános vita során azokra részletes indoklásokkal válaszok születtek.

A bizottság további módosítási szándékot nem fogalmazott meg, így a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot sem nyújtott be.

Kérem a tisztelt Házat, hogy szavazatukkal támogassák az államháztartási törvény módosítását,

ami meggyőződésem szerint hozzájárul a hatékony költségvetési politika megvalósításához. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, az Országgyűlés jegyzőjének, aki a bizottság kisebbségi véleményét ismerteti.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Mi is történt azon a bizonyos részletes vitán, amit Vantara Gyula képviselőtársam is említett? Nos, a részletes vita második szakaszában volt szó az általam benyújtott két módosító indítványról, amelynek során elmondtam, hogy mit tartalmaznak ezek az indítványok, de a kormány képviselőjében jelen lévő főosztályvezető úr nem igazán tudott érdemi válaszokat adni, hogy tulajdonképpen miért is utasítja el a kormányzat részéről ezek elfogadását, illetve hogy miért nem tartják jó ötletnek ezeket.

Az egyik javaslatom szerint 40 százalékban maximáltuk volna a tartalék első féléves felhasználási lehetőségét. Tudjuk, hogy ezt a kormányzat teljes egészében fel akarja szabadítani, és a kötelezettségvállalások tekintetében akárhány százalékkal túl is lehetne lépni, de nemcsak ezt a 40 százalékot, hanem akár a 100 százalékot is.

A másik módosító indítványom szerint a nemzetgazdasági miniszter hatáskörében szerettük volna megtartani a tartalékokról szóló döntést. Érdekes módon pont a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezetője nem tartotta fontosnak és jelentősnek ezt a kérésünket, ezt az indítványunkat, így aztán maga a bizottsági vita is csak ennyiből állt.

Az összes többi érveimet majd szeretném a vita további részében kifejteni, ha lehetséges. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Lehetséges lesz. Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben, ami látható a kijelzőn. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót Vantara Gyula képviselő úrnak, Fidesz.

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. számú törvény módosítása fekszik előttünk, amelynek általános vitájára március 16-án került sor, majd ezt követően a Költségvetési bizottság március 22-i ülésén a részletes vitát is lefolytatta és lezárta azt.

A benyújtott törvényjavaslat mindössze pár oldal, de azt gondolom, hogy annál fontosabb intézkedéseket tartalmaz, ezért érdemes megint pár szót ejteni ennek a törvényjavaslatnak a céljáról. Az államháztartási törvénynek ez a módosítása lehetőséget ad arra, hogy a költségvetés előirányzataiban

keletkező megtakarításokat vagy többletbevételeket a kormány úgy tudja majd elkölteni, hogy nem várja meg, amíg abból maradvány lesz, ezáltal a közfeladatokat a jelenleginél gyorsabban, hatékonyabban lehet ellátni, hiszen az év közben felmerülő pénzügyi igényekre lehet majd gyorsabban forrást találni, de maximálisan betartva a szigorú költségvetési fegyellem szempontjait.

Most pedig tekintsünk át a törvénymódosítás által néhány részletet, amelyek a költségvetés végrehajtására is kihatással vannak. Az Országgyűlés a költségvetési törvény elfogadásával felhatalmazza a kormányt, hogy hajtsa végre azt átláthatóan és hatékonyan. A kormány is érdekelt a hatékony végrehajtásban, és emellett nagy szabadsága van. A költségvetési keretek kezelésében, azok átcsoportosításában nyilván van néhány olyan elem, amikhez nem nyúlhat. Nem várja meg tehát a kormány, ahogy az imént is mondtam, hogy maradvány keletkezzen, ami segíti annak évközi hatékony felhasználását.

(19.30)

Bármelyik célra a minisztériumi keretek között eddig is volt mód az átcsoportosításra. Természetesen a költségvetés zárszámadásakor részletesen be kell számolni az átcsoportosítások helyéről, magyarul: honnan hová és milyen mértékben. Azokra a vádakra, amelyek a hatáskör elvonásáról szólnak az Országgyűlés vonatkozásában, annyit szeretnék kihangsúlyozni, hogy nem von el az Országgyűléstől hatásköröket ezen törvényjavaslat. Azok a határozatok, amelyekkel ezeket a kereteket felhasználja a kormányzat, nyilvánosak, hiszen kormányhatározat formájában jelennek meg, átláthatók, és ahogy már említettük, segítik a hatékony évközi felhasználást.

Azzal a feltételezéssel kapcsolatban, amely szerint a kormányzat a választások évében választási költségvetést fog készíteni, és ezeket a felhasználásokat ennek a törvénymódosításnak a segítségével átláthatatlanná teszik, annyit szeretnék elmondani, hogy két olyan kormányzati ciklus zárult le, ahol a Fidesz-kormányzat nem tette ezt meg. Ebből következően nem része a Fidesz gazdaságpolitikájának ezen akció.

Még egyszer tehát összefoglalásul: nem von el a fenti törvényjavaslat az Országgyűléstől hatásköröket, egy hatékonyabb, átláthatóbb gazdálkodást tesz lehetővé, nyilvánossá válik a kormányhatározatok révén a felhasználás módja, a túlköltekezés ellen pedig az előző két kormányzati példa, azt hiszem, méltó példaként szolgálhat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem tehát, hogy a fentiek alapján szavazatukkal a holnapi szavazáson támogassák a T/9372. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Vantara képviselő úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Merőben mást gondolunk erről az ügyről. Továbbra is úgy gondolom, hiába mondják el önök százszor, hogy ez nem rendeleti kormányzás, hiába mondják el százszor, hogy ez átláthatóbb, elmondhatják kétszázszor, háromszázszor, ez attól még nem lesz átláthatóbb. Arra kérem tisztelt kormányparti képviselőtársamat, akár államtitkár urat is, ne tévesszék össze a hatékonyságot a kapkodással, és semmi esetre se tévesszék össze az átláthatóságot azzal, ami nem átlátható.

Egyelőre még örülünk annak, hogy legalább a kormány határozatai nyilvánosak. Egyre több minden kerül bele abba a zsákba, amit soha senki nem ismerhet meg, még a parlamenti képviselők sem. Elveszíti lassan majd a közpénz jellegét az MNB vagyona, elveszíti a Posta szerződésállománya a kérhető közérdekű adat lényegét. Ezeket el fogják veszíteni, szépen lassan a közvagyon is el fogja veszíteni közvagyon jellegét ebben. Nyilvánvalóan, ha határozatokat hoznak, tisztelt képviselőtársaim, azokról nem lehet itt majd vitázni. Fel lehet szólalni róla napirend előtt, fel lehet szólalni napirend után, egyéni határozatokkal önök fogják eldönteni azt, hogy mi az, ami mostantól fogva maradvány, és mi az, ami még mindig egy feladathoz van rendelve.

Jobban mondván nem önök, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, nem túl sokan itt a teremben, hanem a kormány tagjai fogják azt eldönteni. Én mondom azt folyamatosan, hogy szerintem ezt egyébként kritikaként önök nyugodtan vegyék magukra, hogy a kormány önökben sem bízik annyira, hogy elmondja önöknek, mit szeretne tenni a költségvetéssel, hanem egész egyszerűen azt teszik, hogy még önökkel sem vitatják meg ezeket, hanem határozatot hoznak róla, és utána ezt majd nyilvánosan el lehet olvasni, és ettől majd, úgy gondolják, átlátható is lesz. Én úgy gondolom, hogy ettől nem lesz átlátható.

Ezzel egyetlen dolgot lehet elérni, ez nem más, mint Varga Mihály valamilyen szintű kiskorúsítása ebben a dologban, látszik is egyébként a sajtónyilatkozatokban, hogy nem feltétlenül tudta egészen pontosan ő sem, hogy mi fog történni. Azt nyilatkozta, hogy ezzel a módosítással végül is olyan dolgokat kap meg a kormány, olyan jogokat kap meg a kormány, amelyekkel eddig is rendelkezett. Ezt mondta Varga Mihály. Akkor végül is nem tudjuk, hogy miért van szükség erre a módosításra; ha eddig is rendelkezett vele, hát éljen vele.

A gyorsaság, államtitkár úrral közben beszélgetünk, vagy legalábbis ő próbál velem, de akkor erre mondanám, hogy a gyorsaság meg az egyszerűség szerintem szempont a főzésnél, nem pedig a költségvetés tervezésénél, no pláne nem a végrehajtásánál. Az átláthatóság, a pontosság és a kimért feladatok megfelelő meghatározása és azok kivitelezése, elvégzése, finanszírozása, úgy gondolom, ezek azok a feladatok, amelyek egy jogállamban nagyon jók lennének ott, nem pedig az, hogy a kormány, illetve a kormányzat egyes szereplői kapnak hatalmas több-

letfeladatot, többletfelelősséget és nyilvánvalóan ezzel lehetőséget, a parlament összes képviselőjétől pedig elveszik azt a lehetőséget, hogy ezeket akár meg is vitassák.

Úgy látom, hogy még fogok reagálni valamilyen hozzászólásra, úgyhogy folytatni fogom a vitában. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, az Országgyűlés jegyzőjének. Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Épp azt akartam kérni államtitkár úrtól, hogy nyugodtan csücsüljön le, ez egy olyan műfaj, amikor a felszólaló föláll és beszél a Háznak, és mindenki más meg ülve hallgatja. Úgyhogy nyugodtan helyezze magát kényelembe, de látom, hogy meg is tette.

ELNÖK: Hallgatjuk, képviselő asszony. Hallgatjuk.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Hát, nagy sajtója van, államtitkár úr, ennek a javaslatnak, úgyhogy remélem, büszkéek erre. Nemrégiben egy közgazdászprofesszor hajmeresztőnek ítélte ezt a kezdeményezést. Azt gondolom, ha építésként egy építészprofesszor, korábbi tanárom így minősítene bármifajta tervemet, akkor bizony elgondolkoznék rajta, hogy annak a szakmaisága valóban helytálló-e.

Úgyhogy, tisztelt államtitkár úr, fogadja tőlünk ezeket a kritikákat, amiket most hall, kellő alázattal, hallgassa figyelemmel, hátha tanul belőle, hátha úgy érzi majd a végén ön is, hogy talán a Miniszterelnökséget vezető miniszter megvezette önöket, és valóban arról van szó, amit itt Szakács képviselőtársam is elmondott, hogy kiskorúsítják ezzel Varga Mihályt. Gyakorlatilag ő lesz a legutolsó, aki megtudja majd, hogy mire költik az ország pénzét ezáltal, hiszen magának az indítványnak az a lényege, tetszik vagy sem, lehet, hogy ezt máshogy érti, de a betűk erről szólnak, hogy igen, adott esetben fedezet nélkül is tudjon kötelezettséget vállalni gyakorlatilag bármelyik miniszter, de leginkább a Miniszterelnökséget vezető miniszter.

Az a baja ennek a törvényjavaslatnak, tisztelt államtitkár úr, hogy nem tudjuk, meddig fog elmenni a kormányzat, milyen nagyságrendű kötelezettségeket fog vállalni és milyen határidővel. Tehát amikor azt mondjuk, hogy várhatóan egyfajta választási költségvetésre készül majd a kormányzat, akkor igen, pontosan erre gondolunk. Egyébként hadd mondjam el, hogy ebben a vitában is teljesen egyértelmű, mint általában mostanában a Fidesz részéről, hogy egyfajta újbeszél alakult ki, és valljuk be, hogy ennek egyik legnagyobb mestere maga Tállai András itt közöttünk. Ezért is én tisztelettel tekintek rá, mert azért nem nagy, vagy hogy mondjam, kifejezetten ritka ez a tulajdonság, azt kell mondjam, még itt, a Házon belül is, noha más fideszesek is azért jelentősen pró-

bálkoznak vele. Amikor államtitkár úr azt mondja, hogy higgyük el, hogy ettől átláthatóbb lesz a költségvetés, akkor tudhatjuk, hogy biztosan nem lesz átláthatóbb. Ha azt mondja, hogy felelősen gazdálkodik majd a kormányzat, akkor egészen biztosak lehetünk benne, hogy arról szól ez a törvényjavaslat, hogy kifejezetten felelőtlenül akar majd gazdálkodni a kormányzat. Például arról is beszélt korábban Tállai államtitkár úr, hogy nem von el hatásköröket. Ez a legviccesebb rész egyébként, hogy nem von el hatásköröket az Országgyűléstől ez a törvényjavaslat. De igen, elvon. Ezért mondom én erre, hogy egyfajta új gondolkodásmódot és egy újfajta beszédstílust, az orwelli újbeszél honosítja meg itt körünkben államtitkár úr, igen magas fokon.

Megmondom őszintén, hogy akkor, amikor arról beszélnek önök, hogy majd április végén, májusban benyújtják a 2017. évi költségvetési törvényt, akkor ez a törvényjavaslat szokott mindig rendre-módra eszembe jutni, hogy valójában minek bohóckodunk majd itt azzal, hogy költségvetési törvényt gyártunk.

(19.40)

Nem beszélve arról, hogy jóval hamarabb, mint ahogy annak normális rendje lenne, tehát az előtt, hogy a zárszámadási törvényt szeptember, október hó folyamán meg tudná a Ház tárgyalni, már áprilisban-májusban elkezdjük majd a megtárgyalását. Nem beszélve arról, hogy nullás költségvetést, nullás büdzsét tervez az államtitkár úr meg a miniszter úr majd benyújtani ide, ami azt jelenti, hogy semmi hiány nem lesz, akkor, amikor önök éppen hogy fedezet nélküli kötelezettségvállalásokra készülnek ezen törvényjavaslat kapcsán. Elvonnak egy csomófajta jogosítványt a Háztól, amiből pontosan tudhatjuk, hogy az lesz, hogy a kormányzat szabad kezét kap gyakorlatilag bármilyen tekintetben, és az a politikai termék, amit nullás büdzsének hívnak önök, megint csak egy bohóckodás, egy paródia és gyakorlatilag a magyar parlamentarizmusnak a kicsúfolása.

Arról is volt szó, hogy eddig is volt felhatalmazása a kormányzatnak, hogy szabadon átcsoportosíthasson, de ahogy Szakács képviselőtársam is megkérdezte ezt a költői kérdést, hogy akkor meg minek ez a törvényjavaslat-módosítás, ugyan magyarázzák meg, erre se a bizottsági vitában, se előtte az általános vitában, itt a plenáris ülésen nem kaptunk választ, mert nem is lehet erre valójában, valljuk be, érdemi választ adni.

Úgyhogy összegzésképpen azt kell hogy mondjam, amit az általános vitában is megfogalmaztam, ez a padláslesöprés törvényjavaslata, egyértelműen arról van szó, hogy önök ki akarják üríteni a kasszát, még mielőtt egy következő kormányzat átvehetné a kormányrudat. Azonkívül egy gyáva javaslat, mert meg akarják kerülni a parlamenti vitákat, és gyenge is, mert egyértelműen arról van szó, hogy Magyarország nem jobban teljesít, Magyarország rosszabbul teljesít. Láthatjuk ezt például a februári hiányadatokból is, és valójában önök próbálnak bizonyos

költségvetési lyukakat ez által a törvényjavaslat által is majd így-úgy betömködni.

Valójában sülyyed a hajó, erről kéne beszélni, államtitkár úr, végre őszintén, azért, mert a magyar állampolgárok megérdemlik. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bevallom, egy nagyon picit meglepett, hogy már rögtön én jövök, mert egy pillanatra úgy láttam, minthogyha államtitkár úr formabontó módon részt akarna venni a vitában, aminek nagyon örültem volna.

Még kettő gondolattal szeretném egyébként kiegészíteni azt, amit korábban elmondtam ennek kapcsán. Nem most kezdődött ez, ez a Magyar Fejlesztési Bankkal kezdődött, amit ugyanúgy begyűrték a Lázár-féle minisztérium alá, mint ahogyan most magának a költségvetésnek a végrehajtását is nyilván a Lázár János-féle koordináció alá, annak végrehajtását majd be fogják tolni, be fogják alá gyúrni. A Magyar Fejlesztési Banknál most már nem kell ahhoz se a vagyontörvényt módosítani, hogy az létrehozson egy céget, nem kell ahhoz a vagyontörvényt módosítani, hogy az fölvegyen egy hitelt és megvásároljon bármit, elég, hogyha a miniszter rendeletével elrendeli. Nagyon szépen fogalmaztam, mert valójában rámutat és parancsot ad, és akkor a Magyar Fejlesztési Bank forrást, időt, energiát nem kímélve szaladni fog, és meg fogja vásárolni azt a céget. Így épít portfóliót - egyébként jó vagy rossz célokra, ezt majd csak a későbbiekben tudjuk eldönteni - a magyar kormány, illetve a Lázár János vezette Miniszterelnökség. Ez kezdődött el az MFB-nél, most itt tartunk a költségvetésnél, de azért közte voltak állomások, amikor elveszti a közpénz jellegét, most már lassan a közvagyon jellegét is elveszti a költségvetés, a közpénz jellegét az MNB-nek a pénze. Minden egy irányvektorba hat, arrafelé, hogy van egy nagy fekete lyuk, abba be akarják dobálni az összes magyar közvagyonot, azzal azt csinálnak, amit akarnak mint örökös kormányzat.

Én úgy gondolom, hogy ez nem így lesz, hogy önök örökös kormányzat lesznek, és azzal fejezem be, amivel legutóbb is befejeztem: fogják önök még szégyellni ezt a döntést. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, nem akarok eltévelyedni, nehogy azt mondja, hogy nem a tárgykörbe tartozó kérdésekkel foglalkozom. De akkor, amikor a közvagyonnak meg a közpénznek a kisibolását látja mindenki ebben az országban, amikor a közérdekű információk eltagadását tapasztalja mindenki, akkor

még ezt megfejezni olyan típusú döntésekkel, mint ami jelen pillanatban visszatükröződik, nem érzi úgy, államtitkár úr, hogy feleslegessé teszi akár ilyen értelemben az ön személyes szerepét is ez a történet a későbbiekben?

Kell ide két minisztérium, az egyik a Miniszterelnöki Hivatal Lázár János vezetésével, kell ide még egy propagadaminiszter, hogy fújja a szelet, amikor kell, arról beszéljen, amiről önök gondolják, a miniszterelnök meg majd elmondja meg megítéli - idézőjelbe teszem - azt, hogy mikor, mire kell pénz, és akkor Varga Mihály akár főosztályvezetőként is ki tudná ezt szolgálni, nem kellenek akkor a szakminiszterek. Minek, mi célja az egész történetnek?

Nem érzi azt, államtitkár úr, hogy ledegradálják mindazt, ami költségvetés, mindazt, ami parlamentarizmus, mindazt, ami arról szól, hogy egy felelős tervezési folyamat alakuljon ki, mindazt, ami arról szól, hogy példaként a költségvetésben lehetőség szerint minél nagyobb egyetértéssel alakuljanak ki a tervszámok, a felhasználási keretszámok? Nem érzi azt, államtitkár úr, hogy elég nagy a mozgástér egyébként is? Van általános tartalék, van céltartalék, van a Jóisten tudja, milyen tartalék, több százmilliárd forintos nagyságrendben gazdálkodhat egyébként a kormány szabadon a költségvetés keretei között. Minek, minek mindaz, amit e tekintetben még csinálnak?

Nem gondolja, államtitkár úr, hogy mindez így együtt, visszaismételve az első mondatot, hogy a közérdekű információt eltagadják, ahhoz nem lehet hozzáférni, hogy a közpénzt, a közvagyon megpróbálják ebből a keretből kivinni, hogy most még ilyen törvényeket kívánnak elfogadni, hogy a rendeleti kormányzat irányába kívánnak menni, hogy ezek a folyamatok úgy összességében nem segítik azt, hogy egy normális keretek között történő folyamat alakuljon ki vagy erősödjön? Azt gondolom, ezen mindenképpen el kellene gondolkodni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. (Nincs jelzés.) Jelentkezőt nem látok.

A vitát lezárom, és akkor megadom a szót az előterjesztőnek, Tállai András államtitkár úrnak, tízperces időkeretben.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Néhány dologra szeretnék reagálni, mert úgy érzem, hogy megismétlődött az általános vita, és nem pedig a bizottsági jelentés vitája folyt, ami a napirend címe és tartalma kellett volna hogy legyen.

Valóban, a sajtóban, amikor megjelent a törvényjavaslat, akkor nagy visszhangja volt, de aztán lecsendesedtek ezek a visszhangok, mert kiderült, hogy tartalmát tekintve mégsem akkora horderejű törvényjavaslatról van itt szó, hogy ezen az egész

ország föl tudna háborodni, és esetleg az ellenzéki pártok népszerűségét tudná javítani, úgyhogy maradjunk annyiban, hogy nagy sajtója volt ennek a törvényjavaslatnak, de már nincs.

Amely kérdések ma fölvetődtek, azokra próbállok néhányra válaszolni. Tehát kérdezem én, hogy az országgyűlési képviselőktől ez a törvényjavaslat milyen jogosítványokat von el. *(Gúr Nándor, dr. Szakács László: Nem tudunk válaszolni, mert nem kapunk már szót.)*

Az égedta világon semmilyen jogosítványt nem von el, ugyanis a költségvetés végrehajtásáért most is a kormány felel, és a kormánynak ma is megvan ez a döntési jogosítványa. Most tegyük föl, hogy valamiből többletbevétel keletkezik, maradvány képződik, erről a maradványról a következő év tavaszán, áprilisban vagy májusban a kormány dönt határozatában, és nem az országgyűlési képviselők, a kormány dönt határozatában. Tehát most az történik, hogy ezt a kötelezettségvállalást a kormány előrehozta, látja, hogy egy előirányzatban maradvány képződik, és azt is látja, tudja, hogy egy bevételből többlet képződik, és annak a terhére vállalhat kötelezettséget az a fejezet, akit ő a határozatában kijelöl.

(19.50)

Nem tudom, milyen átláthatóság sérül, mikor maga a kormányhatározat nyilvános, bárki elolvashatta. Ugyanúgy az Államkincstárnál a címbeli módosítást föl kell vezetni, az Államkincstár honlapján ez ugyanúgy látható, és a forrás felhasználása pedig megjelenik a zárszámadási törvényjavaslatban, ami ide fog kerülni az Országgyűlés elé. Akkor mondják már meg nekem, hogy milyen átláthatóság sérül! Jól hangzik, jól hangzik, csak egyetlen betűje - nem szava, egyetlen betűje - nem igaz annak, amit önök mondanak. *(Gúr Nándor: A vitában kellett volna elmondani.)* A vitában is elmondtam, tisztelt Gúr képviselő úr, csak lehet, hogy ön nem volt itt pontosan ezen a vitán. *(Dr. Szakács László: Nem a vitában.)*

Ami pedig a felelősségvállalást illeti: ezt most komolyan mondják, hogy ezt a kormány kéri számon, amely a túlzottdeficit-eljárásból kihozta az országot *(Gúr Nándor: Igen, igen!)*, amely 3 százalékos alá vitte folyamatosan a költségvetés hiányát? *(Gúr Nándor 3000 milliárd magánnyugdíjpénztári megtakarítás!)* Most 2 százalékos a költségvetés hiánya. Azt a kormány akarják azzal megvádolni, hogy felelőtlenül gazdálkodik, amely kijelenti, hogy nullaszázalékos hiányú költségvetést képes tervezni? Azt a kormányt akarják megvádolni, amelynek az Európai Unió is elismeri, hogy a gazdálkodás tekintetében igenis komoly eredményei vannak? Azt a kormányt akarják felelőtlen gazdálkodással vádolni, amely 800 milliárd forinttal többet szed be a költségvetésben, mint az azt megelőző évben? Amely kőbe vésettnek tekinti a 3 százalékos, illetve a költségvetésben betervezett költségvetési hiányt? *(Gúr Nándor és dr. Szakács László közbeszól.)*

Én azt mondom önöknek, hogy inkább önöknek kellene átgondolni ezeket a vádakokat, és teljesen következetesen és felelősségteljesen végiggondolni, hogy azokból, amiket önök most ránk zúdítanak ezen törvényjavaslat kapcsán, egy szó nem igaz. Nem igaz, hogy a kormány jogosítványait növeli. Nem igaz, hogy elvesz az Országgyűlés és ezáltal a képviselők jogosítványaiból. Nem igaz, hogy nem lesz átlátható ezáltal az adott forrás felhasználása, és nem igaz, hogy ezt azért teszi a kormány, hogy a felelőtlen gazdálkodását folytassa, mert eddig sem folytatta és ezután sem fogja.

Kérem, hogy ellenzéki képviselőtársaim fogadják el ezeket az érveket. Köszönöm szépen. *(Vantara Gyula tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik a **földgazellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/9633. számon és az ahhoz érkezett bizottsági, nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy most kíván-e felszólalni. *(Tállai András: Igen.)* Igen. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, azzal a megfontolással, hogy összesen tízperces időkerete van.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Gazdasági bizottság által benyújtott, részletes vitát lezáró jelentésben foglaltak megfelelően a kormány álláspontjának. Kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Vantara Gyula tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. 9 perc 38 másodperce maradt államtitkár úrnak.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megadom a szót - Gúr Nándor nevét látom mindösszesen - Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, arra szeretném kérni nagy tisztelettel, hogy ne a végén tartson összefoglalót, amire nem lehet reflektálni. Nagyban segítené a közös együtt gondolkodást, hogyha menet közben mondaná el a véleményét, és utána még a képviselőknek is lenne módja esetleg reflektálni mindarra, amit ön mond. Akkor talán közelebb is lehetne kerülni véleményekben egymáshoz, nem úgy, mint ahogy az előbb, hogy a képviselők elmondanak va-

lamit, ön menet közben nem reagál rá, majd a végén meg megpróbálja „leiskolázni” a megszólalni nem tudó képviselőket. *(Közbeszólás a Jobbik padsorai-ból.)* Hát persze, megpróbálja.

ELNÖK: Képviselő úr, térjen a tárgyra!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Hogyne. Hogyne, elnök úr, folytatom, teszem a dolgom. Tehát nagy tisztelettel azt szeretném kérni, hogy menet közben, és akkor utána talán érdemben tudunk beszélgetni egymással.

A földgázellátásról szóló törvénytervezet kapcsán 2016. IX. hó 30-án az a dátum, ameddig a lejáró földgázforrás-szerződéseknek a meghosszabbítását meg kell tenni vagy meg kell újítani azokat. Ez meg is történik kettő évvel. Itt egy kérdés rögtön felvetődik, hogy miért nem hárommal, hiszen 2016 februárjában... És ezt azért kérdezem meg most újól, mert az általános vitában is kérdésként feltételre került, ott sem kaptunk rá választ, és jó lenne, hogy ha már majd a törvénytervezet elfogadására sor kerül, legalább tisztán és világosan látnánk. Magyarul, 2016 februárjában Orbán miniszterelnök Moszkvában járt, és ott egy plusz egy évre szóló meghosszabbításra is sor került. Miért nem jelenik ez meg ebben a szabályozásban? Talán csak nem az az oka, hogy az orosz szerződés miatt nem akarnak árat csökkenteni? Milyen megállapodás született valójában Orbán és Putyin között e tekintetben? Államtitkár úrnak vélhetően van erről ismerete. Jó lenne, ha a Parlament falai között megosztaná ezt velünk is.

A két „gázévvvel” történő meghosszabbítás ilyen értelemben nagyobb biztonságot adhatna három évre szólóan. Ha emlékképeim nem csalnak meg, akkor Aradszki államtitkár úr ennek az ügynek a kapcsán egyébként már úgy nyilatkozott a múltkor általános vitát érintő tárgyalás kapcsán, hogy nem is butaság maga a felvetés, tehát ez a három évre történő szerződésmegkötés elgondolkodtató lehet. Ha tényleg az lehet, akkor szeretném kérdezni, hogy mi történt azóta, tehát hová alakult azóta a gondolkodás.

Mi a helyzet az elmúlt két év történése kapcsán? Azt tudjuk, hogy az importföldgáz nagyjából 50 százalékos árcsökkenésen ment keresztül, és figyeljük, hogy ennek a hasznát kik élvezik. Azt látjuk, azt tapasztaljuk, hogy ennek a haszna, a hozama nem az embereknél landol. Ha valami 50 százalékos mértékű árcsökkenésen megy keresztül, és közben az emberek ennek nem élvezik a pozitív hasznát, akkor milyenfajta rezsicsökkentésről beszélnek önök? Ez a fajta fideszes rezsicsökkentés egyébként, tehát hogy csökken az ár, de a lakosság a fogyasztási árakban ebből semmit nem észlel, gyakorlatilag többet fizetnek, mint amibe egyébként kerül a bekerülési költsége a gáznak. *(Dr. Gyüre Csaba: Sokkal többet fizetnek.)* Igen, képviselőtársam mondja, és helytállóan mondja, hogy sokkal, sokkal többet. Így van.

Tehát nem lehet ezt másképp lefordítani, és nem is akarom. Azt szeretném kérni nagy tisztelettel önöktől, hogy ne az embereken nyereszkedjenek, közben meg azt mondják nekik, hogy milyen jól tesz-

nek velük. Ez a kettős becsapás története. Persze van rá, ha jól emlékszem, 25 milliárd forint a propagandaminiszter kezében, hogy lehet „hülyíteni” az embereket, lehet félrevezetni őket, lehet olyan világot láttatni velük, mint ami a valósággal ellentétes, és közben pedig azt eljátszani, mint amit eljátszanak, hogy azt mondják, hogy önök milyen sok jót tesznek az ő érdekekben.

Szóval, ha tenni akarnak valamit, akkor itt egy ilyen igazságos árcsökkentést kellene folytatni, ami az átlagfogyasztónál legalább egy 20 százalékos mértékű fűtési költség-csökkentéssel járulna vagy azzal párosulna. Ezt kellene megtenni. Valójában azt lehetne kérdezni, hogy mikor jelenik meg az olaj és a földgáz árának a csökkenése akár a villamos energia, akár a távhő árában.

De nem akarok kérdésekkel továbbmenni, itt megállnék azért, hogy államtitkár úrnak nagy tisztelettel a figyelmét arra hívjam fel, hogy neki is van módja válaszolni ezekre a kérdésekre, és akkor talán tovább lehet folytatni azt a fajta eszmecsere, ami ahhoz vezetne, hogy értelmes vitát lehessen folytatni a Parlament falai között. Még egyszer nagy tisztelettel tehát azt kérem, hogy ne a végén egy 9 perc 28 másodperces összefoglalót tegyen meg, hanem a menet közben felmerült kérdésekre adjon választ. Elnök úr, köszönöm szépen.

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megkérdem az államtitkár urat, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Tállai András: Nem kívánok élni a lehetőséggel.)* Nem kíván. *(Tállai András közbeszól.)*

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor. *(Tállai András: Azt nem mondom, hogy nem értettem, csak nem hallottam. - Derűltség.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Giricz Vera ruszin nemzetiségi szószóló: „II. Rákóczi Ferenc és a ruszinok” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben *(Zaj.)*, és kérem képviselőtársaimat, kicsikét csöndesebben. *(Az elnök csenget.)* Tessék, hallgatjuk!

GIRICZ VERA nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Честованый Пан Предсідатель! Честовані депутаты! Ференц Раковці II. - Великий Князь и добродітель Русинув, памнять про него навічно захранить ся у памняти нашого народа.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! II. Rákóczi Ferenc a ruszinok nagyságos fejedelme és jótevője, hálás népünk örökre megőrzi emlékét.

II. Rákóczi Ferenc így írt emlékirataiban az 1703-ban Lengyelországból a Vereckei-hágón át való hazatéréséről: „Akik majd olvassák e sorokat, nem fogják tudni elhinni a nép hozzám való ragaszkodását. Mire híre kelt jöttömnek a munkácsi hercegségben, alig lehet elképzelni, hogy milyen igyekezettel és örömmel tódult hozzám a nép. Ezek az emberek gyermekestül, feleségestül jöttek, és messziről meglátva engem térdre ereszkedtek és keresztet vetettek. Buzgóságukban és ragaszkodásukban nemcsak hogy élelemmel láttak el, hanem hazaküldvén nejeiket és gyermekeiket, maguk beállottak a seregembe, és többé el sem hagytak, s kinyilatkoztatták, hogy velem akarnak élni-halni.”

A ruszin származású Hodinka Antal akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja „II. Rákóczi Ferenc fejedelem és a 'gens fidelissima', vagyis leghűségesebb népem, a ruszinok” című munkájában érdekes adatokat olvashatunk az 1704 és 1705 között a nagyságos fejedelem seregében szolgált ruszin katonákról. Ezek szerint a verhovinai ispánság 22 falujából 4 falu adott katonát, a munkácsi uradalom 128 rutén faluja közül 95 falu állított katonát, azaz összesen 391 embert, ami azt jelentette, hogy minden harmadik ember beállt II. Rákóczi Ferenc seregébe. A beregszentesmiskolci uradalom 33 falujából 12 falu adott katonát, összesen 33 embert, legtöbben - 25 fő - hajdúk voltak. A ruszinok közül a szabadságharcos seregben 19-en kaptak katonai rangot. A ruszinság számára a Rákóczi-szabadságharc sikere a már megszerzett előjogok megőrzését jelentette, és Rákóczi fejedelem biztosította is számukra ennek a lehetőségét.

A ruszinok hűséggel harcoltak a magyar és saját szabadságuk védelmében, és kitartottak a legvégső-ig: Munkács a kuruc ellenállás utolsó erőssége volt. 1710-ben az egyre válságosabbra forduló helyzetben a kurucok a Felső-Tisza-vidékre vonultak vissza, és béketárgyalásokat kezdtek a császár képviselőivel. II. Rákóczi Ferenc pedig az orosz cár segítségét remélve a Vereckei-hágón át Lengyelországba utazott. Útban a Vereckei-hágó felé a nagyságos fejedelem és maroknyi csapata érintette Szolyvát és környékét. Útjukat a ruszinok élelemmel, szállással és kísérettel segítették. Királyfiszállás falucska kovácsai az üldöző labancok megtévesztésére II. Rákóczi Ferenc és csapata lovait fordítva patkolták meg, így indult a sereg a szabadságharcosokkal a Latorca folyó mentén a hágó felé. Később fiatal kőrifák alatt pihenőt tartottak, ahol a nagyságos fejedelem könnybe lábadt szemmel búcsúzott el szeretett hazájától. Az egykor fiatal facemeték mára terebélyes fák lettek, és a környék lakossága büszkén és féltve óvja és gondozza őket, hiszen a ruszin történelem dicsőséges emlékét őrzik.

Évente a központi emlékünnepe előestéjén a hazai ruszin közösség közel 400-500 fő részvételével Sárospatakon, a Magyar Nemzeti Múzeum Rákóczi Múzeuma parkjában található II. Rákóczi Ferenc-szobornál és borsi szülőházánál tiszteleg a nagyságos fejedelem emléke előtt. A rendezvénysorozat hagyo-

mányosan a magyar és a ruszin nemzeti himnuszokkal kezdődik, majd következnek a beszédek és a fellépések. Az ünnepet koszorúzás zárja.

2015. március 17-én Magyarország Országgyűlése II. Rákóczi Ferenc születésnapját emléknappá nyilvánította, amely döntésével megerősítette a hazai ruszin közösség, a „gens fidelissima” soha el nem múló tiszteletét a nagyságos fejedelem emléke iránt. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm Giricz Vera ruszin nemzeti-ségi szószóló gondolatait.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, a Jobbik képviselője: „A rózsák forradalma a boldog anyukákért és babákért” címmel. Ötperces időkeretben megadom a szót.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, egyetérthetünk abban, hogy az emberi lét talán egyik legnagyobb csodája a szülés, illetve a születés, feltéve, hogy ebben az amúgy is kiszolgáltatott helyzetben nem rémítik halálra a leendő anyukát vagy apukát éppen a pocakra könyöklő, kérdés nélkül gátmetsző vagy indokolás nélkül szülést megindító vagy éppen időhiány miatt császározó orvosok. Erre a problémára és erre az állapotra hívta fel a figyelmet nagyjából 300, ilyen és ehhez hasonló helyzetekkel szembesülő ember, akik március 20-án Budapesten „Más állapotot a szülészetben!” elnevezésű figyelemfelhívó sétán vettek részt. A kezdeményező a „Rózsák forradalma” nevű szervezet volt, amely ezzel párhuzamosan Székesfehérváron, Szegeden, illetve Debrecenben is megmozdulást szervezett. A civil kezdeményezés mellett több művész, köztük Szabó T. Anna, Dragomán György és Rutkai Bori is kiállt, de ami fontos: szakmai szervezetek és szülészorvosok egy jó része nyílt levélben támogatta a változást, mert egyben biztosak lehetünk: változás kell.

Az elmúlt hetekben az összefogás közösségi médiaoldalán több száz anyuka osztotta meg sajnálatosan saját negatív élményeit a szüléssel, a születéssel kapcsolatosan, látható tehát, hogy a szülőszobai - zárójeliesen mondjuk: - erőszak nem válogat. Nem a szegényebb rétegeket érintő jelenség, hanem egy rendszerhiba, ami egyébként mérnököket, pszichológusokat, fodrászokat, de munkanélkülieket egyaránt érint a szülőszobán. Ezért is fordulok önökhöz, tisztelt képviselőtársaim, mert úgy vélem, hogy a rendszerhiba kiküszöbölésére csak a rendszert igazán alakító tényezőnek, azaz az Országgyűlésnek van ráhatása, és csak az Országgyűlés képes erre.

Hogy a háttérben mi húzódik meg, érdemes felidézni néhány olyan, a rendszert érintő számadatot, amelyben jól látszik, hogy Magyarországon komoly kihívás van ezen a téren. A WHO kritériumrendszere alapján Magyarországon „bababarát kórház” minősítéssel csupán 14 kórház működik, közülük Budapesten csak egyetlenegy, a Szent István Kórház, pedig a

szempontrendszer nem vár el lehetetlent: például annyit kell biztosítani, hogy a szülés után az első háborítatlan órát a gyermekkel tölthesse az anya, segítsék a kisbaba mellre helyezését, és három óránál hosszabb időre sohase válasszák el az édesanyjától. Megfelelő anyagi és megfelelő jogi támogatással természetesen ez a helyzet is javulhatna.

Az ügyben természetesen nem gonosz orvosokról, szülésznőkről van szó, sőt ellenkezőleg, nagyon is rátermett, nagyon is lelkes szakdolgozókról, azonban maga a rendszer hiányosságokat és rossz berögződéseket tartalmaz. A jelenlegi szabályozás és finanszírozási rendszer szinte ellehetetleníti az orvosi tevékenységet, az esetleg műhibaperektől való félelem miatt olyan kockázatminimalizálásra kényszerülnek a doktorok, amely miatt Magyarországon több kórházban is évek óta már 50 százalék fölötti a császármetszések aránya, így mennek tutira az orvosok. Összehasonlításképpen: a WHO nemzetközi szervezet felmérése szerint az esetek 10-15 százalékában lenne szükség császármetszésre, orvosilag tehát ennyi lenne indokolt az országban, ezzel szemben a fejlettebb nyugati országokban 30-50 százalékos ez a statisztika, egyébként is azt láthatjuk mögötte, hogy a nyugati társadalomban egyre gyakoribb a császármetszések aránya, és hogy egyébként Magyarország is felülről súrolja ezt a képzeletbeli plafont, Magyarországon a 2015-ös statisztika 39 százalékos mutatót mutat.

(20.10)

Érdemes a hazai adatokba annyiban is belemenni, hogy 1990-ben összesen 10 százalék volt a császármetszések aránya a születéseken belül, 2000-ben ez 20 százalékra emelkedett, és most, mint mondtam, 2015-ben már 39 százaléknál tartunk. Intézményi rekorderként a budapesti Honvédkórház 55 százalékkal, 51-55 százalékkal a Semmelweis Egyetem, illetve a Péterfy Sándor Utcai Kórház szintén úgymond vezeti ezt a listát. Meglepő, hogy a lista legalja, azaz ahol a legkevesebb császármetszés történik, az Kazincbarcika, 11 százalék, illetve a Felső-Szabolcsi Kórházban 22 százalék.

Mindenesetre, tisztelt képviselőtársaim, annyi teljesen jól látszik, hogy szükséges átgondolni a szabályozást azért, hogy az orvosilag indokolatlan császármetszéseket vissza lehessen szorítani, hogy egy emberségesebb szüléset tudjunk megteremteni, ahol az anya, a gyermek, de nemcsak rájuk koncentrálnunk, hanem maguk az orvosok, az egészségügyi dolgozók is méltósággal, illetve örömmel tudják ezeket az órákat eltölteni, és mindezek mellett a legnagyobb biztonságban tudnak dolgozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hiszem, hogy kellő politikai akarat esetén javíthatunk az imént felvázolt elkésztő adatokon, mivel pedig a nők szülésélménye kulcsfontosságú a további gyermekvállalásra nézve, ez részünkről nemcsak kegy, hanem kötelesség is az elkövetkező időszakban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs jobbikos képviselő úr: „Déli pályaudvar, végállomás?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A nevét a Déli Vasúttársaságról, nem pedig a földrajzi fekvéséről elnyerő Déli pályaudvar elődje 1861-ben nyitotta meg kapuit, mint a Nagykanizsa-Buda vasútvonal végállomása. Mai formáját a Kővári György által készített terveknek köszönheti, hiszen a második világháború során, illetve az ostrom alatt hatalmas károkat elszenvedett létesítményt az ő elképzelései alapján építették újjá 1968 és '74 között. A főváros második legforgalmasabb főpályaudvaráról indul a Dunántúlt kiszolgáló gyorsvonatok nagy része. Ennek ellenére idestova több mint száz éve be akarják zárni, hiszen már 1901-ben is úgy vélte Zielinski Szilárd műegyetemi tanár, hogy Kelenföldön keresztül is meg tudnák oldani a feladatokat.

A rendszerváltás után felerősödtek a bezárást forszírozó hangok, noha eddig mindenki belátta, hogy messze nem áll a rendelkezésre annyi forrás, amennyivel a bel-budai állomás kiváltása megoldható lenne. Tavaly a Kis Gellért-hegy alatti vasúti alagút omladozása után ugyan kényszerpihenőt kellett elrendelni, de aztán a Déli ismét forgalomba állt. Egyébként írjon bármit a bezárási terv lakossági megerősítésével megbízott kormánypárti sajtó, amikor Kelenföldre kerültek a vonatok, mintegy 38 járatot le kellett mondani kapacitásbeli hiány miatt, többek közt azért, mert ott az Őrmező oldali P+R parkoló miatt a közelmúltban jelentős mennyiségű vágány szűnt meg.

Tehát Kelenföld nem tudta átvenni a Déli szerepét, ha pedig a falomlás a sűrűbb menetrenddel bíró nyári időszakban, a balatoni szezonban következik be, az maga lett volna a közlekedési káosz. Kétségtelen viszont, noha a Déli pályaudvar egykor elegáns épület volt, mert a Balaton turisztikai kapujának tekintették, mára az épülettömb a karbantartás hiánya és a lepusztultsága miatt Buda egyik szégyene lett, és jelenlegi állapotában inkább illene valamelyik alsó-balkáni vasúttársasághoz, mintsem a főváros-hoz. Mint ahogyan az is inkább illik a balkáni hagyományokhoz, hogy a legújabb bezárási tervek előtt a kormány szokásához híven senkivel sem egyeztetett, de ezen már meg sem lepődünk.

Most sem látni, hogy a kormány konzultálna szakértőkkel, közlekedéstervezőkkel, tájépítészekkel, vasútüzemi specialistákkal, sőt akár városszociológusokkal is, pedig ez elengedhetetlen ahhoz, hogy egyáltalán felmérjük egy döntés lehetséges következményeit. Úgy látom, hogy korunkban egyes kelet-európai politikai döntéshozók polihisztornak és omnipotens embereknek képzelik magukat - hallani a szakértők panaszát, jogos kritikáját. Nem csoda hát, hogy a Déli bezárásának felgyorsítása felveti egy ingatlanhasznosítással összefüggő visszaélés szándékát, illetve annak gyanúját.

Hiszen mikor válhatna fölöslegessé a Déli? Egyetlen esetben: a legtöbb szakértő egyetért azzal, hogy akkor, ha az elővárosi vonatok a mélyben közlekednének, és a főváros alatt összekapcsolnák a pályaudvarokat. Ez az átmenő forgalmat összefogó főpályaudvar létrehozásával együtt grandiózus ötlet, egy baj van vele: sehol nem látjuk az ehhez szükséges forrásokat, de a rációt sem mindig. Napi 30 ezer embernek és 120 érkező és induló vonatnak új helyet keresni? Beszántani a Délit? P+R parkolót létesíteni a helyén, holott azt a város szélén szokás? Megállítani az elővárosi vonatokat Kelenföldön, amikor az elővárosi közlekedés lényege, hogy az bejöjjen a belvárosba? Ilyen alapon a déli vasút végállomása Nagytétényben vagy Érden is lehetne, és onnan indíthatnák a 33-as buszcsalád részeként az expresszjáratokat a belvárosba. Ugye, milyen nonszensz lenne? Abban bízni, hogy a Déli kiváltását finanszírozni lehet a felszabaduló terület ingatlanhasznosításával, amikor így is több ezer hektár kihasználatlan barnamezős zóna található ma is Budapesten? Esetleg EU-s pénzekre ácsingózni, amelyek másra költve sokkal jobban hasznosulhatnának? Ugye, a közpénzakkal való felelőtlen hazardírozás ez is.

Most szólunk, hogy a szükséges üzemviteli fejlesztések nélkül a Budapestre irányuló nemzetközi országos és elővárosi vasúti közlekedés, valamint a közép- és észak-budai közösségi közlekedés színvonalának érezhető romlása jósolható, ami az egyéni közlekedési igények növekedésével járna, az autókcal már amúgy is túlszűfolt, rendszeres városi dugókkal, lassú eljutási időkkel terhelt budai területen. A romlás különösen az elővárosi vasúti közlekedés tartós utasforgalom-csökkenését is eredményezheti. Nyilvánvaló, hogy az utasforgalmi és az üzemviteli problémák megoldása egyaránt éveket és százmilliárdokat venne igénybe, csak hogy a bezárást valószínűleg sokkal korábbra fogják tervezni, mintsem a bezárás feltételeit megteremteni, ha megteremteni szándékoznak egyáltalán, mivel a bezárásnak vélhetően nem Budapest közlekedésfejlesztése a fő célja, hanem anyagi haszonszerzés. Ezért sem egyeztetnek senkivel, mi pedig ezért fejezzük ki ilyen formában is jogos aggályainkat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, jobbikos képviselő úr: „Összefoglaló az Ángyán-jelentésekről II.” címmel. Ötperces időkeretben öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ahogy már az első részben is említettem, nem véletlen az, hogy Ángyán József összefoglalóját az állami földprivatizációról elkezdtem itt napirend utáni felszólalássorozatomban feldolgozni, és egy-egy részletet kiemelni belőle. Azért sem lehet véletlen, mert azon kívül, hogy egy nagyon alapos munka áll előttünk, és érdemes lenne a minél szélesebb közvéle-

mény számára megismerhetővé tenni, ezen túl ő mint a Fidesz-kormány korábbi vidékfejlesztési államtitkára, nagyon hitelesen tud ezekről a kérdésekről megszólalni. Az előző részben a bevezetőben elmondtam, hogy mik a legfontosabb pillérei ennek az anyagnak, most néhány konkrétumra szeretnék ráterni, hiszen ezek a napnál világosabban bebizonyítják azt, hogy köszönőviszonyban nincs egyébként a kormánynak a földpolitikájával, amit meghirdetett, sőt, amit a mai napig kommunikál.

Ugye, abban maradtunk, hogy általában a kormányoknak szerte a világban három eszköze van arra, hogy befolyásolhassa a maga vidékét, a maga mezőgazdaságát. Ezek közül a támogatáspolitikát kell elsősorban kiemelni, illetve a birtokpolitikát, ugyanakkor nagyon fontos maga a jogi környezet is, hiszen ez határozza meg azt, hogy az előbbi kettő milyen hatásfokkal tud üzemelni. Magánál a jogszabályi környezetnél az elég beszédes, hogy a Jobbik-frakció olyannyira nem értett egyet a legfontosabb magyar vidéket befolyásoló törvénnyel, a földforgalmi törvénnyel, hogy még az elnöki pulpitust is elfoglaltuk annak idején, hogy megpróbáljuk fizikailag megakadályozni az elfogadását, hiszen ilyen szinten szembement a korábbi ígéretekkel és azzal a politikával egyébként, amit meghirdetett még a kormány 2010-et megelőzően.

A másik, amit említettem, az a támogatáspolitikát, ott is már sokszor elmondtuk, hogy a kommunikációval ellentétben szó nincs arról, hogy a helyben élő kis és közepes családi gazdálkodók lennének a legnagyobb nyertesei a Fidesz-kormánynak, sőt azt láthatjuk, hogy az elmúlt hat évben a nagy tőkeérdekeltségek támogatottsága mintegy 50 százalékkal növekedett.

De amire most részletesebben ki szeretnék térni, az maga a földbirtok-politika. Az állam megörökölt - elég vegyes körülmények között - félmillió hektár termőföldet, amely eddig bérleti rendszeren keresztül volt hasznosítva. Sokat beszélgettünk az elmúlt években arról, hogy mennyire káros volt az a folyamat, ahogy az eddigi kormányok használták ezt a területet.

(20.20)

Sajnos az első Orbán-kormány sem volt ebben kivétel. Hasonló logikát követett, mint a szocialista-liberális kormányok, mikor is az állami földeket, amelyek egyébként javarészt nagy területek és jó minőségű földek, ezeket a hozzájuk köthető, általában volt tévesérdekeltségeknek adták haszonbérbe, 50-99 évre, nevetséges bérleti díjakon. Azonban megtörtént a szakítás a kormány legnagyobb agrár-érdekeltsége és a kormányfő között, ilyen formában kitört az agrárháború, és azért, hogy ezt a háborút olyan körülmények között tudják megvívni, hogy még Strasbourgban is megállja a helyét, nem azt mondták, hogy csak egy-egy érdekeltség alól veszik ki a termőföldet, hanem bizony privatizálják a teljes állami földkézletet, beleértve a halastavakat és a

gyümölcsösöket is, mint megtudtuk ezt a legfrissebb hírekből.

Ennek a háborúnak az lett az eredménye, hogy a kommunikációjukkal ellentétben körülbelül a saját vizsgálataim azt mutatják, hogy nagyjából minden ötödik nyertes volt valóban a kommunikált helyben élő családi gazdálkodó. Ez egybevág az Ángyán József által leírt számokkal is. Itt még nem is vizsgáltuk azt, hogy esetleg nekik milyen pártkötődésük van, vagy melyik holdudvarba tartoznak. Azt mondtuk, hogy ha helyben élő családi gazdálkodó, megfelel a birtokpolitikai irányelveknek, akkor természetesen minket egyáltalán nem érdekel, hogy egyébként milyen szavazó vagy milyen párthoz húz, akkor minden bizonnyal megérdemelten szerezte meg ezt a területet.

A nyerteseknek körülbelül 30 százaléka nyíltan, bizonyítható módon kötődik szorosan a kormányoldalhoz. Ezeket a neveket sokszor emlegettük, ma is már volt módom egyébként egy azonnali kérdés formájában néhányukat megemlíteni itt a Ház falai között. Szintén 30 százalék tartozik azon nagyüzemek közé, akiket állítólag a kormány nem támogat és szeretne visszaszorítani. Ahogy már említettem, a támogatáspolitikán keresztül világosan látszik, hogy ez nem igaz. És körülbelül 10 százalék külföldi földvásárló. Itt is komoly hazugságok után tudom azt ismételtelen elmondani a Ház falai között, hogy bizony szó nincs arról, hogy ne vehetnének Magyarországon külföldiek termőföldet. Szomorúan tapasztaljuk, hogy a gyakorlatban ez nemcsak hogy működik, hanem még az állami földeknél is működik. S nagyjából 10 százalékról nem tudunk semmit, annyit, hogy nem termelő személyekről, nem termelő cégekről van szó. A többi részlettel pedig folytatnám majd a következő napirend utáni felszólalásomban. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely, jobbikos képviselő úr: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben! - Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának 'Hallasd a hangod!' kampányának eredményeiről I.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Ifjúsági Tagozata múlt héten „Hallasd a hangod! Hangozzon el a Te véleményed is az Országgyűlésben!” címmel egy kampányt indított, amelynek célja, hogy a közoktatásban részt vevő fiatalok véleményét is becsatornázzuk az Országgyűlés munkájába, és az ő véleményeik is el tudjanak itt hangozni. Szerencsére nagy nyitottságra talált a kampányunk, nagyon sok fiatal élt ezzel a lehetőséggel, részben szórólapon keresztül, részben pedig a www.jobbikit.hu/hallasdahangod honlapon keresztül. Most ezekből a beérkezett véleményekből szeretnék egy csokornyit tolmácsolni itt az Országgyűlés falai között, hogy az ő hangjuk is valóban elhangoz-

zon itt. Szerencsére olyan sok észrevétel érkezett, hogy ezt a sorozatot még folytatnom kell. Nézzük akkor, hogy miket is írtak a fiatalok!

„Az első és legfontosabb dolog a tananyag és a kötelező óraszám radikális csökkentése, ezen felül a tananyagok változtatása az életben valóban használható tudás átadása céljából. Ez vonatkozik az általános és középiskolákra is. Általános iskolákban jóval nagyobb hangsúlyt kellene fektetni a játékos, mozgásos, gyakorlati tapasztalatokat átadó oktatásra. A frontális 45 perces óra lélekgyilkoló ilyen korban. Olyan üzleti életet érintő információk átadása is fontos lenne, amely segítséget nyújt elkerülni a zsákutcákat, rossz üzleti döntéseket, amelyek hosszú távon az egész életet megkeseríthetik, megnehezíthetik. A személyiségfejlesztés nagyon fontos, az önismereti módszerek elsajátítása elengedhetetlen lenne.”

Egy másik vélemény: „Az egyetemi mintára motivációnak ajánlanám a teljesítményalapú ösztöndíj bevezetését is már a középiskolában, mert ez hihetetlen motivációt adna.”

Számos olyan javaslat érkezett, amelyeket a Jobbik már évek óta pedzegetett az Országgyűlésben. Az egyik diák például azzal kapcsolatban érdeklődik, hogy „Kíván-e a kormány tenni valamit annak érdekében, hogy a nyelvoktatás fejlődjön? Sajnos azt tapasztalom, hogy az iskola tízéves nyelvoktatás után sem képes egy középszintű nyelvvizsgára felkészíteni, kivéve, ha az ember valamilyen elitgimnáziumba jár, így sajnos még tízéves iskolai nyelvtanulás után is muszáj az embernek 60-80 ezer forintot költenie tanárra, könyvekre, vizsgára azért, hogy megszerezze azt a papírt, amire egy 3-4 hónapos nyelvi kurzus fel tud készíteni, de a tízéves nyelvoktatás nem.”

Egy következő észrevétel, javaslat szintén a tananyaggal kapcsolatban: „Túl sok a tananyag, ezért túlságosan túlterheltek vagyunk. Az iskolában nincs lehetőség a tehetségünk, személyiségünk fejlesztésére.”

Érkezett észrevétel a nemrégiben bevezetett új étkezési szabályokra is. Így szól ez az idézet: „Amióta bevezették a reformkonyhát, azóta ehetetlenek az ételek! Mivel a só, cukor és a liszt szinte már nem kerül az ételekbe, mert „egészségtelen”, így mindennek borzalmas íze van. Sokszor nem lehet eldönteni, hogy éppen krumplilevest eszünk vagy babfőzeléket!” - írja egy diák.

Egy következő észrevétel: „Az, hogy megmondják a tanároknak, hogy milyen tankönyvekből taníthatnak, nemcsak az én problémám, hanem a tanároké is, de úgy gondolom, hogy talán ez jó, ha eljut a parlamentbe. Monopolhelyzetet csináltak ezzel, pedig az államnak az a kötelessége, hogy ezt megelőzze. Az egészre a slusszpoén az, hogy ezek a tankönyvek a tanárok, de a diákok szerint is rosszabbak, mint azok, amiket korábban rendeltünk.”

Egy következő észrevétel: „Nálunk is, akárcsak máshol, hiányos a felszerelés; kevés projektor van, van olyan terem, ahol nincs fűtés vagy világítás, és a falak sem a legszebbek. Egy meszelés ráférne az iskolára nemcsak higiéniai okokból! A tornaterem sincs

rendesen felszerelve. A vécék állapotáról nem is beszéljek!”

Sokan panaszkodtak a túlterheltségre, az aránytalan óraszámokra, az órarendek kritikájára. Egy jellemző válasz a sok közül: „Én Pilisvörösvárról járok be, mindennap 5-kor kell kelnem, hogy 8-ra beérjek. Rendszerint csak egy szendvicset eszem egész nap, mert csak 10 és 15 perces szünetek vannak, így nincs sok időm enni, mindennap este 5-kor érek haza fáradtan, éhesen, és még persze tanulnom is kell.”

Egy következő fiatal: „A legnagyobb probléma a túl magas óraszám. Elvárt dolog, hogy a diák iskola után otthon is tanuljon, ami teljesen normális, de ha ennyiféle tanórája van az embernek és ennyire sok, akkor szinte lehetetlen jól teljesíteni az iskolában. Ilyen óraszám mellett, amikor egy diáknak átlagosan 8 órája van egy nap, képtelenség mindegyik tanórán teljes erőbedobással dolgozni, ennyi felé figyelni,

átállni egyik óráról a másikra, és mire hazaérkezik az ember, már teljesen lefáradt, és nincs energiája a további tanulásra.”

Ennyi idézet fért bele a mai napirend utánimba. Arra biztatom a fiatalokat, hogy minél többen továbbra is mondják el véleményüket a www.jobbikit.hu/hallasdahangod honlapon keresztül, mi pedig továbbra is vállaljuk, hogy az Országgyűlésben tolmácsolni fogjuk az ő szavaikat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 20 óra 28 perckor ért véget.)

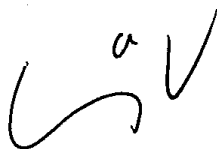
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)